

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 20.7.2011
COM(2011) 452 definitief

2011/0202 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

Deel II

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2011) 949 definitief}
{SEC(2011) 950 definitief}

AFDELING 3 VERWACHTE VERLIESPOSTEN

Artikel 154 Behandeling naar de soort uitzetting

1. Voor de berekening van de verwachte verliesposten wordt bij elke uitzetting uitgegaan van dezelfde inputparameters voor PD, LGD en de uitzettingswaarde als die welke worden gebruikt voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen op basis van artikel 146. Wanneer instellingen bij uitzettingen waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan gebruik maken van eigen LGD-ramingen wordt verwacht verlies ('EL_{BE}') opgevat als de beste raming van de instelling van het verwachte verlies ('EL_{BE}') voor de uitzettingen met een betalingsachterstand, overeenkomstig artikel 177, lid 1, onder h).
2. Bij gesecuritiseerde uitzettingen worden de verwachte verliesposten berekend op basis van hoofdstuk 5.
3. Bij uitzettingen die onder de in artikel 142, lid 2, onder g), genoemde categorie 'andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen' vallen, is de verwachte verliespost gelijk aan nul.
4. De verwachte verliesposten voor uitzettingen in de vorm van rechten van deelneming of aandelen van een instelling voor collectieve belegging waarvan sprake in artikel 147 worden berekend overeenkomstig de in dat artikel beschreven methoden.
5. De verwachte verliesposten voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken, alsook voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen worden berekend volgens de onderstaande formules:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Wanneer instellingen bij uitzettingen waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan (PD =1) gebruik maken van eigen LGD-ramingen, wordt EL opgevat als EL_{BE}, de beste raming van het verwachte verlies voor de uitzetting met een betalingsachterstand waarover de instelling overeenkomstig artikel 177, lid 1, onder h), beschikt.

Voor uitzettingen die worden behandeld op de in artikel 148, lid 3, beschreven wijze, is EL gelijk aan 0.

6. De EL-waarden voor uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening waarbij instellingen gebruik maken van de in artikel 148, lid 6, beschreven methoden voor de toekenning van risicogewichten, worden toegewezen conform tabel 2.

Tabel 2					
Resterende looptijd	Categorie 1	Categorie 2	Categorie 3	Categorie 4	Categorie 5
Minder dan 2,5 jaar	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Ten minste 2,5 jaar	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. De verwachte verliesposten voor uitzettingen in aandelen waarbij de risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend volgens de eenvoudige risicogewichtenbenadering, worden berekend volgens de onderstaande formule:

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

Daarbij gelden de volgende EL-waarden:

Verwacht verlies (EL) = 0,8 % voor private equity-uitzettingen in voldoende gespreide portefeuilles

Verwacht verlies (EL) = 0,8 % voor uitzettingen op ter beurze verhandelde aandelen

Verwacht verlies (EL) = 2,4 % voor alle overige uitzettingen in aandelen

8. De verwachte verliesposten voor uitzettingen in aandelen waarbij de risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend volgens de PD/LGD-benadering, worden berekend volgens de onderstaande formules:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

9. De verwachte verliesposten voor uitzettingen in aandelen waarbij de risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend volgens de internemodellenbenadering, zijn gelijk aan 0 %.

10. De verwachte verliesposten voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen worden berekend volgens de onderstaande formules:

$$\text{Expected loss (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Expected loss amount} = EL \cdot \text{exposure value}$$

11. Voor uitzettingen die voortkomen uit otc-derivaten mag een instelling die de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig dit hoofdstuk berekent de verwachte verliesposten voor een gegeven samenstel van verrekenbare transacties verminderen met het bedrag van de aanpassing van de kredietwaardering voor dat samenstel van verrekenbare transacties dat door de instelling reeds als een gemaakte afwaardering in aanmerking wordt genomen. De resulterende verwachte verliespost mag niet kleiner zijn dan nul.

Artikel 155
Behandeling van verwachte verliesposten

De instellingen brengen de overeenkomstig artikel 154, leden 2, 3 en 7, berekende verwachte verliesposten in mindering op de algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen die verband houden met deze posten. Het conform artikel 162, lid 1, bepaalde disagio op op de balans opgenomen uitzettingen die gekocht zijn in staat van wanbetaling wordt op dezelfde wijze behandeld als specifieke kredietrisicoaanpassingen. Specifieke kredietrisicoaanpassingen ten aanzien van uitzettingen waarbij sprake is van wanbetaling mogen niet worden gebruikt om verwacht verlies op andere uitzettingen te dekken. Verwachte verliesposten voor gesecuritiseerde uitzettingen en met deze uitzettingen samenhangende algemene en specifieke kredietrisicoaanpassingen worden niet bij deze berekening betrokken.

AFDELING 4
PD, LGD EN LOOPTIJD

ONDERAFDELING 1
UITZETTINGEN OP ONDERNEMINGEN, INSTELLINGEN EN CENTRALE OVERHEDEN EN
CENTRALE BANKEN

Artikel 156
Kans op wanbetaling (PD)

1. De PD van een uitzetting op een onderneming of op een instelling is ten minste gelijk aan 0,03 %.
2. Voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen waarvoor een instelling niet in staat is PD's te ramen of de PD-ramingen van een instelling niet aan de vereisten van afdeling 6 voldoen, worden de PD's bepaald volgens de volgende methoden:
 - (a) de PD voor niet-achtergestelde rechten op gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen is gelijk aan de door de instelling geraamde EL gedeeld door de LGD voor deze kortlopende vorderingen;
 - (b) voor achtergestelde rechten op gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen is de PD gelijk aan de door de instelling geraamde EL;
 - (c) een instelling die overeenkomstig artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om eigen LGD-ramingen voor uitzettingen op ondernemingen te gebruiken en haar EL-ramingen voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen in PD's en LGD's kan ontbinden op een wijze die de bevoegde autoriteit betrouwbaar acht, mag de uit deze ontbinding resulterende PD-raming gebruiken.
3. De PD voor in gebreke blijvende debiteuren is gelijk aan 100 %.

4. De instellingen mogen bij de berekening van de PD ongedekte kredietprotectie overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 4 in aanmerking nemen. Voor het verwateringsrisico komt naast de protectiegevers waarvan sprake in artikel 197, lid 1, onder g), de verkoper van de gekochte kortlopende vorderingen in aanmerking indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:
- a) de onderneming heeft een kredietbeoordeling van een erkende EKBI die door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op ondernemingen;
 - b) de onderneming heeft geen kredietbeoordeling van een erkende EKBI en heeft een interne rating gekregen die overeenstemt met een PD die gelijkwaardig is aan die welke overeenstemt met de kredietbeoordelingen van EKBI's welke door de EBA zijn ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op ondernemingen, indien een instelling risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten berekent conform de interne-ratingbenadering.
5. Instellingen die eigen LGD-ramingen gebruiken, mogen ongedekte kredietprotectie in aanmerking nemen door de PD's aan te passen, behoudens artikel 157, lid 3.
6. Voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen is de PD gelijk aan de EL-raming van de instelling voor het verwateringsrisico. Een instelling die volgens artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om eigen LGD-ramingen voor uitzettingen op ondernemingen te gebruiken en haar EL-ramingen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen in PD's en LGD's kan ontbinden op een wijze die de bevoegde autoriteit betrouwbaar acht, mag de uit deze ontbinding resulterende PD-raming gebruiken. De instellingen mogen voor de berekening van de PD ongedekte kredietprotectie in aanmerking nemen overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 4. Voor het verwateringsrisico komt naast de protectiegevers waarvan sprake in artikel 197, lid 1, onder g), de verkoper van de gekochte kortlopende vorderingen in aanmerking mits de voorwaarden in lid 4 zijn vervuld.
7. In afwijking van artikel 197, lid 1, onder g), komen de ondernemingen in aanmerking die voldoen aan de voorwaarden in lid 4.

Een instelling die volgens artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen eigen LGD-ramingen te gebruiken, mag ongedekte kredietprotectie in aanmerking nemen door de PD's aan te passen, behoudens artikel 157, lid 3.

Artikel 157
Verlies bij wanbetaling (LGD)

1. De instellingen gebruiken de volgende LGD-waarden overeenkomstig artikel 146, lid 8:
- a) niet-achtergestelde uitzettingen zonder toelaatbare zekerheid: 45 %;

- b) achtergestelde uitzettingen zonder toelaatbare zekerheid: 75 %;
 - c) de instellingen kunnen gedekte en ongedekte kredietprotectie in de LGD in aanmerking nemen overeenkomstig hoofdstuk 4;
 - d) aan gedekte obligaties als omschreven in artikel 124 mag een LGD-waarde van 11,25% worden toegekend;
 - e) voor uitzettingen op niet-achtergestelde gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen waarbij de PD-ramingen van de instelling niet aan de vereisten van afdeling 6 voldoen: 45 %;
 - f) voor uitzettingen op achtergestelde gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen waarbij een instelling niet in staat is PD's te ramen of de PD-ramingen van een instelling niet aan de vereisten van afdeling 6 voldoen: 100 %;
 - g) voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen: 75 %.
2. Ten aanzien van het verwaterings- en wanbetalingsrisico mag een instelling die overeenkomstig artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om eigen LGD-ramingen voor uitzettingen op ondernemingen te gebruiken en haar EL-ramingen voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen in PD's en LGD's kan ontbinden op een wijze die de bevoegde autoriteit betrouwbaar acht, de LGD-raming voor gekochte kortlopende vorderingen gebruiken.
 3. Indien een instelling overeenkomstig artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om eigen LGD-ramingen voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken te gebruiken, mag ongedekte kredietprotectie in aanmerking worden genomen door de PD of de LGD-ramingen aan te passen, behoudens de vereisten als gespecificeerd in afdeling 6 en toestemming van de bevoegde autoriteiten. Een instelling kent aan gegarandeerde uitzettingen geen zodanig aangepaste PD of LGD toe dat het aangepaste risicogewicht lager is dan dat van een vergelijkbare rechtstreekse uitzetting op de garantiegiver.
 4. Ten aanzien van de ondernemingen waarvan sprake in artikel 148, lid 3, is de LGD van een vergelijkbare rechtstreekse uitzetting op de protectiegiver gelijk aan de LGD die samenhangt met ofwel een ongedekte faciliteit ten behoeve van de garantiegiver, ofwel de ongedekte faciliteit van de debiteur, al naargelang uit beschikbaar bewijsmateriaal en de structuur van de garantie blijkt dat indien zowel de garantiegiver als de debiteur tijdens de looptijd van de afgedekte transactie in gebreke blijft, het teruggevorderde bedrag afhankelijk zou zijn van de financiële situatie van respectievelijk de garantiegiver of de debiteur.

Artikel 158
Looptijd

1. Instellingen die geen toestemming hebben gekregen om voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken eigen LGD's en omrekeningsfactoren te gebruiken, kennen aan uitzettingen die ontstaan als gevolg van repo's dan wel transacties

inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen een looptijdwaarde (M) van 0,5 jaar en aan alle andere uitzettingen een M van 2,5 jaar toe.

Bij wijze van alternatief beslissen de bevoegde autoriteiten in verband met de toestemming waarvan sprake in artikel 138 of de instelling voor elke uitzetting gebruikmaakt van looptijd (M) zoals beschreven in lid 2.

2. Instellingen die volgens artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming hebben gekregen om voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen of centrale overheden en centrale banken eigen LGD's en eigen omrekeningsfactoren te gebruiken, berekenen voor elk van deze uitzettingen M op de onder a) tot en met e) beschreven wijze en behoudens de leden 3 tot en met 5. In al deze gevallen mag M niet meer bedragen dan 5 jaar:

- a) voor een instrument dat onderworpen is aan een kasstroomschema, wordt M berekend volgens de onderstaande formule:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

waarbij CF_t staat voor de kasstromen (hoofdsom, rentebetalingen en provisies) die de debiteur in periode t contractueel verplicht is te betalen;

- b) voor afgeleide instrumenten die onderworpen zijn aan een kaderverrekeningsovereenkomst, is M gelijk aan de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de uitzetting, waarbij M ten minste gelijk is aan 1 jaar en voor de weging van de looptijd de notionele hoofdsom van elke uitzetting wordt gebruikt;
- c) voor uitzettingen die ontstaan uit hoofde van transacties met betrekking tot volledig of bijna volledig door zekerheden gedekte afgeleide instrumenten die zijn opgesomd in bijlage II en van volledig of bijna volledig door zekerheden gedekte margeleningstransacties die onderworpen zijn aan een kaderverrekeningsovereenkomst, is M gelijk aan de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de transacties, waarbij M ten minste gelijk is aan 10 dagen;
- d) voor repo's of transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen die onderworpen zijn aan een kaderverrekeningsovereenkomst, is M gelijk aan de gewogen gemiddelde resterende looptijd van de transacties, waarbij M ten minste gelijk is aan 5 dagen. Voor de weging van de looptijd wordt het notionele bedrag van elke transactie gebruikt;
- e) indien een instelling overeenkomstig artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming heeft gekregen om voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen eigen PD-ramingen te gebruiken, is voor opgenomen bedragen M gelijk aan de gewogen gemiddelde looptijd van de uitzetting op de gekochte kortlopende vorderingen, waarbij M ten minste gelijk is aan 90 dagen. Deze zelfde waarde van M wordt ook gebruikt voor niet-opgenomen bedragen in het kader van een gecommiteerde koopfaciliteit mits de koopovereenkomst effectieve bedingen, vervroegde-aflossingsbepalingen of andere

kenmerken omvat die de kopende instelling bescherming bieden tegen een significante verslechtering van de kwaliteit van de toekomstige kortlopende vorderingen die zij gedurende de looptijd van de faciliteit verplicht is te kopen. Bij gebreke van dergelijke effectieve beschermingsmiddelen is M voor niet-opgenomen bedragen de som van de langstlopende kortlopende potentiële vordering in het kader van de koopovereenkomst en de resterende looptijd van de koopfaciliteit, waarbij M ten minste gelijk is aan 90 dagen;

- f) voor alle andere instrumenten dan die welke in dit punt worden genoemd of ingeval een instelling niet in staat is M op de onder a) beschreven wijze te berekenen, is M gelijk aan de maximale resterende periode (in jaren) die de debiteur mag wachten om zijn contractuele verplichtingen volledig na te komen, waarbij M ten minste gelijk is aan 1 jaar;
- g) indien een instelling de in afdeling 6 van hoofdstuk 6 beschreven internemodellenmethode hanteert om de uitzettingswaarden te berekenen, wordt M volgens de volgende formule berekend voor de uitzettingen waarop zij deze methode toepast en waarvoor de looptijd van het langstlopende contract van het samenstel van verrekenbare transacties langer is dan één jaar:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k \text{Effective}EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k \text{Effective}EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

waarbij:

s_{t_k} = een dummy-variabele waarvan de waarde in een toekomstige periode t_k gelijk is aan 0 indien $t_k > 1$ jaar en aan 1 indien $t_k \leq 1$

EE_{t_k} = de verwachte uitzetting in een toekomstige periode t_k ;

$\text{Effective}EE_{t_k}$ = de effectieve verwachte uitzetting in een toekomstige periode t_k ;

df_{t_k} = de risicovrije disconteringsfactor voor de toekomstige periode t_k ;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$

- h) een instelling die gebruikt maakt van een intern model om een eenzijdige aanpassing van de kredietwaardering (credit valuation adjustment — CVA) te berekenen, mag de met behulp van het interne model geraamde effectieve duur van het krediet als M gebruiken, behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten.

Behoudens lid 2 is op samenstellen van verrekenbare transacties waarin alle overeenkomsten een oorspronkelijke looptijd van minder dan een jaar hebben, de formule in punt a) van toepassing;

- i) indien een instelling de in afdeling 6 van hoofdstuk 6 beschreven internemodellenmethode hanteert om de uitzettingswaarden te berekenen en overeenkomstig deel 3, titel IV, hoofdstuk 5 over de toestemming beschikt om voor de berekening van specifieke risico's die verband houden met verhandelbare schuldposities de internemodellenmethode te gebruiken, dan wordt in de in artikel 148, lid 1, neergelegde formule M vastgesteld op 1, mits een instelling aan de bevoegde autoriteiten kan aantonen dat haar interne model voor specifiek risico in verband met verhandelde schuldposities volgens artikel 373 effecten van ratingmigraties bevat;
 - j) voor de toepassing van artikel 148, lid 3, is M de daadwerkelijke looptijd van de kredietprotectie, maar ten minste gelijk aan 1 jaar.
3. Wanneer de documentatie dagelijkse margebijstortingen en dagelijkse herwaardering vereist en bepalingen bevat die de prompte uitwinning of saldering van zekerheden mogelijk maken in geval van wanbetaling of het uitblijven van een margestorting, is M ten minste gelijk aan 1 dag voor:
- a) de volledig of bijna volledig door zekerheden gedekte afgeleide instrumenten die zijn opgesomd in bijlage II;
 - b) volledig of bijna volledig door zekerheden gedekte margeleningstransacties;
 - c) repo's, transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen.
- Ook voor kwalificerende kortlopende vorderingen die geen deel uitmaken van de doorlopende financiering door de instelling van de debiteur, is M ten minste gelijk aan 1 dag. Als kortlopende uitzetting kwalificeren onder meer:
- a) uitzettingen op instellingen die voortkomen uit het voldoen aan deviezenverplichtingen;
 - b) zelfliquiderende kortlopende handelsfinancieringstransacties, documentair krediet voor de in- en uitvoer en soortgelijke transacties met een resterende looptijd van ten hoogste één jaar;
 - c) uitzettingen die voortkomen uit de vereffening van aankopen en verkopen van effecten binnen de gebruikelijke leveringstermijn van twee werkdagen;
 - d) uitzettingen die voortkomen uit vereffeningen in contanten middels telegrafische overschrijving en vereffeningen van elektronische betalingstransacties en van tevoren betaalde kosten, inclusief overdisposities die voortkomen uit falende transacties die geen klein, vast, overeengekomen aantal werkdagen overschrijden.
4. Voor uitzettingen op ondernemingen die zich in de Unie bevinden en een geconsolideerde omzet en een geconsolideerd vermogen van minder dan 500 miljoen EUR hebben, kunnen de instellingen beslissen M consistent vast te stellen zoals beschreven in lid 1 in plaats van lid 2 toe te passen. De instellingen kunnen in plaats van een totaal vermogen van 500 miljoen EUR een bedrag van 1000 miljoen EUR toestaan voor ondernemingen die in de eerste plaats niet-speculatief niet-zakelijk onroerend goed bezitten en verhuren.
5. Looptijdverschillen worden behandeld op de in de hoofdstuk 4 beschreven wijze.

ONDERAFDELING 2

UITZETTINGEN OP PARTICULIEREN EN KLEINE PARTIJEN

Artikel 159 *Kans op wanbetaling(PD)*

1. De PD van een uitzetting is ten minste gelijk aan 0,03 %.
2. De PD van debiteuren of, bij een verplichtingenbenadering, de PD van uitzettingen waarbij sprake is van wanbetaling is gelijk aan 100 %.
3. Voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen is de PD gelijk aan de EL-ramingen voor het verwateringsrisico. Indien een instelling haar EL-ramingen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen in PD's en LGD's kan ontbinden op een wijze die de bevoegde autoriteiten betrouwbaar achten, mag de PD-raming worden gebruikt.
4. Ongedekte kredietprotectie kan in aanmerking worden genomen door de PD's aan te passen, behoudens artikel 160, lid 2. Voor het verwateringsrisico komt naast de protectiegevers waarvan sprake in artikel 197, lid 1, onder g), de verkoper van de gekochte kortlopende vorderingen in aanmerking indien de voorwaarden in artikel 156, lid 4, zijn vervuld.

Artikel 160 *Verlies bij wanbetaling (LGD)*

1. De instellingen verstrekken eigen ramingen van de LGD's, behoudens de vereisten van afdeling 6 en met toestemming van de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 138. Voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen wordt een LGD-waarde van 75 % gebruikt. Indien een instelling haar EL-ramingen voor het verwateringsrisico van gekochte kortlopende vorderingen op betrouwbare wijze kan ontbinden in PD's en LGD's, mag de instelling haar eigen LGD-raming gebruiken.
2. Ongedekte kredietprotectie ter dekking van een individuele uitzetting of een pool van uitzettingen mag in aanmerking worden genomen door de PD- of LGD-ramingen aan te passen, behoudens de vereisten van artikel 179, leden 1, 2 en 3, en de toestemming van de bevoegde autoriteiten. Een instelling kent aan gegarandeerde uitzettingen geen zodanig aangepaste PD of LGD toe dat het aangepaste risicogewicht lager is dan dat van een vergelijkbare rechtstreekse uitzetting op de garantiegever.
3. Voor de toepassing van artikel 149, lid 2, is de LGD van een vergelijkbare rechtstreekse uitzetting op de protectiegever gelijk aan de LGD die samenhangt met ofwel een ongedekte faciliteit ten behoeve van de garantiegever, ofwel de ongedekte faciliteit van de debiteur, al naargelang uit beschikbaar bewijsmateriaal en de structuur van de garantie blijkt dat indien zowel de garantiegever als de debiteur tijdens de looptijd van de afgedekte transactie in gebreke blijft, het teruggevorderde bedrag afhankelijk zou zijn van de financiële situatie van de garantiegever respectievelijk de debiteur.

4. Het risicogewogen gemiddelde LGD van alle uitzettingen op particulieren en kleine partijen waarvoor niet-zakelijk onroerend goed in zekerheid is gegeven en de centrale overheid geen garantie heeft afgegeven, mag niet onder de 10% liggen.

Het risicogewogen gemiddelde LGD van alle uitzettingen op particulieren en kleine partijen waarvoor zakelijk onroerend goed in zekerheid is gegeven en de centrale overheid geen garantie heeft afgegeven, mag niet onder de 15% liggen.

ONDERAFDELING 3

TOEPASSING VAN DE PD/LGD-METHODE OP UITZETTINGEN IN AANDELEN

Artikel 161

Toepassing van de PD/LGD-methode op uitzettingen in aandelen

1. De PD's worden bepaald volgens de methoden die gelden voor uitzettingen op ondernemingen.

De volgende minimum-PD's zijn van toepassing:

- a) 0,09 % voor uitzettingen op ter beurse verhandelde aandelen, waarbij de investering/belegging past in het kader van een duurzame cliëntrelatie;
 - b) 0,09 % voor private equity-uitzettingen, waarbij de opbrengsten van de investering/belegging berusten op regelmatige en periodieke kasstromen die niet samenhangen met vermogenswinsten;
 - c) 0,40 % voor uitzettingen op ter beurse verhandelde aandelen, met inbegrip van andere shortposities als bedoeld in artikel 150, lid 2;
 - d) 1,25 % voor alle overige uitzettingen in aandelen, met inbegrip van andere shortposities als bedoeld in artikel 150, lid 2.
2. Aan private equity-uitzettingen in voldoende gespreide portefeuilles kan een LGD van 65 % worden toegekend. Aan alle overige dergelijke uitzettingen wordt een LGD van 90 % toegekend.
 3. Aan alle uitzettingen wordt een M van 5 jaar toegekend.

AFDELING 5 UITZETTINGSWAARDE

Artikel 162

Uitzettingen op ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken en uitzettingen op particulieren en kleine partijen

1. Tenzij anders is aangegeven, wordt voor op de balans opgenomen uitzettingen de uitzettingswaarde gemeten door de boekwaarde die wordt gemeten zonder rekening te houden met aangebrachte kredietrisicoaanpassingen.

Deze regel geldt ook voor activa die worden gekocht tegen een andere prijs dan het verschuldigde bedrag.

Voor gekochte activa wordt het verschil tussen het verschuldigde bedrag en de na het aanbrengen van bepaalde kredietrisicoaanpassingen in de balans van instellingen opgenomen resterende boekwaarde disagio genoemd als het verschuldigde bedrag groter is en agio als het kleiner is.

2. Wanneer de instellingen bij repo's of bij transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen van kaderverrekeningsovereenkomsten gebruik maken, wordt de uitzettingswaarde berekend overeenkomstig hoofdstuk 4.
3. Bij verrekening van leningen en deposito's passen de instellingen voor de berekening van de uitzettingswaarde de in hoofdstuk 4 beschreven methoden toe.
4. Bij lease-overeenkomsten is de uitzettingswaarde gelijk aan de gediscoteerde minimumleasebetalingen. Minimumleasebetalingen omvatten de betalingen gedurende de leasetermijn die de leasener moet betalen of kan worden verplicht te betalen, alsmede alle gunstige koopopties (dit zijn opties die naar alle waarschijnlijkheid worden uitgeoefend). Indien een andere partij dan de leasener een betaling dient te doen in verband met de restwaarde van een geleased activum en deze betalingsverplichting aan het geheel van voorwaarden in artikel 197 betreffende de toelaatbaarheid van protectiegevers alsook de vereisten voor de inaanmerkingneming van andere soorten garanties in artikel 208 voldoet, mag de betalingsverplichting als ongedekte kredietprotectie in aanmerking worden genomen overeenkomstig hoofdstuk 4.
5. Indien het gaat om een in bijlage II genoemde post, wordt de uitzettingswaarde bepaald aan de hand van de methoden die in hoofdstuk 6 zijn beschreven en wordt met geen aangebrachte kredietrisicoaanpassingen rekening gehouden.
6. De uitzettingswaarde die wordt gehanteerd voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen welke betrekking hebben op gekochte kortlopende uitzettingen, is de waarde overeenkomstig lid 1 verminderd met de eigenvermogensvereisten voor het verwateringsrisico vóór kredietrisicolimitering.

7. Bij een uitzetting in effecten of grondstoffen die verkocht, gedeponerd of geleend zijn in het kader van repo's of transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties, is de uitzettingswaarde gelijk aan de overeenkomstig artikel 94 bepaalde waarde van de effecten of grondstoffen. Wanneer de in artikel 218 beschreven uitgebreide benadering van financiële zekerheden wordt toegepast, wordt de uitzettingswaarde verhoogd met de volatiliteitsaanpassing die daarin voor de betrokken effecten of grondstoffen in kwestie is aangegeven. De uitzettingswaarde van repo's, transacties inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties kan worden bepaald overeenkomstig hoofdstuk 6 of artikel 215, lid 2.
8. De uitzettingswaarde van de volgende posten wordt berekend door het gecommiteerde maar niet opgenomen bedrag te vermenigvuldigen met een omrekeningsfactor. De instellingen gebruiken de volgende omrekeningsfactoren overeenkomstig artikel 146, lid 8:
- a) voor kredietlijnen die door een instelling op elk tijdstip zonder opzegtermijn onvoorwaardelijk kunnen worden opgezegd of waarvoor uitdrukkelijk in automatische opzegging is voorzien als de kredietwaardigheid van een lener verslechtert, geldt een omrekeningsfactor van 0 %. Om een omrekeningsfactor van 0 % te mogen toepassen, moeten de instellingen nauwlettend de financiële situatie van de debiteur volgen en moeten hun internecontrolesystemen hen in staat stellen onmiddellijk een verslechtering van de kredietkwaliteit van de debiteur te detecteren. Onbenutte kredietlijnen mogen worden aangemerkt als kredietlijnen die onvoorwaardelijk kunnen worden opgezegd indien de instelling deze kredietlijnen krachtens de daaraan verbonden voorwaarden mag opzeggen in de mate dat dit toegestaan wordt door de wetgeving inzake consumentenbescherming en aanverwante wetgeving;
 - b) voor kortlopend documentair krediet waaraan goederenhandel ten grondslag ligt, geldt een omrekeningsfactor van 20 % voor zowel de uitgevende als de confirmerende instelling;
 - c) voor niet-aangesproken koopverplichtingen voor revolverende gekochte kortlopende vorderingen die onvoorwaardelijk kunnen worden opgezegd of waarvoor uitdrukkelijk in automatische opzegging op enig tijdstip door de instelling is voorzien, geldt een omrekeningsfactor van 0 %. Om een omrekeningsfactor van 0 % te mogen toepassen, moeten de instellingen nauwlettend de financiële situatie van de debiteur volgen en moeten hun internecontrolesystemen hen in staat stellen onmiddellijk een verslechtering van de kredietkwaliteit van de debiteur te detecteren;
 - d) voor andere kredietlijnen, note issuance facilities (NIFs) en revolving underwriting facilities (RUFs) geldt een omrekeningsfactor van 75 %;
 - e) instellingen die aan de in afdeling 6 gespecificeerde vereisten voldoen om eigen ramingen van omrekeningsfactoren te gebruiken, mogen eigen ramingen van omrekeningsfactoren voor verschillende productsoorten als genoemd onder bovenstaande punten a) tot en met d) gebruiken, behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten.

9. Wanneer een verplichting betrekking heeft op de uitbreiding van een andere verplichting, wordt gebruik gemaakt van de laagste van beide omrekeningsfactoren die voor de individuele verplichting gelden.
10. Voor alle andere posten buiten de balansstelling dan die welke in de punten 1 tot en met 8 worden vermeld, wordt de uitzettingswaarde opgevat als het volgende percentage van de waarde ervan:
 - a) 100 % bij een post met een volledig risico;
 - b) 50 % bij een post met een middelgroot risico;
 - c) 20 % bij een post met een middelgroot/laag risico;
 - d) 0 % bij een post met een laag risico.

Voor de toepassing van dit lid worden de posten buiten de balansstelling ondergebracht in de risicocategorieën als aangegeven in bijlage I.

Artikel 163
Uitzettingen in aandelen

1. Voor uitzettingen in aandelen wordt de uitzettingswaarde bepaald door de resterende boekwaarde na aanbrenging van bepaalde kredietrisicoaanpassingen.
2. De uitzettingswaarde van uitzettingen in aandelen buiten de balansstelling is gelijk aan de nominale waarde na vermindering van de nominale waarde ervan voor bepaalde kredietrisicoaanpassingen voor deze uitzetting.

Artikel 164
Andere activa die geen kredietverplichting vertegenwoordigen

De uitzettingswaarde van andere activa die geen kredietverplichtingen vertegenwoordigen, is gelijk aan de resterende boekwaarde na aanbrenging van bepaalde kredietrisicoaanpassingen.

AFDELING 6
VEREISTEN VOOR DE INTERNE-RATINGBENADERING

ONDERAFDELING 1
RATINGSYSTEMEN

Artikel 165
Algemene beginselen

1. Wanneer een instelling van meerdere ratingsystemen gebruik maakt, wordt de gedachtegang achter de toewijzing van een ratingsysteem voor een bepaalde debiteur of transactie schriftelijk vastgelegd en op zodanige wijze toegepast dat het risiconiveau adequaat wordt weergegeven.
2. De toewijzingscriteria en -procedures worden periodiek aan een nieuw onderzoek onderworpen om na te gaan of zij nog steeds adequaat zijn voor de actuele portefeuille en externe omstandigheden.
3. Wanneer een instelling gebruik maakt van directe ramingen van risicoparameters, mogen deze worden aangemerkt als outputs van klassen op een continue ratingschaal.

Artikel 166
Opzet van ratingsystemen

1. De opzet van ratingsystemen voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen, centrale overheden en centrale banken voldoet aan de volgende vereisten:
 - a) een ratingsysteem houdt rekening met de debiteuren- en transactierisicokenmerken;
 - b) een ratingsysteem heeft een ratingschaal voor debiteuren die uitsluitend de kwantificering van het risico dat de debiteur in gebreke blijft, weergeeft. De ratingschaal voor debiteuren telt ten minste 7 klassen voor niet in gebreke gebleven debiteuren en één voor in gebreke gebleven debiteuren;
 - c) een instelling legt de relatie tussen debiteurenklassen schriftelijk vast in termen van het met de verschillende debiteurenklassen samenhangende niveau van het wanbetalingsrisico en in termen van de gebruikte criteria om de diverse risiconiveaus van elkaar te onderscheiden;
 - d) instellingen waarvan de portefeuilles in een bepaald marktsegment en in een bepaald deel van de PD-distributie zijn geconcentreerd, zorgen ervoor dat binnen dat deel genoeg debiteurenklassen zijn om ongewenste concentraties van debiteuren in één bepaalde klasse te vermijden. Significante concentraties in één klasse worden gemotiveerd door middel van overtuigend empirisch bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de debiteurenklasse een redelijk smalle PD-bandbreedte bestrijkt en dat het wanbetalingsrisico dat aan alle in

de desbetreffende klasse ondergebrachte debiteuren verbonden is, binnen die bandbreedte valt;

- e) om voor de berekening van eigen LGD-ramingen in aanmerking te komen, omvat een ratingsysteem een afzonderlijke ratingschaal voor faciliteiten waarin uitsluitend met de LGD verband houdende transactiekennmerken worden weergegeven. De definitie van de faciliteitsklasse omvat een beschrijving van de wijze waarop een uitzetting in een klasse wordt ondergebracht en van de gebruikte criteria om de risiconiveaus van de diverse klassen van elkaar te onderscheiden;
 - f) significante concentraties in één faciliteitsklasse worden gemotiveerd door middel van overtuigend empirisch bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de faciliteitsklasse een redelijk smalle LGD-bandbreedte bestrijkt en dat het risico dat aan alle in de desbetreffende klasse ondergebrachte uitzettingen verbonden is, binnen die bandbreedte valt.
2. Instellingen die voor de toekenning van risicogewichten aan uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening de in artikel 148, lid 5, beschreven methoden toepassen, zijn vrijgesteld van de verplichting om een ratingschaal voor debiteuren te hanteren welke uitsluitend het risico kwantificeert dat de debiteur in gebreke blijft voor deze uitzettingen. Deze instellingen hebben voor deze uitzettingen ten minste 4 klassen voor niet in gebreke gebleven debiteuren en ten minste één klasse voor in gebreke gebleven debiteuren.
3. De opzet van ratingsystemen voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen voldoet aan de volgende vereisten:
- a) de ratingsystemen geven zowel het debiteuren- als het transactierisico weer en nemen alle relevante debiteuren- en transactiekennmerken mee;
 - b) het risico is op zodanige wijze gedifferentieerd dat het aantal uitzettingen in een gegeven klasse of groep toereikend is voor een zinvolle kwantificering en validatie van de verlieskennmerken op het niveau van de klasse of groep. De uitzettingen en debiteuren zijn op zodanige wijze over de klassen of groepen verdeeld dat buitensporige concentraties worden vermeden;
 - c) de procedure voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen resulteert in een zinvolle risicodifferentiatie, levert een groepering van voldoende homogene uitzettingen op en maakt een accurate en consequente raming van de verlieskennmerken op het niveau van de klasse of groep mogelijk. Voor gekochte kortlopende vorderingen weerspiegelt de groepering de overnemingspraktijken van de verkoper en de heterogeniteit van zijn cliënten.
4. De instellingen houden rekening met de volgende risicobepalende factoren wanneer zij uitzettingen in klassen of groepen onderbrengen:
- a) debiteurenrisicokenmerken;
 - b) transactierisicokenmerken, met inbegrip van product- of zekerhedensoorten of beide. Instellingen gaan uitdrukkelijk in op gevallen waarin voor verschillende uitzettingen dezelfde zekerheden zijn gesteld;

- c) achterstalligheid, behalve wanneer de instelling naar genoegen van haar bevoegde autoriteit aantoon dat achterstalligheid geen materiële aanjager van de uitzetting is.

Artikel 167

Onderbrenging in klassen of groepen

1. Een instelling past specifieke definities, procedures en criteria toe voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen van een ratingsysteem die aan de volgende vereisten voldoen:
 - a) de definities en criteria van de klassen of groepen zijn voldoende gedetailleerd om degenen die ratings toekennen in staat te stellen op consistente wijze debiteuren of faciliteiten waaraan vergelijkbare risico's verbonden zijn, in dezelfde klasse of groep onder te brengen. Deze consistentie geldt voor alle bedrijfsonderdelen, afdelingen en geografische locaties;
 - b) de documentatie van het ratingproces stelt derden in staat te begrijpen hoe uitzettingen in klassen of groepen worden ondergebracht, de onderbrenging in klassen en groepen te reconstrueren en te oordelen of een onderbrenging in een bepaalde klasse of groep terecht is;
 - c) de criteria sluiten tevens aan bij de door de instelling toegepaste interne normen voor de verstrekking van leningen en bij haar gedragslijnen voor de aanpak van dubieuze debiteuren en probleemfaciliteiten.
2. Bij de onderbrenging van debiteuren en faciliteiten in klassen of groepen houdt een instelling rekening met alle relevante informatie. Deze informatie is actueel en stelt de instelling in staat de toekomstige ontwikkeling van de uitzetting te voorspellen. Hoe minder informatie een instelling bezit, hoe voorzichtiger zij te werk gaat bij de onderbrenging van uitzettingen in debiteuren- en faciliteitsklassen of -groepen. Indien een instelling gebruik maakt van een externe rating als primaire factor voor de toekenning van een interne rating, houdt zij ook rekening met andere relevante informatie.

Artikel 168

Onderbrenging van uitzettingen

1. Uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken worden ondergebracht overeenkomstig de volgende criteria:
 - a) elke debiteur wordt in het kader van het kredietacceptatieproces in een debiteurenklasse ondergebracht;
 - b) voor die instellingen die volgens artikel 138 van de bevoegde autoriteit toestemming hebben gekregen om eigen LGD-ramingen en omrekeningsfactoren te gebruiken, wordt elke uitzetting in het kader van het kredietacceptatieproces tevens in een faciliteitsklasse ondergebracht;

- c) instellingen die de in artikel 148, lid 5, beschreven methoden toepassen voor de toekenning van risicogewichten aan uitzettingen uit hoofde van gespecialiseerde kredietverlening, brengen elk van deze uitzettingen conform artikel 166, lid 2, in een klasse onder;
 - d) aan elke individuele rechtspersoon waarop de instelling een uitzetting heeft, wordt een afzonderlijke rating toegekend. Een instelling heeft passende gedragslijnen voor de behandeling van individuele debiteuren-cliënten en groepen verbonden cliënten;
 - e) verschillende uitzettingen op dezelfde debiteur worden in dezelfde debiteurenklasse ondergebracht, ongeacht of het karakter van elke specifieke transactie verschillen vertoont. Wanneer verschillende uitzettingen op dezelfde debiteur in meerdere klassen worden ondergebracht, is echter het volgende van toepassing:
 - i) het transferrisico, dat afhankelijk is van het feit of de uitzettingen in de lokale dan wel in een buitenlandse valuta luiden;
 - ii) de behandeling van met een uitzetting samenhangende garanties kan worden weergegeven door de onderbrenging in een andere debiteurenklasse;
 - iii) gezien consumentenbescherming, het bankgeheim of andere wetgeving is het uitwisselen van gegevens over cliënten verboden.
2. Uitzettingen op particulieren en kleine partijen worden in het kader van het kredietacceptatieproces in een klasse of groep ondergebracht.
3. Bij de onderbrengingen in klassen of groepen leggen instellingen schriftelijk vast in welke situaties de inputs of outputs van het onderbrengingsproces door middel van subjectieve inschatting kunnen worden bijgestuurd en welk personeel voor de goedkeuring van deze bijstellingen verantwoordelijk is. De instellingen documenteren deze bijstellingen en noteren welk personeel daarvoor verantwoordelijk is. Instellingen analyseren de ontwikkeling van de uitzettingen waarvan de onderbrenging is bijgestuurd. Deze analyse omvat een beoordeling van de ontwikkeling van uitzettingen waarvan de rating door een bepaalde persoon is bijgestuurd, waarbij voor alle verantwoordelijke personeelsleden verantwoording wordt afgelegd.

Artikel 169

Integriteit van het onderbrengingsproces

1. Bij de onderbrenging van uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken worden de volgende integriteitsvereisten vervuld:
- a) de onderbrengingen en periodieke evaluaties van onderbrengingen worden verricht of goedgekeurd door een onafhankelijke partij die geen onmiddellijk voordeel heeft bij de beslissingen om krediet te verstrekken;
 - b) de onderbrengingen worden ten minste jaarlijks door de instellingen bijgewerkt. Risicovolle debiteuren en probleemuitzettingen worden veelvuldiger aan een nieuw

onderzoek onderworpen. Instellingen gaan over tot een herziening van de onderbrenging indien materiële informatie over de debiteur of uitzetting beschikbaar komt;

- c) instellingen beschikken over een efficiënte procedure voor de verzameling en actualisering van relevante informatie over debiteurenkenmerken die op PD's van invloed zijn en over transactiekenmerken die op LGD's of omrekeningsfactoren van invloed zijn.
2. Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen gaat een instelling ten minste eenmaal per jaar over tot de actualisering van de onderbrengingen in debiteuren- en faciliteitsklassen of tot de analyse van de verlieskenmerken en de achterstalligheidssituatie van elke onderscheiden risicogroep, al naar het geval. Een instelling onderzoekt tevens ten minste eenmaal per jaar de status van een representatieve steekproef van individuele uitzettingen uit elke groep om erop toe te zien dat uitzettingen nog steeds in de juiste groep ondergebracht zijn.
 3. De EBA ontwikkelt technische regelgevingsnormen om de voorwaarden te specificeren volgens welke de instellingen de integriteit van het onderbrengingsproces en de regelmatige en onafhankelijke beoordeling van de risico's verzekeren.

De EBA legt de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 170 *Gebruik van modellen*

Indien een instelling gebruik maakt van statistische modellen en andere mechanische methoden om uitzettingen in debiteuren- of faciliteitsklassen of -groepen onder te brengen, worden de volgende vereisten vervuld:

- a) het model heeft een goede voorspelkracht en de kapitaalvereisten mogen niet vertekend zijn als gevolg van het gebruik ervan. De inputvariabelen vormen een redelijke en doelmatige basis voor de resulterende prognoses. Het model wordt niet gekenmerkt door materiële vertekeningen;
- b) de instelling beschikt over een procedure voor de validatie van de in het model in te voeren gegevens, waarbij onder meer de juistheid, volledigheid en relevantie van die gegevens worden getoetst;
- c) de voor de opstelling van het model gebruikte gegevens zijn representatief voor de bestaande populatie van debiteuren of uitzettingen van de instelling;
- d) de instelling voorziet in een regelmatige modelvalidatiecyclus die een monitoring van de prestatie en stabiliteit van het model, een herbeoordeling van de modelspecificatie en een toetsing van de modeloutputs aan de uitkomsten omvat;

- e) de instelling vult het statistische model aan met subjectieve inschattingen en menselijk toezicht om de op basis van het model verkregen onderbrengingen te toetsen en toe te zien op een oordeelkundig gebruik van de modellen. De toetsingsprocedures zijn erop gericht de met de gebreken van het model samenhangende fouten op te sporen en te beperken. Bij subjectieve inschattingen wordt rekening gehouden met alle relevante informatie die niet door het model in aanmerking wordt genomen. De instelling legt schriftelijk vast hoe de subjectieve inschatting en de modelresultaten moeten worden gecombineerd.

Artikel 171

Documentatie van ratingsystemen

1. De instelling legt de opzet en operationele bijzonderheden van haar ratingsystemen schriftelijk vast. Uit de documentatie blijkt dat de in deze afdeling gestelde vereisten in acht worden genomen. In de documentatie komen onder meer de volgende onderwerpen aan de orde: portefeuillespreiding, ratingcriteria, verantwoordelijkheden van partijen die ratings toekennen aan debiteuren en uitzettingen, de frequentie waarmee de ratings worden herbekeken, en het managementtoezicht op het ratingproces.
2. De instelling legt de motivering voor haar keuze van ratingcriteria en de analyse ter ondersteuning van deze keuze schriftelijk vast. Een instelling documenteert alle belangrijke wijzigingen in het risicoringproces en in die documentatie wordt aangegeven welke wijzigingen in het risicoringproces zijn aangebracht na de laatste evaluatie ervan door de bevoegde autoriteiten en waarom. Ook de organisatie van de toekenning van ratings, met inbegrip van de procedure voor de toekenning van ratings en de internecontrolestructuur, wordt schriftelijk vastgelegd.
3. De instelling legt de intern gebruikte specifieke definities van wanbetaling en verlies schriftelijk vast en draagt zorg voor consistentie met de definities in deze verordening.
4. Wanneer de instelling in het kader van het ratingproces van statistische modellen gebruik maakt, legt zij de methode ervan schriftelijk vast. Hierbij:
 - a) wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van de theorie, aannamen en wiskundige en empirische grondslagen voor de toewijzing van ratings aan klassen, individuele debiteuren, uitzettingen of pools, alsook van de voor de opstelling van het model gebruikte gegevensbron(nen);
 - b) wordt een strikt statistische procedure (met inbegrip van out-of-time en out-of-sample prestatietesten) voor de validatie van het model vastgelegd;
 - c) wordt aangegeven onder welke omstandigheden het model niet efficiënt werkt.
5. Een instelling toont ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat aan de vereisten van dit artikel wordt voldaan wanneer een instelling bij een derde-verkoper een ratingsysteem of een in verband met een ratingsysteem gebruikt model heeft verkregen en die verkoper de toegang van de instelling tot informatie met betrekking tot de methode van dat ratingsysteem of dat model, of de onderliggende gegevens die worden gebruikt om die methode of dat model te ontwikkelen, weigert of beperkt op grond van het feit dat dit eigendomsrechtelijk beschermde informatie is.

Artikel 172
Bijhouden van gegevens

1. Instellingen verzamelen en slaan gegevens op over de aspecten van hun interne ratings, zoals voorgeschreven overeenkomstig deel 8.
2. Voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken verzamelen en slaan de instellingen op:
 - a) de volledige ratinghistorie van debiteuren en erkende garantiegevers;
 - b) de data waarop de ratings zijn toegekend;
 - c) de belangrijkste gegevens en methoden die zijn gebruikt om de ratings te bepalen;
 - d) de voor de toekenning van de rating verantwoordelijke persoon;
 - e) de in gebreke gebleven debiteuren en uitzettingen waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan;
 - f) de datum waarop en omstandigheden waaronder debiteuren in gebreke zijn gebleven en uitzettingen een betalingsachterstand hebben opgelopen;
 - g) gegevens over de PD's en de gerealiseerde wanbetalingsgraden die met ratingklassen en ratingmigraties samenhangen.
3. Instellingen die geen eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren gebruiken, gaan over tot het verzamelen en opslaan van gegevens over vergelijkingen tussen gerealiseerde LGD's en de in artikel 157, lid 1, opgenomen waarden en tussen gerealiseerde omrekeningsfactoren en de in artikel 162, lid 8, opgenomen waarden.
4. Instellingen die eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren gebruiken, worden geacht de volgende gegevens te verzamelen en op te slaan:
 - a) volledige historische gegevens over de met elke ratingschaal samenhangende faciliteitsratings en ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren;
 - b) de data waarop de ratings zijn toegekend en de ramingen zijn verricht;
 - c) de belangrijkste gegevens en methoden die zijn gebruikt om de faciliteitsratings en de ramingen van de LGD's en omrekeningsfactoren te bepalen;
 - d) de persoon die de faciliteitsrating heeft toegekend en de persoon die de ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren heeft verstrekt;
 - e) gegevens over de met elke uitzetting waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan samenhangende geraamde en gerealiseerde LGD's en omrekeningsfactoren;

- f) voor de instellingen die via de LGD met de kredietrisicoverminderende gevolgen van garanties of kredietderivaten rekening houden, gegevens over de LGD van de uitzetting voor en na de beoordeling van de gevolgen van een garantie of kredietderivaat;
 - g) gegevens over de verliescomponenten van elke uitzetting waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan.
5. Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen worden door de instellingen de volgende gegevens verzameld en opgeslagen:
- a) bij het proces van de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen gebruikte gegevens;
 - b) gegevens over de geraamde PD's, LGD's en omrekeningsfactoren die samenhangen met de uitzettingsklassen of -groepen;
 - c) de in gebreke gebleven debiteuren en uitzettingen waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan;
 - d) voor uitzettingen waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan, de gegevens over de klassen of groepen waarin de uitzetting was ondergebracht in het jaar voordat zij een betalingsachterstand vertoonde en de gerealiseerde uitkomsten voor de LGD en de omrekeningsfactor;
 - e) gegevens over de verliespercentages voor gekwalificeerde revolverende uitzettingen ten opzichte van particulieren en kleine partijen.

Artikel 173

Bij de beoordeling van de kapitaaltoereikendheid gebruikte stresstesten

1. Instellingen beschikken over deugdelijke procedures voor het verrichten van stresstesten bij de beoordeling van hun kapitaaltoereikendheid. Bij het verrichten van dergelijke testen wordt nagegaan welke mogelijke gebeurtenissen of toekomstige veranderingen in economische omstandigheden ongunstige gevolgen kunnen hebben voor de kredietuitzettingen van een instelling, en beoordeeld in hoeverre de instelling tegen dergelijke veranderingen bestand is.
2. Instellingen verrichten regelmatig een stresstest met betrekking tot het kredietrisico om na te gaan welke gevolgen bepaalde specifieke omstandigheden hebben voor hun totale kapitaalvereisten voor het kredietrisico. Het soort test wordt door de instelling gekozen, behoudens toetsing door de toezichthouder. De test is relevant en redelijk voorzichtig, hetgeen inhoudt dat ten minste het effect wordt onderzocht van scenario's waarbij van een hevige, maar plausibele recessie wordt uitgegaan. De instelling gaat na welke veranderingen haar ratings in het kader van de stresstestscenario's ondergaan. De portefeuilles die het voorwerp uitmaken van de stresstest, bevatten de overgrote meerderheid van alle uitzettingen van een instelling.
3. Instellingen die de in artikel 148, lid 3, beschreven behandeling toepassen, bestuderen in het kader van hun stresstesten het effect van een verslechtering van de kredietkwaliteit van

protectiegevers, en met name het effect van protectiegevers die niet voldoen aan de toelatingscriteria.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om de betekenis van scenario's waarbij van een hevige, maar plausibele recessie wordt uitgegaan waarvan sprake in lid 2 nader te specificeren.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

ONDERAFDELING 2

RISICOKWANTIFICERING

Artikel 174

Wanbetaling van een debiteur

1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen en –groepen samenhangen, passen de instellingen de volgende benadering toe op de vaststelling wanneer een debiteur in gebreke is gebleven. Voor de toepassing van dit hoofdstuk is sprake van een wanbetaling met betrekking tot een specifieke debiteur wanneer een van beide volgende gebeurtenissen heeft plaatsgevonden:
 - a) de instelling acht het onwaarschijnlijk dat de debiteur zijn kredietverplichtingen jegens de instelling, de moederonderneming of een van haar dochterondernemingen volledig zal nakomen zonder dat de instelling zal moeten overgaan tot acties zoals de uitwinning van zekerheden;
 - b) de debiteur is meer dan 90 dagen achterstallig bij het nakomen van een materiële kredietverplichting jegens de instelling, de moederonderneming of een van haar dochterondernemingen.

Bij overdispositie begint de periode van achterstalligheid te lopen zodra een debiteur een aanbevolen kredietlimiet heeft overschreden, een kredietlimiet is aanbevolen die lager is dan het uitstaande bedrag, of zonder toestemming krediet heeft opgenomen en wanneer het uitstaande bedrag materieel is.

In geval van uitzettingen op particulieren en kleine partijen wordt wanbetaling op faciliteitsniveau eveneens in aanmerking genomen voor de toepassing van lid 2.

Een aanbevolen kredietlimiet omvat elke kredietlimiet die door de instelling is bepaald en waarover de debiteur door de instelling is geïnformeerd.

De periode van achterstalligheid voor kredietkaarten begint te lopen op de vervaldag van de minimumbetaling.

In alle gevallen overschrijdt de achterstallige uitzetting een door de bevoegde autoriteiten omschreven drempel. Deze drempel weerspiegelt een risiconiveau dat de bevoegde autoriteit als redelijk beschouwt.

De instellingen beschikken over gedocumenteerde gedragslijnen met betrekking tot het tellen het aantal achterstallige dagen, in het bijzonder ten aanzien van de herschikking van de faciliteiten en het toestaan van uitbreidingen, wijzigingen of uitstel, verlengingen, en verrekening van bestaande rekeningen. Deze gedragslijnen worden consequent toegepast en zijn in overeenstemming zijn met de interne risicomanagement- en besluitvormingsprocessen van de instelling.

2. Voor de toepassing van punt a) van lid 1 mogen onder meer de volgende elementen worden beschouwd als indicaties dat betaling onwaarschijnlijk is:
 - a) de instelling bestempelt de kredietverplichting als dubieus;
 - b) de instelling neemt een significante kredietrisicoaanpassing als gevolg van een gepercipieerde significante vermindering van de kredietkwaliteit in aanmerking nadat zij de uitzetting heeft geaccepteerd;
 - c) de instelling verkoopt de kredietverplichting met een materieel kredietgebonden economisch verlies;
 - d) de instelling stemt in met een gedwongen herstructurering van de kredietverplichting, welke wellicht zal resulteren in een geringere financiële verplichting als gevolg van de materiële kwijtschelding, dan wel de verlening van uitstel van betaling, van de hoofdsom, de rente of, in voorkomend geval, de provisies. Dit omvat ook de gedwongen herstructurering van het aandelenkapitaal in het geval van uitzettingen in aandelen die worden beoordeeld aan de hand van een PD/LGD-benadering;
 - e) de instelling heeft het faillissement van de debiteur of een soortgelijk bevel aangevraagd met betrekking tot zijn kredietverplichting jegens de instelling, de moederonderneming of een van haar dochterondernemingen;
 - f) de debiteur heeft het faillissement of een soortgelijke bescherming aangevraagd of is in staat van faillissement verklaard, waardoor de terugbetaling van een kredietverplichting jegens de instelling, de moederonderneming of een van haar dochterondernemingen wordt vermeden of uitgesteld.
3. Instellingen die gebruik maken van externe gegevens die op zich niet beantwoorden aan de definitie van wanbetaling in lid 1, brengen adequate aanpassingen aan om algemene overeenstemming met de definitie van wanbetaling te bewerkstelligen.
4. Indien de instelling oordeelt dat een uitzetting waarvoor er zich een wanbetaling heeft voorgedaan, thans in een zodanige toestand verkeert dat de definitie van wanbetaling niet langer van toepassing is, kent zij aan de debiteur of faciliteit een rating van een uitzetting waarvoor er zich geen wanbetaling heeft voorgedaan toe. Mocht de definitie van wanbetaling

later toch van toepassing blijken, dan wordt aangenomen dat er zich een andere wanbetaling heeft voorgedaan.

5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden te specificeren overeenkomstig welke een bevoegde autoriteit de in lid 1 bedoelde drempel vaststelt.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

6. De EBA geeft richtsnoeren betreffende de toepassing van dit artikel. Deze richtsnoeren worden vastgesteld overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 175 *Algemene ramingsvereisten*

1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of –groepen samenhangen, nemen de instellingen de onderstaande voorschriften in acht:
 - a) in de eigen ramingen door een instelling van de risicoparameters PD, LGD, omrekeningsfactor en EL is met alle relevante gegevens, informatie en methoden rekening gehouden. De ramingen zijn verricht op grond van historische ervaring en empirisch bewijsmateriaal en niet louter gebaseerd op subjectieve overwegingen. De ramingen zijn aannemelijk en intuïtief en gebaseerd op de materiële aanjagers van de respectieve risicoparameters. Hoe minder gegevens een instelling bezit, hoe voorzichtiger zij te werk gaat bij het verrichten van haar ramingen;
 - b) de instelling is in staat haar verlieservaring in termen van wanbetalingsfrequentie, LGD en omrekeningsfactor of verlies wanneer EL-ramingen worden gebruikt, te ontbinden in de factoren die zij als de determinanten van de respectieve risicoparameters beschouwt. De ramingen van de instelling moeten gebaseerd zijn op een langdurige ervaring;
 - c) er wordt rekening gehouden met wijzigingen die zich gedurende de in de artikelen 176, lid 1), onder h), 176, lid 1, onder j), 176, lid 2, onder e), 177, lid 2, tweede alinea, 178, lid 1, onder f) en 178, lid 3, tweede alinea, genoemde waarnemingsperioden in de leningspraktijk of in de procedure voor de inning van ontvangsten op afgeboekte vorderingen hebben voorgedaan. In de ramingen van de instelling wordt tevens rekening gehouden met de gevolgen van technische vorderingen en met nieuwe gegevens en andere inlichtingen naarmate deze beschikbaar komen. Ten minste eenmaal per jaar en telkens wanneer nieuwe informatie aan het licht komt, onderwerpen de instellingen hun ramingen aan een nieuw onderzoek,
 - d) de populatie van de uitzettingen die in aanmerking worden genomen in de gegevens voor het verrichten van de ramingen, de leningsnormen die zijn toegepast toen de gegevens zijn gegenereerd, en andere relevante kenmerken zijn vergelijkbaar met die

van de uitzettingen en normen van de instelling. De economische of marktvoorwaarden die aan de gegevens ten grondslag liggen, zijn relevant voor de actuele en voorzienbare voorwaarden. Het aantal in de steekproef opgenomen uitzettingen en de voor de kwantificering gebruikte periode waarop de gegevens betrekking hebben, zijn van dien aard dat de instelling kan vertrouwen op de juistheid en deugdelijkheid van haar ramingen;

- e) in de ramingen met betrekking tot gekochte kortlopende vorderingen wordt rekening gehouden met alle relevante informatie waarover de kopende instelling beschikt ten aanzien van de kwaliteit van de onderliggende vorderingen, met inbegrip van gegevens over soortgelijke pools welke afkomstig zijn van de verkoper, de kopende instelling of externe bronnen. De kopende instelling toetst alle door de verkoper aangeleverde gegevens waarvan zij gebruik maakt;
- f) een instelling telt bij haar ramingen een voorzichtigheidsmarge die in verhouding staat tot de verwachte foutmarge van de ramingen. In de gevallen waarin de methoden en gegevens door de instelling of de bevoegde autoriteit als minder bevredigend worden beschouwd en de verwachte foutmarge groter is, is ook de voorzichtigheidsmarge groter.

Wanneer instellingen voor de berekening van risicogewichten andere ramingen hanteren dan voor interne doeleinden, wordt dit gedocumenteerd en wordt hierbij redelijkheid betracht. Indien instellingen ten behoeve van hun bevoegde autoriteiten kunnen aantonen dat vóór 1 januari 2007 verzamelde gegevens op zodanige wijze zijn aangepast dat zij grotendeels beantwoorden aan de definitie van wanbetaling in artikel 174 of verlies, kunnen de bevoegde autoriteiten de instellingen enige flexibiliteit toestaan bij de toepassing van de voorgeschreven gegevensnormen.

- 2. Wanneer een instelling gebruik maakt van een datapool van verschillende instellingen, voldoet zij aan de volgende vereisten:
 - a) de ratingsystemen en -criteria van de overige instellingen die tot de datapool hebben bijgedragen, zijn vergelijkbaar met de hare;
 - b) de datapool is representatief voor de portefeuille waarvoor de gegevens uit de pool worden gebruikt;
 - c) de instelling gebruikt de gegevens uit de datapool consequent in de tijd voor haar ramingen;
 - d) de instelling blijft verantwoordelijk voor de integriteit van haar ratingsystemen;
 - e) de instelling behoudt voldoende interne kennis van haar ratingsystemen, waardoor zij onder meer feitelijk in staat is het ratingproces te monitoren en te auditen.

Artikel 176
Specifieke vereisten voor PD-ramingen

1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of –groepen samenhangen, passen de instellingen bij PD-ramingen voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken de volgende specifieke vereisten toe:
 - a) instellingen ramen de PD's per debiteurenklasse op basis van gemiddelden over een lange periode van de jaarlijkse wanbetalingsgraden. PD-ramingen voor debiteuren met een hoge hefboomwerking of voor debiteuren waarvan de activa overwegend verhandelde activa zijn, weerspiegelen de prestaties van de onderliggende activa op basis van periodes van hoge volatiliteit;
 - b) in het geval van gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen mogen instellingen het verwachte verlies (hierna EL) per debiteurenklasse ramen op basis van gemiddelden over een lange periode van de jaarlijkse gerealiseerde wanbetalingsgraden;
 - c) indien een instelling gemiddelde ramingen over een lange periode van PD's en LGD's voor gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen afleidt uit een EL-raming en een adequate PD- of LGD-raming, dan voldoet de procedure voor de raming van de totale verliezen aan de in dit deel vastgelegde algemene normen voor de raming van de PD en de LGD en spoort het resultaat met het in artikel 177, lid 1, onder a), vervatte concept van de LGD;
 - d) wanneer instellingen PD-ramingstechnieken toepassen, mag dat alleen met ondersteunende analyses. De instellingen nemen het belang van subjectieve overwegingen in aanmerking bij het combineren van de resultaten van de toepassing van technieken en bij het aanbrengen van aanpassingen om rekening te houden met de beperkingen waaraan de technieken en de informatie onderhevig zijn;
 - e) indien een instelling voor de raming van PD's gebruik maakt van gegevens over de interne ervaring met wanbetaling, weerspiegelen de ramingen de overnemingsnormen en alle verschillen tussen het ratingsysteem dat de gegevens heeft gegenereerd en het huidige ratingsysteem. Wanneer de overnemingsnormen of de ratingsystemen gewijzigd zijn, telt de instelling een grotere voorzichtigheidsmarge bij haar PD-raming;
 - f) indien een instelling haar interne klassen relateert of koppelt aan een schaal die door een EKBI of soortgelijke organisaties wordt toegepast en vervolgens de voor de klassen van de externe organisatie waargenomen wanbetalingsgraad toekent aan de door haar gebruikte klassen, wordt de koppeling gebaseerd op een vergelijking van de interne ratingcriteria met de criteria die door de externe organisatie worden gebruikt en op een vergelijking van de interne en externe ratings van gewone debiteuren. Vertekeningen of inconsistenties bij de koppeling of in de onderliggende gegevens worden vermeden. De criteria van de externe organisatie welke aan de voor de kwantificering gebruikte gegevens ten grondslag liggen, hebben uitsluitend betrekking op het wanbetalingsrisico en houden geen rekening met de transactietekenen. In de door de instelling verrichte analyse is een vergelijking van de definities van wanbetaling opgenomen, behoudens de voorschriften in artikel 174. De instelling documenteert de grondslag voor de koppeling;

- g) indien een instelling gebruik maakt van statistische voorspellingsmodellen voor wanbetaling, dan mag zij PD's ramen als het gewone gemiddelde van de ramingen van de kans op wanbetaling voor individuele debiteuren van een bepaalde klasse. Wanneer de instelling voor deze doeleinden gebruik maakt van waarschijnlijkheidsmodellen voor wanbetaling, wordt voldaan aan de in artikel 28 gespecificeerde normen;
- h) de duur van de gebruikte onderliggende historische waarnemingsperiode is voor ten minste één bron gelijk aan minimaal vijf jaar, ongeacht of een instelling voor haar PD-raming gebruik maakt van externe gegevens, interne gegevens, datapools of een combinatie van deze drie bronnen. Indien de waarnemingsperiode voor één van de bronnen een langere periode omspant en deze gegevens relevant zijn, dan wordt van deze langere periode gebruik gemaakt. Dit punt is ook van toepassing op de PD/LGD-benadering van aandelen. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten mogen instellingen die van de bevoegde autoriteit geen toestemming hebben ontvangen overeenkomstig artikel 138 om eigen LGD-ramingen of omrekeningsfactoren te gebruiken bij de invoering van de interne-ratingbenadering relevante gegevens gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met een jaar toe totdat de relevante gegevens een periode van vijf jaar bestrijken.

2. Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen gelden de volgende vereisten:

- a) instellingen ramen de PD's per debiteurenklasse of -groep op basis van gemiddelden over een lange periode van jaarlijkse wanbetalingsgraden;
- b) PD-ramingen kunnen ook worden afgeleid van gerealiseerde verliezen en passende LGD-ramingen;
- c) instellingen beschouwen interne gegevens voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen als de primaire informatiebron voor de inschatting van de verlieskenmerken. Instellingen mogen externe gegevens (met inbegrip van gegevens uit datapools) of statistische modellen gebruiken voor kwantificeringsdoeleinden, mits er een sterk verband bestaat tussen:
 - i) de door de instelling gevolgde procedure voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen en de door de externe gegevensbron gevolgde procedure;
 - ii) het interne risicoprofiel van de instelling en de samenstelling van de externe gegevens;
- d) indien een instelling gemiddelde ramingen over een lange periode van PD en LGD voor uitzettingen op particulieren of op kleine partijen afleidt uit een raming van het totale verlies en een adequate PD- of LGD-raming, dan voldoet de procedure voor de raming van de totale verliezen aan de in dit deel vastgelegde algemene normen voor de raming van de PD en de LGD en spoort het resultaat met het in artikel 177, lid 1, onder a), vervatte concept van de LGD;
- e) de duur van de gebruikte onderliggende historische waarnemingsperiode is voor ten minste één bron gelijk aan minimaal vijf jaar, ongeacht of een instelling voor haar inschatting van verlieskenmerken gebruik maakt van externe gegevens, interne

gegevens, datapools of een combinatie van deze drie bronnen. Indien de waarnemingsperiode voor één van de bronnen een langere periode omspant en deze gegevens relevant zijn, dan wordt van deze langere periode gebruik gemaakt. Een instelling behoeft geen even groot belang te hechten aan historische gegevens indien recentere gegevens een betere voorspeller zijn van de verliespercentages. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten mogen instellingen bij de uitvoering van de interne-ratingbenadering relevante gegevens gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met een jaar toe totdat de relevante gegevens een periode van vijf jaar bestrijken.

- f) de tijdens de looptijd van de kredietuitzettingen verwachte wijzigingen in de risicoparameters (seasoning effects) worden door de instellingen aangegeven en geanalyseerd.

Voor gekochte kortlopende vorderingen op particulieren en kleine partijen mogen instellingen gebruik maken van externe en interne referentiegegevens. Instellingen gebruiken alle relevante gegevensbronnen als vergelijkingspunt.

- 3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - a) de voorwaarden volgens welke de bevoegde autoriteiten de toestemmingen mogen verlenen waarvan sprake in punt h) van lid 1 en punt e) van lid 2;
 - b) de voorwaarden volgens welke de bevoegde autoriteiten de methode van een instelling voor het ramen van de PD beoordelen overeenkomstig artikel 138.

De EBA legt de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 177

Specifieke vereisten voor eigen LGD-ramingen

- 1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of –groepen samenhangen, nemen de instellingen de onderstaande specifieke vereisten voor eigen LGD-ramingen in acht:
 - a) instellingen ramen de LGD's per faciliteitsklasse of -groep op basis van de gemiddelde LGD's per faciliteitsklasse of -groep en maken daarbij gebruik van alle in de gegevensbronnen waargenomen gevallen van wanbetaling (naar wanbetalingsgraad gewogen gemiddelde);
 - b) instellingen maken gebruik van LGD-ramingen die passend zijn voor een economische neergang indien deze voorzichtiger zijn dan het gemiddelde over een lange periode. Indien wordt verwacht dat een ratingsysteem gerealiseerde LGD's per klasse of groep oplevert welke op een constant niveau zijn, passen instellingen hun ramingen van de

risicoparameters per klasse of groep aan om het effect van een economische neergang op het kapitaal te beperken;

- c) een instelling houdt rekening met de mate waarin het risico van de debiteur eventueel afhankelijk is van dat van de zekerheid of de zekerheidsgever. Gevallen waarin sprake is van een significante afhankelijkheid worden op voorzichtige wijze benaderd;
 - d) valutamismatches tussen de onderliggende verplichting en de zekerheid worden op voorzichtige wijze behandeld bij de beoordeling van de LGD door de instelling;
 - e) indien in de LGD-ramingen met het bestaan van een zekerheid rekening wordt gehouden, worden deze ramingen niet uitsluitend gebaseerd op de geraamde marktwaarde van de zekerheid. In de LGD-ramingen wordt rekening gehouden met de gevolgen van het potentiële onvermogen van instellingen om vlot beschikkingsmacht over hun zekerheid te verkrijgen en deze uit te winnen;
 - f) indien in de LGD-ramingen rekening wordt gehouden met zekerheden, moeten instellingen interne vereisten vaststellen voor het beheer van zekerheden, rechtszekerheid en risicomangement die over het geheel genomen overeenkomen met de vereisten in hoofdstuk 4, afdeling 3;
 - g) voor zover een instelling zekerheden in aanmerking neemt voor het bepalen van de uitzettingswaarde voor tegenpartijkredietrisico overeenkomstig hoofdstuk 6, afdeling 5 of 6, wordt met bedragen die naar verwachting kunnen worden verhaald op de zekerheid geen rekening gehouden bij de LGD-ramingen;
 - h) in het specifieke geval van uitzettingen waarbij reeds sprake is van wanbetaling, maakt de instelling gebruik van de som van haar beste ramingen van het voor elke uitzetting verwachte verlies in het licht van het heersende economische klimaat en de status van de uitzetting en de mogelijkheid dat zich gedurende de afboekingsperiode nog meer onverwachte verliezen voordoen;
 - i) indien onbetaalde achterstallige provisies in de winst- en verliesrekening van de instelling zijn geactiveerd, worden zij bij de meting van uitzetting en verlies door de instelling betrokken;
 - j) voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken zijn de LGD-ramingen gebaseerd op gegevens die voor ten minste één bron betrekking hebben op een periode van minimaal vijf jaar, die jaarlijks na de implementatie met één jaar wordt verhoogd tot een minimum van zeven jaar is bereikt. Indien de waarnemingsperiode voor één van de bronnen een langere periode omspannt en deze gegevens relevant zijn, dan wordt van deze langere periode gebruik gemaakt.
2. Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen kunnen instellingen het volgende doen:
- a) LGD-ramingen afleiden van gerealiseerde verliezen en passende PD-ramingen;
 - b) toekomstige opnemingen ofwel in hun omrekeningsfactoren, ofwel in hun LGD-ramingen verwerken;

- c) bij gekochte kortlopende vorderingen op particulieren of op kleine partijen van externe en interne referentiegegevens gebruik maken om de LGD's te ramen.

Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen worden LGD-ramingen gebaseerd op gegevens over een periode van ten minste vijf jaar. Een instelling behoeft geen even groot belang te hechten aan historische gegevens indien recentere gegevens een betere voorspeller zijn van de verliespercentages. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten mogen instellingen bij de uitvoering van de interne-ratingbenadering toepasselijke gegevens gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met een jaar toe totdat de relevante gegevens een periode van vijf jaar bestrijken.

- 3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - a) de aard, hevigheid en duur van een economische neergang waarvan sprake in lid 1;
 - b) de voorwaarden waaronder een bevoegde autoriteit een instelling overeenkomstig lid 3 mag toestaan relevante gegevens die een periode van twee jaar bestrijken te gebruiken wanneer de instelling de interne-ratingbenadering implementeert.

De EBA legt het in de eerste alinea bedoelde ontwerp van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 178

Specifieke vereisten voor eigen ramingen van omrekeningsfactoren

- 1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of –groepen samenhangen, nemen de instellingen de onderstaande specifieke vereisten voor eigen ramingen van omrekeningsfactoren in acht:
 - a) de instellingen ramen de omrekeningsfactoren per faciliteitsklasse of -groep op basis van de gemiddelde gerealiseerde omrekeningsfactoren per faciliteitsklasse of -groep en maken daarbij gebruik van het naar wanbetalingsgraad gewogen gemiddelde dat uit alle in de gegevensbronnen waargenomen gevallen van wanbetaling resulteert;
 - b) de instellingen maken gebruik van ramingen van omrekeningsfactoren welke passend zijn voor een economische neergang indien deze voorzichtiger zijn dan het gemiddelde over een lange periode. Indien wordt verwacht dat een ratingsysteem gerealiseerde omrekeningsfactoren per klasse of groep oplevert welke op een constant niveau zijn, passen de instellingen hun ramingen van de risicoparameters per klasse of groep aan om het effect van een economische neergang op het kapitaal te beperken;
 - c) in de door de instellingen geraamde omrekeningsfactoren wordt rekening gehouden met de mogelijkheid dat de debiteur nog opnemingen verricht tot en na het plaatsvinden van een gebeurtenis waardoor wanbetaling ontstaat. In de raming van de omrekeningsfactor wordt een grotere voorzichtigheidsmarge ingebouwd wanneer er redelijkerwijze een

sterkere positieve correlatie kan worden verwacht tussen de wanbetalingsfrequentie en de omvang van de omrekeningsfactor;

- d) bij de raming van omrekeningsfactoren houden instellingen rekening met hun specifieke gedragslijnen en strategieën voor de rekeningenmonitoring en de betalingsverwerking. De instellingen houden ook rekening met hun vermogen en bereidheid om verdere opnemingen te voorkomen in situaties die net niet als wanbetaling worden beschouwd, zoals inbreuken op overeenkomsten of andere gebeurtenissen waardoor technisch gesproken wanbetaling ontstaat;
 - e) de instellingen beschikken over adequate systemen en procedures om de bedragen van de faciliteiten, de actuele uitstaande bedragen uit hoofde van gecommiteerde kredietlijnen en wijzigingen in uitstaande bedragen per debiteur en per klasse te monitoren. De instellingen zijn in staat de uitstaande saldi dagelijks te monitoren;
 - f) indien de instellingen voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en interne doeleinden andere ramingen van omrekeningsfactoren hanteren, wordt dit gedocumenteerd en wordt hierbij redelijkheid betracht.
2. Voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken zijn de ramingen van omrekeningsfactoren gebaseerd op gegevens die voor ten minste één bron betrekking hebben op een periode van minimum vijf jaar, die jaarlijks na de implementatie met één jaar wordt verhoogd tot een minimum van zeven jaar is bereikt. Indien de waarnemingsperiode voor één van de bronnen een langere periode omspant en deze gegevens relevant zijn, wordt van deze langere periode gebruik gemaakt.
3. Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen mogen instellingen toekomstige opnemingen ofwel in hun omrekeningsfactoren, ofwel in hun LGD-ramingen verwerken.
- Voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen zijn de ramingen van omrekeningsfactoren gebaseerd op gegevens over een periode van ten minste vijf jaar. Een instelling behoeft geen even groot belang te hechten aan vereisten inzake historische gegevens waarvan sprake in lid 1, onder a), indien recentere gegevens een betere voorspeller zijn van de verliespercentages. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten, mogen instellingen bij de uitvoering van de interne-ratingbenadering relevante gegevens gebruiken die een periode van twee jaar bestrijken. De te bestrijken periode neemt elk jaar met een jaar toe totdat de relevante gegevens een periode van vijf jaar bestrijken.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
- a) de aard, hevigheid en duur van een economische neergang waarvan sprake in lid 1;
 - b) de voorwaarden waaronder een bevoegde autoriteit een instelling mag toestaan relevante gegevens die een periode van twee jaar bestrijken te gebruiken op het moment dat een instelling de interne-ratingbenadering voor het eerst implementeert.

De EBA legt het in de eerste alinea bedoelde ontwerp van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 179

Vereisten voor de beoordeling van het effect van garanties en kredietderivaten voor uitzettingen op ondernemingen, instellingen en centrale overheden en centrale banken waarbij van eigen LGD-ramingen gebruik wordt gemaakt en uitzettingen op particulieren en kleine partijen

1. De volgende vereisten zijn van toepassing met betrekking tot toelaatbare garantiegevers en garanties:
 - a) de instellingen hanteren welomschreven criteria voor de categorieën van garantiegevers die zij in aanmerking nemen bij de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen;
 - b) voor erkende garantiegevers gelden dezelfde regels als voor debiteuren; deze regels zijn vervat in de artikelen 167, 168 en 169;
 - c) de garantie wordt schriftelijk bevestigd, is niet opzegbaar door de garantiegever, is van kracht tot de verplichting volledig is nagekomen (rekening houdend met het bedrag en de geldigheidsduur van de garantie) en is juridisch afdwingbaar jegens de garantiegever in een rechtsgebied waar de garantiegever activa bezit om in beslag te nemen en een beslissing ten uitvoer te leggen. Ook voorwaardelijke garanties waarbij voorwaarden worden voorgeschreven waaronder de garantiegever niet kan worden verplicht zijn verbintenis na te komen, mogen in aanmerking worden genomen, behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten. Bij de onderbrengingscriteria wordt voldoende rekening gehouden met elke potentiële vermindering van het risicoverminderende effect.
2. Een instelling hanteert duidelijk gespecificeerde criteria voor de aanpassing van klassen, groepen of LGD-ramingen en, in het geval van uitzettingen op particulieren en kleine partijen en toelaatbare gekochte kortlopende vorderingen, voor de aanpassing van de procedure voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen teneinde recht te doen aan de gevolgen van garanties voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen. Deze criteria voldoen aan de vereisten van de artikelen 167 tot en met 169.

De criteria zijn aannemelijk en intuïtief. Zij hebben betrekking op het vermogen en de bereidheid van de garantiegever om zijn verplichtingen uit hoofde van de garantie na te komen, het vermoedelijke tijdschema van alle betalingen van de garantiegever, de mate waarin het vermogen van de garantiegever om zijn verplichtingen uit hoofde van de garantie na te komen samenhangt met het vermogen van de debiteur om terug te betalen, en de mate waarin er enig restrisico ten aanzien van de debiteur blijft bestaan.
3. De in dit artikel neergelegde vereisten voor garanties gelden ook voor kredietderivaten met één referentie-entiteit. Ingeval er sprake is van een verschil tussen de onderliggende verplichting en de referentieverplichting van het kredietderivaat of de verplichting waarnaar wordt gekeken om uit te maken of er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan, zijn de

vereisten van artikel 211, lid 2, van toepassing. In het geval van uitzettingen op particulieren en kleine partijen en toelaatbare gekochte kortlopende vorderingen is dit lid van toepassing op de procedure voor de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen.

De criteria hebben betrekking op de uitbetalingsstructuur van het kredietderivaat en voorzien in een voorzichtige inschatting van de gevolgen daarvan voor de omvang en het tijdschema van de inning van ontvangsten op afgeboekte vorderingen. De instelling houdt rekening met de mate waarin er andere vormen van restrisico blijven bestaan.

4. De in de leden 1 tot en met 3 gestelde vereisten gelden niet voor garanties verstrekt door instellingen, centrale overheden en centrale banken, alsook door ondernemingen die voldoen aan de in artikel 197, lid 1, onder g), gestelde vereisten, mits de instelling overeenkomstig artikel 145 toestemming heeft gekregen om de standaardbenadering toe te passen voor uitzettingen op dergelijke entiteiten. In dat geval zijn de vereisten van hoofdstuk 4 van toepassing.
5. Bij garanties ter dekking van uitzettingen op particulieren en kleine partijen zijn de vereisten van de leden 1 tot en met 3 ook van toepassing op de onderbrenging van uitzettingen in klassen of groepen en de raming van de PD.
6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden te specificeren overeenkomstig welke bevoegde autoriteiten mogen toestaan dat voorwaardelijke garanties in aanmerking worden genomen.

De EBA legt de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 180

Vereisten voor gekochte kortlopende vorderingen

1. Bij de kwantificering van de risicoparameters die met ratingklassen of –groepen voor gekochte kortlopende vorderingen samenhangen, zorgen de instellingen ervoor dat aan de voorwaarden van de leden 2 tot en met 6 wordt voldaan.
2. De structuur van de faciliteit waarborgt dat de instelling onder alle voorzienbare omstandigheden de effectieve eigendom van en beschikkingsmacht over alle overdrachten van contanten uit hoofde van de kortlopende vorderingen heeft. Wanneer de betalingen van de debiteur rechtstreeks aan een verkoper of beheerder geschieden, verifieert de instelling regelmatig of deze betalingen volledig en met inachtneming van de contractuele afspraken plaatsvinden. Instellingen beschikken over procedures om te waarborgen dat de eigendom van de kortlopende vorderingen en kasontvangsten beschermd is tegen concordataire uitstellen of juridische verzetsprocedures die de leninggever materieel kunnen beletten om de kortlopende vorderingen te liquideren of over te dragen, dan wel om de beschikkingsmacht over de kasontvangsten te verkrijgen.

3. De instelling bewaakt zowel de kwaliteit van de gekochte kortlopende vorderingen als de financiële positie van de verkoper en beheerder. Het volgende is van toepassing:
 - a) de instelling beoordeelt de correlatie tussen de kwaliteit van de gekochte kortlopende vorderingen en de financiële positie van zowel de verkoper als de beheerder en beschikt over interne gedragslijnen en procedures die voldoende bescherming bieden tegen onvoorziene omstandigheden, waarbij onder meer ook een interne risicorating aan elke verkoper en beheerder wordt toegekend;
 - b) in de instelling bestaan duidelijke en effectieve gedragslijnen en procedures om uit te maken of een verkoper of een beheerder toelaatbaar is. De instelling of haar lasthebber onderwerpen verkopers en beheerders aan periodieke evaluaties om de juistheid van hun verslagen na te gaan, fraude of operationele tekortkomingen op te sporen en de kwaliteit van het kredietbeleid van de verkoper en van het inningsbeleid en de inningsprocedures van de beheerder te verifiëren. De bevindingen van deze evaluaties worden op schrift gesteld;
 - c) de instelling beoordeelt de kenmerken van de pools van gekochte kortlopende vorderingen, met inbegrip van te veel betaalde voorschotten, de precedents van de verkoper op het gebied van achterstallige betalingen, dubieuze vorderingen en voorzieningen voor dubieuze vorderingen, betalingsvoorwaarden en potentiële tegenrekeningen;
 - d) in de instelling bestaan effectieve gedragslijnen en procedures voor de monitoring op geaggregeerde basis van concentraties van vorderingen op eenzelfde debiteur, zowel binnen pools van gekochte kortlopende vorderingen als voor alle pools van gekochte kortlopende vorderingen samen;
 - e) de instelling ziet erop toe dat zij van de beheerder tijdig voldoende gedetailleerde verslagen ontvangt over de saldo-analyse en de verwatering van kortlopende vorderingen om de inachtneming van haar toelatingscriteria en voorschotbeleid met betrekking tot gekochte kortlopende vorderingen te kunnen waarborgen, en zij voorziet tevens in een doeltreffend instrument voor de monitoring en bevestiging van de verkoopvoorwaarden van de verkoper en de verwatering.
4. De instelling beschikt over systemen en procedures om verslechtingen in de financiële positie van de verkoper en in de kwaliteit van de gekochte kortlopende vorderingen in een vroeg stadium te detecteren, alsook om zich aandienende problemen proactief aan te pakken. In de instelling bestaan met name duidelijke en effectieve gedragslijnen, procedures en informatiesystemen om inbreuken op overeenkomsten vast te stellen, en tevens duidelijke en effectieve gedragslijnen en procedures om juridische stappen te ondernemen en om te gaan met gekochte kortlopende vorderingen die problemen opleveren.
5. De instelling volgt duidelijke en effectieve gedragslijnen en procedures voor de controle van gekochte kortlopende vorderingen, krediet en contanten. Met name worden in schriftelijk vastgelegde interne gedragslijnen alle materiële onderdelen van het programma voor de aankoop van kortlopende vorderingen gespecificeerd, met inbegrip van voorschotpercentages, toelaatbare zekerheden, benodigde documentatie, concentratiegrenzen, en de wijze waarop kasontvangsten moeten worden behandeld. Daarbij wordt op passende wijze rekening

gehouden met alle relevante en materiële factoren, met inbegrip van de verkoper en de financiële positie van de beheerder, risicoconcentraties en de tendens van de kwaliteit van de gekochte kortlopende vorderingen en het klantenbestand van de verkoper. Aan de hand van interne systemen wordt gewaarborgd dat de fondsen slechts tegen de gespecificeerde zekerheden en bewijsstukken worden verstrekt.

6. De instelling beschikt over een effectieve interne procedure voor de toetsing van de inachtneming van alle interne gedragslijnen en procedures. De procedure omvat regelmatige audits van alle kritieke fases van het programma van de instelling voor de aankoop van kortlopende vorderingen, verificatie van de scheiding van taken enerzijds tussen de beoordeling van de verkoper en beheerder en de beoordeling van de debiteur en anderzijds tussen de beoordeling van de verkoper en beheerder en de audit ter plaatse van de verkoper en beheerder, alsook toetsing van de transactieverwerking, met bijzondere nadruk op de kwalificaties, de ervaring, het personeelsbestand en de ondersteunende automatiseringssystemen.

ONDERAFDELING 3

VALIDATIE VAN INTERNE RAMINGEN

Artikel 181

Validatie van interne ramingen

De instellingen voldoen bij de validering van hun interne ramingen aan de volgende vereisten:

- a) instellingen beschikken over deugdelijke systemen om de juistheid en consistentie van ratingsystemen, processen en de raming van alle relevante risicoparameters te valideren. Het interne validatieproces stelt de instelling in staat de werking van de interne rating- en risico-inschattingssystemen op consequente en zinvolle wijze te beoordelen;
- b) instellingen vergelijken regelmatig de gerealiseerde wanbetalingsgraden met de PD-ramingen voor elke klasse. Wanneer de gerealiseerde wanbetalingsgraden buiten het voor de desbetreffende klasse verwachte bereik vallen, onderzoeken instellingen specifiek wat de redenen zijn voor de afwijking. Instellingen die van eigen ramingen van LGD's en omrekeningsfactoren gebruik maken, voeren ook voor deze ramingen een soortgelijk onderzoek uit. Bij die vergelijkingen wordt gebruik gemaakt van historische gegevens die een zo lang mogelijke periode bestrijken. De instelling documenteert de bij deze vergelijkingen gebruikte methoden en gegevens. Dit onderzoek en deze documentatie worden ten minste eenmaal per jaar geactualiseerd;
- c) instellingen maken tevens gebruik van andere kwantitatieve validatie-instrumenten en van vergelijkingen met relevante externe gegevensbronnen. Bij het onderzoek wordt uitgegaan van gegevens die passend zijn voor de portefeuille, regelmatig worden geactualiseerd, en betrekking hebben op een relevante waarnemingsperiode. Bij de interne beoordelingen van de werking van hun ratingsystemen gaan de instellingen uit van een zo lang mogelijke periode;

- d) de voor de kwantitatieve validatie gebruikte methoden en gegevens zijn consistent in de tijd. Wijzigingen in de raming- en validatiemethoden en in de gegevens (zowel gegevensbronnen als bestreken periodes) worden gedocumenteerd;
- e) instellingen hebben deugdelijke interne normen vastgesteld voor de gevallen waarin gerealiseerde PD's, LGD's, omrekeningsfactoren en totale verliezen waarbij van EL gebruik wordt gemaakt, in voldoende significante mate afwijken om twijfel te doen ontstaan omtrent de juistheid van de ramingen. In deze normen wordt rekening gehouden met conjunctuurcycli en met een soortgelijke systematische variabiliteit van de wanbetalingservaring. Wanneer de gerealiseerde waarden de verwachte waarden blijven overtreffen, stellen de instellingen hun ramingen opwaarts bij om met hun wanbetalings- en verlieservaring rekening te houden.

ONDERAFDELING 4

VEREISTEN VOOR UITZETTINGEN IN AANDELEN IN HET KADER VAN DE INTERNEMODELLENBENADERING

Artikel 182

Eigenvermogensvereiste en risicokwantificering

Bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voldoen de instellingen aan de volgende normen:

- (a) de raming van het potentiële verlies is bestand tegen ongunstige marktontwikkelingen die relevant zijn voor het risicoprofiel op lange termijn van de specifieke aandelenpositie van de instelling. De gegevens die zijn gebruikt om de rendementsspreiding weer te geven, hebben betrekking op de langste steekproefperiode waarvoor gegevens beschikbaar zijn die representatief zijn voor het risicoprofiel van de specifieke uitzettingen in aandelen van de instelling. De gebruikte gegevens zijn van dien aard dat zij voorzichtige, statistisch betrouwbare en deugdelijke verliesramingen opleveren die niet op louter subjectieve overwegingen gebaseerd zijn. De gesimuleerde schok levert een voorzichtige raming van de potentiële verliezen over een relevante markt- of conjunctuurcyclus op lange termijn op. De instelling combineert empirische analyse van beschikbare gegevens met op diverse factoren gebaseerde aanpassingen om voldoende realistische en voorzichtige modeloutputs te verkrijgen. Bij de constructie van VaR-modellen (VaR: Value at Risk - risicowaarde) voor de raming van potentiële driemaandelijke verliezen kunnen instellingen gebruik maken van kwartaalgegevens of van gegevens met een kortere tijdshorizon die in kwartaalgegevens worden omgezet met behulp van een analytisch adequate methode die berust op empirische gegevens en op een goed doordachte en gedocumenteerde redenering en analyse. Bij een dergelijke benadering wordt voorzichtig en consistent in de tijd te werk gegaan. Wanneer slechts beperkte relevante gegevens beschikbaar zijn, past de instelling adequate voorzichtigheidsmarges toe;
- (b) de gebruikte modellen vangen op toereikende wijze alle materiële risico's waaraan het aandelenrendement onderhevig is, met inbegrip van zowel het algemene marktrisico als het specifieke risico van de aandelenportefeuille van de instelling. De interne modellen geven een adequate verklaring van de historische koersvariatie, nemen zowel de omvang als de wijzigingen in de samenstelling van de potentiële concentraties mee en zijn bestand tegen ongunstige marktomstandigheden. De populatie van de risicoblootstellingen die

vertegenwoordigd zijn in de voor de raming gebruikte gegevens, sluit nauw aan bij of is ten minste vergelijkbaar met die van de uitzettingen in aandelen van de instelling;

- (c) het interne model sluit aan bij het risicoprofiel en de complexiteit van de aandelenportefeuille van de instelling. Wanneer een instelling materiële posities heeft met waarden die van zeer non-lineaire aard zijn, worden de interne modellen zodanig opgesteld dat zij de aan dergelijke instrumenten verbonden risico's op toereikende wijze meenemen;
- (d) de koppeling van afzonderlijke posities aan indicatoren, marktindexen en risicofactoren is aannemelijk, intuïtief en conceptueel gezond;
- (e) instellingen tonen door middel van empirische analyses aan dat de risicofactoren adequaat zijn en onder meer zowel het algemene als het specifieke risico dekken;
- (f) in de ramingen van de volatiliteit van het rendement van uitzettingen in aandelen wordt rekening gehouden met alle relevante en beschikbare gegevens, inlichtingen en methoden. Er wordt gebruik gemaakt van aan een onafhankelijk onderzoek onderworpen interne gegevens of van gegevens uit externe bronnen, met inbegrip van datapools;
- (g) er is voorzien in een strikt en uitgebreid programma van stresstesten.

Artikel 183

Risicomanagementproces en controlemaatregelen

Wat de ontwikkeling en het gebruik van interne modellen voor de bepaling van het eigenvermogensvereiste betreft, stellen de instellingen gedragslijnen, procedures en controlemaatregelen vast om de integriteit van het model en het modelleringsproces te waarborgen. Deze gedragslijnen, procedures en controlemaatregelen omvatten onder meer de volgende elementen:

- (a) volledige integratie van het interne model in de algemene managementinformatiesystemen van de instelling en in het beheer van de aandelenportefeuille buiten het handelsboek. De interne modellen zijn volledig geïntegreerd in de risicomanagementinfrastructuur indien zij met name worden gebruikt voor: de meting en beoordeling van het rendement van de aandelenportefeuille, met inbegrip van het voor risico's gecorrigeerde rendement; de allocatie van economisch kapitaal aan uitzettingen in aandelen en de evaluatie van de totale kapitaaltoereikendheid en het beleggingsbeheer;
- (b) beproefde managementsystemen, procedures en controlefuncties die een periodieke en onafhankelijke analyse van alle onderdelen van het interne modelleringsproces waarborgen, met inbegrip van de goedkeuring van modelherzieningen, de validatie van modelinputs en de evaluatie van modelresultaten, zoals directe verificatie van risicoberekeningen. In het kader van deze analyses worden de juistheid, volledigheid en adequaatheid van modelinputs en -resultaten beoordeeld en gaat de aandacht vooral uit naar, enerzijds, het detecteren en beperken van mogelijke fouten die uit bekende gebreken voortvloeien, en, anderzijds, het opsporen van onbekende gebreken van het model. Deze analyses kunnen worden verricht door een onafhankelijke afdeling of door een onafhankelijke derde;
- (c) adequate systemen en procedures voor de monitoring van de beleggingsgrenzen en de risico's verbonden aan uitzettingen in aandelen;

- (d) de voor het ontwerp en de toepassing van het model verantwoordelijke afdelingen zijn functioneel onafhankelijk van de voor het beheer van de afzonderlijke beleggingen verantwoordelijke afdelingen;
- (e) de voor enigerlei aspect van het modelleringsproces verantwoordelijke partijen beschikken over adequate kwalificaties. Het bestuur wijst voldoende gekwalificeerd en competent personeel aan voor de modelleringsfunctie.

Artikel 184
Validatie en documentatie

Instellingen beschikken over deugdelijke systemen om de juistheid en consistentie van hun interne modellen en modelleringsprocessen te valideren. Alle materiële onderdelen van de interne modellen, het modelleringsproces en de validatie zijn gedocumenteerd.

De validatie en documentatie van de interne modellen en modelleringsprocessen van de instellingen zijn aan de volgende vereisten onderworpen:

- (a) instellingen maken gebruik van het interne validatieproces om de werking van hun interne modellen en processen op een consequente en zinvolle wijze te beoordelen;
- (b) de voor de kwantitatieve validatie gebruikte methoden en gegevens zijn consistent in de tijd. Wijzigingen in de raming- en validatiemethoden en in de gegevens, zowel gegevensbronnen als bestreken periodes, worden gedocumenteerd;
- (c) instellingen vergelijken de feitelijke rendementen op aandelen (berekend aan de hand van gerealiseerde en niet-gerealiseerde winsten en verliezen) regelmatig met de modelramingen. Bij die vergelijkingen wordt gebruik gemaakt van historische gegevens die een zo lang mogelijke periode bestrijken. De instelling documenteert de bij deze vergelijkingen gebruikte methoden en gegevens. Dit onderzoek en deze documentatie worden ten minste eenmaal per jaar geactualiseerd;
- (d) instellingen maken tevens gebruik van andere kwantitatieve validatie-instrumenten en van vergelijkingen met relevante externe gegevensbronnen. Bij het onderzoek wordt uitgegaan van gegevens die passend zijn voor de portefeuille, regelmatig worden geactualiseerd, en betrekking hebben op een relevante waarnemingsperiode. Bij de interne beoordelingen van hun ratingsystemen gaan de instellingen uit van een zo lang mogelijke periode;
- (e) instellingen hebben deugdelijke interne normen vastgesteld voor het aanpakken van de gevallen waarin de vergelijking van de feitelijke rendementen op aandelen met de modelramingen twijfel doet ontstaan omtrent de juistheid van de ramingen of van de modellen. In deze normen wordt rekening gehouden met conjunctuurcycli en met een soortgelijke systematische variabiliteit van de rendementen op aandelen. Alle aanpassingen die naar aanleiding van de onderzoeken aan de interne modellen worden aangebracht, worden gedocumenteerd en zijn overeenkomstig de normen voor de evaluatie van modellen;
- (f) het interne model en het modelleringsproces worden schriftelijk vastgelegd, met inbegrip van de verantwoordelijkheden van de bij de modellering betrokken partijen, de goedkeuring van het model en de procedures voor de evaluatie van het model.

ONDERAFDELING 5

INTERNE GOVERNANCE EN TOEZICHT

Artikel 185 *Corporate governance*

1. Alle materiële aspecten van het rating- en het ramingsproces worden goedgekeurd door het leidinggevend orgaan of een speciaal aangewezen comité daarvan en de directie van de instelling. Deze partijen hebben een algemeen inzicht in de ratingsystemen van de instelling en een diepgaand begrip van de daarmee samenhangende managementverslagen.
2. De directie is onderworpen aan de volgende vereisten:
 - a) zij stelt het leidinggevend orgaan of een speciaal aangewezen comité daarvan in kennis van materiële wijzigingen in of uitzonderingen op algemeen gebruikelijke gedragslijnen welke een materiële invloed hebben op de werking van de ratingsystemen van de instelling;
 - b) zij heeft een goed inzicht in de opzet en de werking van de ratingsystemen;
 - c) zij ziet er continu op toe dat de ratingsystemen naar behoren functioneren.

De directie wordt regelmatig door de voor de kredietrisicocontrole verantwoordelijke afdelingen op de hoogte gebracht van de werking van het ratingproces, de terreinen waarop verbeteringen noodzakelijk zijn en de vorderingen die zijn gemaakt bij het verhelpen van eerder geconstateerde gebreken.

3. De op interne ratings gebaseerde analyse van het kredietrisicoprofiel van de instelling vormt een essentieel onderdeel van de managementverslaggeving aan deze partijen. Bij de verslaggeving wordt ten minste melding gemaakt van het risicoprofiel per klasse, de migratie van de ene klasse naar de andere, de raming van de relevante parameters per klasse en een vergelijking tussen gerealiseerde wanbetalingsgraden en gebruikte eigen ramingen van gerealiseerde LGD's en gerealiseerde factoren enerzijds en de verwachtingen en de resultaten van stresstesten anderzijds. De frequentie van de verslaggeving hangt af van de significantie van de informatie, het type informatie en het niveau van de ontvanger.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de in dit artikel neergelegde vereisten betreffende het leidinggevend orgaan, een speciaal aangewezen comité daarvan en de directie nader te specificeren.

De EBA legt de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 186
Kredietrisicocontrole

1. De met de kredietrisicocontrole belaste afdeling is onafhankelijk van de personeels- en managementfunctie verantwoordelijk voor de initiatie of vernieuwing van uitzettingen en brengt rechtstreeks verslag uit aan de directie. De afdeling is verantwoordelijk voor de opzet of de selectie, tenuitvoerlegging, controle en werking van de ratingsystemen. Zij produceert en analyseert regelmatig verslagen over de output van de ratingsystemen.
2. De met de kredietrisicocontrole belaste afdeling (afdelingen) heeft (hebben) onder meer de volgende taken:
 - a) testen en monitoren van klassen en groepen;
 - b) produceren en analyseren van beknopte verslagen over de ratingsystemen van de instelling;
 - c) ten uitvoer leggen van procedures om te verifiëren of de definities van klasse en groep in alle afdelingen en geografische gebieden consequent worden toegepast;
 - d) evalueren en documenteren van alle wijzigingen in het ratingproces, met opgave van de redenen voor de wijzigingen;
 - e) evalueren van de ratingcriteria om na te gaan of zij het risico blijven voorspellen. Wijzigingen in het ratingproces, de criteria of de afzonderlijke ratingparameters worden gedocumenteerd en bijgehouden;
 - f) actief deelnemen aan de opzet of de selectie, tenuitvoerlegging en validatie van de modellen die in het ratingproces worden gebruikt;
 - g) toezicht houden op de modellen die in het ratingproces worden gebruikt;
 - h) doorlopend onderzoeken en aanpassen van de modellen die in het ratingproces worden gebruikt.
3. Instellingen die overeenkomstig artikel 175, leden 2 en 3, gebruik maken van gegevens uit datapools mogen de volgende taken uitbesteden:
 - a) produceren van informatie die relevant is voor het testen en monitoren van klassen en groepen;
 - b) produceren van beknopte verslagen over de ratingsystemen van de instelling;
 - c) produceren van informatie die relevant is voor het evalueren van de ratingcriteria om na te gaan of zij het risico blijven voorspellen;
 - d) documenteren van alle wijzigingen in het ratingproces, de criteria of de afzonderlijke ratingparameters;

- e) produceren van informatie die relevant is voor het doorlopend onderzoeken en aanpassen van de modellen welke in het kader van het ratingproces worden gebruikt.
4. Instellingen die van de in lid 3 geboden mogelijkheid gebruik maken, dragen er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten tot alle relevante informatie van de derde toegang hebben die nodig is om na te gaan of aan de vereisten is voldaan en in staat zijn inspecties ter plaatse te verrichten die evenwaardig zijn aan die bij de instelling.

Artikel 187
Interne audit

De afdeling interne audit of een andere vergelijkbaar onafhankelijke afdeling controleert ten minste elk jaar de door de instelling toegepaste ratingsystemen en de in het kader daarvan verrichte activiteiten, met inbegrip van de activiteiten van de kredietfunctie en de raming van de PD's, LGD's, EL's en omrekeningsfactoren. Bij de controle wordt onder meer gelet op de inachtneming van alle toepasselijke vereisten.

Hoofdstuk 4

Kredietrisicolimitering

AFDELING 1

DEFINITIES EN ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Artikel 188
Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- (1) 'leningverstreckende kredietinstelling': de kredietinstelling die de uitzetting in kwestie heeft;
- (2) 'gedekte leningstransactie': een transactie die aanleiding geeft tot het ontstaan van een uitzetting die is gedekt door middel van een zekerheidsovereenkomst welke geen bepaling bevat waarbij aan de instelling het recht wordt verleend ten minste dagelijks marge te ontvangen;
- (3) 'kapitaalmarktgerelateerde transactie': een transactie die aanleiding geeft tot het ontstaan van een uitzetting die is gedekt door middel van een zekerheidsovereenkomst welke een bepaling bevat waarbij aan de instelling het recht wordt verleend ten minste dagelijks marge te ontvangen;
- (4) 'onderliggende instelling voor collectieve belegging': een instelling voor collectieve belegging in de aandelen of rechten van deelneming waarvan een andere instelling voor collectieve belegging heeft belegd.

Artikel 189

Beginselen voor het in aanmerking nemen van het effect van kredietrisicolimiteringstechnieken

1. Een uitzetting waarbij het kredietrisico van een instelling wordt gelimiteerd, levert in geen geval een hoger risicogewogen uitzettingsbedrag of verwachte verliespost op dan een in alle overige opzichten identieke uitzetting waarbij het kredietrisico van een instelling niet wordt gelimiteerd.
2. Wanneer bij het risicogewogen uitzettingsbedrag al in het kader van hoofdstuk 2 of hoofdstuk 3 rekening wordt gehouden met kredietprotectie, houden de instellingen bij de berekeningen in het kader van dit hoofdstuk geen rekening met die kredietprotectie.
3. Wanneer aan de bepalingen van de afdelingen 2 en 3 wordt voldaan, mogen de instellingen de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen in het kader van de standaardbenadering en de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten in het kader van de interne-ratingbenadering wijzigen overeenkomstig de bepalingen van de afdelingen 4, 5 en 6.
4. De instellingen behandelen contanten, effecten of grondstoffen die in het kader van een repo of een verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenlening zijn gekocht, geleend of ontvangen als zekerheid.
5. Wanneer een instelling die risicogewogen uitzettingsbedragen berekent in het kader van de standaardbenadering voor de dekking van één uitzetting gebruik maakt van meer dan een vorm van kredietrisicolimitering, doet zij het volgende:
 - a) zij splitst de uitzetting in gedeelten op naargelang van het toegepaste kredietrisicolimiteringsinstrument en;
 - b) zij berekent het risicogewogen uitzettingsbedrag voor elk overeenkomstig punt a) verkregen gedeelte afzonderlijk overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 2 en dit hoofdstuk.
6. Wanneer een instelling die risicogewogen uitzettingsbedragen berekent in het kader van de standaardbenadering voor de dekking van één uitzetting gebruik maakt van kredietprotectie die door één protectiegever wordt geboden en die protectie verschillende looptijden heeft, doet zij het volgende:
 - a) zij splitst de uitzetting in gedeelten op naargelang van het toegepaste kredietrisicolimiteringsinstrument;
 - b) zij berekent het risicogewogen uitzettingsbedrag voor elk overeenkomstig punt a) verkregen gedeelte afzonderlijk overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 2 en dit hoofdstuk.

Artikel 190

Beginselen betreffende de toelaatbaarheid van kredietrisicolimiteringstechnieken

1. De door de leningverstrekking instelling voor het verlenen van kredietprotectie gebruikte techniek in combinatie met de maatregelen, stappen, procedures en gedragslijnen welke die leningverstrekking instelling implementeert, leiden tot kredietprotectieregelingen die in alle desbetreffende rechtsgebieden rechtsgeldig en afdwingbaar zijn.
2. De leningverstrekking instelling neemt alle vereiste maatregelen om de effectiviteit van de kredietprotectieregeling te waarborgen en de aan die regeling verbonden risico's te beperken.
3. Bij gedekte kredietprotectie kwalificeren de activa die als protectie worden gebruikt alleen als toelaatbare activa voor kredietrisicolimitering wanneer zij aan beide volgende voorwaarden voldoen:
 - a) zij zijn opgenomen in de lijst van toegelaten activa van de artikelen 193 tot en met 196;
 - b) zij zijn voldoende liquide en de waarde ervan in de tijd is voldoende stabiel om gelet op de benadering die wordt gebruikt om de risicogewogen uitzettingsbedragen te berekenen en de toegestane mate van inaanmerkingneming passende zekerheid te bieden wat de protectie van het krediet betreft.
4. Bij gedekte kredietprotectie heeft de leningverstrekking instelling het recht om bij wanbetaling, insolventie of faillissement van de debiteur of indien van toepassing, van de bewaarnemer van de zekerheid of bij een andere kredietgebeurtenis die in het desbetreffende contract wordt vermeld, de activa die als protectie dienen, tijds te liquideren of te behouden. De waarde van de activa die als protectie worden gebruikt, mag niet te nauw gekoppeld zijn aan de kredietkwaliteit van de debiteur.
5. Bij ongedekte kredietprotectie kwalificeert een protectiegever slechts als toelaatbare protectiegever wanneer alle volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - a) de protectiegever is opgenomen in de lijst van toegelaten protectiegevers van afdeling 2;
 - b) de protectiegever is voldoende betrouwbaar;
 - c) de protectieovereenkomst voldoet aan alle criteria van lid 6.
6. Bij ongedekte kredietprotectie geldt een protectieovereenkomst slechts als een toegelaten protectieovereenkomst wanneer zij aan beide volgende voorwaarden voldoet:
 - a) zij is opgenomen in de lijst van toegelaten protectieovereenkomsten van de artikelen 197 tot en met 199;
 - b) zij is rechtsgeldig en afdwingbaar in de relevante jurisdicties om, gelet op de benadering die wordt gebruikt om de risicogewogen uitzettingsbedragen te berekenen en de toegestane mate van inaanmerkingneming, passende zekerheid te bieden wat de protectie van het krediet betreft.
7. Kredietprotectie voldoet aan de vereisten van afdeling 3.

8. De instelling kan ten behoeve van de bevoegde autoriteiten aantonen dat zij over adequate risicomanagementprocessen beschikt ter controle van de risico's waaraan zij blootgesteld kan zijn als gevolg van kredietrisicolimiteringspraktijken.
9. Ondanks het feit dat voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en eventuele verwachte verliesposten met kredietrisicolimitering rekening wordt gehouden, blijven instellingen overgaan tot een volledige kredietrisicobeoordeling van de onderliggende uitzetting en zijn zij in staat ten behoeve van de bevoegde autoriteiten naar behoren aan te tonen dat aan dit vereiste is voldaan. Bij repo's en/of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen wordt uitsluitend voor de toepassing van dit lid aangenomen dat de onderliggende uitzetting de nettopost is.
10. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - a) wat zijn voldoende liquide activa en wanneer kunnen activawaarden voor de toepassing van lid 3 als voldoende stabiel worden beschouwd;
 - b) welke graad van correlatie tussen de waarde van de activa die als protectie worden gebruikt en de kredietkwaliteit van de debiteur wordt als te hoog beschouwd voor de toepassing van lid 4;
 - c) wanneer wordt een protectiegever als voldoende betrouwbaar beschouwd voor de toepassing van punt b van lid 5.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die uiterlijk op 31 december 2013 aan de Commissie worden voorgelegd.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

AFDELING 2

TOEGELATEN VORMEN VAN KREDIETRISICOLIMITERING

ONDERAFDELING 1

GEDEKTE KREDIETPROTECTIE

Artikel 191

Verrekening van balansposten

De verrekening op de balans van wederzijdse vorderingen tussen de instelling en haar tegenpartij kan als een toegelaten vorm van kredietrisicolimitering worden beschouwd.

Onverminderd het bepaalde in artikel 192 is de toelaatbaarheid beperkt tot wederzijdse kassaldi tussen de instelling en de tegenpartij. Instellingen mogen risicogewogen uitzettingsbedragen en de eventuele

verwachte verliesposten alleen wijzigen voor leningen en deposito's die zij zelf hebben ontvangen en die het voorwerp zijn van een overeenkomst tot verrekening van balansposten.

Artikel 192

Kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties

Instellingen die de in artikel 218 beschreven uitgebreide benadering van financiële zekerheden toepassen, kunnen het effect van bilaterale verrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties met een tegenpartij in aanmerking nemen. Onverminderd artikel 293 voldoen de in het kader van dergelijke overeenkomsten of transacties geaccepteerde zekerheden en geleende effecten of grondstoffen aan de in de artikelen 193 en 194 vastgelegde toelaatbaarheidsvereisten voor zekerheden.

Artikel 193

Bij alle benaderingen en methoden toelaatbare zekerheden

1. De volgende financiële instrumenten kunnen door de instellingen bij alle benaderingen en methoden als toelaatbare zekerheid worden gebruikt:
 - a) contanten gedeponeed bij of met contanten gelijk te stellen instrumenten aangehouden door de leningverstreckende instelling;
 - b) schuldtitels uitgegeven door centrale overheden of centrale banken waarvan de effecten een kredietbeoordeling hebben van een voor de toepassing van hoofdstuk 2 erkende EKBI of exportkredietverzekeringsmaatschappij welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 4 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op centrale overheden en centrale banken;
 - c) schuldtitels uitgegeven door instellingen waarvan de effecten een kredietbeoordeling hebben van een erkende EKBI welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op instellingen;
 - d) schuldtitels uitgegeven door andere entiteiten waarvan de effecten een kredietbeoordeling hebben van een erkende EKBI welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op ondernemingen;
 - e) schuldtitels met een kredietbeoordeling voor de korte termijn van een erkende EKBI welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan kortlopende uitzettingen;
 - f) aandelen of converteerbare obligaties die in een hoofdindex zijn opgenomen;
 - g) goud;

- h) securitisatieposities die geen hersecuritisatieposities betreffen, die een externe kredietbeoordeling van een erkende EKBI hebben welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de regels voor het toekennen van risicogewichten aan securitisatie-uitzettingen volgens de in hoofdstuk 5, afdeling 3, onderafdeling 3, gespecificeerde benadering.
2. Voor de toepassing van punt b) van lid 1 wordt ervan uitgegaan dat 'schuldtitels uitgegeven door centrale overheden of centrale banken' alle volgende soorten schuldtitels omvatten:
- a) schuldtitels uitgegeven door regionale of lokale overheden indien de uitzettingen op deze overheden overeenkomstig artikel 110, lid 2, worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid in wier jurisdictie deze gevestigd zijn;
 - b) schuldtitels uitgegeven door publiekrechtelijke lichamen die overeenkomstig artikel 111, lid 4, worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid;
 - c) schuldtitels uitgegeven door multilaterale ontwikkelingsbanken waarop overeenkomstig artikel 112, lid 2, een risicogewicht van 0 % wordt toegepast;
 - d) schuldtitels uitgegeven door internationale organisaties waaraan overeenkomstig artikel 113 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend.
3. Voor de toepassing van punt c) van lid 1 wordt ervan uitgegaan dat 'schuldtitels uitgegeven door instellingen' alle volgende soorten schuldtitels omvatten:
- a) schuldtitels uitgegeven door regionale of lokale overheden indien de uitzettingen op deze overheden overeenkomstig artikel 110 niet worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid in wier jurisdictie deze gevestigd zijn;
 - b) schuldtitels uitgegeven door publiekrechtelijke lichamen indien de uitzettingen op deze lichamen overeenkomstig artikel 111, leden 1 en 2, worden behandeld;
 - c) schuldtitels uitgegeven door andere multilaterale ontwikkelingsbanken dan die waarop overeenkomstig artikel 112, lid 2, een risicogewicht van 0 % wordt toegepast.
4. Een instelling mag schuldtitels die worden uitgegeven door andere instellingen en geen kredietbeoordeling van een erkende EKBI hebben als zekerheid gebruiken wanneer zij aan de volgende criteria voldoen:
- a) zij zijn aan een erkende beurs genoteerd;
 - b) het betreft niet-achtergestelde schuld;
 - c) alle andere uitgaven van de uitgevende instelling welke van dezelfde rangorde zijn en een rating van een erkende EKBI hebben, hebben een kredietbeoordeling van een erkende EKBI welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op instellingen of kortlopende uitzettingen;

- d) de leningverstrekende instelling beschikt niet over informatie waaruit blijkt dat de uitgifte een lagere kredietbeoordeling zou verdienen dan die welke onder c) is aangegeven;
 - e) de marktliquiditeit van het instrument is toereikend voor deze doeleinden.
5. De instellingen mogen rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging als toelaatbare zekerheid gebruiken wanneer aan beide volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de rechten van deelneming of aandelen hebben een dagelijkse publieke koersnotering;
 - b) de instellingen voor collectieve belegging mogen alleen beleggen in instrumenten die overeenkomstig de leden 1 en 2 als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt.

Wanneer een ICB belegt in aandelen of rechten van deelneming van een andere ICB, zijn de voorwaarden van de punten a) en b) van de eerste alinea eveneens van toepassing op elke dergelijke onderliggende ICB.

Het gebruik door een instelling voor collectieve belegging van derivaten om toegestane beleggingen af te dekken, laat de toelaatbaarheid als zekerheid van de rechten van deelneming of aandelen in deze instelling onverlet.

6. Voor de toepassing van lid 5 mogen instellingen, wanneer een instelling voor collectieve belegging of een van de onderliggende instellingen voor collectieve belegging niet beperkt zijn tot het beleggen in instrumenten die toelaatbaar zijn overeenkomstig de leden 1 en 4, rechten van deelneming of aandelen in die ICB als zekerheid gebruiken voor een bedrag gelijk aan de waarde van de door die ICB aangehouden toelaatbare activa in de veronderstelling dat die ICB of een van de onderliggende instellingen voor collectieve belegging tot het overeenkomstig hun mandaat toegestane maximum in niet-toelaatbare activa hebben belegd.

Wanneer niet-toelaatbare activa als gevolg van uit eigendom voortvloeiende verplichtingen of voorwaardelijke verplichtingen een negatieve waarde kunnen hebben, doen de instellingen hetgeen volgt:

- a) zij berekenen de totale waarde van de niet-toelaatbare activa; en
 - b) wanneer het overeenkomstig punt a) verkregen bedrag negatief is, brengen zij dat bedrag in mindering op de totale waarde van de toelaatbare activa.
7. In verband met de punten b) tot en met e) van lid 1 passen de instellingen, wanneer voor een effect twee kredietbeoordelingen van erkende EKBI's beschikbaar zijn, de minst gunstige kredietbeoordeling toe. Wanneer voor een effect meer dan twee kredietbeoordelingen van erkende EKBI's beschikbaar zijn, passen de instellingen de twee gunstigste kredietbeoordelingen toe. Wanneer de twee gunstigste kredietbeoordelingen verschillend zijn, passen de instellingen de minst gunstige van beide toe.
8. De EAEM ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de voorwaarden te specificeren voor het vaststellen van een hoofdindex waarvan sprake in punt f) van lid 1, in punt a) van artikel 194, lid 1, in artikel 219, leden 1 en 4, en in punt e) van artikel 293, lid 2.

De EAEM legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de methode te specificeren voor de berekening van het bedrag aan rechten van deelneming of aandelen in een ICB dat de instellingen mogen gebruiken als zekerheid waarvan sprake in lid 6 en in artikel 194, lid 2.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

10. De EAEM ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:

- a) de overeenkomstig de voorwaarden waarvan sprake in lid 8 vastgestelde hoofdindexen;
- b) de erkende beurzen waarvan sprake in punt a) van lid 4 en van artikel 194, lid 1, in artikel 219, leden 1 en 4), in punt e) van artikel 293, lid 2, in punt (k) van artikel 389, lid 2, in punt d) van artikel 404, lid 3, in punt c) van artikel 415, lid 1, en in punt 17 van bijlage IV, deel 3.

De EAEM legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 194

In het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden additionele toelaatbare zekerheden

1. Wanneer een kredietinstelling gebruik maakt van de in artikel 218 beschreven uitgebreide benadering van financiële zekerheden kan die instelling, benevens de in artikel 193 vastgestelde zekerheden, ook de volgende instrumenten als toelaatbare zekerheid gebruiken:
 - a) aandelen of converteerbare obligaties die niet in een hoofdindex zijn opgenomen maar op een erkende beurs worden verhandeld;
 - b) rechten van deelneming of aandelen in instellingen voor collectieve belegging wanneer aan beide volgende voorwaarden is voldaan:

- i) de rechten van deelneming of aandelen hebben een dagelijkse publieke koersnotering;
- ii) de instelling voor collectieve belegging mag alleen beleggen in instrumenten die overeenkomstig artikel 193, leden 1 en 2, als toelaatbaar kunnen worden aangemerkt, en in de onder punt a) van deze alinea bedoelde instrumenten.

Ingeval een ICB belegt in rechten van deelneming of aandelen van een andere ICB, zijn de voorwaarden van de punten a) en b) van dit lid eveneens van toepassing op elke dergelijke onderliggende ICB.

Het gebruik door een instelling voor collectieve belegging van derivaten om toegestane beleggingen af te dekken, laat de toelaatbaarheid als zekerheid van de rechten van deelneming of aandelen in deze instelling onverlet.

2. Wanneer de instelling voor collectieve belegging of een van de onderliggende instellingen voor collectieve belegging niet beperkt zijn tot het beleggen in instrumenten die toelaatbaar zijn overeenkomstig artikel 193, leden 1 en 2, en de in punt a) van lid 1 vermelde instrumenten, mogen de instellingen rechten van deelneming of aandelen in die ICB als zekerheid gebruiken voor een bedrag gelijk aan de waarde van de door die ICB aangehouden toelaatbare activa in de veronderstelling dat die ICB of een van de onderliggende instellingen voor collectieve belegging tot het overeenkomstig hun mandaat toegestane maximum in niet-toelaatbare activa hebben belegd.

Wanneer niet-toelaatbare activa als gevolg van uit eigendom voortvloeiende verplichtingen of voorwaardelijke verplichtingen een negatieve waarde kunnen hebben, doen de instellingen hetgeen volgt:

- a) zij berekenen de totale waarde van de niet-toelaatbare activa; en
- b) wanneer het overeenkomstig punt a) verkregen bedrag negatief is, trekken zij dat bedrag af van de totale waarde van de toelaatbare activa.

Artikel 195

In het kader van de interne-ratingbenadering van financiële zekerheden additioneel toelaatbare zekerheden

1. Naast de in de artikelen 193 en 194 vastgestelde zekerheden kunnen instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten in het kader van de interne-ratingbenadering berekenen eveneens gebruik maken van de volgende vormen van zekerheid:
- a) onroerend goed overeenkomstig de leden 2 tot en met 6;
 - b) kortlopende vorderingen overeenkomstig lid 7;
 - c) andere fysieke zekerheden overeenkomstig de leden 8 en 10;
 - d) leasing overeenkomstig lid 9.

2. Tenzij anders gespecificeerd overeenkomstig artikel 119, lid 2, mogen de instellingen niet-zakelijk onroerend goed dat wordt of zal worden bewoond of verhuurd door de eigenaar of de economisch rechthebbende in geval van persoonlijke investeringsmaatschappijen en zakelijk onroerend goed, waaronder kantoorgebouwen en andere bedrijfspanden, als toelaatbare zekerheid gebruiken wanneer aan beide volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de waarde van het onroerend goed hangt niet in materiële mate af van de kredietkwaliteit van de debiteur. De instellingen mogen bij het bepalen of de waarde van het onroerend goed niet in materiële mate van de kredietkwaliteit van de debiteur afhangt situaties uitsluiten waarin louter macro-economische factoren zowel de waarde van het onroerend goed als het betalingsgedrag van de leningnemer beïnvloeden;
 - b) het risico van de leningnemer hangt niet in materiële mate af van het rendement van het onderliggend onroerend goed of project, maar veeleer van het onderliggende vermogen van de leningnemer om de schuld uit andere bronnen terug te betalen, en de terugbetaling van de faciliteit hangt bijgevolg niet materieel af van enigerlei kasstroom die wordt gegenereerd door het onderliggend onroerend goed dat als zekerheid fungeert.
3. De instellingen mogen aandelen in Finse ondernemingen voor de bouw van woningen, welke werkzaam zijn volgens de Finse wet op woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving ten aanzien van niet-zakelijk onroerend goed dat wordt of zal worden bewoond of verhuurd door de eigenaar als toelaatbare zekerheid in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed gebruiken, mits aan de voorwaarden in lid 2 is voldaan.
4. De instellingen mogen aandelen in Finse ondernemingen voor de bouw van woningen, welke werkzaam zijn volgens de Finse wet op woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving als toelaatbare zekerheid in de vorm van zakelijk onroerend goed gebruiken, mits aan de voorwaarden in lid 2 is voldaan.
5. Voor uitzettingen die gedekt zijn door niet-zakelijk onroerend goed dat zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, mogen de lidstaten van punt b) van lid 2 afwijken, wanneer de bevoegde autoriteit van die lidstaat bewijs heeft gepubliceerd dat er op dat grondgebied sprake is van een goed ontwikkelde en reeds geruime tijd bestaande markt voor niet-zakelijk onroerend goed, waarbij de verliescijfers de volgende grenzen niet overschrijden:
 - a) de verliezen ten gevolge van verstrekte leningen die tot maximaal 80 % van de marktwaarde of tot 80 % van de hypotheekwaarde zijn gedekt door zekerheid in de vorm van niet-zakelijk onroerende goed bedragen, behoudens een andersluidende regeling overeenkomstig artikel 119, lid 2, niet meer dan 0,3 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die zijn gedekt door zekerheid in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed;
 - b) de totale verliezen die uit door zekerheid in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed gedekte leningen voortvloeien, mogen niet hoger liggen dan 0,5 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die door zekerheid in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed zijn gedekt.
6. Voor zakelijk onroerend goed dat zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, mogen de lidstaten van punt b) van lid 2 afwijken, wanneer de bevoegde autoriteit van die lidstaat bewijs

heeft gepubliceerd dat er op dat grondgebied sprake is van een goed ontwikkelde en reeds geruime tijd bestaande markt voor zakelijk onroerend goed met verliescijfers die aan beide volgende voorwaarden voldoen:

- (a) de verliezen die uit door zakelijk onroerend goed gedekte leningen voortvloeien tot ten hoogste 50 % van de marktwaarde of 60 % van de hypotheekwaarde bedragen niet meer dan 0,3 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die door zakelijk onroerend goed zijn gedekt;
- (b) de totale verliezen die uit door zakelijk onroerend goed gedekte leningen voortvloeien, liggen niet hoger dan 0,5 % van de in een gegeven jaar uitstaande leningen die door zakelijk onroerend goed zijn gedekt.

Wanneer in een bepaald jaar een van de voorwaarden in de punten a) en b) van de eerste alinea niet is vervuld, gebruiken de instellingen de in die alinea gespecificeerde behandeling pas wanneer in een volgend jaar aan beide voorwaarden wordt voldaan.

- 7. De instellingen kunnen kortlopende vorderingen uit hoofde van handelstransacties of transacties met een oorspronkelijke looptijd van ten hoogste een jaar als toelaatbare zekerheid gebruiken. Niet toelaatbaar zijn kortlopende vorderingen uit hoofde van securitisaties, subdeelnemingen of kredietderivaten, dan wel kortlopende vorderingen op verbonden partijen.
- 8. De bevoegde autoriteiten verlenen een instelling toestemming om fysieke zekerheden van een ander type dan dat waarvan sprake in de leden 2 tot en met 6 als toelaatbare zekerheid te gebruiken wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) er bestaan liquide markten, hetgeen blijkt uit de frequente transacties, waarop de zekerheden op een vlotte en economisch efficiënte wijze van de hand kunnen worden gedaan. De instellingen voeren de beoordeling van deze toestand periodiek uit en wanneer uit informatie blijkt dat er zich materiële veranderingen in de markt voordoen;
 - b) er bestaan algemeen gangbare, publiek beschikbare marktprijzen voor de zekerheden. De instellingen mogen marktprijzen als gangbaar beschouwen wanneer deze afkomstig zijn van betrouwbare informatiebronnen, zoals publieke indexen, en de prijs van de transacties onder normale omstandigheden weerspiegelen. De instellingen mogen marktprijzen als publiek beschikbaar beschouwen wanneer deze prijzen worden bekendgemaakt, gemakkelijk toegankelijk en regelmatig en zonder onnodige administratieve of financiële lasten verkrijgbaar zijn;
 - c) de instelling analyseert de marktprijzen, tijd en kosten die vereist zijn om de zekerheid te realiseren en de gerealiseerde opbrengst van de zekerheid;
 - d) de instelling toont aan dat de gerealiseerde opbrengst van de zekerheid voor een bepaald type van zekerheid bij meer dan 10% van alle liquidaties niet minder dan 70% van de zekerheidswaarde bedraagt. Wanneer de volatiliteit van de marktprijzen materieel is, tonen de instellingen ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aan dat hun waardering van de zekerheid voldoende voorzichtig is.

De instellingen documenteren de vervulling van de in de punten a) tot en met d) van de eerste alinea en de in artikel 205 gespecificeerde voorwaarden.

Na de inwerkingtreding van de technische uitvoeringsnormen waarvan sprake in lid 10 staan de bevoegde autoriteiten de instellingen toe om alleen die soorten van andere fysieke zekerheden te gebruiken die in die normen zijn opgenomen.

9. Behoudens het bepaalde in artikel 225, lid 2, en wanneer aan de vereisten van artikel 206 is voldaan, mogen uitzettingen uit hoofde van transacties waarbij een instelling onroerend goed aan een derde leaset, op dezelfde wijze worden behandeld als leningen waarvoor geleased onroerend goed van hetzelfde type als zekerheid fungeert.
10. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om de soorten van fysieke zekerheden te specificeren waarvoor de voorwaarden waarvan sprake in de punten a) en b) van lid 8 worden vervuld; de EBA baseert zich daarbij op de in die punten beschreven criteria.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 196

Overige gedekte kredietprotectie

De instellingen mogen de volgende overige gedekte kredietprotectie als toelaatbare zekerheid gebruiken:

- a) contanten die gedeponerd zijn bij of met contanten gelijk te stellen instrumenten die niet in het kader van een bewaringsovereenkomst aangehouden worden door een derde instelling en die in pand gegeven zijn aan de leningverstrekende instelling;
- b) aan leningverstrekende instellingen in pand gegeven levensverzekeringsovereenkomsten;
- c) door een derde instelling uitgegeven instrumenten die op verzoek door deze instelling worden teruggekocht.

ONDERAFDELING 2 ONGEDEKTE KREDIETPROTECTIE

Artikel 197

Bij alle benaderingen toelaatbare protectiegevers

1. De instellingen kunnen de volgende partijen gebruiken als toelaatbare verschaffers van ongedekte kredietprotectie:
 - a) centrale overheden en centrale banken;
 - b) regionale of lokale overheden;

- c) multilaterale ontwikkelingsbanken;
- d) internationale organisaties indien aan de uitzettingen op deze organisaties overeenkomstig artikel 112 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend;
- e) publiekrechtelijke lichamen, de vorderingen waarop overeenkomstig artikel 111 worden behandeld;
- f) instellingen;
- g) andere ondernemingen, met inbegrip van moeder-, dochter- en verbonden ondernemingen van de instelling, wanneer aan een van beide volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) die andere ondernemingen hebben een kredietbeoordeling van een erkende EKBI welke door de EBA is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 2 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op ondernemingen;
 - ii) die andere ondernemingen hebben geen kredietbeoordeling van een erkende EKBI en hebben een interne rating gekregen die overeenstemt met een PD die gelijkwaardig is aan die welke overeenstemt met de kredietbeoordelingen van EKBI's welke door de EBA zijn ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 2 of hoger conform de in hoofdstuk 2 vervatte voorschriften voor het toekennen van risicogewichten aan uitzettingen op ondernemingen, indien de instellingen risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten berekenen conform de interne-ratingbenadering.

2. Wanneer de instellingen de risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten in het kader van de IRB-benadering berekenen, is een garantieggever als verschaffer van ongedekte kredietprotectie alleen toelaatbaar wanneer de instelling hem overeenkomstig het bepaalde van afdeling 6 van hoofdstuk 3 een interne rating heeft toegekend.

De instellingen kunnen andere financiële instellingen waaraan vergunning is verleend en waarop toezicht wordt uitgeoefend door de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de vergunningverlening aan en het toezicht op kredietinstellingen, en waaraan prudentiële vereisten worden gesteld die gelijkwaardig zijn aan die welke voor de instellingen gelden, als toelaatbare verschaffer van ongedekte kredietprotectie gebruiken.

De bevoegde autoriteiten zijn belast met de publicatie en het bijhouden van de lijst van die andere toelaatbare verschaffers van ongedekte kredietprotectie, of de leidende criteria voor het vaststellen van dergelijke andere toelaatbare verschaffers van ongedekte kredietprotectie, samen met een beschrijving van de toepasselijke prudentiële vereisten, en delen hun lijst met andere bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 112 van richtlijn [ingevogd door het OP].

Artikel 198

Toelaatbaarheid, in het kader van de interne-ratingbenadering, van protectiegevers voor de in artikel 148, lid 4, beschreven behandeling

Een instelling mag instellingen, verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en exportkredietverzekeringsmaatschappijen gebruiken als toelaatbare verschaffers van ongedekte kredietprotectie die voor de in artikel 148, lid 4, beschreven behandeling in aanmerking komen wanneer zij aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- a) zij beschikken over voldoende deskundigheid op het gebied van de verschaffing van ongedekte kredietprotectie;
- b) zij zijn onderworpen aan een reglementering die evenwaardig is aan de in deze verordening vastgelegde regels, of hadden op het moment dat de kredietprotectie is verleend een kredietbeoordeling van een erkende EKBI welke volgens de EBA samenhangt met kredietkwaliteitscategorie 3 of een hogere categorie overeenkomstig de regels van hoofdstuk 2 voor de risicoweging van uitzettingen op ondernemingen;
- c) zij hadden op het tijdstip dat de kredietprotectie is verleend of gedurende enige daarop volgende periode een interne rating met een PD die gelijk is aan of lager dan die welke samenhangt met kredietkwaliteitscategorie 2 of een hogere categorie overeenkomstig de regels van hoofdstuk 2 voor de risicoweging van uitzettingen op ondernemingen;
- d) zij hebben een interne rating met een PD die gelijk is aan of lager dan die welke samenhangt met kredietkwaliteitscategorie 3 of een hogere categorie overeenkomstig de regels van hoofdstuk 2 voor de risicoweging van uitzettingen op ondernemingen.

Voor de toepassing van dit artikel komt een kredietprotectie die wordt verstrekt door exportkredietverzekeringsmaatschappijen niet in aanmerking voor uitdrukkelijke tegenwaarborg van de centrale overheid.

ONDERAFDELING 3

SOORTEN KREDIETDERIVATEN

Artikel 199

Toelaatbaarheid van kredietderivaten

1. De instellingen mogen de volgende soorten kredietderivaten en instrumenten die eventueel uit dergelijke kredietderivaten zijn samengesteld of die economisch feitelijk vergelijkbaar zijn, als toelaatbare kredietprotectie gebruiken:
 - a) credit default swaps;
 - b) total return swaps;
 - c) credit linked notes voor zover deze in contanten zijn gefinancierd.

Wanneer een instelling kredietprotectie koopt in de vorm van een total return swap en de uit hoofde van die swap ontvangen nettobetalingen als netto-inkomsten boekt, maar nalaat de daartegenover staande waardevermindering van het beschermde activum te boeken (door middel van reducties van de reële waarde of een toevoeging aan de reserves), kwalificeert de kredietprotectie niet als toelaatbare kredietprotectie.

2. Wanneer een kredietinstelling gebruik maakt van een intern afdekkingsinstrument in de vorm van een kredietderivaat, dan kwalificeert voor de toepassing van dit hoofdstuk de kredietprotectie slechts als toelaatbare kredietprotectie indien het naar de handelsportefeuille overgehevelde kredietrisico aan een derde of derden wordt overgedragen.

Wanneer overeenkomstig de eerste alinea een intern afdekkingsinstrument is gebruikt en aan de vereisten in onderafdeling 2 is voldaan, passen de instellingen bij aankoop van ongedekte kredietprotectie de regels van de afdelingen 4 tot en met 6 toe voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten.

AFDELING 3 VEREISTEN

ONDERAFDELING 1 GEDEKTE KREDIETPROTECTIE

Artikel 200

Vereisten voor overeenkomsten tot verrekening van balansposten (andere dan kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties)

Overeenkomsten tot verrekening van balansposten, met uitzondering van kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties, kwalificeren als een toelaatbare vorm van kredietrisicolimitering wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de overeenkomsten zijn rechtsgeldig en afdwingbaar in alle relevante jurisdicties, ook in geval van insolventie of faillissement van een tegenpartij;
- b) de instellingen zijn te allen tijde in staat te bepalen welke activa en passiva onder die overeenkomsten vallen;
- c) de instellingen monitoren en controleren permanent de risico's die aan de opzegging van de kredietprotectie verbonden zijn;
- d) de instellingen monitoren en controleren permanent de desbetreffende uitzettingen op nettobasis.

Artikel 201

Vereisten voor kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties

Kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties kwalificeren als een toelaatbare vorm van kredietrisicolimitering wanneer de overeenkomstig die overeenkomsten verstrekte zekerheid aan de vereisten waarvan sprake in artikel 202, lid 1, voldoet en indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) zij zijn rechtsgeldig en afdwingbaar in alle relevante jurisdicties, ook in geval van insolventie of faillissement van een tegenpartij;
- b) zij verlenen de niet in gebreke blijvende partij het recht alle overeenkomstig de overeenkomst verrichte transacties zo spoedig mogelijk te beëindigen en te liquideren bij wanbetaling, ook in geval van insolventie of faillissement van de tegenpartij;
- c) zij voorzien in de zodanige verrekening van de winsten en verliezen op overeenkomstig een verrekeningsovereenkomst geliquideerde transacties dat uiteindelijk één enkel nettobedrag wordt verkregen dat door de ene partij aan de andere verschuldigd is.

Artikel 202

Vereisten voor financiële zekerheden

1. Bij alle benaderingen en methoden kwalificeren financiële zekerheden en goud als toelaatbare zekerheid wanneer alle vereisten van de leden 2 tot 4 worden vervuld.
2. Tussen de kredietkwaliteit van de debiteur en de waarde van de zekerheid bestaat geen materieel positieve correlatie.

Door de debiteur of een verbonden groepsentiteit uitgegeven effecten kwalificeren niet als toelaatbare zekerheid. Niettemin kwalificeren de eigen uitgaven van de debiteur van gedekte obligaties die vallen onder het bepaalde van artikel 124 als toelaatbare zekerheid wanneer deze als zekerheid voor repo's worden gesteld, mits deze aan de voorwaarde van de eerste alinea voldoen.

3. De instellingen vervullen alle contractuele en wettelijke voorwaarden en ondernemen alle stappen die nodig zijn om de zekerheidsovereenkomsten afdwingbaar te maken onder het recht dat van toepassing is op hun recht op de zekerheden.

De instellingen hebben voldoende juridisch onderzoek gedaan dat de afdwingbaarheid van de zekerheidsovereenkomsten in alle relevante jurisdicties bevestigd. Indien nodig herhalen zij dit onderzoek om zich ervan te vergewissen dat de overeenkomsten afdwingbaar blijven.

4. De instellingen vervullen alle volgende operationele vereisten:
 - a) zij documenteren de zekerheidsovereenkomsten adequaat en hebben duidelijke en deugdelijke procedures in gebruik voor een zo spoedig mogelijke uitwinning van de zekerheden;

- b) zij gebruiken deugdelijke procedures en processen ter controle van de risico's die uit het gebruik van zekerheden voortvloeien, zoals onder meer de risico's die aan een tekortschietende of verminderde kredietprotectie verbonden zijn, de waarderingsrisico's, de met de opzegging van de kredietprotectie samenhangende risico's, de concentratierisico's die aan het gebruik van zekerheden verbonden zijn en de interactie met het algemene risicoprofiel van de kredietinstelling;
 - c) zij hebben gedocumenteerde gedragslijnen en praktijken in gebruik ten aanzien van de aanvaarde soorten van zekerheden en de aanvaarde bedragen aan zekerheden;
 - d) zij berekenen de marktwaarde van de zekerheden en herwaarderen deze ten minste eenmaal om de zes maanden en telkens als de instelling redenen heeft om aan te nemen dat er zich een significante daling van de marktwaarde van de zekerheden heeft voorgedaan;
 - e) wanneer de zekerheden door een derde worden aangehouden, ondernemen zij alle stappen die redelijkerwijs mogen worden verwacht om ervoor te zorgen dat de betrokken derde de zekerheden afscheidt van de eigen activa;
 - f) zij zorgen ervoor dat zij voldoende middelen besteden aan de ordelijke werking van de margeovereenkomsten met otc-derivaten en effecten financierende tegenpartijen, als gemeten aan de tijdigheid en nauwkeurigheid van hun uitgaande verzoeken en de tijd waarbinnen zij op inkomende verzoeken reageren;
 - g) zij hebben gedragslijnen inzake het beheer van zekerheden in werking om het volgende te controleren, te monitoren en te rapporteren:
 - i) de risico's waaraan margeovereenkomsten hen blootstellen;
 - ii) het concentratierisico voor bepaalde soorten van zekerheidsactiva;
 - iii) het hergebruik van zekerheden waaronder de mogelijke liquiditeitstekorten als gevolg van het hergebruik van van tegenpartijen ontvangen zekerheden;
 - iv) de afkoop van rechten op zekerheden die aan tegenpartijen worden verleend.
5. Voor de kwalificatie van financiële zekerheid als toelaatbare zekerheid in het kader van de eenvoudige benadering van financiële zekerheden geldt benevens de in de leden 1 tot en met 4 vastgestelde vereisten dat de resterende looptijd van de protectie ten minste even lang is als de resterende looptijd van de uitzetting.

Artikel 203

Vereisten voor zekerheden in de vorm van onroerend goed

1. Onroerend goed kwalificeert slechts als toelaatbare zekerheid wanneer aan alle vereisten in de leden 2 tot en met 5 wordt voldaan.
2. De volgende vereisten inzake rechtszekerheid moeten worden vervuld:

- a) een hypotheek of bezwaring is afdwingbaar in alle op het tijdstip van de sluiting van de leningsovereenkomst relevante jurisdicties en is tijdig en naar behoren geregistreerd;
 - b) alle juridische vereisten voor de vestiging van het pandrecht zijn vervuld;
 - c) de protectieovereenkomst en de juridische procedure die eraan ten grondslag ligt, stellen de instelling in staat de waarde van de protectie binnen een redelijke tijdshorizon te realiseren.
3. De volgende vereisten inzake de controle van de waarde van onroerend goed en de waardering van onroerend goed worden vervuld:
- a) de instellingen controleren de waarde van het onroerend goed frequent en ten minste eenmaal per jaar voor zakelijk onroerend goed en eenmaal per drie jaar voor niet-zakelijk onroerend goed. De instellingen voeren frequentere controles uit wanneer de marktomstandigheden significante veranderingen ondergaan;
 - b) de waardering van het onroerend goed wordt gecontroleerd wanneer uit informatie waarover de instellingen beschikken blijkt dat de waarde van het onroerend goed vermoedelijk materieel is gedaald in vergelijking met de algemene marktprijzen; de controle wordt uitgevoerd door een schatter die over de nodige kwalificaties, bekwaamheid en ervaring beschikt om een taxatie uit te voeren en geen enkele rol vervult in het kredietacceptatieproces. Bij leningen die meer dan 3 miljoen EUR bedragen of meer dan 5 % van het eigen vermogen van de instelling vertegenwoordigen, wordt de waardering van het onroerend goed ten minste om de drie jaar door een dergelijke schatter gecontroleerd.

De instellingen mogen statistische methoden hanteren om de waarde van het onroerend goed te controleren en om na te gaan van welk onroerend goed de waarde moet worden bijgesteld.

- 4. De instellingen documenteren de soorten niet-zakelijk en zakelijk onroerend goed die zij aanvaarden en hun leningsbeleid ter zake duidelijk.
- 5. De instellingen beschikken over procedures om te controleren of het onroerend goed dat als kredietprotectie wordt geaccepteerd, adequaat is verzekerd tegen het schaderisico.

Artikel 204

Vereisten voor kortlopende vorderingen

- 1. Kortlopende vorderingen kwalificeren als toelaatbare zekerheid wanneer aan alle vereisten in de leden 2 en 3 wordt voldaan.
- 2. De volgende vereisten inzake rechtszekerheid moeten worden vervuld:
 - a) de juridische constructie op grond waarvan de zekerheid aan een leningverstrekkende instelling wordt verstrekt, is deugdelijk en effectief en waarborgt dat de instelling duidelijke rechten heeft op de opbrengsten;

- b) de instellingen ondernemen alle stappen die noodzakelijk zijn om aan de lokale vereisten voor de afdwingbaarheid van het zakelijke zekerheidsrecht te voldoen. De leningverstrekende instellingen hebben een voorrangrecht op de zekerheid, hoewel dergelijke rechten nog steeds kunnen zijn achtergesteld bij de rechten van preferentiële crediteuren welke in wettelijke bepalingen zijn neergelegd;
- c) de instellingen hebben voldoende juridisch onderzoek gedaan dat de afdwingbaarheid van de zekerheidsovereenkomsten in alle relevante jurisdicties bevestigt;
- d) de instellingen documenteren de zekerheidsovereenkomsten adequaat en hebben duidelijke en deugdelijke procedure in gebruik voor een zo spoedig mogelijke uitwinning van de zekerheden;
- e) de instellingen hebben procedures in gebruik die waarborgen dat alle wettelijke voorwaarden voor het in gebreke stellen van een leningnemer en de zo spoedig mogelijke uitwinning van de zekerheden in acht worden genomen;
- f) ingeval een leningnemer in financiële moeilijkheden verkeert of in gebreke is gebleven, hebben de instellingen de wettelijke bevoegdheid om de kortlopende vorderingen aan andere partijen te verkopen of over te dragen zonder instemming van de debiteuren van de kortlopende vorderingen.

3. De volgende vereisten inzake risicomangement moeten worden vervuld:

- a) een instelling heeft een deugdelijke procedure in gebruik voor de bepaling van het kredietrisico dat aan de kortlopende vorderingen verbonden is. Deze procedure omvat onder meer analyses van de bedrijfsactiviteit en de bedrijfstak van de leningnemer en van de soorten cliënten met wie die leningnemer zaken doet. Wanneer de instellingen vertrouwen op hun leningnemers om het aan de cliënten verbonden kredietrisico in te schatten, onderwerpt de instelling de kredietpraktijken van de leningnemer aan een onderzoek om zich van de deugdelijkheid en geloofwaardigheid ervan te vergewissen;
- b) de marge tussen het bedrag van de uitzetting en de waarde van de kortlopende vorderingen weerspiegelt alle relevante factoren, zoals onder meer de inningskosten, de concentratie binnen de pool van kortlopende vorderingen die door één leningnemer in pand is gegeven en het potentiële concentratierisico binnen het geheel van vorderingen van de instelling benevens die welke in het kader van de algemene methode van de instelling worden gecontroleerd. De instellingen voorzien in een doorlopend monitoringproces dat passend is voor de kortlopende vorderingen. Zij controleren tevens regelmatig of leningsovereenkomsten, milieubeperkingen en andere wettelijke vereisten worden nageleefd;
- c) door een leningnemer in pand gegeven kortlopende vorderingen zijn gediversifieerd en er is geen ongepaste correlatie ervan met die leningnemer. Wanneer er een materiële positieve correlatie is, houden de instellingen bij de vaststelling van de marges voor de pool van zekerheden als geheel met de daarmee gepaard gaande risico's rekening;

- d) de instellingen gebruiken geen kortlopende vorderingen op verbonden partijen van een leningnemer, met inbegrip van dochterondernemingen en werknemers, als toelaatbare kredietprotectie;
- e) de instelling beschikt over een schriftelijk vastgelegde procedure voor de inning van te ontvangen betalingen in probleemsituaties. De instellingen treffen de vereiste voorzieningen voor de inning, ook al vertrouwen zij normaliter op hun leningnemers om betalingen te innen.

Artikel 205

Vereisten voor andere fysieke zekerheid

Andere fysieke zekerheid dan zekerheid in de vorm van onroerend goed kwalificeert als toelaatbare zekerheid overeenkomstig de interne-ratingbenadering wanneer alle volgende voorwaarden zijn vervuld:

- a) de zekerheidsovereenkomst overeenkomstig welke de fysieke zekerheid aan een instelling wordt verleend is rechtsgeldig en afdwingbaar in alle relevante jurisdicties en stelt de instelling in staat de waarde van de zekerheid binnen een redelijke tijdshorizon te realiseren;
- b) met als enige uitzondering de in artikel 204, lid 2, onder b), bedoelde toelaatbare voorrangrechten kwalificeren alleen eerste pandrechten of bezwaren op zekerheden als toelaatbare zekerheid; het recht van een instelling op de gerealiseerde opbrengsten van de zekerheden heeft derhalve voorrang op de rechten van alle andere leninggevers;
- c) de instellingen controleren de waarde van de zekerheid frequent en ten minste eenmaal per jaar. De instellingen voeren frequentere controles uit wanneer de marktomstandigheden significante veranderingen ondergaan;
- d) de leningsovereenkomst bevat een gedetailleerde beschrijving van de zekerheid en een gedetailleerde specificatie van de wijze waarop en de frequentie waarmee tot herwaardering wordt overgegaan;
- e) de instellingen documenteren in het kader van interne gedragslijnen en procedures voor kredietverlening - de desbetreffende documenten kunnen worden ingezien – duidelijk de door hen aanvaarde soorten fysieke zekerheden en de gedragslijnen en praktijken die zij in gebruik hebben ten aanzien van het bedrag van elk type zekerheid dat passend wordt geacht voor een gegeven post;
- f) wat de structuur van de transactie betreft, wordt er in het kader van het kredietbeleid van de instellingen op toegezien dat aan de zekerheid passende vereisten worden gesteld met betrekking tot de post, de mogelijkheid om de zekerheid vlot uit te winnen, de mogelijkheid om op objectieve wijze een prijs of marktwaarde vast te stellen, de frequentie waarmee de waarde makkelijk te verkrijgen is, met inbegrip van een professionele schatting of waardering, en de volatiliteit of een indirecte maat voor de volatiliteit van de waarde van de zekerheid;
- g) zowel bij de eerste waardering als bij latere herwaarderingen wordt ten volle met iedere aantasting of economische veroudering van de zekerheid rekening gehouden. Bij de

waardering en herwaardering besteden de instellingen bijzondere aandacht aan de gevolgen van het verstrijken van de tijd voor mode- of tijdgevoelige zekerheden;

- h) de instellingen hebben het recht de zekerheid fysiek te inspecteren. Tevens stellen zij de nodige gedragslijnen en procedures vast voor de uitoefening van hun recht tot fysieke inspectie;
- i) de zekerheid die als protectie wordt geaccepteerd, is adequaat verzekerd tegen het schaderisico en de instellingen hebben procedures in gebruik om dit te controleren.

Artikel 206

Vereisten voor de behandeling van uitzettingen uit hoofde van lease-overeenkomsten als door zekerheden gedekte uitzettingen

De instellingen behandelen uitzettingen uit hoofde van lease-overeenkomsten pas als door zekerheden gedekte uitzettingen wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de voorwaarden van de, al naar het geval, artikelen 203 of 205 voor de kwalificatie van het type geleased goed als toelaatbare zekerheid zijn vervuld;
- b) er is sprake van een deugdelijk risicomanagement van de zijde van de verhuurder met betrekking tot het gebruik dat van het geleasede actief wordt gemaakt, de locatie ervan, de ouderdom ervan en de voorziene economische gebruiksduur, met inbegrip van een passende controle van de waarde van de zekerheid;
- c) de leasinggever heeft het activum juridisch in eigendom en is in staat zijn rechten als eigenaar tijdig uit te oefenen;
- d) wanneer dit niet reeds bij de berekening van de LGD-hoogte is vastgesteld, is het verschil tussen de waarde van het niet-afgeschreven bedrag en de marktwaarde van de zekerheid niet zo groot dat de aan de geleasede activa toegewezen kredietrisicolimitering wordt overschat.

Artikel 207

Vereisten voor andere gedekte kredietprotectie

- 1. Om in aanmerking te komen voor de behandeling van artikel 227, lid 1, voldoen contanten gedeponereerd bij of met contanten gelijk te stellen instrumenten aangehouden door een derde instelling aan alle volgende voorwaarden:
 - a) de vordering van de leningnemer op de derde instelling is openlijk in pand gegeven of overgedragen aan de leningverstreckende instelling en die pandgeving of overdracht is rechtsgeldig en afdwingbaar in alle relevante jurisdicties;
 - b) de derde instelling is in kennis gesteld van de pandgeving of overdracht;
 - c) als gevolg van de kennisgeving mag de derde instelling alleen aan de leningverstreckende instelling of aan andere partijen enkel betalingen doen als zij daarvoor vooraf de toestemming heeft gekregen van de leningverstreckende instelling;

- d) de pandgeving of overdracht is onvoorwaardelijk en onherroepelijk.
2. Aan de leningverstrekende instelling in pand gegeven levensverzekeringsovereenkomsten kwalificeren als toelaatbare zekerheid wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de levensverzekeringsovereenkomst is openlijk in pand gegeven of overgedragen aan de leningverstrekende instelling;
 - b) de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, is in kennis gesteld van de pandgeving of overdracht en mag niet tot uitkering van de overeenkomstig de overeenkomst te betalen bedragen overgaan zonder de voorafgaande toestemming van de leningverstrekende kredietinstelling;
 - c) de leningverstrekende instelling heeft het recht de overeenkomst op te zeggen en de afkoopwaarde te ontvangen ingeval de leningnemer in gebreke blijft;
 - d) de leningverstrekende instelling wordt in kennis gesteld wanneer de verzekeringnemer nalaat betalingen overeenkomstig de overeenkomst te verrichten;
 - e) de kredietprotectie geldt voor de gehele looptijd van de lening; wanneer dit niet mogelijk is omdat de verzekeringsovereenkomst reeds voor de kredietovereenkomst afloopt, ziet de instelling erop toe dat het uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende bedrag tot het einde van de looptijd van de kredietovereenkomst de instelling als zekerheid dient;
 - f) de pandgeving of de overdracht is rechtsgeldig en afdwingbaar in alle op het tijdstip van de sluiting van de leningsovereenkomst relevante jurisdicties;
 - g) de afkoopwaarde wordt aangegeven door de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, en is niet verminderbaar;
 - h) de afkoopwaarde wordt door de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten zo spoedig mogelijk betaald indien daarom wordt verzocht;
 - i) er wordt niet om betaling van de afkoopwaarde verzocht zonder voorafgaande toestemming van de instelling;
 - j) de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, valt onder Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad of staat onder toezicht van een bevoegde autoriteit van een derde land met een toezicht- en regelgevingsstelsel dat ten minste gelijkwaardig is aan de stelsels die in de Unie worden toegepast.

ONDERAFDELING 2

ONGEDEKTE KREDIETPROTECTIE EN CREDIT LINKED NOTES

Artikel 208

Voor zowel garanties als kredietderivaten geldende vereisten

1. Behoudens artikel 209, lid 1, kwalificeert een kredietprotectie in de vorm van een garantie of kredietderivaat als toelaatbare ongedekte kredietprotectie wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) het gaat om een rechtstreekse kredietprotectie;
 - b) de omvang van de kredietprotectie is duidelijk omschreven;
 - c) de kredietprotectieovereenkomst bevat geen enkele clause waarvan de naleving buiten de directe controle van de leningnemer valt en die:
 - i) de protectiegever in staat stelt de protectie unilateraal op te zeggen;
 - ii) tot een toename van de effectieve kosten van de protectie leidt wanneer de kredietkwaliteit van de beschermde uitzetting verslechtert;
 - iii) kan verhinderen dat de protectiegever verplicht is zo spoedig mogelijk te betalen ingeval de oorspronkelijke debiteur nalaat verschuldigde betalingen te verrichten of wanneer het leasingcontract is verstreken met het oog op de inaanmerkingneming van de gegarandeerde restwaarde overeenkomstig de artikelen 129, lid 7, en 162, lid 4;
 - iv) het mogelijk kan maken dat de protectiegever de looptijd van de kredietprotectie reduceert;
 - d) de kredietprotectie is rechtsgeldig en afdwingbaar in alle op het tijdstip van de sluiting van de leningsovereenkomst relevante jurisdicties.
2. Een instelling toont ten behoeve van de bevoegde autoriteiten aan dat zij over systemen beschikt om de potentiële concentratie van uit haar gebruik van garanties en kredietderivaten voortvloeiende risico's te beheren. Een instelling kan ten genoegen van de bevoegde autoriteiten demonstreren welke interactie er bestaat tussen, enerzijds, haar strategie ten aanzien van het gebruik van kredietderivaten en garanties en, anderzijds, het beheer van haar algemene risicoprofiel.
3. De instellingen vervullen alle contractuele en wettelijke voorwaarden en ondernemen alle stappen die nodig zijn om hun ongedekte kredietprotectie afdwingbaar te maken overeenkomstig het recht dat van toepassing is op hun recht op kredietprotectie.

De instellingen hebben voldoende juridisch onderzoek gedaan dat de afdwingbaarheid van de ongedekte kredietprotectie in alle relevante jurisdicties bevestigt. Indien nodig herhalen zij dit onderzoek om zich ervan te vergewissen dat de overeenkomsten afdwingbaar blijven.

Artikel 209
Tegengaranties van de centrale overheid en andere overheidslichamen

1. De instellingen mogen de in lid 2 vermelde uitzetting behandelen als beschermd door een garantie die door de in dat lid vermelde entiteiten wordt verstrekt mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) de tegengarantie dekt alle kredietrisico-aspecten van de vordering;
 - b) zowel de oorspronkelijke garantie als de tegengarantie voldoet aan de in de artikelen 208 en 210, lid 1, gestelde vereisten, behalve dat de tegengarantie niet rechtstreeks hoeft te zijn;
 - c) de dekking is deugdelijk en niets in de historische gegevens wijst erop dat de dekking van de tegengarantie niet feitelijk gelijkwaardig is aan die van een rechtstreekse garantie door het lichaam in kwestie.
2. De behandeling waarvan sprake in lid 1 is van toepassing op uitzettingen die worden beschermd door een garantie met een tegengarantie van een van de volgende entiteiten:
 - a) een centrale overheid of een centrale bank;
 - b) een regionale of lagere overheid;
 - c) een publiekrechtelijk lichaam, de vorderingen waarop worden behandeld als vorderingen op de centrale overheid overeenkomstig artikel 111, lid 4;
 - d) een multilaterale ontwikkelingsbank of een internationale organisatie, waaraan overeenkomstig of krachtens hoofdstuk 2 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend;
 - e) een publiekrechtelijk lichaam, de vorderingen waarop overeenkomstig artikel 111, leden 1 en 2, worden behandeld;
3. De instellingen passen de behandeling van lid 1 eveneens toe op een uitzetting zonder tegengarantie van een in lid 2 vermelde entiteit wanneer de tegengarantie voor die uitzetting op haar beurt rechtstreeks door een van die entiteiten wordt gedekt en aan de in lid 1 genoemde voorwaarden is voldaan.

Artikel 210
Additionele vereisten voor garanties

1. Garanties kwalificeren als toelaatbare ongedekte kredietprotectie wanneer alle voorwaarden in artikel 208 en alle volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - a) bij de kwalificerende wanbetaling van of niet-betaling door de tegenpartij heeft de leningverstrekende instelling het recht zo spoedig mogelijk een vordering in te stellen tegen de garantiegiver voor de gelden die verschuldigd zijn uit hoofde van de vordering waarvoor de protectie is verstrekt en de leningverstrekende instelling hoeft niet eerst een vordering tegen de debiteur in te stellen opdat de garantiegiver tot betaling overgaat;

Bij een ongedekte kredietprotectie met betrekking tot hypotheekleningen op niet-zakelijk onroerend goed behoeft slechts binnen 24 maanden te worden voldaan aan de vereisten in artikel 208, lid 1, onder c), iii), en in de eerste alinea;

- b) de garantie neemt de vorm aan van een expliciet gedocumenteerde verplichting die door de garantiegever is aangegaan;
 - c) er wordt aan een van de volgende voorwaarden voldaan:
 - i) de garantie bestrijkt alle soorten betalingen die de debiteur uit hoofde van de vordering geacht wordt te verrichten;
 - ii) wanneer bepaalde soorten betalingen niet onder de garantie vallen, heeft de leningverstrekking de waarde van de garantie aangepast om met de beperkte dekking rekening te houden.
2. Wat de garanties betreft die in het kader van onderlinge borgtochtmaatschappijen zijn verstrekt, dan wel die zijn verstrekt of waarvoor een tegengarantie is verschaft door de in artikel 209, lid 1, bedoelde lichamen, wordt aangenomen dat aan de vereisten van punt a) van lid 1 is voldaan wanneer een van beide onderstaande voorwaarden is vervuld:
- a) de leningverstrekking heeft recht op een zo spoedig mogelijk door de garantiegever te verrichten voorlopige betaling die aan beide volgende voorwaarden voldoet:
 - i) zij vormt een deugdelijke raming van de omvang van het verlies, met inbegrip van de verliezen die voortvloeien uit de niet-betaling van rente en van andere soorten betalingen die de leningnemer verplicht is te verrichten, dat vermoedelijk door de leningverstrekking zal worden geleden;
 - ii) zij is evenredig met de dekking van de garantie;
 - b) de leningverstrekking kan ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aantonen dat de effecten van de garantie, die ook de verliezen dekt die voortvloeien uit de niet-betaling van rente en van andere soorten betalingen die de leningnemer verplicht is te verrichten, een dergelijke behandeling rechtvaardigt.

Artikel 211

Additionele vereisten voor kredietderivaten

1. Kredietderivaten kwalificeren als toelaatbare ongedekte kredietprotectie wanneer alle voorwaarden in artikel 208 en alle volgende voorwaarden zijn vervuld:
- a) in het kader van het kredietderivatencontract worden onder meer de volgende kredietgebeurtenissen gespecificeerd:
 - i) niet-betaling van de bedragen die verschuldigd zijn onder de voorwaarden van de onderliggende verplichting welke gelden op het tijdstip van de niet-betaling,

waarbij de respijtperiode vrijwel even lang is als of korter is dan de respijtperiode bij de onderliggende verplichting;

- ii) het faillissement, de insolventie of het onvermogen van de debiteur om zijn schulden te betalen, dan wel het nalaten of de schriftelijke bekentenis van het algemene onvermogen om zijn schulden te betalen wanneer deze vervallen, en analoge gebeurtenissen;
 - iii) de herstructurering van de onderliggende verplichting die een kwijtschelding of uitstel van betaling op de hoofdsom, de rente of provisies behelst welke resulteert in een verlies op de uitstaande vorderingen;
- b) bij kredietderivaten met afwikkeling in contanten:
- i) hebben de instellingen een deugdelijke waarderingsprocedure in gebruik om tot een betrouwbare raming van het verlies te komen;
 - ii) is er sprake van een duidelijk gespecificeerde periode voor de verkrijging van waarderingen van de onderliggende verplichting nadat de kredietgebeurtenis zich heeft voorgedaan;
- c) wanneer het recht en het vermogen van de protectionemer om de onderliggende verplichting aan de protectiegever over te dragen onontbeerlijk zijn voor de afwikkeling, wordt in de voorwaarden van de onderliggende verplichting bepaald dat de voor een dergelijke overdracht vereiste toestemming niet op onredelijke gronden wordt geweigerd;
- d) de identiteit van de partijen die verantwoordelijk zijn voor de bepaling of er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan, wordt duidelijk omschreven.
- e) het bepalen van de kredietgebeurtenis is niet alleen de verantwoordelijkheid van de protectiegever;
- f) de protectionemer heeft het recht of het vermogen om de protectiegever in kennis te stellen van het feit dat er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan.

Wanneer de kredietgebeurtenissen niet de in punt a), iii, omschreven herstructurering van de onderliggende verplichting omvatten, kan de kredietprotectie desondanks toch toelaatbaar zijn, mits de waarde wordt gereduceerd zoals gespecificeerd in artikel 228, lid 2;

2. Een mismatch tussen de onderliggende verplichting en de referentieverplichting in het kader van het kredietderivaat, dat wil zeggen de verplichting waarvan gebruik wordt gemaakt voor de bepaling van de waarde van de afwikkeling in contanten of tussen de onderliggende verplichting en de verplichting waarvan gebruik wordt gemaakt om te bepalen of er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan, is alleen toelaatbaar wanneer aan beide volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de referentieverplichting of de verplichting waarvan gebruik wordt gemaakt om te bepalen of er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan, al naar het geval, is van gelijke rang als of achtergesteld bij de onderliggende verplichting;

- b) de onderliggende verplichting en de referentieverplichting of de verplichting waarvan gebruik wordt gemaakt om te bepalen of er zich een kredietgebeurtenis heeft voorgedaan, al naar het geval, hebben dezelfde debiteur en er is voorzien in juridisch afdwingbare kruiselingse wanbetalingsclausules of kruiselings vervroegde-opeisbaarheidsclausules.

Artikel 212

Vereisten om in aanmerking te komen voor de in artikel 148, lid 4, beschreven behandeling

1. Om voor de in artikel 148, lid 4, beschreven behandeling in aanmerking te komen, moet een kredietprotectie in de vorm van een garantie of een kredietderivaat aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) de onderliggende verplichting behoort tot een van de volgende categorieën uitzettingen:
 - i) een uitzetting op een onderneming als omschreven in artikel 142, met uitzondering van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen;
 - ii) een uitzetting op een regionale of lokale overheid of een publiekrechtelijk lichaam, die niet wordt behandeld als een uitzetting op een centrale overheid of centrale bank overeenkomstig artikel 142;
 - iii) een uitzetting op een kleine of middelgrote onderneming die overeenkomstig artikel 142, lid 5, in de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen is ondergebracht;
 - b) de onderliggende debiteuren zijn geen lid van dezelfde groep als de protectiegever;
 - c) de uitzetting wordt afgedekt door middel van een van de volgende instrumenten:
 - i) ongedekte kredietderivaten of garanties waarbij één referentie-entiteit betrokken is;
 - ii) basketproducten voor de eerst optredende wanbetaling;
 - iii) basketproducten voor de n-de wanbetaling;
 - d) de kredietprotectie voldoet aan de vereisten van de artikelen 208, 210 en 211;
 - e) het risicogewicht dat vóór de toepassing van de behandeling van artikel 148, lid 4, met de uitzetting samenhangt, houdt niet reeds rekening met enigerlei aspect van de kredietprotectie;
 - f) een instelling heeft het recht en mag verwachten betaling te ontvangen van de verschaffer van de kredietprotectie zonder gerechtelijke stappen te hoeven ondernemen om de tegenpartij tot betaling te dwingen. Voor zover zulks mogelijk is, doet een instelling stappen om zich ervan te vergewissen dat de protectiegever bereid is terstond te betalen mocht er zich een kredietgebeurtenis voordoen;

- g) de gekochte kredietprotectie vangt alle op het afgedekte deel van de uitzetting geleden kredietverliezen op die zich voordoen als gevolg van de in het contract omschreven kredietgebeurtenissen;
 - h) wanneer de uitbetalingsstructuur van de kredietprotectie in fysieke afwikkeling voorziet, bestaat er rechtszekerheid ten aanzien van de leverbaarheid van een lening, obligatie of voorwaardelijke verplichting;
 - i) wanneer een instelling voornemens is een andere verplichting te leveren dan de onderliggende uitzetting, zorgt zij ervoor dat de leverbare verplichting liquide genoeg is om haar in staat te stellen deze te kopen voor levering overeenkomstig het contract;
 - j) de voorwaarden van kredietprotectieovereenkomsten zijn schriftelijk en juridisch bevestigd door zowel de verschaffer van de kredietprotectie als de instelling;
 - k) de instelling heeft procedures in gebruik om een te hoge correlatie op te sporen tussen de kredietwaardigheid van een protectieverstrekker en de debiteur van de onderliggende uitzetting ten gevolge van het feit dat hun prestaties afhankelijk zijn van gezamenlijke factoren buiten de systemische risicofactor;
 - l) ingeval protectie wordt geboden tegen het verwateringsrisico, is de verkoper van gekochte kortlopende vorderingen geen lid van dezelfde groep als de protectiegever.
2. Voor de toepassing van punt c), ii, van lid 1 passen de instellingen de behandeling van artikel 148, lid 4, toe op het in de basket voorkomende activum met de laagste risicogewogen uitzettingswaarde.
3. Voor de toepassing van punt c), iii, van lid 1 wordt in dit kader met de protectie slechts rekening gehouden wanneer ook toelaatbare protectie tegen de (n-1)de wanbetaling is verkregen of wanneer er zich voor (n-1) van de in de mand voorkomende activa reeds een wanbetaling heeft voorgedaan. In deze gevallen passen de instellingen de behandeling van artikel 148, lid 4, toe op het in de mand voorkomende activum met de laagste risicogewogen uitzettingswaarde.

AFDELING 4

BEREKENING VAN HET EFFECT VAN KREDIETRISICOLIMITERING

ONDERAFDELING 1

GEDEKTE KREDIETPROTECTIE

Artikel 213 *Credit linked notes*

Beleggingen in credit linked notes die door de leningverstrekker instelling zijn uitgegeven, mogen als zekerheden in de vorm van contanten worden behandeld voor de berekening van het effect van

gedekte kredietprotectie overeenkomstig deze onderafdeling, mits de in de credit linked note ingebede credit default swap als toelaatbare ongedekte kredietprotectie kwalificeert.

Artikel 214
Verrekening van balansposten

Leningen en deposito's bij de leningverstreckende instelling die op de balans worden verrekend, moeten als zekerheden in de vorm van contanten worden behandeld voor de berekening van het effect van gedekte kredietprotectie voor in dezelfde valuta luidende leningen en deposito's van de leningverstreckende instelling die op de balans worden gesaldeerd.

Artikel 215
Gebruik van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen of de eigenramingenbenadering voor volatiliteitsaanpassingen voor kaderverrekeningsovereenkomsten

1. Wanneer de instellingen de 'volledig aangepaste uitzettingswaarde' (E*) berekenen met betrekking tot uitzettingen die onder een toelaatbare kaderverrekeningsovereenkomst inzake repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties vallen, berekenen zij de toe te passen volatiliteitsaanpassingen hetzij in het kader van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen, hetzij in het kader van de eigenramingenbenadering voor volatiliteitsaanpassingen ('eigenramingenbenadering') zoals beschreven in de artikelen 218 tot en met 221 betreffende de uitgebreide benadering van financiële zekerheden.

Voor de toepassing van de eigenramingenbenadering gelden dezelfde voorwaarden en vereisten als die welke in het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden van toepassing zijn.

2. Voor de berekening van E* dienen de volgende voorwaarden te worden voldaan:
 - a) de instellingen berekenen de nettopositie in elke groep van effecten of in elk type van grondstoffen door het bedrag in punt i) af te trekken van het bedrag in punt ii):
 - i) de totale waarde van een groep effecten of grondstoffen van hetzelfde type die overeenkomstig de kaderverrekeningsovereenkomst zijn uitgeleend, verkocht of geleverd;
 - ii) de totale waarde van een groep effecten of grondstoffen van hetzelfde type die overeenkomstig de overeenkomst zijn geleend, gekocht of ontvangen;
 - b) de instellingen berekenen de nettopositie in elke andere valuta dan de vereffeningervaluta van de kaderverrekeningsovereenkomst door het bedrag in punt i) af te trekken van het bedrag in punt ii):
 - i) de som van de totale waarde van de in die valuta luidende effecten die overeenkomstig de kaderverrekeningsovereenkomst zijn uitgeleend, verkocht of geleverd, en het in die valuta luidende bedrag in contanten dat overeenkomstig de overeenkomst is uitgeleend of overgemaakt;

- ii) de som van de totale waarde van de in die valuta luidende effecten die overeenkomstig de overeenkomst zijn geleend, gekocht of ontvangen, en het in die valuta luidende bedrag in contanten dat overeenkomstig de overeenkomst is geleend of ontvangen;
- c) de instellingen passen de volatiliteitsaanpassing die voor een bepaalde groep effecten of voor een kaspositie passend wordt geacht toe op de absolute waarde van de positieve of de negatieve nettopositie in de effecten in die groep;
- d) de instellingen passen de volatiliteitsaanpassing in verband met het wisselkoersrisico (fx) toe op de positieve of negatieve nettopositie in iedere andere valuta dan de vereffeningsvaluta van de kaderverrekeningsovereenkomst.

3. De instellingen berekenen E^* overeenkomstig de volgende formule:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

waarbij:

E_i = de uitzettingswaarde van elke afzonderlijke uitzetting i overeenkomstig de overeenkomst die bij afwezigheid van kredietprotectie van toepassing zou zijn, wanneer de instellingen de risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen volgens de standaardbenadering of wanneer zij de risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten berekenen volgens de interne-ratingbenadering;

C_i = de waarde van de effecten in elke groep of de grondstoffen van hetzelfde type die zijn geleend, gekocht of ontvangen dan wel de contanten die zijn geleend of ontvangen met betrekking tot elke uitzetting i ;

E_j^{sec} = de nettopositie (positief of negatief) in een bepaalde groep van effecten j ;

E_k^{fx} = de nettopositie (positief of negatief) in een bepaalde valuta k die niet de vereffeningsvaluta van de overeenkomst is, als berekend overeenkomstig punt b) van lid 2;

H_j^{sec} = de volatiliteitsaanpassing die voor een bepaalde groep effecten j passend wordt geacht;

H_k^{fx} = de wisselkoers-volatiliteitsaanpassing voor valuta k .

4. Voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten voor repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties die onder kaderverrekeningsovereenkomsten vallen, gebruiken de instellingen E^* , als berekend overeenkomstig lid 3, voor de toepassing van artikel 108 volgens de standaardbenadering of hoofdstuk 3 volgens de interne-

ratingbenadering als de uitzettingswaarde van de uitzetting op de tegenpartij welke voortvloeit uit de transacties die onder de kaderverrekeningsovereenkomst vallen.

5. Voor de toepassing van de leden 2 en 3 wordt onder 'groep van effecten' verstaan, de effecten die door dezelfde entiteit op dezelfde datum zijn uitgegeven, die dezelfde looptijd hebben en waarvoor dezelfde voorwaarden en dezelfde liquidatieperiode gelden als in de artikelen 219 en 220 aangegeven.

Artikel 216

Gebruik van de internemodellenbenadering voor kaderverrekeningsovereenkomsten

1. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten, mogen de instellingen, als alternatief voor het gebruik van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen of de eigenramingenbenadering, bij de berekening van de volledig aangepaste uitzettingswaarde (E*) in het kader van de toepassing van een toelaatbare kaderverrekeningsovereenkomst inzake repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties met uitzondering van derivatentransacties, gebruik maken van een internemodellenbenadering welke rekening houdt met de correlatie-effecten tussen effectenposities die onder de kaderverrekeningsovereenkomst vallen alsook de liquiditeit van de betrokken instrumenten.
2. Behoudens toestemming van de bevoegde autoriteiten, mogen instellingen hun interne modellen ook gebruiken voor margeleningstransacties, wanneer deze transacties vallen onder een bilaterale kaderverrekeningsovereenkomst die voldoet aan de vereisten van hoofdstuk 6, afdeling 7.
3. Een instelling mag, ongeacht de keuze die zij voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen heeft gemaakt tussen de standaardbenadering en de interneratingbenadering, opteren voor een internemodellenbenadering. Wanneer een instelling kiest voor een internemodellenbenadering, past zij deze echter op alle tegenpartijen en effecten toe, met uitzondering van de immateriële portefeuilles, ten aanzien waarvan zij gebruik kan maken van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen of de eigenramingenbenadering zoals vastgesteld in artikel 215.

Instellingen die overeenkomstig titel IV, hoofdstuk 5, toestemming hebben ontvangen voor een intern risicomangementmodel, mogen de internemodellenbenadering gebruiken. Wanneer een instelling geen dergelijke toestemming heeft ontvangen, mag zij nog steeds aan de bevoegde autoriteiten toestemming vragen om voor de toepassing van dit artikel een internemodellenbenadering te gebruiken.

4. De bevoegde autoriteiten geven een instelling alleen toestemming om een internemodellenbenadering te gebruiken wanneer zij ervan overtuigd zijn dat het risicomangementstelsel van de kredietinstelling voor het beheer van de risico's die voortvloeien uit de transacties welke onder de kaderverrekeningsovereenkomst vallen, qua concept solide is en op integere wijze wordt toegepast en aan de volgende kwalitatieve normen wordt voldaan:

- a) het interne risicometingsmodel dat voor de berekening van de potentiële prijsvolatiliteit van de transacties wordt gebruikt, is in hoge mate geïntegreerd in het dagelijkse risicomanagementproces van de instelling en dient als basis voor de rapportering van risicoblootstellingen aan de directie van de instelling;
 - b) de instelling heeft een afdeling risicocontrole die aan alle volgende vereisten voldoet:
 - i) zij is onafhankelijk van de handelsafdelingen en rapporteert rechtstreeks aan de directie;
 - ii) zij is belast met het ontwerpen en implementeren van het risicomanagementsysteem van de instelling;
 - iii) zij produceert en analyseert dagelijks rapporten over de output van het risicometingsmodel en over de maatregelen die ter zake van de positielimieten moeten worden genomen;
 - c) de dagelijkse rapporten die de afdeling risicocontrole opstelt, worden beoordeeld door een managementechelon dat voldoende bevoegdheden heeft om een vermindering van de ingenomen posities of van de totale risicoblootstelling van de instelling op te leggen;
 - d) de kredietinstelling beschikt over voldoende personeel dat onderlegd is in het gebruik van verfijnde modellen in de afdeling risicocontrole;
 - e) de instelling heeft procedures vastgesteld voor de monitoring van en het toezicht op de naleving van een schriftelijk vastgelegde reeks interne richtsnoeren en controles, die betrekking hebben op de werking van het risicometingsstelsel als geheel;
 - f) de modellen van de instelling hebben in het verleden bewezen redelijk accuraat te zijn bij het meten van risico's, hetgeen kan worden aangetoond door de output ervan achteraf te testen ("backtesting") aan de hand van gegevens over een periode van ten minste één jaar;
 - g) de instelling voert frequent een stringent programma van stresstesten uit; de uitkomsten van deze testen worden beoordeeld door de directie en worden verwerkt in het beleid en in de limieten die erdoor bepaald worden;
 - h) als onderdeel van de periodieke interne controle laat de instelling een onafhankelijke evaluatie van zijn risicometingsstelsel uitvoeren. Deze evaluatie heeft betrekking op de activiteiten van de handelsafdelingen en de zelfstandige afdeling risicocontrole;
 - i) ten minste eenmaal per jaar voert de kredietinstelling een evaluatie uit van het algehele risicomanagementproces;
 - j) het interne model voldoet aan de vereisten in artikel 286, leden 8 en 9, en in artikel 288.
5. Het interne risicometingsmodel neemt een voldoende aantal risicofactoren mee om alle materiële koersrisico's mee te nemen.

De instellingen mogen binnen risicocategorieën en tussen uiteenlopende risicocategorieën empirische correlaties gebruiken wanneer hun systeem voor het meten van correlaties solide is en integer wordt geïmplementeerd.

6. De instellingen die de internemodellenbenadering gebruiken, berekenen E^* overeenkomstig de volgende formule:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potential change in value} \right\}$$

waarbij:

E_i = de uitzettingswaarde van elke afzonderlijke post i overeenkomstig de overeenkomst die bij afwezigheid van kredietprotectie van toepassing zou zijn, wanneer de instellingen de risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen volgens de standaardbenadering of wanneer zij de risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten berekenen volgens de interne-ratingbenadering;

C_i = de waarde van de effecten die zijn geleend, gekocht of ontvangen dan wel van de contanten die zijn geleend of ontvangen met betrekking tot elke dergelijke post i .

Bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen op basis van interne modellen maken instellingen gebruik van de modeloutput van de voorgaande werkdag.

7. Voor de berekening van de potentiële waardewijziging waarvan sprake in lid 6 gelden alle volgende vereisten:

- a) zij wordt ten minste eenmaal per dag berekend;
- b) zij is gebaseerd op een eenzijdig betrouwbaarheidsinterval van 99 %;
- c) zij is gebaseerd op een liquidatieperiode van ten minste 5 dagen of een equivalent daarvan, behalve in geval van andere transacties dan effectenrepo's of verstrekte of opgenomen effectenleningen, waarvoor een liquidatieperiode van 10 dagen of een equivalent daarvan geldt;
- d) zij is gebaseerd op een feitelijke historische waarnemingsperiode van ten minste één jaar, tenzij een kortere waarnemingsperiode op grond van een significante toeneming van de koersvolatiliteit gerechtvaardigd is;
- e) het bij de berekening gebruikte gegevensbestand wordt om de drie maanden geactualiseerd.

Wanneer een instelling beschikt over een repo, een transactie inzake verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen en een margelenings- of soortgelijke transactie of een samenstel van verrekenbare transacties waarvoor voldaan wordt aan de criteria van artikel 279, leden 2 en 3, wordt de minimumaanhoudingsperiode in overeenstemming gebracht met de margerisicoperiode die van toepassing zou zijn overeenkomstig die leden, in combinatie met artikel 279, lid 4.

8. Voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten voor repo's of verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties die onder kaderverrekeningsovereenkomsten vallen, gebruiken de instellingen E*, als berekend overeenkomstig lid 6, voor de toepassing van artikel 108 volgens de standaardbenadering of hoofdstuk 3 volgens de interne-ratingbenadering als de uitzettingswaarde van de uitzetting op de tegenpartij welke voortvloeit uit de transacties die onder de kaderverrekeningsovereenkomst vallen.
9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - a) wat verstaan dient te worden onder een immateriële portefeuille voor de toepassing van lid 3;
 - b) de criteria voor het bepalen of een intern model solide is en integer wordt geïmplementeerd voor de toepassing van de leden 4 en 5.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid overgedragen de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 217

Eenvoudige benadering van financiële zekerheden

1. De instellingen mogen de eenvoudige benadering van financiële zekerheden slechts gebruiken wanneer zij de risicogewogen uitzettingsbedragen volgens de standaardbenadering berekenen. Een kredietinstelling gebruikt niet zowel de eenvoudige benadering van financiële zekerheden als de uitgebreide benadering van financiële zekerheden, behalve voor de toepassing van artikel 143, lid 1, en artikel 145, lid 1. De instellingen gebruiken deze uitzondering niet selectief om lagere eigenvermogensvereisten te bewerkstelligen of voor regelgevingsarbitrage.
2. Volgens de eenvoudige benadering van financiële zekerheden kennen de instellingen aan toelaatbare financiële zekerheden een waarde toe die gelijk is aan de marktwaarde ervan zoals vastgesteld overeenkomstig punt d) van artikel 202, lid 4.
3. De instellingen kennen aan die gedeelten van de uitzettingswaarden die door de marktwaarde van toelaatbare zekerheden zijn gedekt het risicogewicht toe dat zij overeenkomstig hoofdstuk 2 zouden toekennen wanneer de leningverstreckende instelling een rechtstreekse uitzetting op het zekerheidsinstrument had. Te dien einde is de uitzettingswaarde van een in de lijst van bijlage I opgenomen post buiten de balanstelling gelijk aan 100% van de waarde van de post in plaats van de in artikel 106, lid 1, vermelde uitzettingswaarde.

Het risicogewicht van het door zekerheden gedekte gedeelte bedraagt ten minste 20%, behalve in de in de leden 4 tot en met 6 gespecificeerde gevallen. De instellingen passen op het resterende gedeelte van de uitzettingswaarde het risicogewicht toe dat zij overeenkomstig hoofdstuk 2 zouden toekennen aan een niet-gedekte uitzetting op de tegenpartij.

4. De instellingen kennen aan het door zekerheden gedekte gedeelte van de uitzetting welke voortvloeit uit repo's en verstrekte of opgenomen effectenleningen die voldoen aan de criteria in artikel 222 een risicogewicht van 0 % toe. Wanneer de tegenpartij bij de transactie geen kerndeelnemer aan de markt is, kennen de instellingen een risicogewicht van 10 % toe.
5. De instellingen kennen aan de overeenkomstig hoofdstuk 6 vastgestelde uitzettingswaarden van de in bijlage II opgesomde afgeleide instrumenten die dagelijks op marktwaarde worden gewaardeerd en die gedekt worden door zekerheden in de vorm van contanten of door met contanten gelijk te stellen instrumenten waarbij geen sprake is van een valutamismatch, naargelang van de reikwijdte van de zekerheidsstelling, een risicogewicht van 0 % toe.

De instellingen passen op de uitzettingswaarden van transacties die gedekt worden door zekerheden in de vorm van door centrale overheden of centrale banken uitgegeven schuldtitels waaraan overeenkomstig hoofdstuk 2 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend, naargelang van de reikwijdte van de zekerheidsstelling, een risicogewicht van 10 % toe.
6. Voor andere transacties dan die waarvan sprake in de leden 4 en 5 mogen de instellingen een risicogewicht van 0 % toekennen wanneer de uitzetting en de zekerheid in dezelfde valuta luiden en een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) de zekerheid is ofwel een termijndeposito of een met contanten gelijk te stellen instrument;
 - b) de zekerheid heeft de vorm van door centrale overheden of centrale banken uitgegeven schuldtitels die overeenkomstig artikel 109 in aanmerking komen voor een risicogewicht van 0 %, en de marktwaarde van deze zekerheid is met 20 % verlaagd.
7. Voor de toepassing van de leden 5 en 6 wordt onder "schuldtitels uitgegeven door centrale overheden of centrale banken" verstaan:
 - a) schuldtitels uitgegeven door regionale of lokale overheden indien de uitzettingen op deze overheden overeenkomstig artikel 110 worden behandeld als uitzettingen op de centrale overheid in wier rechtsgebied deze gevestigd zijn;
 - b) schuldtitels uitgegeven door multilaterale ontwikkelingsbanken waaraan overeenkomstig of krachtens artikel 112, lid 2, een risicogewicht van 0 % wordt toegekend;
 - c) schuldtitels uitgegeven door internationale organisaties waaraan overeenkomstig artikel 113 een risicogewicht van 0 % wordt toegekend.

Artikel 218

Uitgebreide benadering van financiële zekerheden

1. Om rekening te houden met prijsvolatiliteit passen de instellingen bij de waardering van financiële zekerheden volgens de uitgebreide benadering van financiële zekerheden volatiliteitsaanpassingen op de marktwaarde van zekerheden toe, zoals beschreven in de artikelen 219 tot en met 222.

Wanneer een zekerheid in een andere valuta luidt dan die van de onderliggende uitzetting verrichten de instellingen naast de volatiliteitsaanpassing die passend wordt geacht voor de desbetreffende zekerheid een aanpassing voor valutavolatiliteit zoals beschreven in de artikelen 219 tot en met 222.

In het geval van transacties in otc-derivaten in het kader van door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig hoofdstuk 6 in aanmerking genomen verrekeningsovereenkomsten wordt een aanpassing voor valutavolatiliteit verricht indien er sprake is van een mismatch tussen de valuta van de zekerheid en de vereffeningsvaluta. Ook wanneer de transacties overeenkomstig de verrekeningsovereenkomst in meerdere valuta's worden uitgevoerd, passen de instellingen één volatiliteitsaanpassing toe.

2. De instellingen berekenen de voor volatiliteit gecorrigeerde waarde van de zekerheid (C_{VA}) die zij in aanmerking moeten nemen als volgt:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

waarbij:

C = de waarde van de zekerheid;

H_C = de volatiliteitsaanpassing die voor de zekerheid passend wordt geacht, berekend overeenkomstig de artikelen 219 en 222;

H_{fx} = de volatiliteitsaanpassing die voor de valutamismatch passend wordt geacht, berekend overeenkomstig de artikelen 219 en 222.

De instellingen gebruiken de formule in dit lid bij de berekening van de voor volatiliteit aangepaste waarde van de zekerheid voor alle transacties, met uitzondering van die welke vallen onder in aanmerking genomen kaderverrekeningsovereenkomsten waarop de bepalingen van de artikelen 215 en 216 van toepassing zijn.

3. De instellingen berekenen de voor volatiliteit gecorrigeerde waarde van de uitzetting (E_{VA}) die zij in aanmerking moeten nemen als volgt:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

waarbij:

E = de uitzettingswaarde zoals deze overeenkomstig, naargelang van het geval, hoofdstuk 2 of hoofdstuk 3, zou worden vastgesteld in de situatie waarin de uitzetting niet door zekerheden was gedekt;

H_E = de volatiliteitsaanpassing die voor de uitzetting passend wordt geacht, berekend overeenkomstig de artikelen 219 en 222.

Bij otc-derivatentransacties berekenen de instellingen E_{VA} als volgt:

$$E_{VA} = E.$$

4. Voor de berekening van E in lid 3 geldt het volgende:
- voor instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen volgens de standaardbenadering bedraagt de uitzettingswaarde van een in bijlage I vermelde post buiten de balanstelling 100% van zijn waarde in plaats van de in artikel 106, lid 1, vermelde uitzettingswaarde;
 - instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen volgens de interne-ratingbenadering berekenen de uitzettingswaarde van de in artikel 162, leden 8 tot en met 10, opgenomen posten met gebruikmaking van een omrekeningsfactor van 100 % in plaats van de in die leden vermelde omrekeningsfactoren of percentages.

5. De instellingen berekenen de volledig aangepaste waarde van de uitzetting, waarin zowel de volatiliteit als het risicoverminderende effect van de zekerheid in aanmerking worden genomen, als volgt:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

waarbij:

$C_{VAM} = C_{VA}$, aangepast voor een eventueel looptijdverschil overeenkomstig de bepalingen van afdeling 5;

$E =$ de volledig aangepaste uitzettingswaarde.

6. De instellingen mogen de volatiliteitsaanpassingen berekenen hetzij volgens de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen waarvan sprake in artikel 219, hetzij volgens de eigenramingenbenadering waarvan sprake in artikel 220.

Een instelling mag voor de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen kiezen tussen de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen of de eigenramingenbenadering, ongeacht de keuze die zij heeft gemaakt tussen de standaardbenadering en de interne-ratingbenadering.

In de situatie waarin een instelling evenwel gebruik maakt van de eigenramingenbenadering, doet zij dit voor alle soorten instrumenten, met uitzondering van immateriële portefeuilles, waarbij zij wel gebruik mag maken van de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen.

7. Wanneer de zekerheid uit een aantal toelaatbare posten bestaat, berekenen de instellingen de volatiliteitsaanpassing als volgt:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

waarbij:

$a_i =$ de waarde van een toelaatbare post i in verhouding tot de totale waarde van de zekerheid;

$H_i =$ de volatiliteitsaanpassing die op de toelaatbare post i van toepassing is.

Artikel 219

De toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen in het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

- De volatiliteitsaanpassingen die op grond van de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen door de instellingen moeten worden verricht, waarbij wordt uitgegaan van een dagelijkse herwaardering, zijn in de tabellen 1 tot en met 4 van dit lid weergegeven.

VOLATILITEITSAANPASSINGEN

Kredietkwaliteitsc ategorie waarin de kredietbeoordelin g van de schuldtitel is ondergebracht	Resterende looptijd	Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door entiteiten als beschreven in deel 1, artikel 193, onder b)			Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door entiteiten als beschreven in deel 1, artikel 193, onder c) en d)			Volatiliteitsaanpassingen voor securitisatieposities die voldoen aan de criteria in deel 1, artikel 193, onder h)		
		liquidati eperiode van 20 dagen (%)	liquidati eperiode van 10 dagen (%)	liquidati eperiode van 5 dagen (%)	liquidati eperiode van 20 dagen (%)	liquidati eperiode van 10 dagen (%)	liquidati eperiode van 5 dagen (%)	liquidati eperiode van 20 dagen (%)	liquidati eperiode van 10 dagen (%)	liquidati eperiode van 5 dagen (%)
1	≤ 1 jaar	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 jaar	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 jaar	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 jaar	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 jaar	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 jaar	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 jaar	21,213	15	10,607	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
	> 1 ≤ 5 jaar	21,213	15	10,607	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt
	> 5 jaar	21,213	15	10,607	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt	nvt

Kredietkwalitei tscategorie waarin de kredietbeoordel ing van een	Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door entiteiten als beschreven in deel 1, artikel 193, onder b), met kredietbeoordelingen voor de korte	Volatiliteitsaanpassingen voor schuldtitels, uitgegeven door entiteiten als beschreven in deel 1, artikel 193, onder c) en d), met kredietbeoordelingen voor de korte

kortlopende schuldtitle is ondergebracht	termijn			termijn		
	liquidatiep eride van 20 dagen (%)	liquidatie periode van 10 dagen (%)	liquidatie periode van 5 dagen (%)	liquidatiep eride van 20 dagen (%)	liquidatiep eride van 10 dagen (%)	liquidatie periode van 5 dagen (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabel 3			
Andere soorten zekerheden of uitzettingen			
	liquidatieperiode van 20 dagen (%)	liquidatieperiode van 10 dagen (%)	liquidatieperiode van 5 dagen (%)
In een hoofdindex opgenomen aandelen en converteerbare obligaties	21,213	15	10,607
Andere aan een erkende beurs genoteerde aandelen of converteerbare obligaties	35,355	25	17,678
Contanten	0	0	0
Goud	21,213	15	10,607

Tabel 4		
Volatiliteitsaanpassing voor valutamismatch		
liquidatieperiode van 20 dagen (%)	liquidatieperiode van 10 dagen (%)	liquidatieperiode van 5 dagen (%)
11,314	8	5,657

2. De berekening van de volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig lid 1 is onderworpen aan de volgende voorwaarden:

- a) voor gedekte leningstransacties geldt een liquidatieperiode van 20 werkdagen;
- b) voor repo's, behalve indien deze betrekking hebben op de overdracht van grondstoffen of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van grondstoffen, en verstrekte of opgenomen effectenleningen geldt een liquidatieperiode van 5 werkdagen;
- c) voor andere kapitaalmarktgerelateerde transacties geldt een liquidatieperiode van 10 werkdagen.

Wanneer een instelling beschikt over een transactie of een samenstel van verrekenbare transacties waarvoor voldaan wordt aan de criteria van artikel 279, leden 2 en 3, wordt de minimumaanhoudingsperiode in overeenstemming gebracht met de margerisicoperiode die van toepassing zou zijn overeenkomstig die leden.

3. In de tabellen 1 tot en met 4 van lid 1 en in de leden 4 tot en met 6 wordt onder de kredietkwaliteitscategorie waarin een kredietbeoordeling van een schuldtitle is ondergebracht, de kredietkwaliteitscategorie verstaan waarin de kredietbeoordeling volgens de EBA overeenkomstig hoofdstuk 2 moet worden ondergebracht.

Voor het bepalen van de kredietkwaliteitscategorie waarin een kredietbeoordeling van een schuldtitle is ondergebracht waarvan sprake in de eerste alinea is artikel 193, lid 7, eveneens van toepassing.

4. Op niet-toelaatbare effecten of grondstoffen die in het kader van repo's zijn uitgeleend of verkocht en op verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen wordt dezelfde volatiliteitsaanpassing toegepast als op aandelen die aan een erkende beurs zijn genoteerd maar die niet in de hoofdindex zijn opgenomen.
5. Op toelaatbare rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging is de gewogen gemiddelde volatiliteitsaanpassing van toepassing die, gelet op de in lid 2 genoemde liquidatieperiode van de transactie, van toepassing zou zijn op activa waarin het fonds heeft belegd.

Wanneer de activa waarin het fonds heeft belegd, niet bekend zijn bij de instelling, is de volatiliteitsaanpassing die van toepassing is, de hoogste volatiliteitsaanpassing die van toepassing zou zijn op de activa waarin het fonds mag beleggen.

6. Op door instellingen uitgegeven schuldtitlels zonder externe rating die voldoen aan de toelaatbaarheidscriteria van artikel 193, lid 4, zijn dezelfde volatiliteitsaanpassingen van toepassing als die welke van toepassing zijn op door instellingen of ondernemingen uitgegeven effecten waarvan de externe kredietbeoordeling in kredietkwaliteitscategorie 2 of 3 is ondergebracht.

Artikel 220

Volatiliteitsaanpassingen op basis van eigen ramingen in het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

1. De bevoegde autoriteiten staan de instellingen toe voor de berekening van de op zekerheden en uitzettingen toe te passen volatiliteitsaanpassingen gebruik te maken van eigen

volatiliteitsramingen wanneer die instellingen aan de vereisten van de leden 2 en 3 voldoen. Instellingen die toestemming hebben gekregen voor het gebruik van eigen volatiliteitsramingen vallen niet terug op andere methoden, tenzij daarvoor goede redenen worden aangevoerd en de bevoegde autoriteiten daarmee akkoord gaan.

Wanneer schuldtitels door een erkende EKBI van goede kwaliteit ("investment grade" of hoger) worden geacht, mogen de instellingen voor elke categorie effecten een volatiliteitsraming maken.

Voor schuldtitels die door een erkende EKBI van minder goede kwaliteit worden geacht („below investment grade”) en voor andere toelaatbare zekerheden berekenen de instellingen de volatiliteitsaanpassingen voor elke post afzonderlijk.

Instellingen die gebruik maken van de benadering op basis van eigen ramingen ramen de volatiliteit van de zekerheid of de valutamismatch zonder rekening te houden met correlaties tussen de niet-gedekte uitzetting, de zekerheden of de wisselkoers.

Bij de vaststelling van de relevante categorieën houden de instellingen rekening met de instelling die de effecten uitgeeft, evenals met de externe kredietbeoordeling, de resterende looptijd en de gewijzigde looptijd van de effecten. Volatiliteitsramingen zijn representatief voor de effecten die door de instelling bij een bepaalde categorie zijn ingedeeld.

2. De berekening van de volatiliteitsaanpassingen is onderworpen aan alle volgende criteria:

- a) de instellingen baseren de berekening op een eenzijdig betrouwbaarheidsinterval van 99 %;
- b) de instellingen baseren de berekening op de volgende liquidatieperioden:
 - i) 20 werkdagen voor gedekte leningstransacties;
 - ii) 5 werkdagen voor repo's, behalve indien deze betrekking hebben op de overdracht van grondstoffen of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van grondstoffen, en verstrekte of opgenomen effectenleningen;
 - iii) 10 werkdagen voor andere kapitaalmarktgerelateerde transacties;
- c) de instellingen kunnen de volatiliteitsaanpassingscijfers die zij voor kortere of langere liquidatieperioden hebben berekend, ‘converteren’ naar de liquidatieperiode als bedoeld in punt b voor de desbetreffende soort transactie op basis van de wortel/tijd-formule:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

waarbij:

T_M = de relevante liquidatieperiode;

H_M = de volatiliteitsaanpassing op basis van de liquidatieperiode T_M ;

$H_N =$ de volatiliteitsaanpassing op basis van de liquidatieperiode T_N ;

- d) de instellingen houden rekening met de illiquiditeit van activa van minder goede kwaliteit. Zij stellen de liquidatieperiode naar boven bij indien er twijfels bestaan over de liquiditeit van de zekerheid. Verder gaan zij na of historische gegevens wellicht de potentiële volatiliteit onderschatten. Deze gevallen moeten aan een stress-scenario worden onderworpen;
 - e) de lengte van de historische waarnemingsperiode die de instellingen gebruiken voor het berekenen van volatiliteitsaanpassingen bedraagt ten minste één jaar. Voor instellingen die gebruik maken van weging of andere methoden in plaats van de historische waarnemingsperiode, bedraagt de feitelijke waarnemingsperiode ten minste één jaar. De bevoegde autoriteiten kunnen tevens verlangen dat een instelling bij de berekening van haar volatiliteitsaanpassingen een kortere waarnemingsperiode hanteert wanneer zij van mening zijn dat dit op grond van een significante toename van de prijsvolatiliteit gerechtvaardigd is;
 - f) de instellingen actualiseren hun gegevensbestanden en berekenen de volatiliteitsaanpassingen ten minste eens per drie maanden. Zij herbeoordelen hun gegevensbestanden eveneens telkens wanneer de marktprijzen materiële wijzigingen ondergaan.
3. Bij de raming van volatiliteitsaanpassingen wordt aan alle volgende kwalitatieve criteria voldaan:
- a) een instelling gebruikt de volatiliteitsramingen in het dagelijkse risicomanagement, ook met betrekking tot haar interne positielimieten;
 - b) wanneer de liquidatieperiode die door de instelling bij haar dagelijkse risicomanagement wordt toegepast langer is dan die welke in deze afdeling voor het desbetreffende soort transactie wordt aangegeven, verhoogt die instelling haar volatiliteitsaanpassingen op basis van de wortel/tijd-formule als bedoeld in punt c) van lid 2;
 - c) bij de instelling zijn vaste procedures in gebruik voor de monitoring en handhaving van een schriftelijk vastgelegde reeks interne gedragslijnen en controlevoorschriften inzake de werking van het door haar toegepaste systeem voor de raming van volatiliteitsaanpassingen en voor de integratie van deze ramingen in het risicomanagement van de instelling;
 - d) in het kader van de eigen internecontroleprocedure van de instelling wordt periodiek een onafhankelijke evaluatie uitgevoerd van het door de instelling toegepaste systeem voor de raming van volatiliteitsaanpassingen. Ten minste eenmaal per jaar voert de instelling een evaluatie uit van het gehele systeem voor de raming van volatiliteitsaanpassingen en voor de integratie van deze aanpassingen in haar risicomanagementprocedure. Deze evaluatie betreft ten minste het volgende:
 - i) de integratie van de geraamde volatiliteitsaanpassingen in het dagelijkse risicomanagement;

- ii) de validering van alle significante wijzigingen in de voor de raming van de volatiliteitsaanpassingen gevolgde procedure;
- iii) de verificatie van de consistentie, actualiteit en betrouwbaarheid van de gegevensbronnen die in het kader van het systeem voor de raming van volatiliteitsaanpassingen gebruikt worden, alsmede van de onafhankelijkheid van deze gegevensbronnen;
- iv) de accuraatheid en juistheid van de aannames over volatiliteit.

Artikel 221

Verhoging van volatiliteitsaanpassingen in het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

De volatiliteitsaanpassingen als bedoeld in artikel 219 worden door een instelling toegepast in geval van dagelijkse herwaardering. Evenzo worden volatiliteitsaanpassingen die door een instelling overeenkomstig artikel 220 met gebruikmaking van eigen ramingen worden berekend, in eerste instantie berekend op basis van dagelijkse herwaardering. Wanneer de herwaardering op minder frequente basis dan eenmaal per dag geschiedt, passen de instellingen grotere volatiliteitsaanpassingen toe. Zij worden door de instellingen berekend door de volatiliteitsaanpassingen bij dagelijkse herwaardering te verhogen op basis van de volgende wortel/tijd-formule:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

waarbij:

H = de toe te passen volatiliteitsaanpassing;

H_M = de volatiliteitsaanpassing bij dagelijkse herwaardering;

N_R = het feitelijke aantal werkdagen tussen twee herwaarderingen;

T_M = de liquidatieperiode voor het desbetreffende soort transactie.

Artikel 222

Voorwaarden voor de toepassing van een volatiliteitsaanpassing van 0 % in het kader van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

1. Met betrekking tot repo's en verstrekte of opgenomen effectenleningen kunnen instellingen die gebruik maken van de toezichhoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig artikel 219 of van de eigenramingenbenadering overeenkomstig artikel 220, mits aan de onder a) tot en met h) van lid 2 bedoelde voorwaarden is voldaan, in plaats van de volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig de artikelen 219 tot en met 221 te berekenen, een volatiliteitsaanpassing van 0 % toepassen. Instellingen die de in artikel 216 beschreven internemodellenbenadering gebruiken, maken geen gebruik van de behandeling van dit artikel.

2. De instellingen mogen een volatiliteitsaanpassing van 0 % toepassen wanneer alle volgende voorwaarden zijn vervuld:
- a) zowel de uitzetting als de zekerheid neemt de vorm aan van contanten of schuldtitels, uitgegeven door centrale overheden of centrale banken in de zin van artikel 193, lid 1, onder b), en komen in aanmerking voor een risicogewicht van 0 % overeenkomstig hoofdstuk 2;
 - b) zowel de uitzetting als de zekerheid luiden in dezelfde valuta;
 - c) de looptijd van de transactie bedraagt niet meer dan één dag, of zowel de uitzetting als de zekerheid worden dagelijks op marktwaarde gewaardeerd of zijn het voorwerp van dagelijkse margebijstortingen;
 - d) de tijd die verstrijkt tussen de laatste waardering op marktwaarde vóór het uitblijven van deponering van extra marge door de tegenpartij en de liquidatie van de zekerheid beloopt ten hoogste vier werkdagen;
 - e) de transactie wordt afgewikkeld via een afwikkelingssysteem dat voor dat soort transacties betrouwbaar is gebleken;
 - f) de documentatie met betrekking tot de overeenkomst of de transactie is de standaard-marktdocumentatie voor repo's of voor het verstrekken of opnemen van leningen in de desbetreffende effecten;
 - g) op de transactie is documentatie van toepassing waarin wordt bepaald dat wanneer de tegenpartij verzuimt om te voldoen aan de verplichting om contanten of effecten over te dragen of om marge te deponeren of anderszins in gebreke blijft, de transactie onmiddellijk opzegbaar is;
 - h) de tegenpartij wordt door de bevoegde autoriteiten als kerndeelnemer aan de markt beschouwd.
3. Kernmarktdeelnemers waarvan sprake in punt h) van lid 2 zijn onder meer de volgende entiteiten:
- a) entiteiten als bedoeld in artikel 193, lid 1, onder b), aan de uitzettingen waarop een risicogewicht van 0 % wordt toegekend overeenkomstig hoofdstuk 2;
 - b) instellingen;
 - c) andere financiële ondernemingen, met inbegrip van verzekeringsondernemingen, aan de uitzettingen waarop volgens de standaardbenadering een risicogewicht van 20 % wordt toegekend of die, indien zij instellingen zijn die risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten volgens de interne-ratingbenadering berekenen, niet over een kredietbeoordeling van een erkende EKBI beschikken en over een interne rating beschikken op grond waarvan de PD gelijk is aan die welke in het kader van de kredietbeoordelingen van EKBI's volgens de EBA moet worden ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 2 of hoger conform de voorschriften inzake de risicoweging van uitzettingen op ondernemingen overeenkomstig hoofdstuk 2;

- d) gereguleerde instellingen voor collectieve belegging die aan kapitaalvereisten of vereisten inzake de verhouding eigen/vreemd vermogen zijn onderworpen;
- e) gereguleerde pensioenfondsen;
- f) erkende clearinginstellingen.

Artikel 223

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten volgens de uitgebreide benadering van financiële zekerheden

1. Volgens de standaardbenadering gebruiken de instellingen E^* , als berekend overeenkomstig artikel 218, lid 5, als uitzettingswaarde voor de toepassing van artikel 108. In het geval van in de lijst in bijlage I opgenomen posten buiten de balanstelling, gebruiken de instellingen E^* als waarde waarop de in artikel 106, lid 1, vermelde percentages worden toegepast om tot de uitzettingswaarde te komen.
2. Bij de interne-ratingbenadering gebruiken de instellingen het effectieve LGD (LGD^*) als LGD voor de toepassing van hoofdstuk 3. De instellingen berekenen LGD^* als volgt:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

waarbij:

LGD = het LGD dat overeenkomstig hoofdstuk 3 op de uitzetting van toepassing zou zijn wanneer de uitzetting niet door zekerheid was gedekt;

E = de uitzettingswaarde als beschreven in artikel 29, lid 2;

E^* = de volledig aangepaste uitzettingswaarde als berekend overeenkomstig artikel 29, lid 2.

Artikel 224

Waarderingsbeginselen voor andere toelaatbare zekerheden volgens de interne-ratingbenadering

1. Zekerheden in de vorm van onroerend goed worden door een onafhankelijke schatter gewaardeerd tegen of onder de marktwaarde. Een instelling vereist dat de onafhankelijke schatter de marktwaarde op doorzichtige en heldere wijze documenteert.

In lidstaten die in hun wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen strenge criteria voor de berekening van de hypotheekwaarde hebben vastgesteld, mag het goed echter door een onafhankelijke schatter worden gewaardeerd tegen of onder de hypotheekwaarde. De onafhankelijke schatter verrekenet geen speculatieve factoren in de hypotheekwaarde en documenteert die waarde op doorzichtige en heldere wijze.

De waarde van de zekerheid is de marktwaarde of de hypotheekwaarde, zo nodig verlaagd naargelang van de resultaten van de overeenkomstig artikel 203, lid 3, vereiste controle en om rekening te houden met alle eerdere aanspraken op het goed.

2. De waarde van kortlopende vorderingen is het te ontvangen bedrag.
3. De instellingen waarden andere fysieke zekerheid dan zekerheid in de vorm van onroerend goed op marktwaarde, die zij berekenen als het geraamde bedrag waartegen het goed op de dag van de taxatie door een willige verkoper op marktconforme wijze zou kunnen worden verkocht aan een willige en onafhankelijke koper.

Artikel 225

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten voor andere toelaatbare zekerheden volgens de interne-ratingbenadering

1. De instellingen maken gebruik van LGD^* , berekend overeenkomstig dit lid en lid 2 als LGD voor de toepassing van hoofdstuk 3.

Wanneer de ratio van de waarde van de zekerheid ten opzichte van de uitzettingswaarde lager is dan het vereiste minimumniveau van zekerheidsstelling van de post (C^*) als bedoeld in tabel 5, dan is LGD^* de in hoofdstuk 3 bedoelde LGD voor niet door zekerheden gedekte uitzettingen op de tegenpartij. Te dien einde berekenen de instellingen de uitzettingswaarde van de in artikel 162, leden 8 tot 10, vermelde posten met gebruikmaking van een omrekeningsfactor of percentage van 100% in plaats van in die leden vermelde omrekeningsfactoren of percentages.

Wanneer de ratio van de waarde van de zekerheid ten opzichte van de uitzettingswaarde hoger is dan een tweede, hogere drempelwaarde van C^{**} als vermeld in tabel 5, dan is LGD^* de in tabel 5 weergegeven LGD.

In dit verband geldt dat wanneer het vereiste niveau van zekerheidsstelling C^{**} niet wordt bereikt ten aanzien van de uitzetting als geheel, de instellingen de uitzetting als twee uitzettingen moeten beschouwen — één uitzetting die overeenstemt met het gedeelte waarvoor het vereiste niveau van zekerheidsstelling C^{**} is bereikt en één uitzetting die met het resterende gedeelte overeenstemt.

2. In tabel 5 van dit lid worden de toepasselijke LGD^* en de vereiste niveaus van zekerheidsstelling voor de gedekte gedeelten van de uitzettingen weergegeven.

Tabel 5				
Minimum LGD voor het gedekte gedeelte van de uitzettingen				
	LGD* voor niet-achtergestelde schuldvorderingen of	LGD* voor achtergestelde schuldvorderingen of voorwaardelijk	Vereist minimumniveau van de zekerheidsstelling van de uitzetting (C^*)	Vereist minimumniveau van de zekerheidsstelling van de uitzetting (C^{**})

	voorwaardelijke vorderingen	e vorderingen		
Kortlopende vorderingen	35 %	65 %	0 %	125 %
Niet-zakelijk/zakelijk onroerend goed	35 %	65 %	30 %	140 %
Overige zekerheden	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Als alternatief voor de behandeling in de leden 1 en 2, en behoudens artikel 119, lid 2, mogen de instellingen, wanneer alle voorwaarden in artikel 195, lid 6, zijn vervuld, een risicogewicht van 50% toekennen aan het gedeelte van de uitzetting dat, binnen de grenzen van de artikelen 120, lid 2, onder d) respectievelijk 121, lid 2), onder d), volledig gedekt is door niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed dat gelegen is binnen het grondgebied van een lidstaat.

Artikel 226

De berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten bij gemengde pools van zekerheden

1. Een instelling berekent de waarde van LGD* die zij gebruikt als LGD voor de toepassing van hoofdstuk 3 overeenkomstig de leden 2 en 3 wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - a) de instelling gebruikt de interne-ratingbenadering om de risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten te berekenen;
 - b) een uitzetting wordt zowel door financiële zekerheden als door andere toelaatbare zekerheden gedekt.
2. De instelling wordt verplicht de voor volatiliteit gecorrigeerde waarde van de uitzetting, verkregen door de volatiliteitsaanpassing als beschreven in artikel 218, lid 5, op de waarde van de uitzetting toe te passen, op te splitsen in gedeelten om, al naar het geval, een gedeelte te verkrijgen dat gedekt wordt door toelaatbare financiële zekerheden, een gedeelte dat gedekt wordt door kortlopende vorderingen, een gedeelte dat gedekt wordt door zekerheid in de vorm van zakelijk onroerend goed of zekerheid in de vorm van niet-zakelijk roerend goed, een gedeelte dat gedekt wordt door andere toelaatbare zekerheden, en het ongedekte gedeelte.
3. De instellingen berekenen LGD* voor elk gedeelte van de uitzetting verkregen overeenkomstig lid 2 afzonderlijk overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van dit hoofdstuk.

Artikel 227
Overige gedekte kredietprotectie

1. Wanneer de voorwaarden van artikel 207, lid 1, zijn vervuld, mogen deposito's bij derde instellingen als een garantie van de derde instelling worden behandeld.
2. Wanneer de voorwaarden van artikel 207, lid 2, zijn vervuld, onderwerpen de instellingen het deel van de uitzetting dat door zekerheid in de vorm van de actuele afkoopwaarde van aan de leningverstrekende instelling in pand gegeven levensverzekeringsovereenkomsten wordt gedekt, aan de volgende behandeling:
 - a) wanneer de uitzetting is onderworpen aan de standaardmethode, worden daaraan risicogewichten toegekend met behulp van de risicogewichten van lid 3;
 - b) wanneer de uitzetting onderworpen is aan de interne-ratingbenadering, maar niet onderworpen is aan de eigen LGD-ramingen van de instelling, wordt er een LGD van 40 % aan toegekend.

In geval van een valutamismatch verminderen de instellingen de actuele afkoopwaarde overeenkomstig artikel 228, lid 3, waarbij de waarde van de kredietprotectie de actuele afkoopwaarde van de levensverzekeringsovereenkomst is.

3. Voor de toepassing van punt a) van lid 2 kennen de instellingen de volgende risicogewichten toe, waarbij wordt uitgegaan van het risicogewicht dat wordt toegekend aan een preferente niet-gedekte uitzetting op de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten:
 - a) een risicogewicht van 20 % wanneer aan een preferente niet-gedekte uitzetting op de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, een risicogewicht van 20 % wordt toegekend;
 - b) een risicogewicht van 35 % wanneer aan een preferente niet-gedekte uitzetting op de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, een risicogewicht van 50 % wordt toegekend;
 - c) een risicogewicht van 70 % wanneer aan een preferente niet-gedekte uitzetting op de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, een risicogewicht van 100 % wordt toegekend;
 - d) een risicogewicht van 150 % wanneer aan een preferente niet-gedekte uitzetting op de onderneming waarbij de levensverzekering is gesloten, een risicogewicht van 150 % wordt toegekend.
4. De instelling mag op verzoek teruggekochte instrumenten die toelaatbaar zijn overeenkomstig artikel 196, punt c), als een garantie van de uitgevende instelling behandelen. De waarde van de toelaatbare kredietprotectie is als volgt:
 - a) wanneer het instrument wordt teruggekocht tegen de nominale waarde, is de waarde van de protectie gelijk aan dat bedrag;

- b) wanneer het instrument wordt teruggekocht tegen de marktprijs, is de waarde van de protectie gelijk aan de waarde van het instrument; deze waarde wordt op dezelfde wijze vastgesteld als die van de schuldtitels zoals gespecificeerd in artikel 193, lid 4.

ONDERAFDELING 2 ONGEDEKTE KREDIETPROTECTIE

Artikel 228 Waardering

1. Voor de berekening van de effecten van ongedekte kredietprotectie overeenkomstig deze onderafdeling is de waarde van de ongedekte kredietprotectie (G) het bedrag dat de protectiegever heeft toegezegd te zullen betalen in geval van wanbetaling door de kredietnemer of bij andere specifieke kredietgebeurtenissen.
2. Indien de in het kader van een kredietderivaat gespecificeerde kredietgebeurtenissen geen herstructurering van de onderliggende verplichting omvatten die een kwijtschelding of uitstel van betaling op de hoofdsom, de rente of provisies behelst welke resulteert in een verlies op de uitstaande vorderingen is het volgende van toepassing:
 - a) wanneer het bedrag dat de protectiegever heeft toegezegd te zullen betalen niet hoger is dan de uitzettingswaarde, verminderen de instellingen de waarde van de kredietprotectie als berekend op de in lid 1 beschreven wijze, met 40 %;
 - b) wanneer het bedrag dat de protectiegever heeft toegezegd te zullen betalen hoger is dan de uitzettingswaarde van de, is de waarde van de kredietprotectie niet hoger dan 60 % van de uitzettingswaarde.
3. Wanneer de ongedekte kredietprotectie in een andere valuta luidt dan die van de uitzetting, dan verminderen de instellingen de waarde van de kredietprotectie door de toepassing van een volatiliteitsaanpassing en wel als volgt:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

waarbij:

G^* = het bedrag van de kredietprotectie, gecorrigeerd voor een eventueel valutarisico,

G = het nominale bedrag van de kredietprotectie;

H_{fx} = de volatiliteitsaanpassing voor elke valutamismatch tussen de kredietprotectie en de onderliggende verplichting bepaald overeenkomstig lid 4.

Wanneer er geen valutamismatch is, dan is H_{fx} gelijk aan nul.

4. De instellingen baseren de volatiliteitsaanpassingen voor elke valutamismatch op een liquidatieperiode van 10 werkdagen, waarbij wordt uitgegaan van een dagelijkse herwaardering, en mogen deze berekenen op basis van de toezichhoudersbenadering van

volatiliteitsaanpassingen of de eigenramingenbenadering zoals beschreven in artikel 219 respectievelijk artikel 220. De instellingen verhogen de volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig artikel 221.

Artikel 229

De berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten bij gedeeltelijke protectie en onderverdeling in tranches

Wanneer een instelling een deel van het risico van een lening in één of meer tranches onderverdeelt, zijn de in hoofdstuk 5 vastgestelde bepalingen van toepassing. Materialiteitsdrempels inzake betalingen bij overschrijding waarvan in geval van verlies geen betaling wordt verricht, mogen door de instellingen als gelijkwaardig met aangehouden eerste-verliesposities worden beschouwd en mogen worden geacht aanleiding te geven tot een risico-overdracht in tranches.

Artikel 230

De berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen volgens de standaardbenadering

1. Voor de toepassing van artikel 108, lid 3, berekenen de instellingen de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig de volgende formule:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

waarbij:

E = de uitzettingswaarde als bedoeld in artikel 106; te dien einde is de uitzettingswaarde van een in bijlage I vermelde post buiten de balanstelling 100% van zijn waarde in plaats van de in artikel 106, lid 1, vermelde uitzettingswaarde;

G_A = het bedrag aan kredietrisicobescherming als berekend overeenkomstig artikel 228, lid 3, (G^*) en nader gecorrigeerd voor een eventueel looptijdverschil als beschreven in afdeling 5;

r = het risicogewicht van uitzettingen op de debiteur als aangegeven in hoofdstuk 2;

g = het risicogewicht van uitzettingen op de debiteur als aangegeven in hoofdstuk 2.

2. Wanneer het bedrag van de protectie (G_A) lager is dan de waarde van de uitzetting (E) mogen de instellingen de in lid 1 vermelde formule slechts toepassen wanneer de gedekte en ongedekte delen van de post dezelfde rangorde hebben.
3. De instellingen kunnen de in artikel 109, leden 4 en 5, beschreven behandeling uitbreiden tot uitzettingen of delen van uitzettingen die door de centrale overheid of de centrale bank zijn gegarandeerd, wanneer de garantie in de nationale valuta van de leningnemer luidt en de uitzetting in die valuta is gefinancierd.

Artikel 231

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten volgens de interne-ratingbenadering

1. Ten aanzien van het gedekte gedeelte van de de uitzettingswaarde (E), op basis van de gecorrigeerde waarde van de kredietprotectie G_A , kan de voor de toepassing van afdeling 3 van hoofdstuk 3 te ramen PD de PD van de protectiegever zijn, of een PD tussen die van de leningnemer en die van de garantieggever in wanneer volledige vervanging niet gerechtvaardigd wordt geacht. In het geval van achtergestelde uitzettingen en niet-achtergestelde, ongedekte protectie mag door de instellingen voor de toepassing van afdeling 3 van hoofdstuk 3 de LGD worden gebruikt die van toepassing is op niet-achtergestelde schuldvorderingen.
2. Voor een eventueel ongedekt gedeelte van de uitzettingswaarde (E) is de PD die van de leningnemer en is de LGD die van de onderliggende uitzetting.
3. G_A is de waarde van G^* als berekend overeenkomstig punt 228, lid 3, nader gecorrigeerd voor een eventueel looptijdverschil als beschreven in afdeling 5. E is de uitzettingswaarde als bedoeld in afdeling 4 van hoofdstuk 3. Te dien einde berekenen de instellingen de uitzettingswaarde van de in artikel 162, leden 8 tot 10, vermelde posten met gebruikmaking van een omrekeningsfactor of een percentage van 100% in plaats van in die punten vermelde omrekeningsfactoren of percentages.

AFDELING 5 LOOPTIJDVERSCHIL

Artikel 232 Looptijdverschil

1. In het kader van de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen doet zich een looptijdverschil voor wanneer de resterende looptijd van de kredietprotectie korter is dan die van de gedekte uitzetting. Wanneer protectie een resterende looptijd van minder dan drie maanden heeft en de looptijd van de protectie korter is dan de looptijd van de onderliggende uitzetting, kwalificeert die protectie niet als toelaatbare kredietprotectie.
2. Wanneer er een looptijdverschil is, kwalificeert de kredietprotectie niet als toelaatbaar wanneer een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) de oorspronkelijke looptijd van de protectie bedraagt minder dan één jaar;
 - b) de uitzetting is een door de bevoegde autoriteiten gespecificeerde kortlopende uitzetting waarvan de looptijd (M) ten minste gelijk is aan een dag veeleer dan aan een jaar overeenkomstig bijlage artikel 158, lid 3.

Artikel 233
Looptijd van kredietprotectie

1. De effectieve looptijd van de onderliggende vordering is de langst mogelijke periode die de debiteur mag wachten om zijn contractuele verplichtingen volledig na te komen, waarbij een maximum geldt van vijf jaar. Behoudens lid 2 is de looptijd van de kredietprotectie de periode tot de vroegste datum waarop de protectie kan aflopen of kan worden beëindigd.
2. Wanneer de protectiegever over de mogelijkheid beschikt om de protectie te beëindigen, wordt de looptijd van de protectie door de instellingen beschouwd als de periode tot de vroegste datum waarop van die mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt. Wanneer de protectionemer over de mogelijkheid beschikt om de protectie te beëindigen en de voorwaarden van de overeenkomst die aan de protectie ten grondslag ligt een positieve prikkel voor de instelling bevatten om de transactie vóór de vervaldatum van de overeenkomst af te handelen, wordt door een instelling als looptijd van de protectie de periode beschouwd tot de vroegste datum waarop van deze mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt; is dit niet het geval, dan kan door de instelling worden aangenomen dat een dergelijke mogelijkheid niet van invloed is op de looptijd van de protectie.
3. Wanneer protectie in de vorm van een kredietderivaat kan worden beëindigd vóór het verstrijken van enige respijtperiode, waarbij het verstrijken van die respijtperiode een vereiste is voor het optreden van een wanbetaling als gevolg van niet-betaling, wordt de looptijd van de protectie door de instellingen verminderd met de respijtperiode.

Artikel 234
Waardering van de protectie

1. Voor transacties die onderworpen zijn aan gedekte kredietprotectie volgens de eenvoudige benadering van financiële zekerheden, kwalificeert de zekerheid, wanneer er een verschil is tussen de looptijd van de uitzetting en de looptijd van de protectie, niet als toelaatbare gedekte kredietprotectie.
2. Voor transacties die onderworpen zijn aan gedekte kredietprotectie volgens de uitgebreide benadering van financiële zekerheden geven de instellingen de looptijd van de kredietprotectie en die van de uitzetting in de aangepaste waarde van de zekerheid weer overeenkomstig de volgende formule:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

waarbij:

C_{VA} = de voor volatiliteit gecorrigeerde waarde van de zekerheid zoals gespecificeerd in artikel 218, lid 2, dan wel het bedrag van de uitzetting, naargelang welke van beide het laagst is;

$t =$ het aantal resterende jaren tot de vervaldatum van de kredietprotectie, berekend overeenkomstig artikel 233, dan wel de waarde van T , naargelang welke van beide het laagst is;

$T =$ het aantal resterende jaren tot de vervaldatum van de uitzetting, berekend overeenkomstig artikel 233, dan wel 5 jaar, naargelang welke van beide het laagst is;

$t^* =$ 0,25.

De instellingen gebruiken C_{VAM} als CVA , gecorrigeerd voor looptijdverschil, in de formule voor de berekening van de volledig aangepaste waarde van de uitzetting (E^*) als bedoeld in artikel 218, lid 5.

3. Voor transacties die aan ongedekte kredietprotectie onderworpen zijn, geven de instellingen de looptijd van de kredietprotectie en die van de uitzetting in de aangepaste waarde van de kredietprotectie weer overeenkomstig de volgende formule:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

waarbij:

$G^* =$ het bedrag van de protectie, gecorrigeerd voor enige valutamismatch;

$G_A =$ G^* , gecorrigeerd voor een eventueel looptijdverschil;

$t =$ het aantal resterende jaren tot de vervaldatum van de kredietprotectie, berekend overeenkomstig artikel 233, dan wel de waarde van T , naargelang welke van beide het laagst is;

$T =$ het aantal resterende jaren tot de vervaldatum van de uitzetting, berekend overeenkomstig artikel 233, dan wel 5 jaar, naargelang welke van beide het laagst is;

$t^* =$ 0,25.

De instellingen gebruiken G_A als de waarde van de protectie voor de toepassing van de artikelen 228 tot en met 231.

AFDELING 6

BASKET-TECHNIEKEN INZAKE KREDIETRISICOLIMITERING

Artikel 235

Kredietderivaten voor de eerst optredende wanbetaling

Wanneer een instelling voor een aantal uitzettingen kredietprotectie verkrijgt onder de voorwaarde dat de eerst optredende wanbetaling aanleiding geeft tot betaling en dat deze kredietgebeurtenis de beëindiging van het contract met zich brengt, mag de instelling de berekening van het risicogewogen uitzettingsbedrag en, in voorkomend geval, van het verwachte verlies van de post die bij ontbreken van

de kredietprotectie het laagste van de twee volgende bedragen oplevert overeenkomstig dit hoofdstuk wijzigen, maar uitsluitend wanneer de uitzettingswaarde lager is dan of gelijk is aan de waarde van de kredietprotectie:

- a) risicogewogen post volgens de standaardbenadering;
- b) risicogewogen post volgens de interne-ratingbenadering vermeerderd met 12,5 maal de verwachte verliespost.

Artikel 236
Kredietderivaten voor de n-de wanbetaling

In het geval waarin de n-de wanbetaling overeenkomstig de kredietprotectie aanleiding geeft tot betaling, mag de instelling die de protectie koopt deze slechts voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en, in voorkomend geval, van verwachte verliesposten in aanmerking nemen wanneer tevens protectie is verkregen voor wanbetaling 1 tot en met n-1, of wanneer zich reeds n-1 wanbetalingen hebben voorgedaan. In dergelijke gevallen mag de instelling de berekening wijzigen van het risicogewogen uitzettingsbedrag en, in voorkomend geval, van het verwachte verlies van de post die bij ontbreken van de kredietprotectie het n-de laagste bedrag oplevert van de twee bedragen waarvan sprake in de punten a) en b) in artikel 235.

Alle uitzettingen in de basket voldoen aan de vereisten van artikel 199, lid 2, en 211, lid 1, onder d).

Hoofdstuk 5

Securitisatie

AFDELING 1

DEFINITIES

Artikel 237
Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk gelden de volgende definities:

- (1) 'overgebleven rentemarge': financieringsvergoedingen en andere vergoedingen die met betrekking tot gesecuritiseerde uitzettingen zijn ontvangen minus kosten en uitgaven;
- (2) 'opschoon-calloptie': een contractuele optie die de initiator het recht geeft de securitisatieposities terug te kopen of af te lossen voordat alle onderliggende uitzettingen zijn terugbetaald, wanneer het bedrag van de uitstaande uitzettingen beneden een bepaald niveau daalt;
- (3) 'liquiditeitsfaciliteit': een securitisatiepositie die voortvloeit uit een contractueel vastgelegde afspraak om middelen ter beschikking te stellen ten einde de continuïteit van de kasstroom ten behoeve van de beleggers te waarborgen;

- (4) 'K_{IRB}': 8 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen die overeenkomstig hoofdstuk 3 met betrekking tot de gesecuritiseerde uitzettingen zouden zijn berekend indien zij niet gesecuritiseerd zouden zijn, vermeerderd met het bedrag van de overeenkomstig dat hoofdstuk berekende verwachte verliesposten die met deze uitzettingen verband houden;
- (5) 'op ratings gebaseerde methode': de methode waarbij de risicogewogen uitzettingsbedragen voor securitisatieposities overeenkomstig artikel 256 worden berekend;
- (6) 'benadering met toezichthoudersformule': de methode waarbij de risicogewogen uitzettingsbedragen voor securitisatieposities overeenkomstig artikel 257 worden berekend;
- (7) 'positie zonder rating': een securitisatiepositie waarvoor geen kredietbeoordeling van een erkende EKBI, zoals omschreven in afdeling 4 voorhanden is;
- (8) 'positie met een rating': een securitisatiepositie waarvoor een kredietbeoordeling van een erkende EKBI, als omschreven in afdeling 4, beschikbaar is;
- (9) 'door activa gedekt commercial-paperprogramma' („ABCP-programma”): een securitisatieprogramma in het kader waarvan effecten worden uitgegeven, voornamelijk in de vorm van commercial paper met een oorspronkelijke looptijd van een jaar of minder;
- (10) 'traditionele securitisatie': securitisatie waarbij de gesecuritiseerde uitzettingen in economische zin worden overgedragen. Daartoe wordt het eigendom van de gesecuritiseerde uitzettingen door de initiërende instelling of via subdeelneming overgedragen. De uitgegeven effecten vormen voor de initiërende instelling geen betalingsverplichting;
- (11) 'synthetische securitisatie': securitisatie waarbij de overdracht van risico geschiedt door middel van kredietderivaten of garanties, en de gesecuritiseerde uitzettingen uitzettingen van de initiërende instelling blijven;
- (12) 'revolverende uitzetting': een uitzetting waarbij de openstaande saldi van cliënten al naar hun beslissingen om te lenen en terug te betalen, mogen schommelen tot een van tevoren afgesproken limiet;
- (13) 'vervroegde-aflossingsbepaling': een contractuele clause in een securitisatie van revolverende uitzettingen op grond waarvan de posities van de beleggers vóór de oorspronkelijke vervaldatum van de uitgegeven effecten moeten worden afgelost wanneer bepaalde gebeurtenissen zich voordoen;
- (14) 'eersteverliestranche': de meest achtergestelde tranche in een securitisatie die het eerste verlies draagt dat op de gesecuritiseerde uitzettingen wordt geleden en aldus bescherming biedt voor het tweede verlies en, in voorkomend geval, tranches met een hogere rangorde.

AFDELING 2

INAANMERKINGNEMING VAN DE OVERDRACHT VAN EEN SIGNIFICANT DEEL VAN HET RISICO

Artikel 238 *Traditionele securitisatie*

1. De initiërende instelling van een traditionele securitisatie mag gesecuritiseerde uitzettingen buiten de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten houden indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) een significant deel van het aan de gesecuritiseerde uitzettingen verbonden kredietrisico is geacht te zijn overgedragen aan derden;
 - b) de initiërende instelling past een risicogewicht van 1250 % toe op alle securitisatieposities die zij in de betrokken securitisatie inneemt, of trekt deze securitisatieposities af van uit gewone aandelen bestaande tier 1-posten overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k).

2. In de volgende gevallen wordt aangenomen dat een significant deel van het kredietrisico is overgedragen:
 - a) de risicogewogen uitzettingsbedragen van de mezzanine securitisatieposities die de initiërende instelling in deze securitisatie inneemt, bedragen niet meer dan 50 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen van alle in het kader van deze securitisatie bestaande mezzanine securitisatieposities;
 - b) ingeval er in het kader van een gegeven securitisatie geen mezzanine securitisatieposities bestaan en de initiator kan aantonen dat de uitzettingswaarde van de securitisatieposities die van het eigen vermogen zouden worden afgetrokken of waarop een risicogewicht van 1 250% van toepassing zou zijn, aanzienlijk hoger ligt dan een met redenen omklede raming van het verwachte verlies op de gesecuritiseerde uitzettingen, houdt de initiërende instelling niet meer dan 20% van de uitzettingswaarde van de securitisatieposities die van het eigen vermogen zouden worden afgetrokken of waarop een risicogewicht van 1 250% van toepassing zou zijn.

Wanneer de eventuele vermindering van de risicogewogen uitzettingsbedragen die de initiërende instelling door de betrokken securitisatie zou bewerkstelligen niet gerechtvaardigd is door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden, mag de bevoegde autoriteit per geval besluiten dat niet wordt aangenomen dat een significant deel van het kredietrisico aan derden is overgedragen.

3. Voor de toepassing van lid 2 worden onder mezzanine securitisatieposities securitisatieposities verstaan waarop een risicogewicht van minder dan 1 250% van toepassing is en die van een lagere rangorde zijn dan de positie die in de betrokken securitisatie de hoogste rang heeft, en tevens van een lagere rangorde zijn dan een securitisatiepositie in deze securitisatie welke overeenkomstig afdeling 4 is ondergebracht in:

- a) kredietkwaliteitscategorie 1 in het geval van een securitisatiepositie waarop afdeling 3, onderafdeling 3, van toepassing is;
 - b) kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 in het geval van een securitisatiepositie waarop afdeling 3, onderafdeling 4, van toepassing is;
4. Bij wijze van alternatief voor de leden 2 en 3 verlenen de bevoegde autoriteiten aan de initiërende instellingen de toestemming om ervan uit te gaan dat een significant deel van het kredietrisico is overgedragen wanneer de initiërende instelling in staat is bij elke securitisatie aan te tonen dat de vermindering van eigenvermogensvereisten die de initiator door de securitisatie bewerkstelligt, gerechtvaardigd is door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden.

Er wordt enkel toestemming verleend wanneer de instelling aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) bij de instelling zijn op passende wijze risicogevoelige gedragslijnen en methoden in werking om de overdracht van risico te beoordelen;
 - b) de instelling heeft in elk geval ook de overdracht van kredietrisico aan derden met het oog op het interne risicomanagement en de interne kapitaalallocatie van de instelling in aanmerking genomen.
5. Naast de vereisten van de, al naar het geval, leden 1 tot en met 4 dienen alle volgende voorwaarden te worden vervuld:
- a) de documentatie inzake de securitisatie geeft de economische kenmerken van de transactie weer;
 - b) de gesecuritiseerde uitzettingen bevinden zich buiten het bereik van de initiërende instelling en haar schuldeisers, ook in geval van faillissement of bij beheer van een curator. Dit wordt door een gekwalificeerd juridisch adviseur bevestigd;
 - c) de uitgegeven effecten vormen voor de initiërende instelling geen betalingsverplichting;
 - d) de initiërende instelling heeft geen daadwerkelijke of indirecte beschikkingsmacht over de overgedragen uitzettingen. Een initiator wordt slechts geacht daadwerkelijke beschikkingsmacht over de overgedragen uitzettingen te hebben indien hij het recht heeft de eerder overgedragen uitzettingen van de ontvangende entiteit terug te kopen om de daaraan verbonden baten te realiseren of indien hij verplicht is het overgedragen risico opnieuw over te nemen. Indien de initiërende instelling de rechten of verplichtingen inzake het beheer van de uitzettingen behoudt, betekent dit niet dat er sprake is van een indirecte beschikkingsmacht over die uitzettingen;
 - e) de documentatie inzake de securitisatie voldoet aan alle volgende voorwaarden:
 - i) zij bevat geen clausules die, tenzij in het geval van vervroegde aflossingsbepalingen, bepalen dat de posities in de securitisatie door de initiërende instelling moeten worden verbeterd, onder meer maar niet uitsluitend door de onderliggende kredietuitzettingen te wijzigen of het aan beleggers uit te keren rendement te verhogen in geval van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de gesecuritiseerde uitzettingen;

- ii) zij bevat geen clausules die het aan de houders van posities in de securitisatie uit te keren rendement verhogen naar aanleiding van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende pool;
 - iii) zij maakt in voorkomend geval duidelijk dat elke aankoop of wederinkoop van securitisatieposities door de initiator of de sponsor buiten diens contractuele verplichtingen om enkel onder zakelijke voorwaarden mag plaatsvinden;
- f) voor opschoon-callopties wordt ook aan alle volgende voorwaarden voldaan:
- i) zij mogen door de initiërende instelling naar eigen goeddunken worden uitgeoefend;
 - ii) zij mogen slechts worden uitgeoefend wanneer ten hoogste 10 % van de oorspronkelijke waarde van de gesecuritiseerde uitzettingen nog niet is afgelost;
 - iii) zij zijn niet zodanig gestructureerd dat wordt vermeden dat verliezen aan kredietverbeteringsposities of aan andere door beleggers ingenomen posities worden toegewezen en zijn niet anderszins gestructureerd om kredietverbetering te verschaffen.
6. De bevoegde autoriteiten houden de EBA op de hoogte van de specifieke gevallen, waarvan sprake in lid 2, waarin de mogelijke vermindering van de risicogewogen uitzettingsbedragen door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden niet gerechtvaardigd is, en het gebruik dat de instellingen van lid 4 maken. De EBA gaat na welke werkwijzen op dit gebied worden gevolgd en geeft overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren.

Artikel 239
Synthetische securitisatie

1. Een initiërende instelling van een synthetische securitisatie mag risicogewogen uitzettingsbedragen en, in voorkomend geval, verwachte verliesposten voor de gesecuritiseerde uitzettingen berekenen overeenkomstig artikel 244 indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) een significant deel van het kredietrisico is geacht te zijn overgedragen aan derden via ofwel gedekte, ofwel ongedekte kredietprotectie;
 - b) de initiërende instelling past een risicogewicht van 1250 % toe op alle securitisatieposities die zij in de betrokken securitisatie inneemt, of brengt deze securitisatieposities in mindering op uit gewone aandelen bestaande tier 1-posten overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k).
2. Indien een van de volgende voorwaarden is vervuld, wordt aangenomen dat een significant deel van het kredietrisico is overgedragen:
- a) de risicogewogen uitzettingsbedragen van de mezzanine securitisatieposities die de initiërende instelling in deze securitisatie inneemt, bedragen niet meer dan 50 % van de

risicogewogen uitzettingsbedragen van alle in het kader van deze securitisatie bestaande mezzanine securitisatieposities;

- b) wanneer in het kader van een gegeven securitisatie geen mezzanine securitisatieposities bestaan en de initiator kan aantonen dat de uitzettingswaarde van de securitisatieposities die van het eigen vermogen zouden worden afgetrokken of waarop een risicogewicht van 1 250% van toepassing zou zijn, aanzienlijk hoger ligt dan een met redenen omklede raming van het verwachte verlies op de gesecuritiseerde uitzettingen, houdt de initiërende instelling niet meer dan 20% aan van de uitzettingswaarde van de securitisatieposities die van het eigen vermogen zouden worden afgetrokken of waarop een risicogewicht van 1 250% van toepassing zou zijn;
 - c) wanneer de eventuele vermindering van de risicogewogen uitzettingsbedragen die de initiërende instelling door de betrokken securitisatie zou bewerkstelligen niet gerechtvaardigd is door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden, mag de bevoegde autoriteit per geval besluiten dat niet wordt aangenomen dat een significant deel van het kredietrisico aan derden is overgedragen.
3. Voor de toepassing van lid 2 worden onder mezzanine securitisatieposities securitisatieposities verstaan waarop een risicogewicht van minder dan 1 250% van toepassing is en die van een lagere rangorde zijn dan de positie die in de betrokken securitisatie de hoogste rang heeft, en tevens van een lagere rangorde zijn dan een securitisatiepositie in deze securitisatie welke overeenkomstig afdeling 4 is ondergebracht in:
- a) kredietkwaliteitscategorie 1 in het geval van een securitisatiepositie waarop afdeling 4, onderafdeling 3, van toepassing is;
 - b) kredietkwaliteitscategorie 1 of 2 in het geval van een securitisatiepositie waarop afdeling 3, onderafdeling 4, van toepassing is;
4. Bij wijze van alternatief voor de leden 2 en 3 verlenen de bevoegde autoriteiten aan de initiërende instellingen de toestemming aan te nemen dat een significant deel van het kredietrisico is overgedragen wanneer de initiërende instelling in staat is bij elke securitisatie aan te tonen dat de vermindering van eigenvermogensvereisten die de initiator door de securitisatie bewerkstelligt, gerechtvaardigd is door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden.

Er wordt enkel toestemming verleend wanneer de instelling aan alle volgende voorwaarden voldoet:

- a) bij de instelling zijn op passende wijze risicogevoelige gedragslijnen en methoden in gebruik om de overdracht van risico te beoordelen;
 - b) de instelling heeft, met het oog op het interne risicomanagement en de interne kapitaalallocatie van de instelling, in elk geval ook de overdracht van kredietrisico aan derden in aanmerking genomen.
5. Naast de vereisten van de, al naar het geval, leden 1 tot en met 4 dient de overdracht aan de volgende voorwaarden te voldoen:

- a) de documentatie inzake de securitisatie geeft de economische kenmerken van de transactie;
 - b) de kredietprotectie in het kader waarvan het kredietrisico wordt overgedragen, voldoet aan artikel 242, lid 2;
 - c) de instrumenten die worden gebruikt om kredietrisico over te dragen, bevatten geen voorwaarden die:
 - i) significante materialiteitsdrempels voorschrijven, bij overschrijding waarvan geen kredietprotectie hoeft te worden geboden ingeval zich een kredietgebeurtenis voordoet;
 - ii) de beëindiging van de protectie toestaan in geval van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende uitzettingen;
 - iii) tenzij in het geval van vervroegde-aflossingsbepalingen, voorschrijven dat posities in de securitisatie worden verbeterd door de initiërende instelling;
 - iv) de kosten van kredietprotectie van de instelling of het aan de houders van posities in de securitisatie te betalen rendement verhogen naar aanleiding van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende pool;
 - d) de afdwingbaarheid van de kredietprotectie in alle betrokken jurisdicties wordt door een gekwalificeerd juridisch adviseur bevestigd;
 - e) in de securitisatiedocumentatie wordt in voorkomend geval duidelijk gemaakt dat elke aankoop of wederinkoop van securitisatieposities door de initiator of de sponsor buiten diens contractuele verplichtingen om enkel onder zakelijke voorwaarden mag plaatsvinden;
 - f) opschoon-callopties voldoen aan alle volgende voorwaarden:
 - i) zij mogen door de initiërende instelling naar eigen goeddunken worden uitgeoefend;
 - ii) zij mogen slechts worden uitgeoefend wanneer ten hoogste 10 % van de oorspronkelijke waarde van de gesecuritiseerde uitzettingen nog niet is afgelost;
 - iii) zij zijn niet zodanig gestructureerd dat wordt vermeden dat verliezen aan kredietverbeteringsposities of aan andere door beleggers ingenomen posities worden toegewezen en zijn niet anderszins gestructureerd om kredietverbetering te verschaffen.
6. De bevoegde autoriteiten houden de EBA op de hoogte van de specifieke gevallen, waarvan sprake in lid 2, waarin de mogelijke vermindering van de risicogewogen uitzettingsbedragen door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden niet gerechtvaardigd is, en het gebruik dat de instellingen van lid 4 maken. De Europese Bankautoriteit gaat na welke werkwijzen op dit gebied worden gevolgd en geeft overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren.

AFDELING 3

BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN

ONDERAFDELING 1

BEGINSELEN

Artikel 240

Berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen

1. Wanneer een initiërende instelling een significant deel van het aan de gesecuritiseerde posities verbonden kredietrisico overeenkomstig afdeling 2 heeft overgedragen, mag die instelling:
 - a) in geval van een traditionele securitisatie de door haar gesecuritiseerde posities buiten de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen en — indien van toepassing — van de verwachte verliesposities laten;
 - b) in geval van een synthetische securitisatie de risicogewogen uitzettingsbedragen en — indien van toepassing — de verwachte verliesposities voor de gesecuritiseerde posities op basis van de artikelen 244 en 245 berekenen.
2. Wanneer de initiërende instelling heeft besloten lid 1 toe te passen, berekent zij voor de posities die zij in de securitisatie mag aanhouden de in dit hoofdstuk voorgeschreven risicogewogen uitzettingsbedragen.

Wanneer de initiërende instelling geen significant deel van het kredietrisico heeft overgedragen of heeft besloten lid 1 niet toe te passen, dient zij voor posities die zij in de betrokken securitisatie mogelijk heeft geen risicogewogen uitzettingsbedragen te berekenen, maar blijft zij de gesecuritiseerde uitzettingen bij haar berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen betrekken alsof deze niet zijn gesecuritiseerd.

3. Wanneer een securitisatie een uitzetting op verschillende tranches telt, wordt elke tranche van de uitzetting als een afzonderlijke securitisatiepositie beschouwd. De kredietprotectiegevers bij securitisatieposities worden beschouwd als houders van posities in deze securitisatie. Securitisatieposities omvatten ook posities die ontstaan als gevolg van rente- of valutaderivaten.
4. Tenzij een securitisatiepositie op uit gewone aandelen bestaande tier 1-posities in mindering wordt gebracht overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k), wordt het risicogewogen uitzettingsbedrag voor de toepassing van artikel 87, lid 3, opgenomen in de totaliteit van de risicogewogen uitzettingsbedragen van de instelling.
5. Het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie wordt berekend door op de uitzettingswaarde van de positie, berekend als beschreven in artikel 241, het relevante totale risicogewicht toe te passen.
6. Het totale risicogewicht is de som van het risicogewicht beschreven in dit hoofdstuk en elk additioneel risicogewicht overeenkomstig artikel 396.

Artikel 241
Uitzettingswaarde

1. De uitzettingswaarde wordt als volgt berekend:
 - a) wanneer een instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen berekent overeenkomstig onderafdeling 3, is de uitzettingswaarde van een securitisatiepositie op de balans de na het aanbrengen van bepaalde kredietrisicoaanpassingen resterende boekwaarde;
 - b) wanneer een instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen berekent overeenkomstig onderafdeling 4, is de uitzettingswaarde van een securitisatiepositie op de balans de boekwaarde gemeten zonder rekening te houden met aangebrachte kredietrisicoaanpassingen;
 - c) wanneer een instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen berekent overeenkomstig onderafdeling 3, is de uitzettingswaarde van een securitisatiepositie buiten de balans haar nominale waarde, verminderd met een specifieke kredietrisicoaanpassing van die securitisatiepositie, vermenigvuldigd met een omrekeningsfactor als voorgeschreven in dit hoofdstuk;
 - d) wanneer een instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen berekent overeenkomstig onderafdeling 4, is de uitzettingswaarde van een securitisatiepositie buiten de balans haar nominale waarde, vermenigvuldigd met een omrekeningsfactor als voorgeschreven in dit hoofdstuk. De omrekeningsfactor bedraagt 100 %, tenzij anders is aangegeven;
 - e) de uitzettingswaarde voor het tegenpartijkredietrisico van een in bijlage II vermeld derivaat wordt bepaald overeenkomstig hoofdstuk 6.
2. Wanneer een instelling twee of meer posities in een securitisatie heeft die elkaar overlappen, neemt zij, in de mate waarin de posities elkaar overlappen, bij haar berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen uitsluitend de positie of deelpositie in aanmerking die de hoogste risicogewogen uitzettingsbedragen oplevert. De instelling kan een dergelijke overlap tussen eigenvermogensvereisten voor specifieke risico's voor posities in de handelsportefeuille en eigenvermogensvereisten voor securitisatieposities in de niet-handelsportefeuille ook in aanmerking nemen, mits de instelling in staat is de eigenvermogensvereisten voor de posities in kwestie te berekenen en te vergelijken. In dit verband betekent overlappen dat de posities geheel of gedeeltelijk aan hetzelfde risico blootstaan waardoor er voor het gedeelte dat de posities elkaar overlappen slechts sprake is van één uitzetting.
3. Wanneer artikel 263, onder c), geldt voor posities in het ABCP mag de instelling voor de berekening van het risicogewogen uitzettingsbedrag van het ABCP het aan een liquiditeitsfaciliteit toegekende risicogewicht hanteren mits de bedrijfsobligaties van het ABCP voor 100 % onder deze of andere liquiditeitsfaciliteiten vallen en al deze liquiditeitsfaciliteiten van gelijke rang zijn als het ABCP zodat zij overlappende posities vormen.

De instelling stelt de bevoegde autoriteiten in kennis van het gebruik dat zij van deze behandeling maakt.

Artikel 242

Inaanmerkingneming van kredietrisicolimitering voor securitisatieposities

1. Een instelling mag gedekte of ongedekte kredietprotectie, verkregen ten aanzien van een securitisatiepositie, in aanmerking nemen overeenkomstig hoofdstuk 4 en met inachtneming van de voorschriften van dit hoofdstuk en van hoofdstuk 4.

Toelaatbare gedekte kredietprotectie is beperkt tot financiële zekerheid die in aanmerking komt voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 2, als vastgesteld in hoofdstuk 4, en kan slechts in aanmerking worden genomen indien aan de desbetreffende vereisten als vastgesteld in hoofdstuk 4 is voldaan.

2. Toelaatbare ongedekte kredietprotectie en verschaffers van ongedekte kredietprotectie blijven beperkt tot de protectie en protectiegevers die overeenkomstig hoofdstuk 4 toelaatbaar is respectievelijk voor erkenning in aanmerking komen; erkenning is slechts mogelijk indien aan de in hoofdstuk 4 vastgestelde desbetreffende vereisten is voldaan.
3. In afwijking van lid 2 beschikken de toelaatbare verschaffers van ongedekte kredietprotectie die zijn opgenomen in de lijst van artikel 197 over een kredietbeoordeling van een erkende EKBI die is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger overeenkomstig artikel 131 en is ondergebracht in kredietkwaliteitscategorie 2 of hoger op het moment dat de kredietprotectie voor het eerst in aanmerking wordt genomen. Instellingen die toestemming hebben om de interne-ratingbenadering toe te passen op een directe uitzetting op de protectiegever mogen de toelaatbaarheid overeenkomstig de eerste zin beoordelen op basis van de gelijkwaardigheid van de PD voor de protectiegever met de PD die verbonden is aan de kredietkwaliteitscategorieën waarvan sprake in artikel 131.
4. In afwijking van lid 2 zijn SSPE's toelaatbare protectiegevers wanneer zij activa bezitten die kwalificeren als toelaatbare financiële zekerheid en ten aanzien waarvan geen rechten of voorwaardelijke rechten bestaan met een hogere rangorde dan of een rangorde gelijk aan die van de voorwaardelijke rechten van de instelling die de ongedekte kredietprotectie ontvangt en alle vereisten voor de inaanmerkingneming van financiële zekerheid in hoofdstuk zijn vervuld. In die gevallen wordt de GA (het bedrag van de protectie gecorrigeerd voor valutamismatch en looptijdverschil overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4) beperkt tot de voor volatiliteit gecorrigeerde marktwaarde van die activa en is g (het risicogewicht van uitzettingen op de protectiegever zoals gespecificeerd overeenkomstig de standaardbenadering) gelijk aan het gewogen gemiddelde risicogewicht dat van toepassing zou zijn op die activa als financiële zekerheid overeenkomstig de standaardbenadering.

Artikel 243

Stilzwijgende steun

1. Een als sponsor optredende instelling of een als initiator optredende instelling die in verband met een securitisatie bij de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen gebruik heeft gemaakt van artikel 240, leden 1 en 2, of instrumenten uit haar handelsportefeuille verkocht heeft met als gevolg dat niet meer van haar wordt verlangd dat ze eigen vermogen aanhoudt voor de risico's van deze instrumenten, overschrijdt bij het verlenen van steun aan een securitisatie, teneinde de mogelijke of feitelijke verliezen van beleggers te beperken, de grenzen van haar contractuele verplichtingen niet. Een transactie wordt niet geacht steun te

verlenen indien zij op zakelijke voorwaarden wordt uitgevoerd en in aanmerking wordt genomen bij de beoordeling of een significant deel van het risico is overgedragen. Een dergelijke transactie wordt, ongeacht of zij steun verleent, ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten en is onderworpen aan het krediettoetsings- en -goedkeuringsproces van de instelling. De instelling besteedt, bij de beoordeling of de transactie niet is opgezet om steun te verlenen, voldoende aandacht aan ten minste het volgende:

- a) de prijs van de wederinkoop;
 - b) de kapitaals- en liquiditeitspositie van de instellingen voor en na wederinkoop;
 - c) de prestaties van de gesecuritiseerde uitzettingen;
 - d) de prestaties van de securitisatieposities;
2. De EBA geeft overeenkomstig artikel 16 of Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren betreffende het feit wat zakelijke voorwaarden zijn en wanneer een transactie niet is opgezet om steun te verlenen.
 3. Als een initiërende instelling of een sponsor bij een securitisatie lid 1 niet naleeft, houdt zij voor alle gesecuritiseerde uitzettingen evenveel eigen vermogen aan als noodzakelijk was geweest als deze uitzettingen niet waren gesecuritiseerd.

ONDERAFDELING 2

BEREKENING DOOR DE INITIËRENDE INSTELLINGEN VAN BIJ EEN SYNTHETISCHE SECURITISATIE GESECURITISEERDE RISICOGEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN

Artikel 244 Algemene behandeling

Bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor gesecuritiseerde uitzettingen past de initiërende instelling van een synthetische securitisatie, indien aan de in artikel 239 genoemde voorwaarden is voldaan en onverminderd artikel 245, de berekeningsmethoden toe die in deze afdeling zijn vermeld, en niet die welke in hoofdstuk 2 worden beschreven. Voor instellingen die de risicogewogen uitzettingsbedragen en verwachte verliesposten overeenkomstig hoofdstuk 3 berekenen, is de verwachte verliespost met betrekking tot deze uitzettingen nihil.

De vereisten van de eerste alinea zijn van toepassing op de gehele pool van uitzettingen die deel uitmaken van de securitisatie. Onverminderd artikel 245 berekent de initiërende instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen met betrekking tot alle tranches van de securitisatie overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling, met inbegrip van die waarvoor de instelling kredietrisicolimitering in aanmerking neemt overeenkomstig artikel 242, in welk geval het risicogewicht dat voor die positie geldt overeenkomstig hoofdstuk 4 mag worden gewijzigd met inachtneming van de vereisten in dit hoofdstuk.

Artikel 245
Behandeling van looptijdverschillen bij synthetische securitisatie

Bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig artikel 244 wordt als volgt rekening gehouden met een eventueel looptijdverschil tussen de kredietprotectie in het kader waarvan de verdeling in tranches heeft plaatsgevonden en de gesecuritiseerde uitzettingen:

- a) de looptijd van de gesecuritiseerde uitzettingen is de langste looptijd van één van deze uitzettingen, met een maximum van vijf jaar. De looptijd van de kredietprotectie wordt vastgesteld overeenkomstig hoofdstuk 4;
- b) een initiërende instelling laat bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor tranches waaraan in het kader van deze afdeling een risicoweging van 1250 % is toegekend, alle looptijdverschillen buiten beschouwing. Voor alle andere tranches wordt het looptijdverschil behandeld als beschreven in hoofdstuk 4, overeenkomstig de volgende formule:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

waarbij:

RW^* = de risicogewogen uitzettingsbedragen voor de toepassing van artikel 87, lid 3, onder a);

RW_{Ass} = de risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen alsof deze niet gesecuritiseerd zijn, naar rato berekend;

RW_{SP} = de risicogewogen uitzettingsbedragen, berekend overeenkomstig artikel 244, alsof er geen looptijdverschil is;

T = de looptijd van de onderliggende uitzettingen, uitgedrukt in jaren;

t = de looptijd van de kredietprotectie, uitgedrukt in jaren;

t^* = 0,25.

ONDERAFDELING 3
DE BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN VOLGENS DE
STANDAARDBENADERING

Artikel 246
Risicogewichten

Behoudens artikel 247 berekent de instelling het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatie- of hersecuritisatiepositie met een rating door op de uitzettingswaarde het toepasselijke risicogewicht toe te passen.

Het toepasselijke risicogewicht is het risicogewicht als vastgesteld in tabel 1 waaraan de kredietbeoordeling van de positie is verbonden overeenkomstig afdeling 4.

Tabel 1					
Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	4 (alleen voor andere kredietbeoordelingen dan kredietbeoordelingen voor de korte termijn)	Alle overige kredietkwaliteitscategorieën
Securitisatieposities	20%	50%	100%	350%	1250%
Hersecuritisatieposities	40%	100%	225%	650%	1250%

Onverminderd de artikelen 247 tot en met 250, wordt het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie zonder rating berekend door een risicogewicht van 1250 % toe te passen.

*Artikel 247
Instellingen die als initiator of sponsor optreden*

Voor een instelling die als initiator of sponsor optreedt, mogen de risicogewogen uitzettingsbedragen die met betrekking tot haar securitisatieposities in elke afzonderlijke securitisatie worden berekend, beperkt blijven tot de risicogewogen uitzettingsbedragen zoals die momenteel voor de gesecuritiseerde uitzettingen zouden worden berekend indien zij niet gesecuritiseerd zouden zijn, onverminderd de veronderstelde toepassing van een risicogewicht van 150 % op de volgende posten:

- a) alle momenteel achterstallige posten;
- b) alle posten van de gesecuritiseerde uitzettingen waaraan een bijzonder hoog risico is verbonden overeenkomstig artikel 123.

*Artikel 248
Behandeling van posities zonder rating*

1. Voor de berekening van het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie zonder rating mag een instelling het gewogen gemiddelde risicogewicht toepassen dat overeenkomstig hoofdstuk 2 op de gesecuritiseerde uitzettingen zou worden toegepast door een instelling die de uitzettingen aanhoudt, vermenigvuldigd met de concentratiefactor waarvan sprake in lid 2. Hiertoe moet de instelling altijd op de hoogte zijn van de samenstelling van de pool van gesecuritiseerde uitzettingen.
2. De concentratiefactor is gelijk aan de som van de nominale bedragen van alle tranches, gedeeld door de som van de nominale bedragen van de tranches met een lagere rang dan, of

pari passu met de tranche waarin de positie wordt aangehouden, met inbegrip van die tranche zelf. Het resulterende risicogewicht mag niet hoger zijn dan 1250 % of lager zijn dan het risicogewicht dat van toepassing is op een tranche met een hogere rangorde met een rating. Wanneer de instelling niet in staat is de risicogewichten te bepalen die overeenkomstig hoofdstuk 2 op de gesecuritiseerde uitzettingen van toepassing zouden zijn, past zij een risicogewicht van 1250 % op de positie toe.

Artikel 249

Behandeling van securitisatieposities in een tweede-verliestranche of hoger in het kader van een ABCP-programma

Behoudens de mogelijkheid van een gunstiger behandeling overeenkomstig artikel 250 voor liquiditeitsfaciliteiten zonder rating, mag een instelling op securitisatieposities die voldoen aan de volgende voorwaarden een risicogewicht toepassen van hetzij 100 %, hetzij het hoogste risicogewicht dat overeenkomstig hoofdstuk 2 op de gesecuritiseerde uitzettingen zou worden toegepast door een instelling die de uitzettingen aanhoudt, naargelang welk risicogewicht het hoogst is:

- a) de securitisatiepositie behoort tot een tranche die economisch gezien een tweede-verliespositie of hoger in de securitisatie inneemt, waarbij de eerste-verliestranche een kredietverbetering van betekenis biedt ten opzichte van de tweede-verliestranche;
- b) de securitisatiepositie is van goede kwaliteit (investment grade of hoger);
- c) de securitisatiepositie wordt aangehouden door een instelling die geen positie in de eerste-verliestranche aanhoudt.

Artikel 250

Behandeling van liquiditeitsfaciliteiten zonder rating

1. Wanneer aan de hiernavolgende voorwaarden is voldaan mag, om de uitzettingswaarde van een liquiditeitsfaciliteit zonder rating te bepalen, door de instellingen op de nominale waarde ervan een omrekeningsfactor van 50 % worden toegepast:
 - a) de documentatie betreffende de liquiditeitsfaciliteit moet duidelijk de omstandigheden aangeven en afbakenen waaronder de faciliteit mag worden benut;
 - b) de faciliteit kan niet worden benut voor kredietondersteuning ter dekking van verliezen die op het moment van de benutting reeds zijn geleden, met name om liquiditeit te verstrekken met betrekking tot uitzettingen ten aanzien waarvan op het moment van de benutting reeds sprake is van wanbetaling of om activa te verwerven voor een hogere prijs dan de reële waarde;
 - c) de faciliteit mag niet worden gebruikt voor een permanente of periodieke financiering van de securitisatie;
 - d) de terugbetaling van in het kader van de faciliteit opgenomen bedragen wordt niet achtergesteld bij andere vorderingen van beleggers dan die welke voortvloeien uit rente-

of valutaderivatencontracten, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen, en komt evenmin in aanmerking voor ontheffing of uitstel;

- e) de faciliteit kan niet worden benut wanneer alle toepasselijke kredietverbeteringen ten gunste van de liquiditeitsfaciliteit zijn uitgeput;
- f) de faciliteit moet een bepaling bevatten op grond waarvan het bedrag dat kan worden opgenomen automatisch wordt verminderd met het bedrag van de uitzettingen waarbij sprake is van wanbetaling in de zin van hoofdstuk 3, of een bepaling die, wanneer de pool van gesecuritiseerde uitzettingen uit instrumenten met een rating bestaat, de faciliteit beëindigt wanneer de gemiddelde kwaliteit van de pool tot beneden investment grade daalt.

Het toe te passen risicogewicht is het hoogste risicogewicht dat overeenkomstig hoofdstuk 2 op alle gesecuritiseerde uitzettingen zou worden toegepast door een instelling die de uitzettingen aanhoudt.

- 2. Om de uitzettingswaarde te bepalen van voorschotfaciliteiten mag op het nominale bedrag van een liquiditeitsfaciliteit die onvoorwaardelijk opzegbaar is een omrekeningsfactor van 0 % worden toegepast, mits aan in lid 1 bedoelde voorwaarden is voldaan en de terugbetaling van opnemingen ten laste van de faciliteit een hogere rangorde heeft dan alle andere rechten op de kasstromen die uit de gesecuritiseerde uitzettingen voortvloeien.

Artikel 251

Additionele eigenvermogensvereisten voor securitisaties van revolverende posities met vervroegde-aflossingsbepalingen

- 1. Wanneer op een securitisatie van revolverende posities een vervroegde-aflossingsbepaling van toepassing is, berekent de initiërende instelling, op basis van dit artikel, voor het risico dat hun kredietrisico toeneemt ingeval van de vervroegde-aflossingsbepaling gebruik wordt gemaakt, een additionele risicogewogen post.
- 2. De instelling berekent een risicogewogen uitzettingsbedrag met betrekking tot de som van de uitzettingswaarden van het belang van de initiator en het belang van de beleggers.

Ten aanzien van securitisatiestructuren waarbij de gesecuritiseerde uitzettingen zowel revolverende als niet-revolverende posities omvatten, past de initiërende instelling de in de leden 3 tot en met 6 beschreven behandeling toe op dat deel van de onderliggende pool dat revolverende posities bevat.

De uitzettingswaarde van het belang van de initiator is de uitzettingswaarde van het notionele gedeelte van een in het kader van een securitisatie verkochte pool van opgenomen bedragen, waarvan de verhouding ten opzichte van het bedrag van de totale in het kader van de structuur verkochte pool het gedeelte van de kasstromen bepaalt die worden gegenereerd door de inning van aflossingsbetalingen op de hoofdsom en van rentebetalingen en andere daarmee samenhangende bedragen en die niet beschikbaar zijn om betalingen te verrichten aan degenen die posities in de securitisatie hebben. Het belang van de initiator is niet achtergesteld aan het belang van de beleggers. De uitzettingswaarde van het belang van de beleggers is de uitzettingswaarde van het resterende notionele gedeelte van de pool van opgenomen bedragen.

Het risicogewogen uitzettingsbedrag met betrekking tot de uitzettingswaarde van het belang van de initiator wordt berekend als dat voor een evenredige uitzetting op de gesecuritiseerde uitzettingen alsof deze niet gesecuritiseerd zijn.

3. Initiators van de volgende soorten securitisaties zijn vrijgesteld van de berekening van een additioneel risicogewogen uitzettingsbedrag als bedoeld in lid 1:
 - a) securitisaties van revolverende posities waarbij de beleggers volledig blijven blootstaan aan alle risico's in verband met toekomstige opnemingen door leningnemers, zodat het risico dat met de onderliggende faciliteiten is verbonden niet terugkeert naar de initiërende instelling, zelfs niet nadat zich een gebeurtenis heeft voorgedaan die tot vervroegde aflossing aanleiding geeft;
 - b) securitisaties waarbij een vervroegde-aflossingsbepaling slechts van kracht wordt naar aanleiding van gebeurtenissen die geen verband houden met de prestaties van de gesecuritiseerde activa of de initiërende instelling, zoals materiële wijzigingen in belastingwetten of -regelgeving.
4. Voor een initiërende instelling die is onderworpen aan de berekening van een additioneel risicogewogen uitzettingsbedrag overeenkomstig lid 1 is de som van de risicogewogen uitzettingsbedragen ten aanzien van haar posities in het belang van de beleggers en de overeenkomstig lid 1 berekende risicogewogen uitzettingsbedragen niet groter dan het grootste van de twee volgende bedragen:
 - a) de risicogewogen uitzettingsbedragen, berekend ten aanzien van haar posities in het belang van de beleggers;
 - b) de risicogewogen uitzettingsbedragen die door een instelling die de uitzettingen aanhoudt ten aanzien van de gesecuritiseerde uitzettingen zouden worden berekend alsof deze niet gesecuritiseerd zijn voor een bedrag gelijk aan het belang van de beleggers.

De bij artikel 29, lid 1, voorgeschreven aftrek van eventuele nettowinsten die voortvloeien uit de kapitalisatie van toekomstige inkomsten wordt niet in het kader van het in de vorige alinea bedoelde maximumbedrag behandeld.

5. Het risicogewogen uitzettingsbedrag dat overeenkomstig lid 1 moet worden berekend, wordt bepaald door de uitzettingswaarde van het belang van de beleggers te vermenigvuldigen met het product van de passende omrekeningswaarde als bedoeld in de leden 6 tot en met 9 en het gewogen gemiddelde risicogewicht dat van toepassing zou zijn op de gesecuritiseerde uitzettingen indien zij niet gesecuritiseerd zouden zijn.

Een vervroegde-aflossingsbepaling wordt als gecontroleerd beschouwd wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de initiërende instelling beschikt over een passend eigenvermogens/liquiditeitsplan om ervoor te zorgen dat zij in geval van vervroegde aflossing over voldoende eigen vermogen en liquiditeiten beschikt;
- b) gedurende de gehele transactie wordt een evenredige verdeling tussen het belang van de initiërende instelling en het belang van de beleggers toegepast met betrekking tot

rentebetalingen en aflossingen op de hoofdsom, uitgaven, verliezen en inningen op basis van het saldo van de uitstaande kortlopende vorderingen op een of meer referentiepunten tijdens iedere maand;

- c) de aflossingsperiode wordt toereikend geacht om 90 % van de totale schuld (belang van de initiator en belang van de beleggers) die aan het begin van de vervroegde-aflossingsperiode uitstond af te lossen of als oninbaar in aanmerking te nemen;
 - d) het terugbetalingstempo is niet hoger dan bij lineaire aflossing gedurende de onder c) genoemde periode het geval zou zijn.
6. Ten aanzien van de onder een vervroegde-aflossingsbepaling vallende securitisaties van uitzettingen op particulieren en kleine partijen welke niet gecommitteerd zijn en welke onvoorwaardelijk en zonder voorafgaande kennisgeving opzegbaar zijn, vergelijken de instellingen, wanneer de vervroegde aflossing afhankelijk is gesteld van een daling van de overgebleven rentemarge tot een bepaald niveau, het driemaandsgemiddelde van de overgebleven rentemarge met het niveau waarop deze marge moet worden ingesloten.

Wanneer het insluiten van de overgebleven rentemarge niet door de securitisatie wordt voorgeschreven ligt het insluitingsniveau 4,5 procentpunt hoger dan het niveau waarop tot vervroegde aflossing wordt overgegaan.

De toe te passen omrekeningsfactor wordt bepaald door het niveau van het feitelijke driemaandsgemiddelde van de overgebleven rentemarge als weergegeven in tabel 2.

Tabel 2		
	Securitisaties die onder een gecontroleerde vervroegde-aflossingsbepaling vallen	Securitisaties die onder een niet-gecontroleerde vervroegde-aflossingsbepaling vallen
3-maands-gemiddelde van de overgebleven rentemarge	Omrekeningsfactor	Omrekeningsfactor
Boven niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	10 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

waarbij

- a) 'niveau A' een niveau van overgebleven rentemarges betreft dat lager is dan 133,33 % maar niet lager dan 100 % van het insluitingsniveau van de overgebleven rentemarge;
 - b) 'niveau B' een niveau van overgebleven rentemarges betreft dat lager is dan 100 % maar niet lager dan 75 % van dat insluitingsniveau;
 - c) 'niveau C' een niveau van overgebleven rentemarges betreft dat lager is dan 75 % maar niet lager dan 50 % van het insluitingsniveau van de overgebleven rentemarge;
 - d) 'niveau D' een niveau van overgebleven rentemarges betreft dat lager is dan 50 % maar niet lager dan 25 % van het insluitingsniveau van de overgebleven rentemarge;
 - e) 'niveau E' een niveau van overgebleven rentemarges inhoudt dat lager is dan 25 % van het insluitingsniveau.;
7. Als op securitisaties van uitzettingen op particulieren en kleine partijen die niet toegezegd zijn en onvoorwaardelijk, zonder opzegtermijn, kunnen worden opgezegd, een vervroegde-aflossingsbepaling van toepassing is, en een kwantitatieve waarde die geen verband houdt met het driemaandsgemiddelde van de overgebleven marge, de aanleiding is voor de vervroegde aflossing, mogen de instellingen, met toestemming van de bevoegde autoriteiten, voorschriften toepassen die nauw aansluiten op de voorschriften van lid 6, voor de bepaling van de aldaar aangegeven omrekeningswaarde. De bevoegde autoriteit verleent toestemming indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) deze behandeling is passender omdat de onderneming een kwantitatieve meting kan instellen die, ten aanzien van de kwantitatieve waarde die vervroegde aflossing tot gevolg heeft, gelijkwaardig is met het insluitingsniveau van de overgebleven rentemarge;
 - b) deze behandeling leidt tot een meting van het risico dat het kredietrisico waaraan de instelling is blootgesteld, kan toenemen ingeval van de vervroegde-aflossingsbepaling gebruik wordt gemaakt, die even voorzichtig is als berekening overeenkomstig lid 6.
8. Voor alle andere securitisaties die onder een gecontroleerde vervroegde-aflossingsbepaling van revolverende uitzettingen vallen geldt een omrekeningsfactor van 90 %.
9. Voor alle andere securitisaties die onder een niet-gecontroleerde vervroegde-aflossingsbepaling van revolverende uitzettingen vallen geldt een omrekeningswaarde van 100 %.

Artikel 252

Kredietrisicolimitering voor securitisatieposities die onderworpen zijn aan de standaardbenadering

Wanneer kredietprotectie ten aanzien van een securitisatiepositie wordt verkregen, mag de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 4 worden gewijzigd.

Artikel 253
Vermindering van risicogewogen uitzettingsbedragen

Wanneer aan een securitisatiepositie een risicogewicht van 1250 % wordt toegekend, mogen de instellingen overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k, de uitzettingswaarde van de positie in mindering brengen op hun eigen vermogen in plaats van de positie in hun berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen te betrekken. In dat verband mag bij de berekening van de uitzettingswaarde de toelaatbare gedekte kredietprotectie in aanmerking worden genomen op een wijze die in overeenstemming is met artikel 252.

Wanneer een initiërende instelling gebruik maakt van deze alternatieve mogelijkheid, mag zij 12,5 maal het bedrag dat overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k, is afgetrokken op het bedrag dat in artikel 247 wordt gespecificeerd in mindering brengen als risicogewogen uitzettingsbedrag dat momenteel voor de gesecuritiseerde uitzettingen zou worden berekend indien deze niet gesecuritiseerd waren.

ONDERAFDELING 4
**BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN UITZETTINGSBEDRAGEN VOLGENS DE INTERNE-
RATINGBENADERING**

Artikel 254
Rangorde van methoden

1. De instellingen gebruiken de methoden overeenkomstig de volgende rangorde:
 - a) om het risicogewogen uitzettingsbedrag van een positie met een rating of een positie ten aanzien waarvan een afgeleide rating mag worden gebruikt te berekenen, wordt de in de artikel 256 beschreven ratingbenadering toegepast;
 - b) voor een positie zonder een rating mag de instelling de benadering met toezichthoudersformule van artikel 257 gebruiken wanneer zij PD-schattingen kan maken, en in voorkomend geval uitzettingswaarde en LGD als inputs voor de benadering met toezichthoudersformule gebruiken overeenkomstig de vereisten voor de raming van die parameters volgens de interne-ratingbenadering overeenkomstig afdeling 3. Een andere instelling dan de initiërende instelling mag de benadering met toezichthoudersformule slechts gebruiken met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die wordt verleend wanneer de instelling de in de vorige zin gestelde voorwaarde vervult;
 - c) als alternatief voor punt b) en enkel voor posities zonder rating in ABCP-programma's mag de instelling de interne-beoordelingsbenadering van lid 4 gebruiken indien de bevoegde autoriteiten daar toestemming voor hebben verleend;
 - d) in alle andere gevallen wordt een risicogewicht van 1250 % toegekend aan securitisatieposities zonder rating.

2. Voor het gebruiken van afgeleide ratings kent een instelling aan een positie zonder rating een intern afgeleide kredietbeoordeling toe die gelijk is aan de kredietbeoordeling van een referentiepositie met een rating van de hoogste rang welke in alle opzichten is achtergesteld bij de betrokken securitisatiepositie zonder rating en aan alle volgende voorwaarden voldoet:
 - a) de referentieposities moeten in alle opzichten achtergesteld zijn bij de securitisatiepositie zonder rating;
 - b) de looptijd van de referentieposities is gelijk aan of langer dan die van de betrokken positie zonder rating;
 - c) alle afgeleide ratings worden voortdurend geactualiseerd om rekening te houden met alle wijzigingen in de kredietbeoordeling van de referentieposities.

3. De bevoegde autoriteiten verlenen aan de instellingen toestemming om gebruik te maken van de 'internebeoordelingsbenadering' van lid 4 wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de posities in het commercial paper dat in het kader van het ABCP-programma is uitgegeven, betreffen posities met een rating;
 - b) de interne beoordeling van de kredietkwaliteit van de positie is in overeenstemming is met de voor het publiek toegankelijke beoordelingsmethode die door een of meer erkende EKBI's wordt toegepast voor de opstelling van ratings met betrekking tot effecten die worden gedekt door uitzettingen van het gesecuritiseerde type;
 - c) de EKBI's waarvan de methode wordt toegepast zoals voorgeschreven in punt b), omvatten tevens EKBI's die een externe rating hebben vastgesteld voor het in het kader van het ABCP-programma uitgegeven commercial paper. De kwantitatieve elementen - zoals stressfactoren - die bij de toekenning van een bepaalde kredietkwaliteit aan de positie worden gebruikt, zijn tenminste even voorzichtig als die welke worden toegepast in het kader van de relevante beoordelingsmethode van de betrokken EKBI's;
 - d) bij de ontwikkeling van haar internebeoordelingsmethode neemt de instelling relevante bekendgemaakte beoordelingsmethoden in aanmerking welke worden toegepast door de erkende EKBI's die het commercial paper van het ABCP-programma van een kredietbeoordeling voorzien. Deze inaanmerkingneming wordt door de instelling gedocumenteerd en regelmatig geactualiseerd overeenkomstig het bepaalde in letter g);
 - e) de internebeoordelingsmethode van de instelling omvat beoordelingsgraden. Er is overeenstemming tussen deze beoordelingsgraden en de kredietbeoordelingen van erkende EKBI's. Deze overeenstemming is expliciet gedocumenteerd;
 - f) de interne beoordelingsmethode wordt in het kader van de interne risicomanagementprocessen van de instelling gebruikt, met inbegrip van de door haar toegepaste procedures inzake besluitvorming, managementinformatie en interne kapitaalallocatie;
 - g) interne of externe accountants, een EKBI of de interne kredietbeoordelings- of risicomanagementfunctie van de instelling stellen regelmatig een onderzoek in naar de

interne beoordelingsprocedures en de kwaliteit van de interne beoordelingen van de kredietkwaliteit van de posities van de instelling in een ABCP-programma. Indien de interne accountants-, kredietbeoordelings- of risicomanagementfuncties van de instelling dit onderzoek uitvoeren, dan zijn deze functies onafhankelijk van het voor het ABCP-programma verantwoordelijke bedrijfsonderdeel, alsook van het bedrijfsonderdeel dat verantwoordelijk is voor de relatie met de cliënten;

- h) de instelling houdt de resultaten van haar interne ratings in de tijd bij om haar interne beoordelingsmethode te evalueren en past deze methode zo nodig aan wanneer de prestaties van de posities regelmatig afwijken van die welke in de interne ratings zijn vermeld;
- i) het ABCP-programma bevat overnemingsnormen in de vorm van krediet- en beleggingsrichtsnoeren. Bij zijn beslissing over de aankoop van een activum onderzoekt de ABCP-programmabeheerder het type activum dat wordt gekocht, het soort en de geldelijke waarde van de uitzettingen die uit het verstrekken van liquiditeitsfaciliteiten en kredietverbeteringen voortvloeien, de verdeling van verliezen en de juridische en economische scheiding van de overgedragen activa van de entiteit die deze activa verkoopt. Er wordt een kredietanalyse van het risicoprofiel van de verkoper van de activa uitgevoerd, die tevens een onderzoek omvat naar de vroegere en te verwachten financiële prestaties, de huidige marktpositie, het verwachte concurrentievermogen in de toekomst, de verhouding vreemd/eigen vermogen, de kasstromen, de rentedekking en de schuldrating. Bovendien wordt een onderzoek uitgevoerd naar de overnemingsnormen van de verkoper, zijn vermogen om schulden af te lossen en zijn inningsprocedures;
- j) in de overnemingsnormen van het ABCP-programma worden minimale toelaatbaarheidscriteria voor activa vastgesteld waarbij met name:
 - i) de aankoop van activa waarvoor er sprake is van een significante betalingsachterstand of van wanbetaling, wordt uitgesloten;
 - ii) een al te sterke concentratie op een individuele debiteur of geografisch gebied wordt tegengegaan;
 - iii) de looptijd van de te kopen activa wordt beperkt;
- k) het ABCP-programma beschikt over inningsstrategieën en -procedures die rekening houden met de operationele capaciteit en kredietkwaliteit van de beheerder. Het ABCP-programma beperkt het risico betreffende de prestaties van de verkoper en de beheerder aan de hand van uiteenlopende methoden, zoals reactiemechanismen op basis van de actuele kredietkwaliteit waardoor een „commingling” van middelen kan worden voorkomen;
- l) bij de totale raming van verliezen op een pool van activa die het ABCP-programma overweegt te kopen, wordt met alle bronnen van potentiële risico's, zoals krediet- en verwateringsrisico, rekening gehouden. Indien het niveau van de door de verkoper geboden kredietverbetering uitsluitend is gebaseerd op kredietgerelateerde verliezen, dan moet een aparte reserve worden ingesteld voor verwateringsrisico indien dit verwateringsrisico van materieel belang is voor de specifieke pool van uitzettingen.

Bovendien onderzoekt het programma, met het oog op de vaststelling van het vereiste niveau van kredietverbetering, de historische gegevens van meerdere jaren welke onder meer betrekking hebben op verliezen, betalingsachterstanden, verwatering en de omlooptijd van kortlopende vorderingen;

- m) het ABCP-programma zorgt ervoor dat de aankoop van posities structurele kenmerken, zoals afbouwmechanismen, bevat om de potentiële kredietverslechtering van de onderliggende portefeuille tegen te gaan.
4. Volgens de internebeoordelingsbenadering wordt de positie zonder een rating door de instelling in een van de in lid 3, punt e), beschreven ratingklassen ondergebracht. Aan deze positie wordt dezelfde afgeleide rating toegekend als aan de kredietbeoordelingen die met die ratingklasse overeenstemmen zoals in lid 3, punt e), wordt uiteengezet. Wanneer deze afgeleide rating bij de aanvang van de securitisatie een niveau heeft van investment grade of hoger, wordt deze rating voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen op één lijn gesteld met een erkende kredietbeoordeling door een erkende EKBI.
5. Instellingen die toestemming hebben gekregen voor het gebruik van de 'internebeoordelingsbenadering' vallen niet terug op andere methoden, tenzij aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat de instelling daartoe goede gronden heeft;
 - b) de instelling heeft de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit ontvangen.

Artikel 255

Maximale risicogewogen uitzettingsbedragen

Voor een initiërende instelling, een sponsor of voor andere instellingen die K_{IRB} kunnen berekenen, mogen de risicogewogen uitzettingsbedragen die zij met betrekking tot hun posities in een securitisatie berekenen beperkt blijven tot de posten die overeenkomstig artikel 87, lid 3, een eigenvermogensvereiste zouden opleveren dat gelijk is aan de som van 8 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen die zouden ontstaan indien de gesecuritiseerde activa niet gesecuritiseerd zouden zijn en op de balans van de instelling zouden zijn opgenomen, en de verwachte verliesposten voor deze uitzettingen.

Artikel 256

Op ratings gebaseerde methode

1. Overeenkomstig de op ratings gebaseerde methode berekent de instelling het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatie- of hersecuritisatiepositie met een rating door op de uitzettingswaarde het desbetreffende risicogewicht toe te passen en het resultaat met 1,06 te vermenigvuldigen.

Het toepasselijke risicogewicht is het risicogewicht als vastgesteld in tabel 4 waaraan de kredietbeoordeling van de positie is verbonden overeenkomstig afdeling 4.

Tabel 4

Kredietkwaliteitscategorie		Securitisatieposities			Hersecuritisatieposities	
Andere kredietbeoordelingen dan kredietbeoordelingen voor de korte termijn	Kredietbeoordelingen voor de korte termijn	A	B	C	D	E
1	1	7%	12%	20%	20%	30%
2		8%	15%	25%	25%	40%
3		10%	18%	35%	35%	50%
4	2	12%	20%		40%	65%
5		20%	35%		60%	100%
6		35%	50%		100%	150%
7	3	60%	75%		150%	225%
8		100%			200%	350%
9		250%			300%	500%
10		425%			500%	650%
11		650%			750%	850%
Alle overige en zonder rating		1250%				

De risicogewichten van kolom C van tabel 4 worden toegepast wanneer de securitisatiepositie geen hersecuritisatiepositie betreft en wanneer het effectieve aantal gesecuritiseerde uitzettingen minder dan zes bedraagt.

Op de resterende securitisatieposities die geen hersecuritisatieposities betreffen, worden de risicogewichten van kolom B toegepast, tenzij de positie zich in de tranche van de hoogste

rang van een securitisatie bevindt, in welk geval de risicogewichten van kolom A worden toegepast.

Op hersecuritisatieposities worden de risicogewichten van kolom E toegepast, tenzij de hersecuritisatiepositie zich in de tranche van de hoogste rang van een hersecuritisatie bevindt en geen van de onderliggende uitzettingen zelf hersecuritisatieposities waren, in welk geval de risicogewichten van kolom D worden toegepast.

Om vast te stellen of een bepaalde tranche de hoogste rang heeft behoeft geen rekening te worden gehouden met verschuldigde bedragen in het kader van rente- of valutaderivatenccontracten, verschuldigde vergoedingen of andere soortgelijke betalingen.

Om het effectieve aantal gesecuritiseerde uitzettingen te berekenen, moeten meerdere uitzettingen op één debiteur als één uitzetting worden beschouwd. Het effectieve aantal uitzettingen wordt als volgt berekend:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

waarbij EAD_i de som is van de waarde van alle uitzettingen op de i -de debiteur. Indien het aandeel in de portefeuille van de grootste uitzetting, C_1 , beschikbaar is, mag de instelling N berekenen als $1/C_1$.

2. Kredietrisicolimitering ten aanzien van securitisatieposities mag overeenkomstig artikel 259, leden 1 en 4, in aanmerking worden genomen, behoudens de voorwaarden in artikel 242.

Artikel 257

Benadering met toezichhoudersformule

1. Overeenkomstig de benadering met toezichhoudersformule wordt het risicogewicht voor een securitisatiepositie berekend als volgt, behoudens een minimum van 20 % voor hersecuritisatieposities en 7 % voor alle andere securitisatieposities:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

waarbij:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

waarbij:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N;$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h};$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0.25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N};$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau};$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1;$$

$$a = g \cdot c;$$

$$b = g \cdot (1-c);$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]);$$

$$K[x] = (1-h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a+1, b] \cdot c);$$

$$\tau = 1000;$$

$$\omega = 20;$$

Beta [x; a, b] = de cumulatieve kansdichtheidsfunctie van de betadistributie met de parameters a en b, berekend in het punt x.

T = de omvang van de tranche waarin de positie wordt gehouden, gemeten als de verhouding tussen a) het nominale bedrag van de tranche en b) de som van de nominale bedragen van de uitzettingen die zijn gesecuritiseerd. Voor in bijlage II opgenomen derivaten wordt in plaats van het nominale bedrag gebruik gemaakt van de som van de actuele vervangingswaarde en de potentiële toekomstige kredietuitzetting, berekend overeenkomstig hoofdstuk 6;

K_{IRBR} = de verhouding tussen a) K_{IRB} en b) de som van de uitzettingswaarden van de uitzettingen die gesecuritiseerd zijn, en wordt in decimale vorm uitgedrukt.

L = het kredietverbeteringsniveau, gemeten als de verhouding tussen het nominale bedrag van alle tranches die achtergesteld zijn bij de tranche waarin de positie wordt gehouden en de som van de nominale bedragen van de uitzettingen die gesecuritiseerd zijn. Gekapitaliseerde toekomstige inkomsten worden niet in de meting van L betrokken. Door tegenpartijen verschuldigde bedragen in verband met in bijlage II genoemde afgeleide instrumenten die tranches van een lagere rangorde vertegenwoordigen dan de desbetreffende tranche, kunnen bij de berekening van het

niveau van de kredietverbetering tegen hun actuele vervangingswaarde worden berekend, exclusief de potentiële toekomstige kredietrisico's.

$N =$ het effectieve aantal uitzettingen, berekend overeenkomstig artikel 256. In geval van hersecuritisaties neemt de instelling het aantal securitisatieposities in de pool en niet het aantal onderliggende uitzettingen in de oorspronkelijke pools die aan de onderliggende securitisatieposities ten grondslag liggen in aanmerking;

$ELGD =$ het risicogewogen gemiddelde verlies bij wanbetaling, als volgt berekend:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

waarbij:

$LGD_i =$ de gemiddelde LGD die verbonden is met alle uitzettingen op de i -de debiteur, waarbij LGD overeenkomstig hoofdstuk 3 wordt bepaald. In geval van hersecuritisatie wordt een LGD van 100 % op de gesecuritiseerde posities toegepast. Wanneer wanbetalings- en verwateringsrisico voor kortlopende gekochte vorderingen in een securitisatie op geaggregeerde wijze worden behandeld, wordt de input van de LGD_i geconstrueerd als een gewogen gemiddelde van de LGD voor het kredietrisico en 75 % van het LGD voor het verwateringsrisico. De risicogewichten zijn de afzonderlijke eigenvermogensvereisten voor respectievelijk het kredietrisico en het verwateringsrisico.

2. Wanneer het nominale bedrag van de grootste gesecuritiseerde uitzetting, C_1 , niet meer dan 3 % van de som van het nominale bedrag van de gesecuritiseerde uitzettingen uitmaakt, dan mag de instelling in het kader van de benadering met toezichhoudersformule, bepalen dat $LGD=50\%$ en N berekend wordt aan de hand van een van beide volgende mogelijkheden:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

waarbij:

$C_m =$ de verhouding tussen de som van de nominale bedragen van de grootste 'm'-uitzettingen en de som van de nominale bedragen van de gesecuritiseerde uitzettingen. Het niveau van 'm' mag door de instelling worden bepaald.

Voor securitisaties waarbij alle gesecuritiseerde uitzettingen materieel uitzettingen zijn op particulieren en kleine partijen, mogen de instellingen, behoudens toestemming van de bevoegde autoriteit, gebruik maken van de benadering met toezichhoudersformule met behulp van de vereenvoudigingen $h=0$ en $v=0$, op voorwaarde dat het effectieve aantal uitzettingen niet laag is en de uitzettingen niet sterk geconcentreerd zijn.

3. De bevoegde autoriteiten houden de EBA op de hoogte van het gebruik dat de instellingen maken van het vorige lid. De EBA gaat na welke werkwijzen op dit gebied worden gevolgd en geeft in overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren.
4. Kredietrisicolimitering ten aanzien van securitisatieposities mag overeenkomstig de leden 2 tot en met 4 van artikel 259 in aanmerking worden genomen, behoudens de voorwaarden in artikel 242.

Artikel 258
Liquiditeitsfaciliteiten

1. Om de uitzettingswaarde te bepalen van een securitisatiepositie zonder rating in de vorm van voorschotfaciliteiten mag een omrekeningsfactor van 0 % worden toegepast op het nominale bedrag van een liquiditeitsfaciliteit die voldoet aan de voorwaarden van artikel 250, lid 2.
2. Wanneer het voor de instelling niet doenlijk is de risicogewogen uitzettingsbedragen voor de gesecuritiseerde uitzettingen te berekenen alsof deze niet gesecuritiseerd zijn, mag een instelling bij wijze van uitzondering tijdelijk de methode van lid 3 toepassen voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor een securitisatiepositie zonder rating in de vorm van een liquiditeitsfaciliteit die voldoet aan de voorwaarden in punt 250, lid 1. De instellingen stellen de bevoegde autoriteiten in kennis van het gebruik dat zij van de eerste zin maken alsook van hun motivering en de voorgenomen periode van gebruik.
3. Het hoogste risicogewicht dat overeenkomstig hoofdstuk 2 op alle gesecuritiseerde uitzettingen zou worden toegepast als zij niet gesecuritiseerd zouden zijn, mag worden toegepast op de securitisatiepositie vertegenwoordigd door een liquiditeitsfaciliteit die voldoet aan de voorwaarden in artikel 250, lid 1. Voor het bepalen van de uitzettingswaarde van de positie wordt een omrekeningsfactor van 100% toegepast.

Artikel 259
*Kredietrisicolimitering voor securitisatieposities die onderworpen zijn aan de interne-
ratingbenadering*

1. Wanneer risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend met gebruikmaking van de op ratings gebaseerde methode, mag de uitzettingswaarde of het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie ten aanzien waarvan kredietprotectie is verkregen, worden gewijzigd overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4 die met het oog op de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 2 van toepassing zijn.
2. In geval van volledige kredietprotectie zijn, wanneer risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend met gebruikmaking van de benadering met toezichthoudersformule, de volgende vereisten van toepassing:
 - a) de instelling stelt het 'effectieve risicogewicht' van de positie vast. Zij doet dit door het risicogewogen uitzettingsbedrag van de positie te delen door de uitzettingswaarde van de positie en de uitkomst met 100 te vermenigvuldigen;

- b) in geval van gedekte kredietprotectie wordt het risicogewogen uitzettingsbedrag van de securitisatiepositie berekend door de voor de gedekte protectie gecorrigeerde uitzettingswaarde van de positie (E^*), als berekend overeenkomstig hoofdstuk 4 met het oog op de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 2, waarbij E het bedrag van de securitisatiepositie weergeeft, te vermenigvuldigen met het effectieve risicogewicht;
 - c) in geval van ongedekte kredietprotectie wordt het risicogewogen uitzettingsbedrag van de securitisatiepositie berekend door het bedrag van de protectie, gecorrigeerd voor iedere valutamismatch en looptijdverschil (G_A) overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4, te vermenigvuldigen met het risicogewicht van de protectiegever en dit vervolgens op te tellen bij het bedrag dat wordt verkregen door het bedrag van de securitisatiepositie minus G_A te vermenigvuldigen met het effectieve risicogewicht.
3. In geval van gedeeltelijke kredietprotectie zijn, wanneer risicogewogen uitzettingsbedragen worden berekend met gebruikmaking van de benadering met toezichthoudersformule, de volgende vereisten van toepassing:
- a) indien de kredietrisicolimitering het eerste verlies of de verliezen op de securitisatiepositie op proportionele basis dekt, mag de instelling lid 2 toepassen;
 - b) in de overige gevallen behandelt de instelling de securitisatiepositie als twee of meer posities, waarbij het ongedekte gedeelte als de positie met de laagste kredietkwaliteit wordt beschouwd. Met het oog op de berekening van het risicogewogen uitzettingsbedrag voor deze positie zijn de bepalingen in artikel 257 van toepassing, behoudens de volgende wijzigingen: T wordt vervangen door e^* in geval van gedekte protectie en door $T-g$ in geval van ongedekte protectie, waarbij e^* de verhouding weergeeft tussen E^* en het totale notionele bedrag van de onderliggende pool, E^* de aangepaste waarde is van de securitisatiepositie, berekend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk die met het oog op de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk van toepassing zijn, E het bedrag van de securitisatiepositie weergeeft, en g de ratio weergeeft van het nominale bedrag van de kredietprotectie, gecorrigeerd voor iedere valutamismatch of looptijdverschil overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4 en de som van de posten van de gesecuritiseerde uitzettingen. In geval van ongedekte kredietprotectie wordt het risicogewicht van de protectiegever toegepast op dat gedeelte van de positie dat niet onder de aangepaste waarde van T valt.
4. Wanneer, in geval van ongedekte kredietprotectie, de bevoegde autoriteiten de instelling toestemming hebben verleend voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor vergelijkbare rechtstreekse uitzettingen op de protectiegever in overeenstemming met hoofdstuk 3, wordt het risicogewicht g van uitzettingen op de protectiegever overeenkomstig artikel 230 bepaald zoals gespecificeerd in hoofdstuk 3.

Artikel 260

Additionele eigenvermogensvereisten voor securitisaties van revolverende posities met vervroegde-aflossingsbepalingen

1. Afgezien van de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen met betrekking tot haar securitisatieposities berekent een initiërende instelling een risicogewogen uitzettingsbedrag volgens de in artikel 251 beschreven methode wanneer zij revolverende posities met een vervroegde-aflossingsbepaling verkoopt in het kader van een securitisatie.
2. In afwijking van artikel 251, is de uitzettingswaarde van het belang van de initiator de som van de volgende posten:
 - a) de uitzettingswaarde van het notionele gedeelte van een in het kader van een securitisatie verkochte pool van opgenomen bedragen, waarvan de verhouding ten opzichte van het bedrag van de totale in het kader van de structuur verkochte pool het gedeelte van de kasstromen bepaalt die worden gegenereerd door de inning van aflossingsbetalingen op de hoofdsom en van rentebetalingen en andere daarmee samenhangende bedragen en die niet beschikbaar zijn om betalingen te verrichten aan degenen die posities in de securitisatie hebben;
 - b) de uitzettingswaarde van het gedeelte van de pool van niet-opgenomen bedragen van de kredietlijnen waarvan de opgenomen bedragen in het kader van de securitisatie zijn verkocht, waarvan de verhouding ten opzichte van het totale bedrag van dergelijke niet-opgenomen bedragen dezelfde is als de verhouding van het in punt a) beschreven uitzettingswaarde en de uitzettingswaarde van de pool van opgenomen bedragen die in het kader van de securitisatie zijn verkocht.

Het belang van de initiator is niet achtergesteld aan het belang van de beleggers.

De uitzettingswaarde van het belang van de beleggers is de uitzettingswaarde van het notionele gedeelte van de pool van opgenomen bedragen dat niet onder punt a) valt, plus de uitzettingswaarde van het gedeelte van de pool van niet-opgenomen bedragen van kredietlijnen waarvan de opgenomen bedragen in het kader van de securitisatie zijn verkocht, dat niet onder punt b) valt.

3. Het risicogewogen uitzettingsbedrag met betrekking tot de uitzettingswaarde van het belang van de initiator overeenkomstig punt a) van lid 2 is de waarde van een positie die evenredig is met de gesecuritiseerde uitzettingen alsof deze niet gesecuritiseerd zijn en een positie die evenredig is met de niet-opgenomen bedragen van de kredietlijnen waarvan de opgenomen bedragen in het kader van de securitisatie zijn verkocht.

Artikel 261

Vermindering van risicogewogen uitzettingsbedragen

1. Het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie waaraan een risicogewicht van 1250 % wordt toegekend, mag worden verminderd met 12,5 maal het bedrag van alle specifieke kredietrisicoaanpassingen die door de instelling op de gesecuritiseerde uitzettingen worden toegepast. Specifieke kredietrisicoaanpassingen die aldus in aanmerking worden

- genomen, worden buiten beschouwing gelaten voor de berekening die in artikel 155 wordt vermeld.
2. Het risicogewogen uitzettingsbedrag van een securitisatiepositie kan worden verminderd met 12,5 maal het bedrag van alle specifieke kredietaanpassingen die door de instelling op de positie worden toegepast.
 3. Overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder k), beschikken instellingen ten aanzien van een securitisatiepositie waarop een risicogewicht van 1250 % van toepassing is over de mogelijkheid om de uitzettingswaarde van deze positie van hun eigen vermogen af te trekken, in plaats van de positie bij de berekening van de risicogewogen uitzettingsbedragen mee te tellen, behoudens het volgende:
 - a) de uitzettingswaarde van de positie mag worden afgeleid van de risicogewogen uitzettingsbedragen, waarbij rekening wordt gehouden met alle verminderingen overeenkomstig de leden 1 en 2;
 - b) bij de berekening van de uitzettingswaarde mag de toelaatbare gedekte protectie in aanmerking worden genomen op een wijze die strookt met de in de artikelen 242 en 259 voorgeschreven methode;
 - c) wanneer de benadering met toezichhoudersformule wordt gebruikt om risicogewogen uitzettingsbedragen te berekenen en $L < K_{IRBR}$ en $[L+T] > K_{IRBR}$, mag de positie worden behandeld als twee posities waarbij voor de positie met de hoogste rangorde L gelijk is aan K_{IRBR} .
 4. Wanneer een instelling gebruik maakt van de optie in lid 3 mag zij 12,5 maal het bedrag dat overeenkomstig dat lid afgetrokken wordt in mindering brengen op het bedrag dat in artikel 255 wordt gespecificeerd als het bedrag waartoe het risicogewogen uitzettingsbedrag ten aanzien van haar posities in een securitisatie mag worden beperkt.

AFDELING 4

EXTERNE KREDIETBEOORDELINGEN

Artikel 262 *Erkenning van EKBI's*

1. De instellingen mogen voor de bepaling van het risicogewicht van een securitisatiepositie van kredietbeoordelingen van een erkende EKBI slechts gebruik maken wanneer de kredietbeoordeling is gegeven door een EKBI of is bevestigd door een erkende EKBI overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009.
2. Erkende EKBI's zijn alle ratingbureaus die zijn geregistreerd of gecertificeerd in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1060/2009 en centrale banken die ratings geven die zijn vrijgesteld van Verordening (EG) nr. 1060/2009.
3. De EBA publiceert een lijst van erkende EKBI's.

Artikel 263

Vereisten waaraan de kredietbeoordelingen van EKBI's moeten voldoen

Voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig afdeling 3 gebruiken de instellingen een kredietbeoordeling van een erkende EKBI slechts indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) er is geen incongruentie tussen de soorten betalingen die in de kredietbeoordeling tot uiting komen en de soorten betalingen waarop de instelling recht heeft overeenkomstig het contract dat tot de betrokken securitisatiepositie aanleiding heeft gegeven;
- b) de kredietbeoordelingen, procedures, methoden, aannames en de belangrijkste elementen ter ondersteuning van de beoordelingen zijn door de EKBI gepubliceerd. Tevens publiceert de EKBI verlies- en kasstroomanalyses en gegevens betreffende de gevoeligheid van de ratings voor veranderingen in de onderliggende ratingveronderstellingen, met inbegrip van de prestaties van poolactiva. Informatie die slechts aan een beperkt aantal entiteiten ter beschikking is gesteld, wordt geacht te zijn gepubliceerd. De kredietbeoordelingen worden opgenomen in de overgangsmatrix van de EKBI;
- c) de kredietbeoordeling wordt niet geheel of gedeeltelijk gebaseerd op ongedekte steun die door de instelling zelf wordt verstrekt. In een dergelijk geval beschouwt de instelling de desbetreffende positie met het oog op de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor deze positie overeenkomstig afdeling 3 als zonder rating.

De EKBI is verplicht toelichting te publiceren betreffende de wijze waarop de prestaties van poolactiva deze kredietbeoordeling beïnvloeden.

Artikel 264

Gebruik van kredietbeoordelingen

1. Een instelling mag een of meer erkende EKBI's aanwijzen als de EKBI's waarvan zij de kredietbeoordelingen zal gebruiken bij de berekening van haar risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig dit hoofdstuk ('aangewezen EKBI').
2. Een instelling gebruikt de kredietbeoordelingen consistent en niet selectief ten aanzien van haar securitisatieposities, overeenkomstig de volgende beginselen:
 - a) een instelling mag geen gebruik maken van de kredietbeoordelingen van de ene EKBI ten aanzien van haar posities in bepaalde tranches en van de kredietbeoordelingen van een andere EKBI voor haar posities in andere tranches binnen dezelfde securitisatie waarvoor al dan niet een rating van de eerstgenoemde EKBI beschikbaar is;
 - b) wanneer ten aanzien van een positie twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, past de instelling de minst gunstige kredietbeoordeling toe;
 - c) wanneer ten aanzien van een positie meer dan twee kredietbeoordelingen van aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, zijn de twee gunstigste kredietbeoordelingen van toepassing. Indien de twee gunstigste kredietbeoordelingen verschillend zijn, is de minst gunstige van beide van toepassing.

3. Wanneer kredietprotectie die krachtens hoofdstuk 4 toelaatbaar is rechtstreeks aan de SSPE wordt verstrekt, en die protectie tot uitdrukking komt in de kredietbeoordeling van een positie door een aangewezen EKBI, kan het risicogewicht worden gebruikt dat met die kredietbeoordeling is verbonden. Wanneer de protectie krachtens hoofdstuk 4 niet toelaatbaar is, wordt de kredietbeoordeling niet in aanmerking genomen. Wanneer de kredietprotectie niet aan de SSPE wordt verstrekt, maar rechtstreeks op een securitisatiepositie wordt toegepast, wordt de kredietbeoordeling niet in aanmerking genomen.

Artikel 265
Mapping

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om voor alle erkende EKBI's te bepalen in welke kredietkwaliteitscategorie van dit hoofdstuk de desbetreffende kredietbeoordeling van een erkende EKBI wordt ondergebracht. Het bepalen in welke kredietkwaliteitscategorie de kredietbeoordeling wordt ondergebracht, gebeurt objectief en consistent en met inachtneming van de volgende beginselen:

- a) de EBA maakt onderscheid tussen de relatieve risicograden waaraan door elke kredietbeoordeling uitdrukking wordt gegeven;
- b) de EBA houdt rekening met kwantitatieve factoren, zoals wanbetalings- en/of verliesgraden en de historische prestaties van de kredietbeoordelingen van elke EKBI in de verschillende activaklassen;
- c) de EBA houdt rekening met kwalitatieve factoren zoals het scala van de transacties die door de EKBI worden beoordeeld, haar methode en de betekenis van haar kredietbeoordelingen, met name of deze gebaseerd zijn op verwacht verlies of eerste-euroverlies;
- d) de EBA tracht ervoor te zorgen dat securitisatieposities waarop in het kader van de kredietbeoordelingen van erkende EKBI's hetzelfde risicogewicht is toegepast, aan gelijkwaardige kredietrisicograden blootstaan. Dit houdt tevens in dat de EBA in voorkomend geval haar oordeel over de kredietkwaliteitscategorie waarin een bepaalde kredietbeoordeling moet worden ondergebracht, wijzigt.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Hoofdstuk 6

Tegenpartijkredietrisico

AFDELING 1

DEFINITIES

Artikel 266

Bepaling van de uitzettingswaarde

1. Een instelling bepaalt de uitzettingswaarde van in bijlage II opgenomen afgeleide instrumenten overeenkomstig dit hoofdstuk
2. Een instelling mag de uitzettingswaarde van repo's, opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties bepalen overeenkomstig dit hoofdstuk in plaats van gebruik te maken van hoofdstuk 4.

Artikel 267

Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en titel VI wordt verstaan onder:

Algemene termen

- (1) 'Tegenpartijkredietrisico' (hierna 'CCR' genoemd): het risico dat de tegenpartij bij een transactie in gebreke blijft voordat de definitieve afwikkeling van de met de transactie samenhangende kasstromen heeft plaatsgevonden;

Transactiesoorten

- (2) 'Transacties met afwikkeling op lange termijn': transacties waarbij een tegenpartij toezegt een hoeveelheid effecten, grondstoffen of deviezen te leveren tegen contanten, andere financiële instrumenten of grondstoffen, of vice versa, op een afwikkelings- of leveringsdatum die contractueel later valt dan de marktstandaard voor dit type transactie of vijf werkdagen na de datum waarop de instelling de transactie aangaat, indien deze datum eerder valt;
- (3) 'Margeleningstransacties': transacties waarbij een instelling krediet verleent voor de aan- of verkoop, het aanhouden of het verhandelen van effecten. Andere leningen die door zekerheid in de vorm van effecten gedekt zijn, vallen niet onder margeleningstransacties;

Samenstel van verrekenbare transacties, samenstel van afdekkingsinstrumenten en daarmee verband houdende termen

- (4) 'Samenstel van verrekenbare transacties' (netting set): een groep tussen een instelling en één tegenpartij gesloten transacties die onderworpen is aan een in rechte afdwingbare bilaterale

verrekeningsovereenkomst welke in aanmerking genomen wordt overeenkomstig afdeling 7 en hoofdstuk 4;

Elke transactie die niet onderworpen is aan een in rechte afdwingbare bilaterale verrekeningsovereenkomst die overeenkomstig afdeling 7 in aanmerking genomen wordt, wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk als een apart samenstel van verrekenbare transacties behandeld.

Volgens de in afdeling 6 beschreven internemodellenmethode kunnen alle samenstellen van verrekenbare transacties met een en dezelfde tegenpartij worden behandeld als één samenstel indien de negatieve gesimuleerde marktwaarden van de afzonderlijke samenstellen bij de raming van de verwachte uitzetting op 0 worden bepaald (hierna 'EE' genoemd);

- (5) 'Risicopositie': een risicowaarde die volgens de in afdeling 5 beschreven standaardmethode aan een transactie wordt toegekend op basis van een vooraf bepaald algoritme;
- (6) 'Samenstel van afdekkingsinstrumenten': een groep risicoposities uit hoofde van transacties die tot eenzelfde samenstel van verrekenbare transacties behoren, waarbij alleen het saldo van die risicoposities gebruikt wordt voor de bepaling van de uitzettingswaarde volgens de in afdeling 5 beschreven standaardmethode;
- (7) 'Margeovereenkomst': een overeenkomst of een aantal clausules in een overeenkomst op grond waarvan een tegenpartij een zekerheid aan een tweede tegenpartij moet verstrekken wanneer een uitzetting van deze tweede tegenpartij op de eerste tegenpartij een bepaalde hoogte overschrijdt;
- (8) 'Margedrempel': het hoogste bedrag dat een uitstaande uitzetting mag bereiken voordat een partij het recht heeft een zekerheid te vereisen;
- (9) 'Margerisicoperiode' (margin period of risk): de periode vanaf de recentste ruil van zekerheden ter dekking van een samenstel van verrekenbare transacties met een in gebreke blijvende tegenpartij totdat de transacties zijn geliquideerd en het resulterende marktrisico opnieuw is afgedekt;
- (10) 'Effectieve looptijd volgens de op een intern model berustende methode, voor een samenstel van verrekenbare transacties met een looptijd van meer dan een jaar': het verhoudingsgetal tussen de som van de verwachte uitzetting over de looptijd van de transacties van een samenstel van verrekenbare transacties gediscoteerd tegen het risicovrije rendement, gedeeld door de som van de verwachte uitzetting over één jaar van een samenstel van verrekenbare transacties gediscoteerd tegen het risicovrije rendement;

Deze effectieve looptijd mag worden aangepast voor het doorrolrisico door de verwachte uitzetting te vervangen door de feitelijk verwachte uitzetting over een prognosehorizon van minder dan een jaar;

- (11) 'Productoverschrijdende verrekening': de opneming van transacties met betrekking tot verschillende productcategorieën in hetzelfde samenstel van verrekenbare transacties overeenkomstig de in dit hoofdstuk vervatte regels voor productoverschrijdende verrekening;

- (12) 'Actuele marktwaarde' (current market value) (hierna 'CMV' genoemd): voor de toepassing van afdeling 5, de netto marktwaarde van de portefeuille van transacties binnen een samenstel van verrekenbare transacties met de tegenpartij, waarbij bij de berekening van de CMV zowel positieve als negatieve marktwaarden worden gebruikt;

Distributies

- (13) 'Distributie van marktwaarden': de prognose van de waarschijnlijkheidsdistributie van netto marktwaarden van transacties binnen een samenstel van verrekenbare transacties voor een datum in de toekomst (de prognosehorizon) in het licht van de gerealiseerde marktwaarde van die transacties op de datum van de prognose;
- (14) 'Distributie van uitzettingen': de prognose van de waarschijnlijkheidsdistributie van marktwaarden waarbij de verwachte negatieve netto marktwaarden door nul worden vervangen;
- (15) 'Risiconeutrale distributie': een distributie van marktwaarden of uitzettingen tijdens een periode in de toekomst waarbij de distributie wordt berekend aan de hand van impliciete marktwaarden, zoals impliciete volatiliteiten;
- (16) 'Werkelijke distributie': een distributie van marktwaarden of uitzettingen tijdens een periode in de toekomst waarbij de distributie wordt berekend aan de hand van historische of gerealiseerde waarden, zoals volatiliteiten die zijn berekend op basis van prijs- of koerswijzigingen welke zich in het verleden hebben voorgedaan;

Metingen van uitzetting en aanpassingen

- (17) 'Actuele uitzetting': gelijk aan nul of, indien deze groter is, de marktwaarde van een transactie of een portefeuille van transacties binnen een samenstel van verrekenbare transacties met een tegenpartij welke verloren zou gaan indien de tegenpartij in gebreke blijft, ervan uitgaande dat bij insolventie of liquidatie niets van de waarde van die transacties kan worden teruggevorderd;
- (18) 'Maximumuitzetting': een hoog percentiel van de distributie van uitzettingen op een bepaalde datum in de toekomst vóór de vervaldatum van de langstlopende transactie van het samenstel van verrekenbare transacties;
- (19) 'verwachte uitzetting' (expected exposure) (hierna 'EE' genoemd): het gemiddelde van de distributie van uitzettingen op een bepaalde datum in de toekomst vóór de vervaldatum van de langstlopende transactie van het samenstel van verrekenbare transacties;
- (20) 'effectieve verwachte uitzetting op een specifieke datum' (hierna 'effectieve EE' genoemd): de hoogste verwachte uitzetting die zich voordoet op die bepaalde datum of de effectieve verwachte uitzetting op de eerdere datum;
- (21) 'verwachte positieve uitzetting' (expected positive exposure) (hierna 'EPE' genoemd): het gewogen gemiddelde in de tijd van de verwachte uitzettingen, waarbij de gewichten het gedeelte zijn van de volledige duur die een afzonderlijke verwachte uitzetting vertegenwoordigt;

Bij de berekening van het eigenvermogensvereiste nemen de instellingen het gemiddelde over het eerste jaar of indien alle contracten binnen het samenstel van verrekenbare transacties over minder dan een jaar vervallen, over de periode totdat het contract met de langste looptijd in het samenstel van verrekenbare transacties verstrijkt, .

- (22) 'effectieve verwachte positieve uitzetting' (hierna 'effectieve EPE' genoemd): het gewogen gemiddelde van de effectieve verwachte uitzetting over het eerste jaar van een samenstel van verrekenbare transacties of, als alle contracten binnen het samenstel van verrekenbare transacties over minder dan een jaar vervallen, over de duur van het langstlopende contract van het samenstel van verrekenbare transacties, waarbij de gewichten het gedeelte zijn van de volledige duur die een afzonderlijke verwachte uitzetting vertegenwoordigt;

Met het CCR samenhangende risico's

- (23) 'doorrolrisico': het bedrag waarmee de EPE is onderschat wanneer wordt verwacht dat toekomstige transacties met een tegenpartij een permanent karakter krijgen;

De additionele uitzetting die uit deze toekomstige transacties voortvloeit, wordt niet betrokken bij de berekening van de EPE;

- (24) 'tegenpartij': voor de toepassing van artikel 7, een rechtspersoon of natuurlijke persoon die een verrekeningsovereenkomst aangaat, en daartoe handelingsbevoegd is;

- (25) 'contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomst': een bilaterale overeenkomst tussen een instelling en een wederpartij waarbij (op basis van verrekening van gedekte transacties) één juridische verbintenis tot stand komt die alle in de overeenkomst opgenomen tot verschillende productsoorten behorende bilaterale raamovereenkomsten en transacties dekt;

Voor de toepassing van deze definitie wordt onder 'verschillende productsoorten' verstaan:

- a) repo's, opgenomen en verstrekte effecten- en grondstoffenleningen;
 - b) margeleningstransacties;
 - c) de in bijlage II vermelde contracten;
- (26) 'betalingsgedeelte' (payment leg): de betaling overeengekomen in het kader van een transactie met een lineair risicoprofiel die op een otc-derivaat betrekking heeft, waarbij voorzien wordt in de levering van een financieel instrument tegen betaling.

In geval van transacties die voorzien in de ruil van twee betalingen bestaan die twee betalingsgedeelten uit contractueel overeengekomen brutobetalingen, met inbegrip van het notionele bedrag van de transactie.

AFDELING 2

METHODEN VOOR DE BEREKENING VAN DE UITZETTINGSWAARDE

Artikel 268

Methoden voor de berekening van de uitzettingswaarde

1. De instellingen stellen de uitzettingswaarde voor de contracten die worden vermeld in bijlage II vast op basis van een van de methoden die worden beschreven in de afdelingen 3 tot en met 6 in overeenstemming met dit artikel.

Een instelling die niet in aanmerking komt voor de behandeling van artikel 89 maakt geen gebruik van de oorspronkelijke uitzettingsmethode. Voor het bepalen van de uitzettingswaarde voor de contracten die worden vermeld in punt 3 van bijlage II maakt een instelling geen gebruik van de oorspronkelijke uitzettingsmethode.

Een groep van instellingen mogen permanent gebruik maken van de methoden die beschreven worden in de afdelingen 3 tot en met 6 en mogen deze combineren. Eén instelling mag de methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde niet in combinatie met de oorspronkelijke uitzettingsmethode gebruiken tenzij een van de methoden wordt gebruikt voor de gevallen die worden beschreven in artikel 276, lid 6.

2. Wanneer door de bevoegde autoriteiten toegestaan overeenkomstig de leden 1 en 2 van artikel 277 mag een instelling de uitzettingswaarde voor de volgende posten bepalen met behulp van de internemodellenmethode van afdeling 6:
 - a) de in bijlage II vermelde contracten;
 - b) repo's;
 - c) opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen;
 - d) margeleningstransacties;
 - e) transacties met een lange afwikkelingsduur.
3. Wanneer een instelling middels een kredietderivaat protectie koopt voor een uitzetting in de niet-handelsportefeuille of tegen een tegenpartijrisico-uitzetting, mag zij haar eigenvermogensvereiste voor de afgedekte uitzetting berekenen in overeenstemming met een van de volgende punten:
 - a) artikel 228 tot en met 231;
 - b) in overeenstemming met artikel 148, lid 3, of artikel 179, wanneer toestemming is verleend in overeenstemming met artikel 138.

De uitzettingswaarde voor het CCR voor die kredietderivaten bedraagt nul, tenzij een instelling benadering ii) in punt h) van artikel 293, lid 2, toepast.

4. Niettegenstaande lid 3 mag een instelling ervoor kiezen om voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor het tegenpartijkredietrisico consequent rekening te houden met alle niet in de handelsportefeuille opgenomen kredietderivaten die zijn gekocht als protectie voor een uitzetting in de niet-handelsportefeuille of voor een tegenpartijrisico-uitzetting wanneer de kredietprotectie op grond van deze verordening in aanmerking wordt genomen.
5. Wanneer door een instelling verkochte credit default swaps door een instelling worden behandeld als door die instelling verleende kredietprotectie en voor het volle notionele bedrag onderworpen zijn aan een eigenvermogensvereiste voor kredietrisico van de onderliggende waarde, bedraagt de uitzettingswaarde ervan voor het CCR in de niet-handelsportefeuille nul.
6. Volgens alle in de afdelingen 3 tot en met 6 uiteengezette methoden is de uitzettingswaarde voor een bepaalde tegenpartij gelijk aan de som van de uitzettingswaarden die worden berekend voor ieder samenstel van verrekenbare transacties met die tegenpartij.

Wanneer een instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen die voortkomen uit otc-derivaten berekent in overeenstemming met hoofdstuk 2, ligt de uitzettingswaarde voor een bepaald samenstel van verrekenbare transacties van afgeleide otc-instrumenten die zijn opgenomen in bijlage II, berekend overeenkomstig dit hoofdstuk, tussen nul en het verschil tussen de som van de uitzettingswaarden van alle samenstellen van verrekenbare transacties met de tegenpartij en de som van de CVA voor die tegenpartij die door de instelling als een gemaakte afwaardering in aanmerking wordt genomen.

7. De instellingen bepalen de uitzettingswaarde voor uitzettingen die voortkomen uit transacties met afwikkeling op lange termijn met behulp van elk van de methoden die worden beschreven in de afdelingen 3 tot en met 6, ongeacht de methode die door de instelling is gekozen voor de behandeling van otc-derivaten en repo's, opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen en margeleningstransacties. Bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor transacties met afwikkeling op lange termijn kan een instelling die de benadering van hoofdstuk 3 gebruikt op permanente basis en ongeacht de materialiteit van dergelijke posities de risicoweging volgens de benadering van hoofdstuk 2 gebruiken.
8. Voor de methoden van de afdelingen 3 en 4 volgt de instelling een consistente methode voor het bepalen van het notionele bedrag en zorgt zij ervoor dat het notionele bedrag waarmee rekening moet worden gehouden een passende meting oplevert van het inherente risico van het contract. Wanneer het contract voorziet in een vermenigvuldiging van de kasstromen, moet de notionele waarde door een instelling worden aangepast om rekening te houden met de gevolgen van deze vermenigvuldiging voor de risicostructuur van het betrokken contract.

AFDELING 3

METHODE GEBASEERD OP DE WAARDERING TEGEN MARKTWAARDE

Artikel 269

Methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde

1. Om de actuele vervangingswaarde van alle contracten met een positieve waarde te bepalen, kennen de instellingen de actuele marktwaarde aan de contracten toe.

2. Om de potentiële toekomstige kredietuitzetting te bepalen, vermenigvuldigen de instellingen, al naar het geval, de notionele bedragen of de onderliggende waarden met de percentages in tabel 1, waarbij zij de volgende beginselen in acht nemen:
- contracten die niet tot een van de in tabel 1 vermelde vijf categorieën behoren, worden behandeld als contracten die betrekking hebben op andere goederen dan edele metalen;
 - voor contracten waarbij de hoofdsom meer dan eens wordt betaald, worden de percentages vermenigvuldigd met het resterende aantal betalingen dat overeenkomstig het contract nog moet worden verricht;
 - voor contracten die gestructureerd zijn om na gespecificeerde betalingsdata de risicopositie af te wikkelen en waarvan de voorwaarden zodanig herzien worden dat de marktwaarde van het contract op die gespecificeerde data nihil is, is de resterende looptijd gelijk aan de periode tot de volgende herzieningsdatum. In het geval van rentecontracten die aan die criteria voldoen en een resterende looptijd van meer dan één jaar hebben, mag het percentage niet lager zijn dan 0,5 %.

Tabel 1					
Resterende looptijd	Rentecontracten	Contracten die betrekking hebben op wisselkoersen of goud	Contracten die betrekking hebben op aandelen	Contracten die betrekking hebben op andere edele metalen dan goud	Contracten die betrekking hebben op andere grondstoffen dan edele metalen
Eén jaar of korter	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Langer dan één jaar maar niet langer dan vijf jaar	0.5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Langer dan vijf jaar	1.5 %	7.5 %	10 %	8 %	15 %

3. Voor contracten met betrekking tot andere grondstoffen dan goud waarvan sprake in punt 3 van bijlage II mag een instelling, als alternatief voor de toepassing van de percentages in tabel 1, de percentages in tabel 2 toepassen op voorwaarde dat die instelling voor die contracten de uitgebreide benadering op grond van looptijdklassen van artikel 350 volgt.

Tabel 2				
Resterende	Edele metalen	Onedele	Zachte	Overige,

looptijd	(behalve goud)	metalen	grondstoffen (landbouw)	inclusief energieproducten
Eén jaar of korter	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Langer dan één jaar maar niet langer dan vijf jaar	5 %	4 %	5 %	6 %
Langer dan vijf jaar	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. De som van de actuele vervangingswaarde en de potentiële toekomstige kredietuitzetting is de uitzettingswaarde.

AFDELING 4

OORSPRONKELIJKE UITZETTINGSMETHODE

Artikel 270

Oorspronkelijke uitzettingsmethode

1. De uitzettingswaarde is het notionele bedrag van ieder instrument vermenigvuldigd met de percentages in tabel 3.

Tabel 3		
Oorspronkelijke looptijd	Rentecontracten	Contracten die betrekking hebben op wisselkoersen of goud
Eén jaar of korter	0,5 %	2 %
Langer dan één jaar, maar niet langer dan twee jaar	1 %	5 %
Verhoging voor ieder jaar extra	1 %	3 %

2. Voor het berekenen van de uitzettingswaarde van rentecontracten kan een instelling ervoor kiezen de oorspronkelijke of de resterende looptijd te gebruiken.

AFDELING 5 STANDAARDMETHODE

Artikel 271 Standaardmethode

1. Instellingen mogen uitsluitend gebruik maken van de standaardmethode (hierna 'SM' genoemd) voor de berekening van de uitzettingswaarde voor otc-derivaten en transacties met afwikkeling op lange termijn.
2. Bij de toepassing van de SM berekenen de instellingen voor elk samenstel van verrekenbare transacties afzonderlijk de uitzettingswaarde, na aftrek van zekerheid, als volgt:

$$Exposure\ value = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

waarbij:

CMV = de actuele marktwaarde van de portefeuille van transacties binnen het samenstel van verrekenbare transacties met de tegenpartij, exclusief zekerheid, waarbij

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

waarbij:

CMV_i = de actuele marktwaarde van transactie i;

CMC = de actuele marktwaarde van de zekerheid die aan het samenstel van verrekenbare transacties is toegewezen, waarbij

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

waarbij

CMC_l = de actuele marktwaarde van zekerheid l;

i = de index die verwijst naar de transactie;

l = de index die verwijst naar de zekerheid;

j = de index die verwijst naar de categorie waartoe het samenstel van afdekkingsinstrumenten behoort;

De samenstellen van afdekkingsinstrumenten stemmen daartoe overeen met risicofactoren waarvoor de risicoposities met een tegengesteld teken kunnen worden

gesaldeerd zodat een netto risicopositie wordt verkregen waarop vervolgens de meting van de uitzetting wordt gebaseerd;

RPT_{ij} = de uit transactie i voortvloeiende risicopositie met betrekking tot samenstel van afdekkingsinstrumenten j;

RPC_{lj} = de uit zekerheid l voortvloeiende risicopositie met betrekking tot samenstel van afdekkingsinstrumenten j;

$CCRM_j$ = de CCR-vermenigvuldigingsfactor van tabel 5 met betrekking tot het samenstel van afdekkingsinstrumenten j;

$\beta = 1,4$.

3. Voor de berekening overeenkomstig lid 2:

- a) toelaatbare zekerheden die van een tegenpartij worden ontvangen, hebben een positief teken; zekerheden die aan een tegenpartij worden verleend, hebben een negatief teken;
- b) voor de SM wordt alleen zekerheid gebruikt die toelaatbaar is overeenkomstig artikel 193, lid 2, en artikel 232;
- c) een instellingen mag voorbijgaan aan het renterisico van betalingsgedeelten met een resterende looptijd van minder dan één jaar;
- d) een instelling mag transacties die bestaan uit twee betalingsgedeelten die luiden in dezelfde valuta als één transactie beschouwen. De procedure voor betalingsgedeelten geldt voor de transactie.

Artikel 272

Transacties met een lineair risicoprofiel

1. De instellingen koppelen transacties met een lineair risicoprofiel aan risicoposities overeenkomstig de volgende bepalingen:

- a) transacties met een lineair risicoprofiel waarbij aandelen (met inbegrip van aandelenindexen), goud, andere edele metalen of andere grondstoffen als onderliggende waarde fungeren, worden gekoppeld aan een risicopositie in de desbetreffende aandelen (of de desbetreffende aandelenindex) of de desbetreffende grondstof en een renterisicopositie voor het betalingsgedeelte;
- b) transacties met een lineair risicoprofiel waarbij een schuldinstrument als het onderliggende instrument fungeert, worden gekoppeld aan een renterisicopositie voor het schuldinstrument en aan een andere renterisicopositie voor het betalingsgedeelte;
- c) bij transacties met een lineair risicoprofiel die voorzien in de ruil van twee betalingen (met inbegrip van valutatermijntransacties), wordt elk van beide betalingsgedeelten aan een renterisicopositie gekoppeld;

Wanneer in het kader van een transactie als vermeld in punt a), b) of c) een betalingsgedeelte of het onderliggende schuldinstrument in een buitenlandse valuta luidt, wordt dat betalingsgedeelte of onderliggende schuldinstrument eveneens aan een risicopositie in die valuta gekoppeld.

2. Voor de toepassing van lid 1 is, behalve voor schuldinstrumenten, de omvang van een risicopositie die voortvloeit uit een transactie met een lineair risicoprofiel gelijk aan de effectieve notionele waarde (marktprijs maal hoeveelheid) van de onderliggende financiële instrumenten of grondstoffen, omgerekend in de nationale munteenheid van de instelling door vermenigvuldiging met de toepasselijke wisselkoers.
3. Voor schuldinstrumenten en betalingsgedeelten is de omvang van de risicopositie gelijk aan de effectieve notionele waarde van de uitstaande brutobetalingen (inclusief het notionele bedrag), omgerekend in de munteenheid van de lidstaat van herkomst van de instelling, vermenigvuldigd met de gewijzigde duur van, al naar het geval, het schuldinstrument of het betalingsgedeelte.
4. De omvang van een risicopositie die voortvloeit uit een credit default swap is de notionele waarde van het als referentie fungerende schuldinstrument vermenigvuldigd met de resterende looptijd van de credit default swap.

Artikel 273

Transacties met een niet-lineair risicoprofiel

1. De instellingen bepalen de omvang van de risicoposities voor transacties met een niet-lineair risicoprofiel in overeenstemming met de volgende leden.
2. De omvang van een risicopositie die voortvloeit uit een otc-derivaat met een niet-lineair risicoprofiel (met inbegrip van opties en swapties), waarvan de onderliggende waarde geen schuldinstrument is, is gelijk aan het delta-equivalent van de effectieve notionele waarde van het onderliggende financiële instrument van de transactie in overeenstemming met artikel 274, lid 1.
3. De omvang van een risicopositie die voortvloeit uit een otc-derivaat met een niet-lineair risicoprofiel (met inbegrip van opties en swapties) waarvan de onderliggende waarde een schuldinstrument of een betalingsgedeelte is, is gelijk aan het delta-equivalent van de effectieve notionele waarde van het financiële instrument of het betalingsgedeelte vermenigvuldigd met de gewijzigde looptijd van, al naar het geval, het schuldinstrument of het betalingsgedeelte.
4. Voor de vaststelling van risicoposities behandelen de instellingen zekerheid als volgt:
 - a) van een tegenpartij ontvangen zekerheid wordt behandeld als een claim op de tegenpartij overeenkomstig een derivatencontract (longpositie) die vervalt op de dag dat de vaststelling plaatsvindt;
 - b) aan een tegenpartij verleende zekerheid wordt behandeld als een verplichting ten opzichte van de tegenpartij (shortpositie) die vervalt op de dag dat de vaststelling plaatsvindt.

Artikel 274
Berekening van risicoposities

1. Een instelling bepaalt de omvang en het teken van een risicopositie als volgt:
 - a) voor alle andere instrumenten dan schuldinstrumenten:
 - i) als de effectieve notionele waarde in geval van een transactie met een lineair risicoprofiel;
 - ii) als het delta-equivalent in notionele waarde, $P_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, in geval van een transactie met een niet-lineair risicoprofiel;
waarbij:
 P_{ref} = de waarde van het onderliggend instrument, uitgedrukt in de referentievaluta;
 V = de waarde van het financieel instrument (in het geval van een optie is de waarde de optieprijs);
 p = waarde van het onderliggend instrument, uitgedrukt in dezelfde valuta als V ;
 - b) voor schuldinstrumenten en de betalingsgedeelten van alle transacties:
 - i) als de effectieve notionele waarde vermenigvuldigd met de gewijzigde duur in geval van een transactie met een lineair risicoprofiel;
 - ii) als het delta-equivalent in notionele waarde, vermenigvuldigd met de gewijzigde duur, $\frac{\partial V}{\partial r}$, in geval van een transactie met een niet-lineair risicoprofiel,
waarbij:
 V = de waarde van het financieel instrument (in het geval van een optie is dit de optieprijs);
 r = renteniveau.

Als V wordt uitgedrukt in een andere valuta dan de referentievaluta, wordt het derivaat omgezet in de referentievaluta door vermenigvuldiging met de toepasselijke wisselkoers.
2. Voor de toepassing van de formules in lid 1 groeperen de instellingen de risicoposities in samenstellen van afdekkingsinstrumenten. Voor elk samenstel van afdekkingsinstrumenten wordt het absolute bedrag van de som van de resulterende risicoposities berekend. De netto risicopositie is het resultaat van die berekening en wordt voor de toepassing van lid 1 als volgt berekend:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Artikel 275
Renterisicoposities

1. Om de renterisicoposities te berekenen, passen de instellingen de volgende bepalingen toe.
2. Voor renterisicoposities die voortvloeien uit:
 - a) gelddeposito's die van de tegenpartij als zekerheid zijn ontvangen;
 - b) betalingsgedeelten;
 - c) onderliggende schuldinstrumenten;

waarop in elk geval een kapitaalvereiste van ten hoogste 1,60 % van toepassing is overeenkomstig tabel 1 van artikel 325, brengen de instellingen die posities onder in een van de zes samenstellen van afdekkingsinstrumenten voor elke valuta van tabel 4.

Tabel 4		
	Rentetarieven waarvoor rente op overheidspapier als referentierentetarief fungeert	Rentetarieven waarvoor rente op niet-overheidspapier als referentierentetarief fungeert
Looptijd	< 1 jaar > 1 ≤ 5 jaar > 5 jaar	< 1 jaar > 1 ≤ 5 jaar > 5 jaar

3. Voor renterisicoposities die voortvloeien uit onderliggende schuldinstrumenten of betalingsgedeelten en waarvan de rente gekoppeld is aan een referentierente die een algemeen marktrenteniveau weerspiegelt, is de resterende looptijd gelijk aan de duur van het tijdsinterval tot de volgende aanpassing van de rente. In alle overige gevallen is zij gelijk aan de resterende looptijd van het onderliggende schuldinstrument of, in het geval van een betalingsgedeelte, de resterende looptijd van de transactie.

Artikel 276
Samenstellen van afdekkingsinstrumenten

1. De instellingen stellen samenstellen van afdekkingsinstrumenten vast overeenkomstig de leden 2 tot en met 5.
2. Er is één samenstel van afdekkingsinstrumenten voor elke uitgevende instelling van een referentieschuldinstrument dat als onderliggende waarde van een credit default swap fungeert.

Basket credit default swaps voor de n-de wanbetaling worden als volgt behandeld:

- a) de omvang van een risicopositie in een referentieschuldinstrument in een basket die als onderliggende waarde van een credit default swap voor de n-de wanbetaling fungeert, is de effectieve notionele waarde van het referentieschuldinstrument, vermenigvuldigd met de gewijzigde looptijd van het derivaat voor de n-de wanbetaling als gevolg van een verandering in de creditspread van het referentieschuldinstrument;
- b) er is één samenstel van afdekkingsinstrumenten voor elk referentieschuldinstrument in een basket die als onderliggende waarde van een bepaalde credit default swap voor de n-de wanbetaling fungeert. Risicoposities die uit verschillende credit default swaps voor de n-de wanbetaling voortvloeien, worden niet in hetzelfde samenstel van afdekkingsinstrumenten opgenomen;
- c) de CCR-vermenigvuldigingsfactor voor elk samenstel van afdekkingsinstrumenten voor een van de referentieschuldinstrumenten van een derivaat voor de n-de wanbetaling bedraagt:
 - (i) 0,3 % voor referentieschuldinstrumenten die van een erkende EKBI een kredietbeoordeling hebben gekregen die overeenkomt met kredietkwaliteitscategorie 1 tot 3;
 - ii) 0,6 % voor andere schuldinstrumenten.

3. Voor renterisicoposities die voortvloeien uit:

- a) gelddeposito's die bij een tegenpartij als zekerheid worden ondergebracht, wanneer deze tegenpartij geen schuldverplichtingen van een laag specifiek risico heeft;
- b) onderliggende schuldinstrumenten;

waarop overeenkomstig tabel 1 van artikel 325 een kapitaalvereiste van meer dan 1,60 % van toepassing is, is er één samenstel van afdekkingsinstrumenten voor elke uitgevende instelling.

Wanneer een betalingsgedeelte is geënt op zulk een schuldinstrument, is er eveneens één samenstel van afdekkingsinstrumenten voor elke uitgevende instelling van het referentieschuldinstrument.

Een instelling mag risicoposities die voortvloeien uit schuldinstrumenten van een bepaalde uitgevende instelling of uit referentieschuldinstrumenten van dezelfde uitgevende instelling waarop betalingsgedeelten zijn geënt of welke als onderliggende waarde van een credit default swap fungeren, in hetzelfde samenstel van afdekkingsinstrumenten onderbrengen.

4. Andere onderliggende financiële instrumenten dan schuldinstrumenten worden alleen in dezelfde samenstellen van afdekkingsinstrumenten ondergebracht indien het identieke of vergelijkbare instrumenten betreft. In alle andere gevallen worden zij in afzonderlijke samenstellen van afdekkingsinstrumenten ondergebracht.

Voor de toepassing van dit lid bepalen de instellingen overeenkomstig de volgende beginselen of onderliggende instrumenten vergelijkbaar zijn:

- a) wat aandelen betreft is het onderliggende instrument vergelijkbaar indien het door dezelfde uitgevende instelling is uitgegeven. Een aandelenindex wordt als een afzonderlijke uitgevende instelling behandeld;
 - b) wat edele metalen betreft is het onderliggende instrument vergelijkbaar indien het hetzelfde metaal is. Een index voor edele metalen wordt als een afzonderlijk edel metaal behandeld;
 - c) wat elektrische energie betreft, zijn de onderliggende instrumenten vergelijkbaar indien de leveringsrechten en -verplichtingen naar dezelfde piek- of daladtidinterval binnen een periode van 24 uur verwijzen;
 - d) wat grondstoffen betreft is het onderliggende instrument vergelijkbaar indien het dezelfde grondstof is. Een grondstoffenindex wordt als een afzonderlijke grondstof behandeld.
5. De CCR-vermenigvuldigingsfactoren (hierna 'CCRM' genoemd) voor de verschillende categorieën van samenstellen van afdekkingsinstrumenten worden in de volgende tabel aangegeven:

Tabel 5		
	Categorieën van samenstellen van afdekkingsinstrumenten	CCRM
1.	Rentetarieven	0,2 %
2.	Rentetarieven voor risicoposities die voortvloeien uit een referentieschuldinstrument dat als onderliggende waarde van een credit default swap fungeert en waarop volgens tabel 1 van hoofdstuk 2 van titel IV een kapitaalvereiste van ten hoogste 1,60 % van toepassing is	0,3 %
3.	Rentetarieven voor risicoposities die voortvloeien uit een schuldinstrument of een referentieschuldinstrument waarop volgens tabel 1 van hoofdstuk 2 van titel IV een kapitaalvereiste van meer dan 1,60 % van toepassing is	0,6 %
4.	Wisselkoersen	2,5 %
5.	Elektrische energie	4 %
6.	Goud	5 %
7.	Aandelen	7 %
8.	Edele metalen (met uitzondering van goud)	8,5 %
9.	Andere grondstoffen (exclusief edele metalen en elektrische energie)	10 %

10.	Tot geen enkele van de bovengenoemde categorieën behorende onderliggende instrumenten van otc-derivaten	10 %
-----	---	------

Onderliggende instrumenten van otc-derivaten als bedoeld in punt 10 van tabel 5 worden in afzonderlijke samenstellen van afdekkingsinstrumenten ondergebracht, waarbij elk verschillend onderliggend financieel instrument in een apart samenstel wordt ondergebracht.

6. Voor transacties met een niet-lineair risicoprofiel of voor betalingsgedeelten en transacties met schuldinstrumenten als onderliggende waarde waarvoor de instelling met behulp van een instrumentmodel dat door de bevoegde autoriteiten voor de bepaling van de eigenvermogensvereisten voor het marktrisico is goedgekeurd geen, al naar het geval, delta of gewijzigde duur kan bepalen, bepaalt de bevoegde autoriteit ofwel de omvang van de risicoposities en de toe te passen CCRM's op voorzichtige wijze of vereist zij dat de instelling de methode van afdeling 3 gebruikt. Verrekening wordt niet in aanmerking genomen, d.w.z. de uitzettingswaarde wordt bepaald alsof er een verrekening bestaat die uitsluitend de individuele transactie behelst.
7. Een instelling beschikt over interne procedures om te verifiëren of een transactie valt onder een in rechte afdwingbare verrekeningsovereenkomst die aan de toepasselijke vereisten van afdeling 7 voldoet voordat zij de desbetreffende transactie in het samenstel van verrekenbare transacties opneemt.
8. Een instelling die gebruik maakt van zekerheden om haar CCR te verminderen, beschikt over interne procedures om te verifiëren of een zekerheid aan de rechtszekerheidsvereisten van hoofdstuk 4 voldoet voordat zij het effect van de desbetreffende zekerheid in haar berekeningen meeneemt.

AFDELING 6

INTERNEMODELLENMETHODE

Artikel 277

Internemodellenmethode

1. Mits de bevoegde autoriteiten de zekerheid hebben verkregen dat door een instelling de vereisten in lid 2 zijn vervuld, verlenen zij die instelling toestemming de internemodellenmethode (IMM) te gebruiken om de uitzettingswaarde te berekenen voor een van de volgende transacties:
 - a) transacties in artikel 268, lid 2, punt a);
 - b) transacties in artikel 268, lid 2, punten b), c) en d);
 - c) transacties in artikel 268, lid 2, punten a) tot en met d).

Wanneer een instelling de IMM mag gebruiken om de uitzettingswaarde te berekenen voor elk van de transacties vermeld in de punten a) tot en met c) van de vorige alinea, mag zij de IMM eveneens gebruiken voor de transacties in artikel 268, lid 2, punt e).

In afwijking van het bepaalde in artikel 268, lid 1, derde alinea, mag een instelling besluiten deze methode niet toe te passen op uitzettingen die qua omvang en risico niet materieel zijn. In een dergelijk geval past een instelling één van de in de afdelingen 3 tot en met 5 bedoelde methoden op die uitzettingen toe.

2. De bevoegde autoriteiten staan de instellingen slechts toe om de IMM te gebruiken voor de berekeningen waarvan sprake in lid 1 indien de instelling heeft aangetoond dat zij voldoet aan de vereisten van deze afdeling en de bevoegde autoriteiten hebben vastgesteld dat de systemen voor het management van het CCR van de instelling gezond zijn en naar behoren zijn geïmplementeerd.
3. De bevoegde autoriteiten mogen de instellingen toestaan de IMM voor verschillende types transacties gedurende een beperkte periode ononderbroken te implementeren. Tijdens deze periode van ononderbroken implementatie mogen de instellingen gebruik maken van de methoden in afdeling 3 of afdeling 5 voor transactietypes waarvoor zij geen gebruik maken van de IMM.
4. Voor alle otc-derivatentransacties en transacties met afwikkeling op lange termijn waarvoor een instelling overeenkomstig lid 1 geen toestemming heeft ontvangen om de IMM te gebruiken, gebruikt zij de methoden in afdeling 3 of afdeling 5.

Het gecombineerde gebruik van beide methoden is permanent toegestaan binnen een groep. Het gecombineerde gebruik van die methoden binnen een instelling is slechts toegestaan wanneer een van de methoden wordt gebruikt voor de in artikel 276, lid 6, uiteengezette gevallen.

5. Een instelling die overeenkomstig lid 1 toestemming heeft gekregen om de IMM te gebruiken, vallen niet terug op de methoden in afdeling 3 of afdeling 5 zonder toestemming van de bevoegde autoriteit. De bevoegde autoriteiten verlenen die toestemming indien de instelling aantoont dat zij daartoe goede gronden heeft.
6. Indien een instelling niet langer voldoet aan de vereisten van deze afdeling, stelt zij de bevoegde autoriteit in kennis en doet zij een van de volgende dingen:
 - (a) zij legt aan de bevoegde autoriteit een plan voor om tijdig terug te keren naar de oude situatie;
 - (b) zij toont ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat de gevolgen van niet-naleving niet materieel zijn.

Artikel 278
Uitzettingswaarde

1. Wanneer een instelling overeenkomstig artikel 277, lid 1, de IMM mag gebruiken om de uitzettingswaarde te berekenen voor sommige of alle transacties vermeld in dat lid, meet zij de

uitzettingswaarde voor die transacties op het niveau van het samenstel van verrekenbare transacties.

Het door de instelling met dat doel gebruikte model:

- a) specificeert de prognosedistributie voor veranderingen in de marktwaarde van het samenstel van verrekenbare transacties die toe te schrijven zijn aan gezamenlijke veranderingen in toepasselijke marktvariabelen zoals rentetarieven, wisselkoersen enz.
 - b) berekent de waarde van de uit het samenstel van verrekenbare transacties voortvloeiende post in het licht van de gezamenlijke veranderingen in de marktvariabelen op elke datum in de toekomst.
2. Wil het model de gevolgen van margestortingen meenemen, dan voldoet het model van de zekerheidswaarde aan de kwantitatieve, kwalitatieve en gegevensvereisten voor het IMM-model in overeenstemming met deze afdeling en mag de instelling bij haar prognosedistributie voor veranderingen in de marktwaarde van het samenstel van verrekenbare transacties alleen toelaatbare financiële zekerheid, zoals omschreven in artikel 193, lid 2, en artikel 232, betrekken.
3. Het eigenvermogensvereiste voor het tegenpartijkredietrisico met betrekking tot de CCR-posities waarop een instelling de IMM toepast, is het hoogste van de hierna bedoelde bedragen:
- a) het eigenvermogensvereiste voor die posities, berekend op basis van de effectieve EPE met behulp van actuele marktgegevens;
 - b) het eigenvermogensvereiste voor die posities, berekend op basis van de effectieve EPE, met behulp van één consistente stress-kalibratie voor alle CCR-posities waarop zij de IMM toepassen;
4. Behalve voor tegenpartijen die geacht worden een specifiek wrong-way risico te lopen en binnen de werkingssfeer van de leden 4 en 5 van artikel 285 vallen, berekenen de instellingen de uitzettingswaarde als het product van alfa (α) keer de effectieve EPE, als volgt:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot \text{Effective EPE}$$

waarbij:

$\alpha = 1,4$, tenzij de bevoegde autoriteiten een hogere α vereisen of de instellingen toestaan hun eigen ramingen te gebruiken in overeenstemming met lid 9;

de effectieve EPE wordt berekend door de verwachte uitzetting (EE_t) te ramen als de gemiddelde uitzetting op een toekomstige datum t , waarbij het gemiddelde wordt genomen van mogelijke toekomstige waarden van relevante marktrisicofactoren.

Het model raamt de EE op een reeks toekomstige data t_1, t_2, t_3 , enz.

5. De effectieve EE worden recursief berekend op de volgende wijze:

$$Effective\ EE_{t_k} = \max\{Effective\ EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k}\}$$

waarbij:

de actuele datum aangeduid wordt als t_0 ;

de effectieve EE_{t_0} gelijk is aan de actuele uitzetting.

6. De effectieve EPE is gelijk aan de gemiddelde effectieve EE tijdens de eerste vijf jaar van de toekomstige uitzetting. Indien alle contracten binnen het samenstel van verrekenbare transacties over minder dan een jaar vervallen, is de EPE het gemiddelde van de EE totdat alle contracten vervallen die tot het samenstel van verrekenbare transacties behoren. De effectieve EPE wordt berekend als een gewogen gemiddelde van de effectieve EE:

$$Effective\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\text{year}, maturity\}} Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

waarbij de gewichten $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ het mogelijk maken om rekening te houden met het geval waarin de toekomstige uitzetting wordt berekend op data die niet gelijk verdeeld zijn in de tijd.

7. De instellingen meten de EE of de maximumuitzetting op basis van een distributie van posities welke met de mogelijke abnormaliteit van de distributie van de posities rekening houdt.
8. Een instelling mag voor elke tegenpartij een door het model berekende meting voor distributie gebruiken die voorzichtiger is dan α vermenigvuldigd met de effectieve EPE als berekend volgens de vergelijking in lid 4.
9. Niettegenstaande lid 4, mogen de bevoegde autoriteiten de instellingen toestaan hun eigen ramingen van alfa te gebruiken waarbij:
- alfa gelijk is aan de verhouding tussen het economische kapitaal dat wordt verkregen na uitvoering van een volledige simulatie aan de hand van de posities op alle tegenpartijen (teller) en het op basis van de EPE berekende economische kapitaal (noemer);
 - in de noemerde EPE wordt gebruikt alsof het een vast uitstaand leningsbedrag betreft.

Geraamd overeenkomstig dit lid mag alfa niet lager zijn dan 1,2.

10. Voor de raming van alfa overeenkomstig lid 9 zorgt een instelling ervoor dat de teller en de noemer worden berekend op een wijze die in overeenstemming is met de modelleringsmethode, de parameterspecificaties en de portefeuillesamenstelling. De voor de raming van α gevolgde benadering berust op de door de instelling gevolgde interne benadering ten aanzien van het kapitaal, is goed gedocumenteerd en is tevens aan onafhankelijke validatie onderworpen. Voorts onderwerpt een instelling haar ramingen van alfa ten minste om de drie maanden aan een nieuw onderzoek. Dit onderzoek vindt veelvuldiger plaats wanneer de samenstelling van de portefeuille varieert in de tijd. Een instelling evalueert tevens het modelrisico.

11. Een instelling toont ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat bij haar interne ramingen van alfa de teller de materiële bronnen van afhankelijkheid na de distributie van de marktwaarden van de transacties of van de portefeuilles van transacties over de tegenpartijen meeneemt. Bij de interne ramingen van alfa wordt rekening gehouden met de granulariteit van de portefeuilles.
12. Bij het toezicht op het gebruik van ramingen overeenkomstig lid 9 houden de bevoegde autoriteiten rekening met de significante variatie in de ramingen van alfa die voortvloeit uit het potentieel voor misspecificatie in de modellen welke gebruikt worden voor de teller, met name wanneer convexiteit aanwezig is.
13. In voorkomend geval moeten de volatiliteiten en correlaties van de marktrisicofactoren die bij de gezamenlijke modellering van het markt- en kredietrisico worden gebruikt, worden bepaald aan de hand van de kredietrisicofactor om de mogelijke toename van de volatiliteit of de correlatie bij een economische neergang tot uiting te laten komen.

Artikel 279

Uitzettingswaarde voor samenstellen van verrekenbare transacties die aan een margeovereenkomst zijn onderworpen

1. Indien het samenstel van verrekenbare transacties aan een margeovereenkomst en dagelijkse waardering tegen marktwaarde onderworpen is, mag een instelling gebruik maken van een van de volgende EPE-metingen:
 - a) effectieve EPE, zonder rekening te houden met zekerheid die bij wijze van marge wordt aangehouden of gedeponeed vermeerderd met zekerheid die aan de tegenpartij is gestort onafhankelijk van het dagelijkse waarderings- en margestortingsproces of de actuele uitzetting;
 - b) een opslagfactor die de potentiële stijging van de uitzetting over de margerisicoperiode weerspiegelt, vermeerderd met het grootste van de volgende bedragen:
 - i) de actuele uitzetting inclusief alle momenteel aangehouden of gestorte zekerheid, met uitzondering van nog te storten of betwiste zekerheid;
 - ii) de grootste nettopositie, inclusief zekerheid overeenkomstig de margeovereenkomst, die niet tot een verzoek tot deponering van extra marge leidt. Dit bedrag weerspiegelt alle toepasselijke drempels, minimumoverdrachtbedragen, margebedragen en initiële marges overeenkomstig de margeovereenkomst;
 - c) indien het model bij de raming van EE de gevolgen van margestortingen meeneemt, mag de instelling, behoudens toestemming van de bevoegde autoriteit, direct in de vergelijking van artikel 13, lid 5, gebruik maken van de EE-meting van het model. De bevoegde autoriteiten verlenen die toestemming alleen indien zij nagaan of het model bij de raming van EE terdege de gevolgen van margestortingen meeneemt.

Voor de toepassing van punt b) berekenen de instellingen de opslag als de verwachte positieve verandering van de marktwaarde van de transacties tijdens de margerisicoperiode. Veranderingen in de waarde van de zekerheid worden tot uitdrukking gebracht met behulp van de volatiliteitsaanpassingen door de toezichthouder in overeenstemming met afdeling 3 van

hoofdstuk 4 of de volatiliteitsaanpassingen op basis van eigen ramingen van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden, maar er worden geen zekerheidsbetalingen geacht te zijn gedaan tijdens de margerisicoperiode. De margerisicoperiode is onderworpen aan de minimumtermijnen van de leden 2 tot en met 4.

2. Voor transacties die aan dagelijkse margebijstortingen en waardering tegen marktwaarde onderworpen zijn, bedraagt de margerisicoperiode die bij margeovereenkomsten voor de modellering van de uitzettingswaarde wordt gebruikt niet minder dan:
 - a) 5 werkdagen voor samenstellen van verrekenbare transacties die alleen bestaan uit repo's, transacties inzake opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen en margeleningstransacties;
 - b) 10 werkdagen voor alle andere samenstellen van verrekenbare transacties.

De punten a) en b) zijn onderworpen aan de volgende uitzonderingen:

- i) voor alle samenstellen van verrekenbare transacties waarbij het aantal transacties op enig moment tijdens een kwartaal groter is dan 5 000, bedraagt de margerisicoperiode voor het volgende kwartaal niet minder dan 20 werkdagen. Deze uitzondering is niet van toepassing op de uitzettingen in de handelsportefeuille van instellingen;
- ii) voor samenstellen van verrekenbare transacties die een of meer transacties omvatten waarbij illiquide zekerheid of een niet gemakkelijk vervangbaar otc-derivaat betrokken zijn, bedraagt de margerisicoperiode niet minder dan 20 werkdagen.

Een instelling bepaalt of zekerheid illiquide is dan wel of otc-derivaten niet gemakkelijk vervangbaar zijn in de context van gespannen marktomstandigheden, gekenmerkt door de afwezigheid van continu actieve markten waarbij een tegenpartij binnen twee of minder dagen meerdere koersnoteringen zou verkrijgen die de markt niet in beweging zouden brengen of een koers zouden vertegenwoordigen die een marktkorting (in het geval van zekerheid) of premie (in het geval van een otc-derivaat) tot uitdrukking brengt.

Een instelling gaat na of transacties dan wel effecten die zij als zekerheid aanhoudt bij een bepaalde tegenpartij zijn geconcentreerd en of, indien die tegenpartij plotseling uit de markt zou uittreden, de instelling in staat zou zijn die transacties of effecten te vervangen.

3. Indien een instelling tijdens de onmiddellijk voorafgaande twee kwartalen bij meer dan twee geschillen in verband met verzoeken om extra marge te deponeren betreffende een bepaald samenstel van verrekenbare transacties of een tegenpartij betrokken is geweest die langer geduurd hebben dan de overeenkomstig lid 2 van toepassing zijnde margerisicoperiode, dan maakt de instelling tijdens de volgende twee kwartalen gebruik van een margerisicoperiode die ten minste het dubbele bedraagt van de termijn van lid 2.
4. Voor de margebijstortingen met een periodiciteit van N dagen is de margerisicoperiode ten minste gelijk zijn aan de termijn van lid 2, F, plus N dagen min één dag. Dat wil zeggen:

margerisicoperiode = F + N - 1

5. Indien het interne model het effect van margestortingen op veranderingen in de marktwaarde van het samenstel van verrekenbare transacties omvat, modelleert een instelling bij haar berekeningen van de uitzettingswaarde voor otc-derivaten en effectenfinancieringstransactie samen met de uitzetting andere zekerheid dan contanten in dezelfde valuta als de uitzetting zelf.
6. Indien een instelling niet in staat is om zekerheid samen met de uitzetting te modelleren, neemt zij bij haar berekeningen van de uitzettingswaarde voor otc-derivaten en effectenfinancieringstransacties het effect van andere zekerheid dan contanten in dezelfde valuta als de uitzetting zelf slechts in aanmerking indien zij gebruik maakt van volatiliteitsaanpassingen die voldoen aan de normen van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden met eigen ramingen van de volatiliteitsaanpassingen of de standaardvolatiliteitsaanpassingen door de toezichthouder overeenkomstig hoofdstuk 4.
7. Een instelling die gebruik maakt van de IMM houdt in haar modellen geen rekening met het effect van een vermindering van de uitzettingswaarde als gevolg van een clause in een zekerheidsovereenkomst die de ontvangst van zekerheid vereist wanneer de kredietwaardigheid van de tegenpartij verslechtert.

Artikel 280

Management van het CCR – Gedragslijnen, processen en systemen

1. Een instelling creëert en houdt een CCR-managementkader aan, dat bestaat uit:
 - a) gedragslijnen, processen en systemen om te zorgen voor de vaststelling, de meting, het management, de goedkeuring en de interne rapportage van het CCR;
 - b) procedures om ervoor te zorgen dat die gedragslijnen, processen en systemen worden nageleefd.

Die gedragslijnen, processen en systemen moeten conceptueel gezond zijn, integer worden geïmplementeerd en worden gedocumenteerd. De documentatie omvat een verduidelijking van de empirische technieken die gebruikt worden om het CCR te meten.

2. Het bij lid 1 vereiste CCR-kader voor risicomanagement houdt rekening met de markt, de liquiditeit en de juridische en operationele risico's die samenhangen met het CCR. In het bijzonder waarborgt het kader dat de instelling de volgende principes in acht neemt:
 - a) zij doet geen zaken met een tegenpartij zonder haar kredietwaardigheid te beoordelen;
 - b) zij houdt op passende wijze rekening met settlement- en presettlementkredietrisico;
 - c) zij beheert deze risico's zo veel mogelijk op het niveau van de tegenpartij (CCR-uitzettingen worden geaggregeerd met andere kredietuitzettingen) en ondernemingsbreed.
3. Een instelling die gebruik maakt van de IMM zorgt ervoor dat haar CCR-kader voor risicomanagement ten genoegen van de bevoegde autoriteit rekening houdt met alle hierna bedoelde liquiditeitsrisico's:

- a) potentiële inkomende verzoeken om extra marge te deponeren in het kader van de uitwisseling van variatiemarge of andere margetypes, zoals initiële of onafhankelijke marge, bij ongunstige marktschokken;
- b) potentiële inkomende verzoeken tot terugstorting van door tegenpartijen te veel gestorte zekerheid;
- c) verzoeken als gevolg van een mogelijke downgrade van haar eigen externe kredietkwaliteitsbeoordeling.

Een instelling draagt er zorg voor dat de aard en de horizon van het hergebruik van zekerheid in overeenstemming is met haar liquiditeitsbehoeften en haar vermogen om zekerheid tijdig te storten of terug te storten.

4. Het leidinggevend orgaan en de directie van een instelling zijn actief betrokken bij, en zorgen ervoor dat voldoende middelen worden toegewezen aan het management van het CCR. De directie heeft middels een formeel proces kennis van de beperkingen en aannames van het gebruikte model en het mogelijke effect van die beperkingen en aannames op de betrouwbaarheid van de output. De directie heeft tevens kennis van de onzekerheden van het marktklimaat en operationele kwesties, en van de wijze waarop deze in het model tot uiting komen.
5. De dagelijkse rapporten die overeenkomstig artikel 281, lid 2, onder b, over de CCR-uitzettingen van een instelling worden opgesteld, worden getoetst door een managementechelon dat hoog genoeg geplaatst is en voldoende bevoegdheden heeft om een vermindering van de door afzonderlijke kredietbeheerders of handelaren ingenomen posities en van de totale CCR-uitzetting van de instelling op te leggen.
6. Het overeenkomstig lid 1 gecreëerde CCR-managementsysteem van een instelling wordt gebruikt in combinatie met interne krediet- en transactielimieten. De krediet- en transactielimieten zijn aan het risicometingsmodel van de instelling gerelateerd op een wijze die consistent is in de tijd en die goed wordt begrepen door kredietbeheerders, handelaren en de directie. Een instelling heeft een formeel proces om inbreuken op risicolimieten aan het passende managementniveau te rapporteren.
7. Een CCR-meting van de instelling behelst de meting van het dagelijkse en intra-day gebruik van kredietlijnen. De instelling meet de actuele uitzetting met en zonder inaanmerkingneming van gestelde zekerheden. Op het niveau van de portefeuille en de tegenpartij berekent en monitort de instelling de maximumuitzetting of de potentiële toekomstige uitzetting voor het door haar gekozen betrouwbaarheidsinterval. De instelling houdt rekening met grote of geconcentreerde posities, met inbegrip van die per groep van verbonden tegenpartijen, per sector en per markt.
8. Een instelling creëert en houdt een ordelijk en strikt programma van stresstesten aan. De resultaten van die stresstesten worden door de directie regelmatig en ten minste om het kwartaal getoetst en worden verwerkt in de CCR-gedragslijnen en -limieten die door het leidinggevend orgaan of de directie worden bepaald. Wanneer uit de stresstesten blijkt dat er sprake is van bijzondere kwetsbaarheid voor een bepaalde samenloop van omstandigheden, neemt de instelling terstond maatregelen om die risico's te beheren.

Artikel 281
Organisatiestructuren voor CCR-risicomanagement

1. Een instelling die gebruik maakt van de IMM is verplicht tot het oprichten en aanhouden van:
 - a) een afdeling risicocontrole die voldoet aan lid 2;
 - b) een afdeling zekerhedenbeheer die voldoet aan lid 3.

2. De afdeling risicocontrole is verantwoordelijk voor de opzet en implementatie van haar CCR-management, met inbegrip van de initiële en doorlopende validatie van het model, en verricht de volgende functies en voldoet aan de volgende vereisten:
 - a) zij is verantwoordelijk voor de opzet en implementatie van het CCR-managementsysteem van de instelling;
 - b) zij stelt dagelijkse rapporten op over en analyseert de output van het risicomeetmodel van de instelling. Die analyse omvat een evaluatie van de relatie tussen de maatregelen van de CCR-uitzettingswaarden en -handelslimieten;
 - c) zij controleert de integriteit van de inputgegevens. Tevens dient zij rapporten op te stellen en te analyseren die betrekking hebben op de output van het risicometingsmodel van de instelling en waarin onder meer de relatie tussen risicoblootstellingsmetingen en krediet- en transactielimieten wordt beoordeeld;
 - d) zij is onafhankelijk van de afdelingen die verantwoordelijk zijn voor de uitwerking, de vernieuwing en het verhandelen van uitzettingen in de handelsportefeuille, en staat niet bloot aan ongewenste invloeden;
 - e) zij beschikt over voldoende en geschikt personeel;
 - f) zij rapporteert rechtstreeks aan de directie van de instelling;
 - g) haar werkzaamheden zijn in hoge mate in het dagelijkse kredietrisicomanagementproces van de instelling geïntegreerd;
 - h) haar output is een geïntegreerd onderdeel van het proces van de planning, monitoring en controle van het krediet- en algemene risicoprofiel van de instelling.

3. De afdeling zekerhedenbeheer voert de volgende taken en functies uit:
 - a) accuraat en dagelijks berekenen en doen van verzoeken om extra marge te deponeren, beheren van geschillen in verband met verzoeken om extra marge te deponeren en rapporteren van niveaus van margebedragen, initiële marges en variatiemarges;
 - b) controleren van de integriteit van de gegevens die worden gebruikt om verzoeken om extra marge te deponeren te doen en ervoor zorgen dat deze in overeenstemming zijn en regelmatig afgestemd worden met alle relevante bronnen van gegevens binnen de instelling;

- c) het volgen van de mate van hergebruik van zekerheid en elke wijziging van de rechten van de instelling op of in verband met de gestorte zekerheid;
 - d) rapportage aan het passende managementniveau van de types zekerheidsactiva die worden hergebruikt en de voorwaarden van dit hergebruik waaronder instrumenten, kredietkwaliteit en looptijd;
 - e) concentratie op het volgen van individuele types van zekerheidsactiva die door de instelling worden aanvaard;
 - f) rapportage van informatie over zekerhedenbeheer op regelmatige basis, maar ten minste elk kwartaal, aan de directie, inclusief informatie over het type ontvangen en gestorte zekerheid, de omvang, analyse naar ouderdom en oorzaak van geschillen in verband met verzoeken om extra marge te deponeren. Bij die interne rapportage worden tevens trends in deze cijfers tot uitdrukking gebracht.
4. De directie wijst voldoende middelen toe aan de overeenkomstig lid 1, onder b), vereiste afdeling zekerhedenbeheer om ervoor te zorgen dat de systemen ervan een passend niveau van operationele prestaties bereiken, als gemeten door de tijdigheid en nauwkeurigheid van verzoeken om extra marge te deponeren door de instelling en de tijdigheid van de reactie van de instelling op margebijstortingsverzoeken door de desbetreffende tegenpartijen. De directie draagt er zorg voor dat de afdeling voldoende is bemand om verzoeken en geschillen ook bij een hevige marktcrisis tijdig te behandelen en de instelling in staat te stellen haar aantal grote geschillen als gevolg van de handelsvolumes te beperken.

Artikel 282

Toetsing van het CCR-risicomanagementsysteem

Een instelling laat middels haar interne auditproces regelmatig een onafhankelijke toetsing van haar CCR-managementsysteem verrichten. Bij die toetsing worden de activiteiten van de bij artikel 281 vereiste afdelingen risicocontrole en zekerhedenbeheer betrokken en wordt met name ten minste aandacht besteed aan:

- (a) de toereikendheid van de documentatie over het bij artikel 280 vereiste CCR-managementsysteem en –proces;
- (b) de organisatie van de bij artikel 281, lid 1, onder a), vereiste afdeling voor CCR-controle;
- (c) de organisatie van de bij artikel 281, lid 1, onder b), vereiste afdeling voor zekerhedenbeheer;
- (d) de integratie van de CCR-metingen in het dagelijkse risicomanagement;
- (e) het proces voor de fiattering van risicowaarderingsmodellen en waarderingssystemen die door het personeel in back- en frontoffice-afdelingen worden gebruikt;
- (f) de validatie van significante wijzigingen in het CCR-metingsproces;
- (g) het CCR-bereik van het risicometingsmodel;

- (h) de integriteit van het managementinformatiesysteem;
- (i) de nauwkeurigheid en volledigheid van de CCR-gegevens;
- (j) de accurate weerspiegeling van de juridische voorwaarden in zekerheids- en verrekeningsovereenkomsten in de uitzettingswaardemetingen;
- (k) de verificatie van de consistentie, tijdigheid en betrouwbaarheid van de gegevensbronnen die voor de interne modellen worden gebruikt alsmede van de onafhankelijkheid van deze gegevensbronnen;
- (l) de nauwkeurigheid en adequaatheid van de aannames inzake volatiliteit en correlatie;
- (m) de nauwkeurigheid van de waarderings- en risicotransformatieberekeningen;
- (n) de verificatie van de accuraatheid van het model middels frequente backtesten als beschreven in de punten b) tot en met e) van artikel 287, lid 1;
- (o) de naleving door de afdelingen CCR-controle en zekerhedenbeheer van de toepasselijke regelgevingsvereisten.

Artikel 283
Gebruikstest

7. De instellingen zorgen ervoor dat de distributie van de uitzettingen die gegenereerd wordt door het model dat wordt gebruikt om de effectieve EPE te berekenen nauw in het dagelijkse CCR-managementproces van de instelling wordt geïntegreerd en dat de output van het model in aanmerking wordt genomen in het proces van kredietgoedkeuring, CCR-management en interne kapitaalallocatie.
8. De instelling toont derhalve ten genoegen van de bevoegde autoriteiten aan dat zij voor de berekening van de distributie van de uitzettingen waarop de EPE-berekening is gebaseerd gedurende ten minste één jaar voordat de bevoegde autoriteiten hun toestemming voor het gebruik van de IMM verlenen, gebruik heeft gemaakt van een model dat in grote lijnen aan de minimumvereisten vermeld in deze afdeling voldoet.
9. Het model dat wordt gebruikt om een distributie van de uitzettingen op CCR te genereren, is onderdeel van het bij artikel 280 vereiste CCR-managementkader. Dit kader omvat de meting van het gebruik van kredietlijnen, waarbij CCR-uitzettingen met andere kredietuitzettingen worden geaggregeerd, en de interne kapitaalallocatie.
10. Benevens de EPE meet en beheert een instelling de actuele uitzettingen. In voorkomend geval meet de instelling de actuele uitzetting met en zonder inaanmerkingneming van gestelde zekerheden. Aan de gebruikstest is voldaan indien een instelling gebruik maakt van andere CCR-metingen, zoals de maximumuitzetting, die gebaseerd zijn op de distributie van de uitzettingen welke door hetzelfde model wordt gegenereerd om de EPE berekenen.
11. De instelling beschikt over de systeemcapaciteit om indien nodig de EE dagelijks te ramen, tenzij zij ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan aantonen dat haar CCR-uitzettingen

een minder frequente berekening rechtvaardigen. De instelling raamt de EE langs een tijdsprofiel van prognosehorizonten die op toereikende wijze de tijdsstructuur van de toekomstige kasstromen en de looptijd van de contracten weerspiegelen, en op een wijze die consistent is met de materialiteit en de samenstelling van de uitzettingen.

12. Een uitzetting wordt gemeten, gemonitord en gecontroleerd tijdens de duur van alle contracten van het samenstel van verrekenbare transacties, en niet alleen over een tijdshorizon van één jaar. Voor het geval dat de looptijd van de uitzetting de tijdshorizon van één jaar overschrijdt, zijn bij de instelling procedures in gebruik om de risico's voor de tegenpartijen vast te stellen en te controleren. De voorspelde toename van de uitzetting is een input in het interne kapitaalmodel van de instelling.

Artikel 284 Stresstesten

1. Een instelling beschikt, ook voor gebruik bij de beoordeling van de eigenvermogensvereisten voor het CCR, over een uitgebreid programma van stresstesten voor het CCR dat voldoet aan de vereisten in de leden 2 tot en met 10.
2. Zij stelt mogelijke gebeurtenissen of toekomstige veranderingen in economische omstandigheden vast die ongunstige gevolgen kunnen hebben voor de kredietuitzettingen van een instelling en beoordeelt in hoeverre de instelling tegen dergelijke veranderingen bestand is.
3. De stressmetingen overeenkomstig het programma worden vergeleken met de risicolimieten en door de instelling als een onderdeel van het in artikel 79 van Richtlijn [ingevoegd door het OP] beschreven proces beschouwd.
4. Het programma neemt, tijdens een voldoende lange periode om regelmatig stresstesten uit te voeren, op het niveau van specifieke tegenpartijen op gedetailleerde wijze de transacties en geaggregeerde uitzettingen voor alle vormen van tegenpartijkredietrisico mee
5. Het voorziet in ten minste maandelijks stresstesten van de uitzettingen voor de belangrijkste marktrisicofactoren, zoals rente, FX, aandelen, creditspreads en grondstoffenprijzen voor alle tegenpartijen van de instelling, om zeer grote concentraties in bepaalde richtinggevende risico's vast te stellen en de instelling in staat te stellen deze wanneer nodig te verminderen. Er worden op tegenpartijspecifiek, tegenpartijgroeps- en geaggregeerd instellingsbreed CCR-niveau stresstesten van de uitzettingen – inclusief unifactoriële, multifactoriële en materiële niet-richtinggevende risico's – en gezamenlijke stresstesten van de uitzettingen en kredietwaardigheid verricht.
6. Er worden ten minste elk kwartaal multifactoriële stresstest-scenario's toegepast en materiële niet-richtinggevende risico's waaronder yield curve-uitzettingen en basisrisico's beoordeeld. Bij multifactoriële stresstesten worden minimaal de volgende scenario's behandeld:
 - a) er hebben zich hevige economische of marktgebeurtenissen voorgedaan;
 - b) de brede marktliquiditeit is significant gedaald;

- c) een grote financiële intermediair is bezig zijn posities te liquideren.
7. De hevigheid van de schokken van de onderliggende risicofactoren is consistent met het doel van de stresstest. Bij de beoordeling van de solvabiliteit onder stress zijn de schokken van de onderliggende risicofactoren hevig genoeg om historische extreme marktomstandigheden en extreme, maar plausibele stressvolle marktomstandigheden mee te nemen. Met de stresstesten worden de impact van dergelijke schokken op het eigen vermogen, de eigenvermogensvereisten en de winst geëvalueerd. Voor de dagelijkse monitoring van de portefeuille, de hedging en het beheer van de concentraties houdt het testprogramma ook rekening met scenario's die minder hevig en waarschijnlijker zijn.
 8. Het programma voorziet, in voorkomend geval, ook in omgekeerde stresstesten om extreme, maar plausibele, scenario's vast te stellen die in significante ongunstige uitkomsten kunnen resulteren. Bij omgekeerde stresstesten wordt rekening gehouden met de impact van materiële niet-lineariteit in de portefeuille.
 9. De resultaten van de stresstesten overeenkomstig het programma worden regelmatig, ten minste op kwartaalbasis, aan de directie gerapporteerd. De rapporten en analyse van de resultaten hebben betrekking op de grootste effecten op tegenpartijniveau over de hele portefeuille, de materiële concentraties binnen segmenten van de portefeuille (binnen dezelfde branche of regio) en relevante portefeuille- en tegenpartijspecifieke trends.
 10. De directie neemt een leidende rol op zich bij de integratie van de stresstesten in het kader voor risicomanagement en de risicocultuur van de instelling en zorgt ervoor dat de resultaten zinvol zijn en gebruikt worden om het CCR te beheren. De resultaten van de stresstesten voor significante uitzettingen worden beoordeeld aan de hand van richtsnoeren die de risicobereidheid van een instelling aangeven en worden aan de directie ter fine van discussie en actie voorgelegd bij vaststelling van buitensporige of geconcentreerde risico's.

Artikel 285
Wrong-way risico

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a) 'Algemeen wrong-way risico' : risico dat ontstaat wanneer de kans op wanbetaling van de tegenpartijen een positieve correlatie vertoont met algemene marktrisicofactoren;
 - b) 'Specifiek wrong-way risico': het risico dat ontstaat wanneer er een juridische relatie is tussen de tegenpartij en de emittent van de onderliggende waarde van het otc-derivaat of de effectenfinancieringstransactie.
2. Een instelling houdt terdege rekening met uitzettingen die aanleiding geven tot het ontstaan van een significante mate van specifiek en algemeen wrong-way risico.
3. Om algemeen wrong-way risico vast te stellen, ontwikkelt een instelling stresstesten en scenarioanalyses om risicofactoren onder stress te brengen die ongunstig aan tegenpartijkredietwaardigheid zijn gerelateerd. Dergelijke testen hebben betrekking op de mogelijkheid dat zich hevige schokken voordoen wanneer de relaties tussen de risicofactoren

- veranderen. Een instelling monitort het algemene wrong-way risico per product, per regio, per sector, of op basis van andere categorieën die relevant zijn voor de sector.
4. Een instelling houdt, vanaf de aanvang van een transactie en tijdens de gehele duur van de transactie, procedures aan om gevallen van specifiek wrong-way risico vast te stellen, te monitoren en te controleren. Transacties met tegenpartijen waar specifiek wrong-way risico is vastgesteld, worden behandeld in overeenstemming met lid 5.
 5. De instellingen berekenen de eigenvermogensvereisten voor het CCR met betrekking tot tegenpartijen waar specifiek wrong-way risico is vastgesteld in overeenstemming met de volgende principes:
 - a) de instrumenten waarvoor specifiek wrong-way risico bestaat, worden niet in hetzelfde samenstel van verrekenbare transacties als de andere transacties met de tegenpartij opgenomen en worden elk als een afzonderlijk samenstel van verrekenbare transacties behandeld;
 - b) binnen een dergelijk afzonderlijk samenstel van verrekenbare transacties is voor credit default swaps met één referentie-entiteit de uitzettingswaarde gelijk aan het volledige verwachte verlies van de resterende reële waarde van de onderliggende instrumenten uitgaande van de veronderstelling dat de onderliggende emittent in vereffening is;
 - c) de LGD voor een instelling die gebruik maakt van de benadering van hoofdstuk 3 bedraagt 100% voor dergelijke swaptransacties;
 - d) voor een instelling die gebruik maakt van de benadering van hoofdstuk 2, is het toepasselijke risicogewicht dat van een ongedekte transactie;
 - e) voor alle andere transacties betreffende één referentie-entiteit in een dergelijk afzonderlijk samenstel van verrekenbare transacties is de uitzettingswaarde gelijk aan de waarde van de transactie in de veronderstelling dat er zich met betrekking tot de onderliggende verplichting een plotselinge kredietgebeurtenis voordoet;
 - f) in de mate dat hierbij bestaande marktrisicoberekeningen voor de eigenvermogensvereisten voor additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico als beschreven in titel IV, hoofdstuk 5, afdeling 4, worden gebruikt die al een LGD-aanname bevatten, bedraagt de in de formule gebruikte LGD 100%.
 6. De instellingen verstrekken de directie en het bevoegde comité van het leidinggevend orgaan regelmatig verslagen over zowel het specifieke als het algemene wrong-way risico en de stappen die worden ondernomen om die risico's te beheren.

Artikel 286
Integriteit van het modelleringsproces

1. Een instelling draagt zorg voor de integriteit van het modelleringsproces als beschreven in artikel 278 door het nemen van ten minste de volgende maatregelen:

- a) het model weerspiegelt de voorwaarden en specificaties van een transactie op tijdige, volledige en voorzichtige wijze;
 - b) die voorwaarden omvatten ten minste contractuele notionele bedragen, looptijd, referentieactiva, margestortingsovereenkomsten en verrekeningsovereenkomsten;
 - c) die voorwaarden en specificaties worden bijgehouden in een database die onderworpen is aan een formele en periodieke audit;
 - d) een proces voor het in aanmerking nemen van verrekeningsovereenkomsten waarbij van de juridische medewerkers vereist wordt te verifiëren of verrekening overeenkomstig die overeenkomsten juridisch afdwingbaar is;
 - e) de in punt d) vereiste verificatie wordt door een onafhankelijke afdeling in de in punt c) vermelde database ingevoerd;
 - f) de overbrenging van de transactievoorwaarden en specificatiegegevens naar het EPE-model is onderworpen aan interne audit;
 - g) er zijn processen voorhanden voor formele afstemming tussen de model- en brongegevenssystemen om voortdurend te verifiëren of de transactievoorwaarden en -specificaties op correcte of ten minste voorzichtige wijze in de EPE tot uitdrukking worden gebracht.
2. De actuele marktgegevens worden gebruikt om de actuele uitzettingen te bepalen. Een instelling mag haar EPE-model kalibreren met behulp van historische marktgegevens of geïmpliceerde marktgegevens om de parameters van de onderliggende stochastische processen zoals drift, volatiliteit en correlatie vast te stellen. Indien een instelling gebruik maakt van historische gegevens, gebruikt zij gegevens die ten minste drie jaar bestrijken. De gegevens worden ten minste elk kwartaal en indien nodig vaker geactualiseerd om de marktomstandigheden tot uitdrukking te brengen.

Voor de berekening van de effectieve EPE met behulp van een stresskalibratie kalibreert een instelling de effectieve EPE met behulp van ofwel gegevens over drie jaar die een periode van blootstelling aan stress door de credit spreads van haar tegenpartijen omvatten of geïmpliceerde marktgegevens uit een dergelijke periode van stress.

De vereisten in de leden 3, 4 en 5 worden door de instelling met dat doel toegepast.

3. Een instelling toont ten minste elk kwartaal ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat de voor de berekening overeenkomstig dit lid gebruikte stressperiode voor een representatieve selectie van haar tegenpartijen met verhandelde creditsspreads samenvalt met een periode van verhoogde credit default swap-spreads of andere creditspreads (zoals voor leningen of bedrijfsobligaties). In situaties waarin de instelling niet over voldoende creditspreadgegevens voor een tegenpartij beschikt, relateert zij die tegenpartij aan specifieke creditspreadgegevens op basis van regio, interne rating en sector.
4. In het EPE-model wordt voor alle tegenpartijen gebruik gemaakt van gegevens, zowel historische als geïmpliceerde, die de gegevens uit de stressvolle kredietperiode omvatten en

worden deze gegevens gebruikt op een wijze die in overeenstemming is met de methode die wordt gebruikt voor de kalibratie van het EPE-model op basis van actuele gegevens.

5. Voor het evalueren van de doeltreffendheid van haar stresskalibratie voor EEPE creëert een instelling verschillende benchmarkportefeuilles die gevoelig zijn voor de belangrijkste risicofactoren waaraan de instelling is blootgesteld. De uitzetting op die benchmarkportefeuilles wordt berekend met behulp van a) een stressmethode op basis van actuele marktwaarden en modelparameters die gekalibreerd zijn op basis van stressvolle marktomstandigheden en b) de tijdens de stressperiode gegenereerde blootstelling, maar onder toepassing van de methode van deze afdeling (marktwaarde aan het einde van stressperiode, volatiliteiten en correlaties van de stressperiode van 3 jaar).

De bevoegde autoriteiten vereisen dat een instelling de stresskalibratie aanpast indien de uitzettingen van die benchmarkportefeuilles sterk afwijken van elkaar.

6. Een instelling onderwerpt het model aan een validatieproces dat duidelijk samenhangt met de gedragslijnen en procedures van de instelling. In het kader van dat validatieproces:
 - a) worden de testen gespecificeerd die nodig zijn om de integriteit van het model te waarborgen en worden de omstandigheden vastgesteld waaronder de aannames die ten grondslag liggen aan het model niet passend zijn en dan ook in een onderschatting van de EPE kunnen resulteren;
 - b) wordt de breedte van het model getoetst.
7. Een instelling monitort de desbetreffende risico's en beschikt over processen om haar EEPE-raming aan te passen wanneer deze risico's significant worden. Bij de naleving van dit lid is de instelling belast met de volgende taken:
 - a) vaststellen en beheren van haar uitzettingen op optredend specifiek wrong-way risico als gespecificeerd in Artikel 285, lid 1, onder b), en uitzettingen op optredend general wrong-way risico als gespecificeerd in artikel 285, lid 1, onder a);
 - b) voor uitzettingen met een na één jaar stijgend risicoprofiel, regelmatig vergelijken van de raming van een relevante uitzettingsmeetwaarde gedurende één jaar met dezelfde uitzettingsmeetwaarde tijdens de duur van de uitzetting;
 - c) voor uitzettingen met een restlooptijd van minder dan één jaar, regelmatig vergelijken van de vervangingswaarde (actuele uitzetting) en het gerealiseerde uitzettingsprofiel en opslaan van de gegevens die een dergelijke vergelijking mogelijk maken.
8. Een instelling beschikt over interne procedures om, voordat zij de desbetreffende transactie in het samenstel van verrekenbare transacties opneemt, te verifiëren of een transactie onder een in rechte afdwingbare verrekeningsovereenkomst valt die aan de toepasselijke vereisten van afdeling 7 voldoet.
9. Een instelling die van zekerheden gebruik maakt om haar CCR te verminderen, beschikt over interne procedures om te verifiëren of een zekerheid aan de rechtszekerheidsvereisten van hoofdstuk 4 voldoet voordat zij het effect van de desbetreffende zekerheid in haar berekeningen meeneemt.

10. De EBA gaat na welke werkwijzen op dit gebied worden gevolgd en geeft in overeenstemming met artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren betreffende de toepassing van dit artikel.

Artikel 287

Vereisten inzake het risicomanagementsysteem

1. Een instelling voldoet aan de volgende vereisten:
- a) zij voldoet aan de kwalitatieve vereisten van deel 3, titel IV, hoofdstuk 5;
 - b) zij voert regelmatig een programma van backtesten uit, waarbij de door het model gegenereerde risicometingen met de gerealiseerde risicometingen, en de hypothetische veranderingen op basis van statische posities met de gerealiseerde metingen worden vergeleken;
 - c) zij voert een initiële validatie en een doorlopende periodieke toetsing van haar CCR-uitzettingsmodel en de erdoor gegenereerde risicometingen uit. De validatie en de toetsing zijn onafhankelijk van de modelontwikkeling;
 - d) het leidinggevend orgaan en de directie worden betrokken bij het risicocontroleproces en zorgen ervoor dat er voldoende middelen worden uitgetrokken voor de controle van het krediet- en tegenpartijkredietrisico. In dit verband worden de dagelijkse rapporten die door de overeenkomstig artikel 281, lid 1, onder a), opgerichte onafhankelijke afdeling voor risicocontrole zijn opgesteld, getoetst door een managementniveau met voldoende anciënniteit en bevoegdheden om zowel verminderingen van de posities die afzonderlijke handelaren ingenomen hebben als verminderingen in de totale risicoblootstelling van de instelling af te dwingen;
 - e) het interne model voor meting van de risicoblootstelling wordt in het dagelijkse risicomanagementproces van de instelling geïntegreerd;
 - f) het risicomeetsysteem wordt gebruikt in combinatie met interne handels- en uitzettingslimieten. In dat verband zijn de uitzettingslimieten aan het risicometingsmodel van de instelling gerelateerd op een wijze die consistent is in de tijd en die goed wordt begrepen door handelaren, kredietfunctie en directie;
 - g) een instelling zorgt ervoor dat het risicomanagementsysteem goed is gedocumenteerd. In het bijzonder houdt zij een gedocumenteerd geheel aan van interne gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures met betrekking tot het beheer van het risicomeetsysteem en regelingen om ervoor te zorgen dat die gedragslijnen worden nageleefd;
 - h) een onafhankelijke toetsing van het risicomeetsysteem wordt regelmatig uitgevoerd in het kader van het eigen interne auditproces van de instelling. Deze toetsing heeft betrekking op de activiteiten van de handelsafdelingen en de zelfstandige afdeling risicocontrole. Op regelmatige tijdstippen (en niet minder dan één keer per jaar) vindt een toetsing van het totale risicomanagementproces plaats en worden met name ten minste alle punten waarvan sprake in artikel 282 behandeld;

- i) de doorlopende validatie van de tegenpartijkredietrisicomodellen, waaronder backtesten, wordt periodiek getoetst door een managementniveau dat voldoende bevoegdheden heeft om maatregelen te nemen om zwakke punten in de modellen aan te pakken.
2. De bevoegde autoriteiten houden rekening met de mate waarin een instelling voldoet aan de vereisten van lid 1 bij het vaststellen van het niveau van alfa, zoals beschreven in artikel 278, lid 4. Alleen die instellingen welke geheel aan die vereisten voldoen, komen in aanmerking voor de toepassing van de minimumvermenigvuldigingsfactor.
3. Een instelling documenteert het proces voor de initiële en doorlopende validatie van haar CCR-uitzettingsmodel en de berekening van de door de modellen gegenereerde risicometingen tot een niveau van gedetailleerdheid dat een derde in staat stelt de analyse respectievelijk de risicometingen te reproduceren. Deze documentatie omvat een beschrijving van de frequentie waarmee backtestanalyses en alle andere lopende validaties worden uitgevoerd, de wijze waarop de validatie wordt uitgevoerd met betrekking tot gegevensstromen en portefeuilles en de analyses die worden gebruikt.
4. Een instelling stelt criteria vast voor de beoordeling van haar CCR-uitzettingsmodellen en de modellen die input genereren voor de berekening van de uitzetting en houdt een schriftelijke gedragslijn aan waarin het proces wordt beschreven waarmee onaanvaardbare prestaties worden vastgesteld en verholpen.
5. Een instelling bepaalt hoe representatief de tegenpartijportefeuilles worden geconstrueerd met het oog op het valideren van een CCR-uitzettingsmodel en de risicometingen ervan.
6. Voor de validatie van CCR-uitzettingsmodellen en de risicometingen ervan die prognosedistributies genereren, wordt rekening gehouden met meer dan één statistiek van de prognosedistributie.

Artikel 288

Validatievereisten voor EPE-modellen

1. In het kader van de initiële en doorlopende validatie van haar CCR-uitzettingsmodel en de risicometingen ervan zorgt een instelling ervoor dat aan de volgende vereisten wordt voldaan:
 - a) de instelling voert backtesten uit met behulp van historische gegevens over bewegingen in de marktrisicofactoren vóór de toestemming van de bevoegde autoriteiten in overeenstemming met artikel 277, lid 1. Daarbij wordt rekening gehouden met een aantal duidelijke voorspellingstijdhorizonten van ten minste één jaar, een scala van verschillende initialisatiedata en een breed scala van marktomstandigheden;
 - b) de instelling die gebruik maakt van de benadering van lid 12, onder b), van artikel 278 valideert regelmatig haar model om te testen of gerealiseerde actuele uitzettingen in overeenstemming zijn met de voorspelling over alle margeperiodes binnen één jaar. Indien sommige transacties in het samenstel van verrekenbare transacties een looptijd hebben van minder dan één jaar en het samenstel van verrekenbare transacties hogere risicofactorgevoeligheden vertoont zonder deze transacties, houdt de validatie hiermee rekening;

- c) zij voert backtesten uit inzake de prestaties van haar CCR-uitzettingsmodel en de toepasselijke risicometingen van het model alsook de marktrisicofactorvoorspellingen. Voor door zekerheid gedekte transacties worden de voorspellingstijdhorizonten in aanmerking genomen die typische margerisicoperioden weerspiegelen welke bij door zekerheid of marge gedekte transacties van toepassing zijn;
- d) indien uit de modelvalidatie blijkt dat de effectieve EPE wordt onderschat, onderneemt de instelling de actie die nodig is om de onnauwkeurigheid van het model aan te pakken;
- e) zij test in het kader van het initiële en doorlopende validatieproces van het model de prijsmodellen die worden gebruikt voor de berekening van de CCR-uitzetting onder een bepaald scenario waarbij marktrisicofactoren toekomstige schokken ondergaan. In prijsmodellen voor opties wordt rekening gehouden met de niet-lineariteit van de optiewaarde ten opzichte van marktrisicofactoren;
- f) het CCR-uitzettingsmodel neemt transactiespecifieke informatie mee om uitzettingen te aggregeren op het niveau van het samenstel van verrekenbare transacties. Een instelling verifieert of de transacties in het model bij het passende samenstel van verrekenbare transacties zijn ondergebracht;
- g) het CCR-uitzettingsmodel bevat ook transactiespecifieke informatie om het effect van margeovereenkomsten mee te nemen. Het houdt rekening met zowel het actuele bedrag van de marge als met toekomstige margedeponeringen tussen tegenpartijen. Dit model houdt tevens rekening met de aard van de margeovereenkomsten die unilateraal of bilateraal zijn, de frequentie van de verzoeken om extra marge te deponeren, de margerisicoperiode, de minimumomvang van een niet door marge gedekte uitzetting die de instelling bereid is te accepteren en het minimumbedrag van de overdracht. Een dergelijk model raamt de verandering in de marktwaarde van de gestelde zekerheden of past de regels toe van hoofdstuk 4;
- h) in het kader van het validatieproces van het model worden statische, historische backtesten uitgevoerd. Een instelling verricht deze backtesten regelmatig op een aantal representatieve tegenpartijportefeuilles (feitelijke of hypothetische). Deze representatieve portefeuilles worden gekozen op grond van hun gevoeligheid voor de materiële risicofactoren en combinaties van risicofactoren waaraan de instelling is blootgesteld;
- i) een instelling voert backtesten uit die bestemd zijn om de belangrijkste veronderstellingen van het CCR-uitzettingsmodel en de toepasselijke risicometingen, waaronder de gemodelleerde relatie tussen dragers van dezelfde risicofactor en de gemodelleerde relaties tussen risicofactoren, te testen;
- j) de prestaties van de CCR-uitzettingsmodellen en de risicometingen ervan zijn onderworpen aan een passende praktijk van backtesten. Het programma van backtesten maakt het mogelijk slechte prestaties bij risicometingen van een EPE-model vast te stellen;

- k) een instelling valideert haar CCR-uitzettingsmodellen en alle risicometingen voor tijdshorizonten die samenvallen met de looptijd van de transacties welke onder de verklaring van afstand van de IMM vallen in overeenstemming met artikel 277;
 - l) een instelling test in het kader van het doorlopende modelvalidatieproces regelmatig de voor de berekening van de tegenpartij-uitzetting gebruikte prijsmodellen op basis van passende onafhankelijke benchmarks;
 - m) de doorlopende validatie van het CCR-uitzettingsmodel van een instelling en de toepasselijke risicometingen omvat een beoordeling van de toereikendheid van de recente prestaties;
 - n) de frequentie waarmee de parameters van een CCR-uitzettingsmodel worden geactualiseerd, wordt door een instelling beoordeeld in het kader van het initiële en doorlopende validatieproces;
 - o) bij de initiële en doorlopende validatie van de CCR-uitzettingsmodellen wordt beoordeeld of de berekeningen van de uitzetting op het tegenpartijniveau en het samenstel van verrekenbare transacties al dan niet passend zijn.
2. Er mag, met voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteiten, in plaats van de formule alfa vermenigvuldigd met de effectieve EPE een maatstaf die voorzichtiger is dan de graadmeter die wordt gebruikt voor de berekening van de regelgevende uitzettingswaarde voor elke tegenpartij worden gebruikt. De mate van relatieve voorzichtigheid zal worden beoordeeld bij de initiële goedkeuring door de bevoegde autoriteiten en tijdens de regelmatige toezichthoudende toetsingen van de EPE-modellen. Een instelling valideert regelmatig de voorzichtigheidsgraad. De doorlopende beoordeling van de modelprestaties heeft betrekking op alle tegenpartijen waarvoor de modellen worden gebruikt.
3. Indien bij de backtesten blijkt dat een model niet precies genoeg is, trekken de bevoegde autoriteiten de modelgoedkeuring in of leggen zij passende maatregelen op om ervoor te zorgen dat het model onmiddellijk wordt verbeterd.

AFDELING 7

CONTRACTUELE VERREKENING

Artikel 289

Inaanmerkingneming van contractuele verrekening als risicoverminderend

1. De instellingen mogen als risicoverminderend overeenkomstig artikel 292 alleen de volgende types van contractuele verrekeningsovereenkomsten behandelen wanneer de verrekeningsovereenkomst door de bevoegde autoriteiten in aanmerking wordt genomen in overeenstemming met artikel 290 en wanneer de instelling voldoet aan de vereisten van artikel 291:
- a) bilaterale schuldvernieuwingscontracten tussen een instelling en haar tegenpartij overeenkomstig welke wederzijdse vorderingen en verplichtingen automatisch derwijze

worden samengevoegd dat door de schuldvernieuwing één nettobedrag wordt vastgesteld telkens als deze van toepassing is, waardoor één nieuw contract ontstaat dat alle vroegere contracten en alle verplichtingen tussen partijen overeenkomstig die contracten vervangt en bindend is voor de partijen;

- b) andere bilaterale verrekeningsovereenkomsten tussen een instelling en haar tegenpartij;
- c) contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomsten voor instellingen die de methode van afdeling 6 gebruiken voor transacties die onder het toepassingsgebied van die methode vallen.

Onderlinge verrekeningstransacties tussen verschillende juridische entiteiten van een groep komen niet in aanmerking voor de berekening van de eigenvermogensvereisten.

Artikel 290

Inaanmerkingneming van contractuele verrekeningsovereenkomsten

1. De bevoegde autoriteiten nemen een contractuele verrekeningsovereenkomst alleen in aanmerking wanneer de voorwaarden in lid 2 en, in voorkomend geval, lid 3 zijn vervuld.
2. Alle contractuele verrekeningsovereenkomsten die door een instelling worden gebruikt voor de bepaling van de uitzettingswaarde in dit deel voldoen aan de volgende voorwaarden:
 - a) de instelling heeft een contractuele verrekeningsovereenkomst met haar tegenpartij gesloten waaruit één juridische verplichting ontstaat die alle onder die overeenkomst vallende transacties bestrijkt zodat, ingeval een tegenpartij in gebreke blijft, de instelling slechts het nettobedrag van de tegen marktwaarde gewaardeerde positieve en negatieve waarden van de afzonderlijke betrokken transacties mag ontvangen of dient te betalen;
 - b) de instelling heeft voor de bevoegde autoriteiten schriftelijke en met redenen omklede juridische adviezen ter beschikking gesteld in die zin dat, ingeval de verrekeningsovereenkomst juridisch wordt aangevochten, de vorderingen en verplichtingen van de instelling de vorderingen en verplichtingen waarvan sprake in punt a) niet overschrijden. Het juridisch advies verwijst naar het geldende recht van:
 - i) de jurisdictie waarin de tegenpartij als onderneming is opgericht;
 - ii) indien het om bijkantoor van een onderneming gaat dat in een ander land is gevestigd dan het land waar de onderneming is opgericht, de jurisdictie waarin het bijkantoor is gevestigd;
 - iii) de jurisdictie waarvan het recht van toepassing is op de afzonderlijke onder de verrekeningsovereenkomst vallende transacties;
 - iv) de jurisdictie waarvan het recht van toepassing is op alle contracten of overeenkomsten die noodzakelijk zijn ter uitvoering van de contractuele verrekening;

- c) het kredietrisico voor elke tegenpartij wordt samengevoegd om te komen tot één juridische uitzetting voor alle transacties met elke tegenpartij. Deze samenvoeging wordt als factor meegewogen in de procedures inzake kredietlimieten en het interne kapitaal;
- d) het contract mag geen beding bevatten op grond waarvan, bij wanbetaling van een tegenpartij, een niet in gebreke blijvende tegenpartij slechts beperkte betalingen of in het geheel geen betalingen aan de boedel van de in gebreke blijvende partij kan verrichten, zelfs wanneer de in gebreke blijvende partij een nettocrediteur is.

De bevoegde autoriteiten overtuigen zich ervan dat de contractuele verrekening rechtsgeldig is en afdwingbaar overeenkomstig het recht van elk van de jurisdicties waarvan sprake in punt b). Indien een van de bevoegde autoriteiten te dien aanzien niet overtuigd is, wordt de overeenkomst inzake contractuele verrekening voor geen van beide tegenpartijen als risicoverminderend in aanmerking genomen. De bevoegde autoriteiten stellen elkaar daarvan op passende wijze in kennis.

- 3. De juridische adviezen waarvan sprake in punt b) mogen betrekking hebben op types van contractuele verrekening. Contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomsten dienen aan de volgende additionele voorwaarden te voldoen:
 - a) het in artikel 290, lid 2, onder a), bedoelde nettobedrag is het nettobedrag van de positieve en negatieve liquidatiewaarden van iedere opgenomen afzonderlijke bilaterale raamovereenkomst en van de tegen marktwaarde gewaardeerde positieve en negatieve waarden van de afzonderlijke transacties (het 'productoverschrijdend nettobedrag');
 - b) de in artikel 290, lid 2, onder b), bedoelde juridische adviezen behelzen de geldigheid en afdwingbaarheid van de gehele contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomst en het effect van de verrekeningsovereenkomst op de materiële bepalingen van iedere opgenomen individuele bilaterale raamovereenkomst.

Artikel 291

Verplichtingen van de instellingen

- 1. Een instelling is belast met het instellen en aanhouden van procedures om te waarborgen dat de rechtsgeldigheid en de afdwingbaarheid van haar contractuele verrekening getoetst wordt in het licht van wijzigingen in het recht van de desbetreffende jurisdicties waarvan sprake in artikel 290, lid 2, onder b).
- 2. De instelling bewaart alle vereiste documentatie betreffende haar contractuele verrekening in haar dossiers.
- 3. De instelling weegt de effecten van de verrekening als factor mee bij de meting van de totale kredietrisicoblootstelling van elke tegenpartij en de instelling beheert haar CCR op basis van die effecten van die meting.
- 4. In geval van contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomsten waarvan sprake in artikel 289 houdt de instelling procedures overeenkomstig artikel 290, lid 2, onder c), aan om na te gaan of elke transactie die in de verrekeningsovereenkomst moet worden

opgenomen, wordt gedekt door een juridisch advies waarvan sprake in artikel 290, lid 2, onder b).

Bij het in aanmerking nemen van de contractuele productoverschrijdende verrekeningsovereenkomst blijft de instelling, met betrekking tot elke opgenomen afzonderlijke bilaterale raamovereenkomst en transactie, al naar het geval, de vereisten voor de inaanmerkingneming van bilaterale verrekening en de vereisten van hoofdstuk 4 voor de inaanmerkingneming van kredietrisicolimitering naleven.

Artikel 292

Effecten van inaanmerkingneming van verrekening als risicoverminderend

1. De volgende behandeling is van toepassing op contractuele verrekeningsovereenkomsten:
 - a) voor de toepassing van de afdelingen 5 en 6 wordt verrekening in aanmerking genomen zoals in die afdelingen beschreven;
 - b) in geval van schuldvernieuwingscontracten mogen in plaats van de betrokken brutobedragen de bij die contracten vastgestelde nettobedragen worden gewogen.

Bij de toepassing van afdeling 3 mogen de instellingen het schuldvernieuwingscontract in aanmerking nemen bij het bepalen van:

- i) de actuele vervangingswaarde waarvan sprake in artikel 269, lid 1;
- ii) de notionele hoofdsommen of onderliggende waarden waarvan sprake in artikel 269, lid 2.

Bij de toepassing van afdeling 4, bij het bepalen van het notionele bedrag waarvan sprake in artikel 270, lid 1, mogen de instellingen rekening houden met het schuldvernieuwingscontract voor de berekening van de notionele hoofdsom. In dergelijke gevallen passen de instellingen de percentages van tabel 3 toe.

- c) In geval van andere verrekeningsovereenkomsten passen de instellingen afdeling 3 als volgt toe:
 - i) voor de contracten die onder een verrekeningsovereenkomst vallen, wordt de actuele vervangingswaarde waarvan sprake in artikel 269, lid 1, verkregen door de werkelijke hypothetische nettovervangingswaarde die uit de overeenkomst resulteert in aanmerking te nemen; indien de verrekening ertoe leidt dat de instelling die de nettovervangingswaarde berekent een nettobetalingverplichting heeft, wordt de actuele vervangingswaarde op nul gesteld;
 - ii) het bedrag van de potentiële toekomstige kredietuitzetting waarvan sprake in artikel 269, lid 2, wordt voor alle contracten die onder een verrekeningsovereenkomst vallen, verlaagd overeenkomstig de onderstaande formule:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

waarbij:

PCE_{red} = het verlaagde bedrag van de potentiële toekomstige kredietuitzetting van alle contracten met eenzelfde tegenpartij die onder een rechtsgeldige bilaterale verrekeningsovereenkomst vallen;

PCE_{gross} = de som van de bedragen van de potentiële toekomstige kredietuitzettingen van alle contracten met eenzelfde tegenpartij die onder een rechtsgeldige bilaterale verrekeningsovereenkomst vallen en worden berekend door de notionele hoofdsommen ervan te vermenigvuldigen met de in tabel 1 vermelde percentages;

NGR = de netto/bruto-ratio berekend als het quotiënt van de nettovervangingswaarde van alle contracten die onder een rechtsgeldige bilaterale verrekeningsovereenkomst met een bepaalde tegenpartij vallen (teller), en de brutovervangingswaarde van alle contracten die onder een rechtsgeldige bilaterale verrekeningsovereenkomst met dezelfde tegenpartij vallen (noemer).

2. Bij de berekening van de potentiële toekomstige kredietuitzetting volgens de bovenstaande formules mogen de instellingen onder de verrekeningsovereenkomst vallende perfect matchende contracten behandelen als één enkel contract waarvan de notionele hoofdsom gelijk is aan de netto-opbrengsten.

Bij de toepassing van artikel 270, lid 1, mogen de instellingen onder de verrekeningsovereenkomst vallende perfect matchende contracten behandelen als één enkel contract waarvan de notionele hoofdsom gelijk is aan de netto-opbrengsten; de notionele hoofdsommen worden vermenigvuldigd met de in tabel 3 vermelde percentages.

Voor de toepassing van dit lid zijn perfect matchende contracten valutatermijncontracten of soortgelijke contracten waarvan de notionele hoofdsom gelijk is aan de kasstromen, indien de kasstromen op dezelfde datum vervallen en geheel of gedeeltelijk in dezelfde valuta luiden.

3. Voor alle overige contracten die onder een verrekeningsovereenkomst vallen, mogen de toe te passen percentages worden verlaagd overeenkomstig tabel 6:

Tabel 6		
Oorspronkelijke looptijd	Rentecontracten	Valutacontracten
Eén jaar of korter	0,35 %	1,50 %
Langer dan één jaar maar niet langer dan twee jaar	0,75 %	3,75 %
Verhoging voor ieder jaar extra	0,75 %	2,25 %

4. In het geval van rentecontracten mogen instellingen, behoudens goedkeuring van de bevoegde autoriteiten, voor de oorspronkelijke of voor de resterende looptijd kiezen.

AFDELING 8

POSTEN IN DE HANDELSPORTEFEUILLE

Artikel 293 *Posten in de handelsportefeuille*

1. Voor de toepassing van dit artikel omvat bijlage II een verwijzing naar afgeleide instrumenten voor de overdracht van kredietrisico als vermeld in punt 8) van afdeling C van bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG.
2. Wanneer de instellingen de risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen voor het tegenpartijrisico van posten in de handelsportefeuille, leven zij de volgende beginselen na:
 - a) teneinde volgens de methode van afdeling 3 een waarde te bepalen voor de potentiële toekomstige kredietuitzetting van op een total return swap of een credit default swap gebaseerde kredietderivaten, wordt het nominale bedrag van het instrument vermenigvuldigd met de volgende percentages:
 - i) 5%, wanneer de referentieverplichting, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een directe uitzetting zou doen ontstaan, als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van deel 3, titel IV, hoofdstuk 2;
 - ii) 10%, wanneer de referentieverplichting, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een directe uitzetting zou doen ontstaan, niet als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van deel 3, titel IV, hoofdstuk 2.

In het geval van een instelling waarvan de uitzetting die uit een credit default swap voortkomt een longpositie in de onderliggende waarde vertegenwoordigt, mag voor de potentiële toekomstige kredietuitzetting het percentage van 0 % worden toegepast, tenzij de credit default swap wordt geliquideerd in geval van insolventie van de entiteit waarvan de uit de swap voortkomende uitzetting een shortpositie in de onderliggende waarde vertegenwoordigt, ook al heeft er zich voor de onderliggende waarde geen wanbetaling voorgedaan.

Wanneer het kredietderivaat protectie verschaft voor de 'n-de wanbetaling' onder een aantal onderliggende verplichtingen, bepaalt een instelling welke van de hierboven voorgeschreven bedragen van toepassing is met betrekking tot de verplichting met de n-de laagste kredietkwaliteit die, gesteld dat zij in hoofde van de instelling een direct risico zou doen ontstaan, als gekwalificeerde post in aanmerking zou worden genomen voor de toepassing van deel 3, titel IV, hoofdstuk 2;

- b) de instellingen maken geen gebruik van de eenvoudige benadering van financiële zekerheden van artikel 217 voor de inaanmerkingneming van de effecten van de financiële zekerheid;

- c) in geval van repo's en verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen die geboekt zijn in de handelsportefeuille, mogen de instellingen alle financiële instrumenten en grondstoffen die in aanmerking komen om in de handelsportefeuille te worden opgenomen als toelaatbare zekerheid in aanmerking nemen;
- d) met betrekking tot de uitzettingen die voortkomen uit afgeleide otc-instrumenten die in de handelsportefeuille zijn opgenomen, mogen de instellingen grondstoffen die in aanmerking komen om in de handelsportefeuille te worden opgenomen als toelaatbare zekerheid in aanmerking nemen;
- e) voor de bepaling van volatiliteitsaanpassingen in de gevallen waarin de financiële instrumenten of grondstoffen die niet toelaatbaar zijn overeenkomstig hoofdstuk 4 in het kader van dergelijke transacties worden uitgeleend, verkocht of verstrekt, dan wel geleend, gekocht of ontvangen als zekerheid of anderszins en een instelling gebruik maakt van de toezichthoudersbenadering van volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig afdeling 3 van hoofdstuk 4, behandelen de instellingen de desbetreffende instrumenten en grondstoffen op dezelfde wijze als aan een erkende beurs genoteerde, maar niet in een hoofdindex opgenomen aandelen;
- f) wanneer een instelling gebruik maakt van de benadering van eigen ramingen van volatiliteitsaanpassingen overeenkomstig afdeling 3 van hoofdstuk 4 met betrekking tot financiële instrumenten of grondstoffen die niet toelaatbaar zijn overeenkomstig hoofdstuk 4, berekent zij volatiliteitsaanpassingen voor elk afzonderlijk instrument. Wanneer een instelling gebruik maakt van de internemodellenbenadering in hoofdstuk 4, mag zij deze benadering ook in de handelsportefeuille toepassen;
- g) ten aanzien van de inaanmerkingneming van kaderverrekeningsovereenkomsten met betrekking tot repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen of andere kapitaalmarktgerelateerde transacties, nemen de instellingen verrekening tussen posities in en posities buiten de handelsportefeuille slechts in aanmerking wanneer de verrekenende transacties aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) alle transacties worden dagelijks tegen marktwaarde gewaardeerd;
 - ii) alle in het kader van de transacties geleende, gekochte of ontvangen waarden mogen in aanmerking worden genomen als toelaatbare financiële zekerheid overeenkomstig hoofdstuk 4, met dien verstande dat de punten c) tot en met f) van dit lid niet van toepassing zijn;
- h) wanneer een in de handelsportefeuille opgenomen kredietderivaat deel uitmaakt van een intern afdekkingsinstrument en de kredietprotectie overeenkomstig deze verordening in overeenstemming met artikel 199 in aanmerking wordt genomen, passen de instellingen een van de volgende benaderingen toe:
 - i) zij behandelen het alsof er geen tegenpartijrisico uit de positie in dat kredietderivaat voorkomt;
 - ii) zij houden voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het tegenpartijkredietrisico consequent rekening houden met alle in de

handelsportefeuille opgenomen kredietderivaten die deel uitmaken van interne afdekkingsinstrumenten of zijn gekocht als protectie tegen een CCR-uitzetting wanneer de kredietprotectie overeenkomstig hoofdstuk 4 toelaatbaar wordt geacht.

AFDELING 9

EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR UITZETTINGEN OP EEN CENTRALE TEGENPARTIJ

Artikel 294 Definities

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- (1) 'buiten het faillissement vallend': het feit dat met betrekking tot activa effectieve regelingen bestaan die waarborgen dat de activa niet beschikbaar zullen zijn voor de crediteuren van een ctp of van een clearinglid in geval van insolventie van die ctp of dat clearinglid;
- (2) 'ctp-gerelateerde transactie': een contract of een transactie opgenomen in de lijst van artikel 295, lid 1, tussen een cliënt en een clearinglid die direct gerelateerd zijn aan een contract of een transactie opgenomen in de lijst van artikel 295, lid 1, tussen dat clearinglid en een ctp;
- (3) 'clearinglid': een onderneming die aan een ctp deelneemt en verantwoordelijk is voor het vervullen van de uit die deelname voortkomende financiële verplichtingen;
- (4) 'cliënt': een onderneming die een contractuele relatie heeft met een clearinglid waardoor die onderneming in staat is haar transacties bij die ctp te clearen;
- (5) 'voorgefinancierde bijdrage': een bijdrage aan het wanbetalingsfonds van een ctp die door een instelling wordt betaald.

Artikel 295 Materieel toepassingsgebied

1. Deze afdeling is van toepassing op de volgende contracten en transacties zolang zij bij een ctp uitstaan:
 - a) de in de lijst van bijlage II opgenomen contracten en kredietderivaten;
 - b) repo's;
 - c) opgenomen of verstrekte effecten- of grondstoffenleningen;
 - d) transacties met afwikkeling op lange termijn;
 - e) margeleningstransacties;

2. De instellingen passen de in de artikelen 297 en 298 gespecificeerde behandeling toe op de in lid 1 opgenomen contracten en transacties die bij een ctp uitstaan mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) de ctp in kwestie is in haar lidstaat van herkomst een vergunning verleend om clearingdiensten te verlenen in overeenstemming met het nationale recht of, in geval van een ctp uit een derde land of een ctp die diensten verleent in een andere lidstaat dan haar lidstaat van herkomst, is een vergunning verleend om clearingdiensten in die lidstaat te verlenen in overeenstemming met het nationale recht van die lidstaat;
 - b) de bevoegde autoriteit van de ctp waarvan sprake in punt a) heeft een document gepubliceerd dat bevestigt dat die ctp voldoet aan alle aanbevelingen voor centrale tegenpartijen die door het Comité betalingen en verrekeningen en het Technisch Comité van de Internationale organisatie van effectentoezichthouders zijn gepubliceerd;
 - c) de contracten of transacties zijn niet door de ctp verworpen.
3. Wanneer een of meer in lid 2 opgenomen criteria niet zijn vervuld, passen de instellingen de in artikel 300 gespecificeerde behandeling toe.

Artikel 296

Behandeling van transacties van clearingleden en cliënten

1. De instellingen monitoren al hun uitzettingen op de ctp's en rapporteren regelmatig informatie over die uitzettingen aan hun directie en bevoegde comité of comités van het leidinggevend orgaan.
2. Wanneer een instelling als clearinglid optreedt, hetzij voor eigen doeleinden of als een financiële tussenpersoon tussen een cliënt en een ctp, berekent zij de eigenvermogensvereisten voor haar uitzettingen op een ctp in overeenstemming met de artikelen 297 tot en met 300.
3. Wanneer een instelling als een clearinglid optreedt en in die hoedanigheid als een financiële tussenpersoon tussen een cliënt en een ctp optreedt, berekent zij de eigenvermogensvereisten voor haar ctp-gerelateerde transacties met de cliënt in overeenstemming met de toepasselijke overblijvende afdelingen van dit hoofdstuk.
4. Wanneer een instelling een cliënt is van een clearinglid, berekent zij de eigenvermogensvereisten voor haar ctp-gerelateerde transacties met het clearinglid in overeenstemming met de toepasselijke overblijvende afdelingen van dit hoofdstuk.
5. Bij wijze van alternatief voor de in lid 4 gespecificeerde benadering mag een instelling, wanneer zij een cliënt is, de eigenvermogensvereisten voor haar ctp-gerelateerde transacties met het clearinglid berekenen in overeenstemming met de artikelen 297 tot en met 300 mits beide volgende voorwaarden worden vervuld:
 - a) de posities en activa van die instelling die betrekking hebben op die transacties worden, zowel op het niveau van het clearinglid als de ctp, onderscheiden en gescheiden van de posities en activa van zowel het clearinglid als de andere cliënten van dat clearinglid;

door die scheiding vallen die posities en activa buiten het faillissement in geval van wanbetaling of insolventie van het clearinglid of een of meer van zijn andere cliënten;

- b) de wetten, voorschriften, regels en contractuele regelingen die van toepassing zijn op of bindend zijn voor die instelling of de ctp waarborgen in geval van wanbetaling of insolventie van het clearinglid de overdracht van de posities van de instelling met betrekking tot die contracten en transacties en van de bijbehorende zekerheid aan een ander clearinglid binnen de toepasselijke margerisicoperiode.
6. Wanneer een instelling die als een clearinglid optreedt een overeenkomst met een cliënt van een andere clearinglid aangaat om voor die cliënt de overdraagbaarheid van activa en posities waarvan sprake in punt b) van lid 5 te waarborgen, mag die instelling een uitzettingswaarde van nul toekennen aan de voorwaardelijke verplichting die als gevolg van die overeenkomst ontstaat.

Artikel 297

Eigenvermogensvereisten voor uitzettingen in de handelsportefeuille

1. Een instelling past een risicogewicht van 2% toe op de uitzettingswaarden van al haar uitzettingen in de handelsportefeuille op ctp's.
2. Niettegenstaande lid 1 mag een instelling, wanneer activa die als zekerheid aan een ctp of een clearinglid zijn verstrekt buiten het faillissement vallen ingeval de ctp, het clearinglid of een of meer van de andere cliënten van het clearinglid insolvent wordt, een uitzettingswaarde van nul toekennen aan de tegenpartijkredietrisicoblootstellingen voor die activa.
3. Een instelling berekent de uitzettingswaarden van haar uitzettingen in de handelsportefeuille met een ctp in overeenstemming met de resterende toepasselijk afdelingen van dit hoofdstuk.
4. Een instelling berekent de risicogewogen uitzettingsbedragen voor haar uitzettingen in de handelsportefeuille bij ctp's voor de toepassing van de artikelen 108, lid 8, en 151 als de som van de uitzettingswaarden van haar uitzettingen in de handelsportefeuille bij ctp's, berekend overeenkomstig de leden 2 en 3, vermenigvuldigd met het risicogewicht bepaald in overeenstemming met lid 1.
5. Onverminderd de leden 1 en 2 past een instelling, wanneer zij activa als zekerheid aan een ctp verstrekt, op die activa een risicogewicht toe dat anders overeenkomstig de hoofdstukken 2 tot en met 4 op de in overeenstemming met lid 3 berekende uitzettingswaarden van toepassing is.

Artikel 298

Eigenvermogensvereisten voor wanbetalingsfondsbijdragen

1. Instellingen die optreden als clearinglid houden eigen vermogen aan om de uitzettingen te dekken die voortkomen uit hun bijdragen aan het wanbetalingsfonds van een ctp. Zij berekenen de eigenvermogensvereisten voor die uitzettingen overeenkomstig de in dit artikel beschreven methode.

Wanneer een ctp niet beschikt over afzonderlijke wanbetalingsfondsen voor transacties in producten met alleen settlementrisico's als beschreven in titel V en voor contracten en transacties die in artikel 295, lid 1, zijn opgenomen, maar in plaats daarvan hetzelfde wanbetalingsfonds gebruikt om verliezen in verband met al die transacties en contracten onderling om te slaan, passen de instellingen op al hun bijdragen aan dat wanbetalingsfonds de in dit artikel beschreven methode toe.

2. Een instelling berekent het eigenvermogensvereiste (K_i) om de uit haar voorgefinancierde bijdrage (DF_i) voorkomende uitzetting te dekken als volgt:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

waarbij:

β = de door de ctp aan de instelling meegedeelde concentratiefactor;

N = het door de ctp aan de instelling meegedeelde aantal clearingleden;

DF_{CM} = de som van de door de ctp aan de instelling meegedeelde voorgefinancierde bijdragen van alle clearingleden van de ctp ($\sum_i DF_i$);

K_{CM} = de som van de eigenvermogensvereisten van alle clearingleden van de ctp berekend overeenkomstig de in lid 3 gespecificeerde toepasselijke formule ($\sum_i K_i$).

Wanneer een ctp een bindende overeenkomst met haar clearingleden heeft gesloten op grond waarvan zij de initiële marge die zij van haar clearingleden heeft ontvangen geheel of gedeeltelijk als een voorgefinancierde bijdrage mag gebruiken, beschouwt het clearinglid voor de berekening in dit lid die initiële marge als voorgefinancierde bijdrage.

3. De instellingen berekenen K_{CM} als volgt:

- a) wanneer $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$ gebruiken de instellingen de volgende formule:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$$

- b) wanneer $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$ gebruiken de instellingen de volgende formule:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

- c) wanneer $DF^* < K_{CCP}$ gebruiken de instellingen de volgende formule:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

waarbij:

DF_{CCP} = de door de ctp aan de instelling meegedeelde voorgefinancierde financiële middelen van de ctp;

K_{CCP} = het door de ctp aan de instelling meegedeelde hypothetische kapitaal van de ctp;

DF = het door de ctp aan de instelling meegedeelde totaal aan voorgefinancierde bijdragen;

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i ;$$

\overline{DF}_i = de door de ctp aan de instelling meegedeelde gemiddelde voorgefinancierde bijdrage, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$;

$$c_1 = \text{een factor kapitaal gelijk aan } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\} ;$$

c_2 = een factor kapitaal gelijk aan 100%;

μ = 1,2.

4. Instellingen die als clearinglid optreden, berekenen de eigenvermogensvereiste (K_i^c) voor de uitzetting die voortkomt uit hun contractueel vastgelegde bijdragen (DF_i^c) als volgt:

a) wanneer $DF^* \geq K_{CCP}$ gebruiken de instellingen de volgende formule:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

waarbij:

$$c_1 = \text{een factor kapitaal gelijk aan } \max \left\{ \frac{1.6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0.16\% \right\} ;$$

$DF_{CM}^c =$ de door de ctp aan de instelling meegedeelde som van alle contractueel vastgelegde bijdragen $\sum_i DF_i^c$;

b) wanneer $DF^* < K_{CCP}$ gebruiken de instellingen de volgende formule:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max\{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. De risicogewogen uitzettingsbedragen voor uitzettingen die voortkomen uit een voorgefinancierde bijdrage van een instelling voor de toepassing van artikel 108, lid 8, en artikel 151 worden berekend als de eigenvermogensvereisten (K_i) bepaald overeenkomstig de leden 2 tot en met 4 vermenigvuldigd met 12,5.
6. Onder 'contractueel vastgelegde bijdrage' dient te worden verstaan, een bijdrage anders dan een voorgefinancierde bijdrage aan het wanbetalingsfonds van een ctp die een instelling contractueel dient te betalen bij een bepaalde gebeurtenis.
7. Wanneer een ctp niet over een wanbetalingsfonds beschikt en geen bindende overeenkomst met haar clearingleden heeft gesloten op grond waarvan zij de initiële marge die zij van haar clearingleden heeft ontvangen geheel of gedeeltelijk als een voorgefinancierde bijdrage mag gebruiken, is het volgende van toepassing:

a) de instellingen vervangen de formule voor de berekening van de eigenvermogensvereiste (K_i) in lid 2 door de volgende formule:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

waarbij:

$IM_i =$ de door clearinglid i bij de ctp gedeponeerde initiële marge;

$IM =$ de door de ctp aan de instelling meegedeelde som van initiële marge;

- b) wanneer DF_{CCP} gelijk is aan nul, gebruiken de instellingen een waarde voor c_1 van 1,6% voor de berekening in lid 3.
8. Wanneer K_{CCP} gelijk is aan nul, gebruiken de instellingen de waarde voor c_1 van 1,6% voor de berekening in de leden 3 en 4.

Artikel 299

Berekening van het hypothetische kapitaal van een ctp

1. Voor contracten en transacties die zijn opgenomen in de lijst in artikel 295, lid 1, berekent een ctp het hypothetische kapitaal dat haar clearingleden nodig hebben voor de toepassing van deze afdeling als volgt:

$$K_{CCP} = \sum_i \max\{EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0\} \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

waarbij:

$EBRM_i$ = uitzettingswaarde vóór risicolimitering die gelijk is aan de waarde van de uitzetting van de ctp op clearinglid i die voortkomt uit de contracten en transacties welke zijn opgenomen in de lijst in artikel 295, lid 1, berekend zonder rekening te houden met de door dat clearinglid gestelde zekerheid;

VM_i = de variatiemarge in verband met clearinglid i;

IM_i = de door clearinglid i bij de ctp gedeponeerde initiële marge;

DF_i = de voorgefinancierde bijdrage van clearinglid i;

RW = een risicogewicht van 20%;

kapitaalratio = 8%.

2. Voor de bij lid 1 vereiste berekening is het volgende van toepassing:

- a) een ctp berekent de waarde van de uitzettingen op haar clearingleden in overeenstemming met de in artikel 269 gespecificeerde methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde. Bij de berekening van deze waarden brengt de ctp op haar uitzettingen de door haar clearingleden gestelde zekerheid in mindering, op passende wijze verminderd middels de door de toezichthouder vastgestelde volatiliteitsaanpassingen in overeenstemming met in artikel 219 gespecificeerde uitgebreide benadering van financiële zekerheden;
- b) wanneer het clearinglid gerechtigd is de variatiemarge van de ctp te ontvangen - maar deze nog niet heeft ontvangen – neemt de ctp het overeenkomstige VM_i -bedrag in de vergelijking op met een positief teken. Wanneer daarentegen de ctp gerechtigd is de variatiemarge van het clearinglid te ontvangen - maar deze nog niet heeft ontvangen – neemt de ctp het overeenkomstige VM_i -bedrag in de vergelijking op met een negatief teken;
- c) wanneer een ctp een uitzetting heeft op een of meer ctp's behandelt zij een dergelijke uitzetting als een uitzetting op clearingleden en betreft zij marge of voorgefinancierde bijdragen die van die ctp's zijn ontvangen bij de berekening van K_{CCP} ;
- d) wanneer de financiële middelen van een ctp parallel aan en naar rata van de voorgefinancierde bijdragen van haar clearingleden worden gebruikt, telt de ctp het overeenkomstige bedrag van die middelen bij DF_{CM} op;
- e) wanneer een ctp een bindende overeenkomst met haar clearingleden heeft gesloten op grond waarvan zij de initiële marge die zij van haar clearingleden heeft ontvangen geheel of gedeeltelijk als een voorgefinancierde bijdrage mag gebruiken, beschouwt de ctp voor de berekening in lid 1 en voor de kennisgeving in punt b) van lid 4 die initiële marge als voorgefinancierde bijdrage;

- f) een ctp vervangt de formule in punt c), ii), van artikel 292, lid 1, door de volgende formule:

$$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{gross} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{gross} ;$$

- g) wanneer een ctp niet in staat is de waarde van NGR te berekenen als bepaald in punt c), ii) van artikel 292, lid 1, doet zij het volgende:

- i) zij stelt de instellingen onder haar clearingleden in kennis van het feit dat zij niet in staat is de waarde van NGR te berekenen;
- ii) zij mag gedurende een periode van 3 maanden een NGR-waarde van 0,3 gebruiken voor het verrichten van de berekening van PCE_{red} als gespecificeerd in punt f);

- h) wanneer de ctp aan het einde van de in punt ii) van punt g) gespecificeerde periode nog steeds niet in staat is de waarde van NGR te berekenen, doet zij het volgende:

- i) zij houdt op K_{CCP} te berekenen;
- ii) zij stelt de instellingen onder haar clearingleden ervan in kennis dat zij opgehouden is met het berekenen van K_{CCP} ;

- i) voor de berekening van de potentiële toekomstige uitzetting voor opties en swapties volgens de in artikel 269 gespecificeerde methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde, vermenigvuldigt een ctp het notionele bedrag van het contract met de absolute waarde van de delta van de optie ($\partial V / \partial p$) als bepaald in punt a) van artikel 274, lid 1;

- j) wanneer de regels van een ctp erin voorzien dat zij een deel van haar financiële middelen gebruikt om haar verliezen te dekken als gevolg van de wanbetaling van een of meer van haar clearingleden nadat zij haar wanbetalingsfonds heeft uitgeput, maar voordat zij een beroep doet op de contractueel vastgelegde bijdragen van haar clearingleden, telt de ctp het bedrag van die additionele financiële middelen (DF_{CCP}^a) op bij het totale bedrag van de voorgefinancierde bijdragen (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a .$$

3. Een ctp voert de bij lid 1 vereiste berekening ten minste elk kwartaal of vaker uit wanneer dit vereist wordt door de bevoegde autoriteiten van de instellingen onder haar clearingleden.

4. Een ctp stelt de instellingen onder haar clearingleden en hun bevoegde autoriteiten van de volgende informatie in kennis:

- a) het hypothetische kapitaal (K_{CCP});
- b) ofwel de som van de voorgefinancierde bijdragen (DF_{CM}) of, wanneer een ctp niet over een wanbetalingsfonds beschikt en geen bindende overeenkomst met haar clearingleden heeft gesloten op grond waarvan zij de initiële marge die zij van haar clearingleden heeft

ontvangen geheel of gedeeltelijk als een voorgefinancierde bijdrage mag gebruiken, de som van de van haar clearingleden ontvangen initiële marge ($IM = \sum_i IM_i$);

- c) het bedrag van haar voorgefinancierde financiële middelen dat zij – bij wet of op grond van een overeenkomst met haar clearingleden – dient te gebruiken om haar verliezen te dekken na de wanbetaling van een of meer van haar clearingleden alvorens gebruik te maken van de bijdragen aan het wanbetalingsfonds van de resterende clearingleden (DF_{CCP});
- d) de gemiddelde voorgefinancierde bijdrage (\overline{DF}_i);
- e) het totale aantal van haar clearingleden (N);
- f) de concentratiefactor (β), als bepaald in lid 5;
- g) de som van alle contractueel vastgelegde bijdragen (DF_{CM}^c).

Een ctp stelt de instellingen onder haar clearingleden ten minste elk kwartaal of vaker wanneer dit vereist wordt door de bevoegde autoriteiten van die clearingleden van die informatie in kennis.

5. Een ctp berekent de concentratiefactor (β) volgens de volgende formule:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

waarbij:

$PCE_{red,i}$ = het verlaagde bedrag van de potentiële toekomstige kredietuitzetting van alle contracten en transacties van een ctp met clearinglid i.

- 6. De instellingen informeren hun bevoegde autoriteiten over de ontvangst van de kennisgevingen waarvan sprake in punt g) i) en h) ii) van lid 2 en in lid 4.
- 7. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met het oog op de specificatie van het volgende:
 - a) de frequentie en de datums van de in lid 1 gespecificeerde berekeningen;
 - b) de frequentie, de datums en het uniforme formaat van de in lid 4 gespecificeerde kennisgeving;
 - c) de situaties waarin de bevoegde autoriteit van een instelling die als een clearinglid optreedt een hogere berekenings- en rapportagefrequentie mag vereisen dan die overeenkomstig de punten a) en b).

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 aan de Commissie voor.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 300

Eigenvermogensvereisten voor uitzettingen op niet-conforme ctp's en voor uitzettingen op niet-conforme transacties

1. Wanneer de voorwaarde van artikel 295, lid 3, is vervuld, doen de instellingen het volgende:
 - a) zij passen de standaardbenadering voor kredietrisico van hoofdstuk 2 toe voor het berekenen van de uitzettingswaarden en risicogewogen bedragen van de uitzettingen in de handelsportefeuille voor hun contracten en transacties met een ctp;
 - b) zij passen de volgende formule toe voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor de uitzettingen die voortkomen uit hun voorgefinancierde en hun contractueel vastgelegde bijdragen:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c).$$

Wanneer alleen aan de voorwaarde in punt c) van artikel 295, lid 2, niet is voldaan, passen de instellingen punt a) toe met betrekking tot de uitzettingen in de handelsportefeuille betreffende de door de ctp verworpen contracten of transacties, en passen zij de in artikel 298 gespecificeerde behandeling toe op uitzettingen die uit zowel hun voorgefinancierde als hun contractueel vastgelegde bijdragen voortkomen.

2. De instellingen berekenen de eigenvermogensvereiste voor hun uitzettingen op een ctp overeenkomstig lid 3 in de volgende omstandigheden:
 - a) zij hebben van de ctp een bij punt h), ii), van artikel 299, lid 2, vereiste kennisgeving ontvangen dat de ctp is opgehouden met het berekenen van K_{CCP} ;
 - b) het wordt de instellingen - na een openbare aankondiging of kennisgeving van de bevoegde autoriteit van die ctp of van de ctp zelf – bekend dat de betrokken ctp niet langer zal voldoen aan de voorwaarde van punt a) van artikel 295, lid 2;
 - c) er wordt niet langer voldaan aan de voorwaarde van artikel 295, lid 2.
3. Binnen 3 maanden nadat een van de omstandigheden in de punten a) tot en met c) van lid 2 optreedt, of eerder wanneer de bevoegde autoriteit van de instelling dit vereist, past een instelling niet langer de artikelen 297 en 298 toe voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor de uitzettingen in de handelsportefeuille en de wanbetalingsfondsbijdragen, en doet zij in plaats daarvan het volgende:
 - a) zij berekent de eigenvermogensvereiste voor de uitzettingen in de handelsportefeuille op die ctp overeenkomstig punt a) van lid 1;

- b) zij berekent de eigenvermogensvereiste voor uitzettingen die voortkomen uit zowel haar voorgefinancierde als haar contractueel vastgelegde bijdragen aan die ctp overeenkomstig punt b) van lid 1.